

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 122

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums

2011. gada 11. maijs

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 443/2011 (2011. gada 5. maijs), ar ko galīgo kompensācijas maksājumu, kurš ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 noteikts Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, piemēro arī biodīzeļdegvielas importam, kas sūtīts no Kanādas un kam ir vai nav deklarēta izcelsme Kanādā, ar ko importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, piemēro arī galīgo kompensācijas maksājumu, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 598/2009, un ar ko izbeidz izmeklēšanu par importu, kas sūtīts no Singapūras 1
- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 444/2011 (2011. gada 5. maijs), ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kurš ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 noteikts Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, piemēro arī biodīzeļdegvielas importam, kas sūtīts no Kanādas un kam ir vai nav deklarēta izcelsme Kanādā, ar ko importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, piemēro arī galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 599/2009, un ar ko izbeidz izmeklēšanu par importu, kas sūtīts no Singapūras 12
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 445/2011 (2011. gada 10. maijs), ar ko izveido sistēmu par kravas vagonu tehnisko apkopi atbilstīgo struktūru sertifikācijai un izdara grozījumus Regulā (EK) Nr. 653/2007 ⁽¹⁾ 22
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 446/2011 (2011. gada 10. maijs), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes konkrētu alifātisko spirtu un to maisījumu importu 47

Cena: EUR 7

(Turpinājums nākamajā lappusē)

(¹) Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 447/2011 (2011. gada 6. maijs) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā	63
★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 448/2011 (2011. gada 6. maijs) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Σταφίδα Ηλείας (<i>Stafida Ilias</i>) (AĢIN))	65
★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 449/2011 (2011. gada 6. maijs) par vairāku nosaukumu ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (陝西苹果 (<i>Shaanxi ping guo</i>) (ACVN), 龙井茶 (<i>Longjing Cha</i>) (ACVN), 琯溪蜜柚 (<i>Guanxi Mi You</i>) (ACVN), 蠡县麻山药 (<i>Lixian Ma Shan Yao</i>) (AĢIN))	67
Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 450/2011 (2011. gada 10. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai	69

DIREKTĪVAS

★ Komisijas Direktīva 2011/58/ES (2011. gada 10. maijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā no jauna iekļautu karbendazimu kā darbīgo vielu ⁽¹⁾	71
--	----

LĒMUMI

2011/276/ES:

★ Komisijas Lēmums (2010. gada 26. maijs) par valsts atbalstu, slēdzot vienošanās par nodokļu darījumiem, ko Beļģija īstenojusi attiecībā uz uzņēmumu Umicore SA (iepriekš <i>Union Minière SA</i>) (valsts atbalsts C 76/03 (ex NN 69/03)) (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 2538) ⁽¹⁾	76
---	----

2011/277/ES:

★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2011. gada 10. maijs), ar ko groza Lēmuma 93/52/EEK II pielikumu attiecībā uz dažu Itālijas reģionu atzīšanu par oficiāli brīviem no brucelozes (<i>B. melitensis</i>) un Lēmuma 2003/467/EK pielikumus attiecībā uz dažu Itālijas, Polijas un Apvienotās Karalistes reģionu atzīšanu par oficiāli brīviem no govju tuberkulozes, liellopu brucelozes un govju enzootiskās leikozes (izziņots ar dokumenta numuru C(2011) 3066) ⁽¹⁾	100
--	-----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 443/2011

(2011. gada 5. maijs),

ar ko galīgo kompensācijas maksājumu, kurš ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 noteikts Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, piemēro arī biodīzeļdegvielas importam, kas sūtīts no Kanādas un kam ir vai nav deklarēta izcelsme Kanādā, ar ko importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, piemēro arī galīgo kompensācijas maksājumu, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 598/2009, un ar ko izbeidz izmeklēšanu par importu, kas sūtīts no Singapūras

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

importam, kuras izcelsme ir ASV ("spēkā esošie pasākumi"). Galīgā regula tika pieņemta, ievērojot izmeklēšanas rezultātus (turpmāk "sākotnējā izmeklēšana").

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 11. jūnija Regulu (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 23. panta 4. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Eiropas Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (3) Jānorāda, ka attiecīgā ražojuma importam Padome ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 ⁽⁴⁾ noteica galīgo antidempinga maksājumu no EUR 0 līdz EUR 198 par tonnu.

1.2. Pieprasījums

- (4) Komisija 2010. gada 30. jūnijā saņēma pieprasījumu saskaņā ar pamatregulas 23. panta 4. punktu izmeklēt to kompensācijas pasākumu iespējamu apiešanu, kas noteikti attiecīgā ražojuma importam. Pieprasījumu Savienības biodīzeļdegvielas ražotāju vārdā iesniedza Eiropas Biodīzeļdegvielas padome ("EBP").

1. PROCEDŪRA

1.1. Spēkā esošie pasākumi

- (1) Komisija ar Regulu (EK) Nr. 194/2009 ⁽²⁾ noteica pagaidu kompensācijas maksājumu Amerikas Savienoto Valstu ("ASV") izcelsmes biodīzeļdegvielas ("attiecīgais ražojums") importam.
- (2) Padome ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 ⁽³⁾ ("galīgā regula") noteica galīgo kompensācijas maksājumu no EUR 211,2 līdz EUR 237 par tonnu minētās regulas 1. panta 1. punktā definētās biodīzeļdegvielas ("attiecīgais ražojums")

- (5) Pieprasījumā tika apgalvots, ka attiecīgā ražojuma importam piemērotie kompensācijas pasākumi tiek apieti, veicot pārkraušanu Kanādā un Singapūrā un eksportējot biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %.

- (6) Tajā tika apgalvots, ka pēc pasākumu noteikšanas attiecīgajam ražojumam ievērojami mainījās tirdzniecības modelis saistībā ar eksportu no ASV, Kanādas un Singapūras un šīm pārmaiņām bez maksājuma noteikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai pamatojuma. Tirdzniecības modelis šādi mainījās, iespējams, tādēļ ka attiecīgo ražojumu pārkrāva Kanādā un Singapūrā.

⁽¹⁾ OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.

⁽²⁾ OV L 67, 12.3.2009., 50. lpp.

⁽³⁾ OV L 179, 10.7.2009., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 179, 10.7.2009., 26. lpp.

- (7) Turklāt tika apgalvots, ka pēc pasākumu noteikšanas no ASV uz Savienību sāka eksportēt biodīzeļdegvielu maisījumos, kuros biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %, tā, iespējams, apejot attiecīgā ražojuma aprakstā noteikto biodīzeļdegvielas satura robežu.
- (8) Turklāt pieprasījumā tika apgalvots, ka attiecīgajam ražojumam piemēroto spēkā esošo kompensācijas pasākumu koriģējošā ietekme mazināta daudzuma un cenas izteiksmē. Tika arī apgalvots, ka attiecīgā ražojuma imports aizstāts, importējot ievērojamus daudzumus biodīzeļdegvielas tīrā veidā vai maisījumā, kurā Kanādas un Singapūras biodīzeļdegviela pārsniedz 20 masas %, un biodīzeļdegvielas maisījumos, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %. Turklāt ir pietiekami daudz pierādījumu tam, ka šim importam, kura apjoms pieauga, cenas bija daudz zemākas par cenu, kas nerada kaitējumu un kas konstatēta izmeklēšanā, kuras rezultātā noteica spēkā esošos pasākumus.
- (9) Visbeidzot, pieprasījumā apgalvots, ka attiecīgā ražojuma cenas vēl joprojām tiek subsidētas, kā konstatēts iepriekš.

1.3. Procedūras sākšana

- (10) Pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju noteikusi, ka ir pietiekami pirmšķietami pierādījumi, lai sāktu izmeklēšanu saskaņā ar pamatregulas 23. pantu, Komisija ar Regulu (ES) Nr. 721/2010⁽¹⁾ ("sākšanas regula") sāka izmeklēšanu. Komisija saskaņā ar pamatregulas 24. panta 5. punktu norīkoja muitas iestādes reģistrēt no Kanādas un Singapūras sūtītu, kā arī ASV izcelsmes tādas maisījumā iekļautas biodīzeļdegvielas importu, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, nepārsniedz 20 masas %.
- (11) Komisija ar Regulu (ES) Nr. 720/2010⁽²⁾ arī sāka paralēlu izmeklēšanu par to, vai, importējot no Kanādas un Singapūras sūtītu biodīzeļdegvielu un biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, iespējams, tika apieti antidempinga pasākumi, kurus noteica Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.

1.4. Izmeklēšana

- (12) Komisija oficiāli informēja ASV, Kanādas un Singapūras iestādes. Aptaugas anketu nosūtīja zināmiem ražotā-

jiem/eksportētājiem ASV, Kanādā un Singapūrā. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja rakstiski izteikt viedokli un sākšanas regulā noteiktajā termiņā pieprasīt uzklauššanu.

- (13) Uz aptaujas jautājumiem atbildēja turpmāk minētie uzņēmumi, un to telpās pēc tam veica pārbaudes apmeklējumus.

Ražotāji/eksportētāji Kanādā:

— *BIOX Corporation*,

— *Rothsay Biodiesel*.

Tirgotāji Singapūrā:

— *Trafigura Pte Ltd.*,

— *Wilmar Trading Pte Ltd.*

Ražotāji/eksportētāji ASV:

— *Archer Daniels Midland Company*,

— *BP Products North America Inc.*,

— *Louis Dreyfus Corporation*.

Saistītie importētāji:

— *BP Oil International Ltd.*,

— *Cargill BV*.

- (14) Turklāt tika apmeklētas arī Kanādas un Singapūras kompetentās pārvaldes iestādes.

1.5. Izmeklēšanas periods

- (15) Izmeklēšanas periods aptvēra laiku no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 30. jūnijam ("IP"). Lai noskaidrotu iespējamās tirdzniecības modelī notikušās pārmaiņas, tika vākti dati par periodu no 2008. gada līdz IP beigām.

(1) OV L 211, 12.8.2010., 6. lpp.

(2) OV L 211, 12.8.2010., 1. lpp.

2. RAŽOJUMS, PAR KURU NOTIEK PASĀKUMU APIEŠANAS IZMEKLĒŠANA

- (16) Ražojums (proti, ražojums, uz kuru attiecas sākotnējā izmeklēšana), kuru skar iespējamā pasākumu apiešana, ir nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļa, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, ko parasti dēvē par "biodīzeļdegvielu", tīrā veidā vai maisījumā, kas satur vairāk nekā 20 masas % nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un/vai parafīna gāzeļļu, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, ko patlaban klasificē ar KN kodiem ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 un kā izcelsme ir ASV.
- (17) Ražojumam, uz kuru attiecas pasākumu apiešanas izmeklēšana, izšķir divas pazīmes. Pirmkārt, saistībā ar apgalvojumiem, ka pārkraušana notika Kanādā un Singapūrā, ražojums ir identisks ar to ražojumu, par kuru notika sākotnējā izmeklēšana, kā aprakstīts iepriekšējā punktā. Saistībā ar sūtījumiem tieši no ASV izmeklējamais ražojums ir biodīzeļdegviela maisījumā, kurā ASV izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļa, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, nepārsniedz 20 masas %.

3. BIODĪZEĻDEGVIELAS IMPORTS UZ SAVIENĪBU SALĪDZINĀJUMĀ AR BIODĪZEĻDEGVIELAS EKSPORTU NO ASV

- (18) Kad 2009. gada martā noteica pagaidu kompensācijas pasākumus, attiecīgā ražojuma imports gandrīz vairs nenotika. Šī situācija apkopota tabulā turpmāk.

Biodīzeļdegvielas un konkrētos maisījumos iekļautas biodīzeļdegvielas imports uz Eiropas Savienību ar KN kodu 3824 90 91 (tonnās)

	2008	daļa	2009	daļa	IP	daļa
ASV	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanāda	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapūra	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Avots: Eurostat dati.

- (19) Iepriekšminētie Eurostat dati ir par visu biodīzeļdegvielu, kas satur 96,5 % esteru vai vairāk.
- (20) Turpretim ASV uzrāda biodīzeļdegvielas un maisījumos iekļautu biodīzeļdegvielas eksportu ar kodu HTS 3824 90 40 00 (dzīvnieku vai augu izcelsmes taukvielu maisījumi):

Biodīzeļdegvielas un maisījumā iekļautas biodīzeļdegvielas eksports, ko veic ASV ar kodu HTS 3824 90 40 00 (tonnās)

	2008	2009	IP
Eiropas Savienība	2 241 473	335 577	358 291
Kanāda	967	128 233	161 841
Singapūra	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Avots: ASV Tirdzniecības ministrija.

- (21) Salīdzinot abas iepriekšējās tabulas, tiek secināts, ka IP laikposmā uz Savienību eksportētā 358 291 tonna ir maisījumi, kuros biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 96,5 masas %.

4. KANĀDA

4.1. Vispārīgi apsvērumi

(22) Kanādas ražotāju/eksportētāju sadarbības līmenis bija augsts. Divi ražotāji, kuri ražo apmēram 90 % no biodīzeļdegvielas produkcijas Kanādā, iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem un pilnībā sadarbojās izmeklēšanā. Turklāt ar izmeklēšanu sadarbojās Kanādas atjaunojamo degvielu apvienība un Kanādas valdības saistītās iestādes.

(23) Lai saskaņā ar pamatregulas 23. panta 3. punktu novērtētu, vai pasākumi ir apieti, secīgi jāizvērtē, vai ir notikušas pārmaiņas tirdzniecības modeli starp ASV, Kanādu un Savienību, kuras izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma piemērošanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiska pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgā ražojuma cenas un/vai daudzumu izteiksmē un ka par importēto līdzīgo ražojumu joprojām tiek saņemta subsīdija.

4.2. Pārmaiņas tirdzniecības modeli

4.2.1. Imports uz Savienību

(24) Biodīzeļdegvielas imports no ASV samazinājās no 1 487 790 tonnām 2008. gadā līdz 381 227 tonnām 2009. gadā un IP laikposmā bija tuvu pie nulles.

(25) No otras puses, saskaņā ar Eurostat datiem viss biodīzeļdegvielas imports no Kanādas uz Savienību nozīmīgi pieauga laikposmā no 2008. gada līdz IP, proti, no 1 725 tonnām 2008. gadā līdz 140 043 tonnām 2009. gadā un līdz 197 772 tonnām IP laikposmā.

4.2.2. ASV biodīzeļdegvielas eksports uz Kanādu

(26) Biodīzeļdegvielas pārdevumiem starp ASV un Kanādu nepiemēro nedz muitas nodokļus, nedz cita veida importa ierobežojumus.

(27) Saskaņā ar ASV statistiku biodīzeļdegvielas eksports no ASV uz Kanādu palielinājās no 967 tonnām 2008. gadā līdz 128 233 tonnām 2009. gadā un līdz 161 841 tonnai IP laikposmā.

(28) Salīdzinot eksporta statistiku, ko sniedza ASV iestādes, ar importa statistiku, ko pārbaudes apmeklējumā sniedza Kanādas iestādes, atklājās nozīmīgas nesakrītības par katru mēnesi. Saskaņā ar Kanādas statistiku ASV biodīzeļdegvielas imports palielinājās no 11 757 tonnām 2008. gadā līdz 18 673 tonnām 2009. gadā un līdz 174 574 tonnām IP laikposmā.

(29) Saskaņā ar Kanādas iestāžu sniegto informāciju biodīzeļdegvielas deklarēšanai īpaša koda nav. Tās norādīja, ka

Kanāda un ASV apmainās ar importa datiem, lai tos attiecīgi izmantotu kā savus eksporta datus. Datiem par Kanādas importu un ASV eksportu būtu jāsakrīt sešu ciparu līmenī, un tie patiešām diezgan precīzi sakrīt klasifikācijas kodā HTS 38.24.90. Tomēr abu valstu klasifikācijas sistēmas atšķiras to kodu līmenī, kas pārsniedz sešus ciparus. Vēl būtu jānorāda, ka Kanādas statistika ir tikai par importu, kas muitots Kanādā, bet statistikas datu par pārkrautajām precēm nav.

(30) Tiek secināts, ka, lai gan abi datu avoti nesakrīt, ir skaidrs, ka ASV biodīzeļdegvielas eksports uz Kanādu palielinājās no 2008. gada līdz IP, sevišķi pēc kompensācijas pasākumu noteikšanas. Pašreiz Kanādas biodīzeļdegvielas tirgus nevar uzņemt tādas biodīzeļdegvielas daudzumus. "Īstas" Kanādas biodīzeļdegvielas ražotāji patiešībā orientējas uz eksportu.

4.2.3. Ražošana Kanādā un īstas Kanādas biodīzeļdegvielas pārdevumi uz Savienību

(31) Divi Kanādas ražotāji, kas sadarbojās, biodīzeļdegvielu no ASV vai kāda cita avota IP laikposmā neiegādājās.

(32) Kanādā biodīzeļdegvielas ražošanas nozare vēl tikai veidojas. IP laikposmā bija izveidotas kādas sešas ražotnes, bet 90 % no kopējā apjoma saražoja tikai divas ražotnes Kanādas austrumos, kuru īpašnieki un vadītāji bija divi ražotāji, kas sadarbojās.

(33) Konstatēja, ka ražotāji, kas sadarbojās, ražojuma apjomus pārdevuši galapircējiem Ziemeļamerikā, t. i., ASV vai Kanādā. Pārējie pārdevumi notikuši ar klientiem, kas pārdeva precī un/vai precī maisījumā ar citu biodīzeļdegvielu. Abi uzņēmumi nezināja, vai klienti pārdeva ražojumus uz Savienību kā Kanādas biodīzeļdegvielu, iekļāva biodīzeļdegvielu maisījumā vai arī to pārdeva galapircējiem ASV vai Kanādā.

(34) Pat pieļaujot tādu ārkārtas situāciju, kad visa "īstā" Kanādas biodīzeļdegviela nonāk Savienībā, tā būtu tikai 20 % no visa Kanādas importa uz Savienību IP laikposmā.

4.3. Secinājums par tirdzniecības modeļa pārmaiņām

(35) Salīdzinot statistiku ar datiem, kas saņemti no ražotājiem, kuri sadarbojās, atklājās, ka Kanādas biodīzeļdegvielas ražotāji nebūtu varējuši saražot tādu daudzumu, kas eksportēts no Kanādas uz Savienību. Tādēļ tas liek domāt, ka importa pieaugums no Kanādas uz Savienību ir saistīts ar tādas ASV biodīzeļdegvielas eksportu, kas sūtīta no Kanādas.

(36) Tādējādi par tirdzniecības modeļa pārmaiņām var uzskatīt to, ka no 2008. gada samazinājās vispārējais ASV eksports uz Savienību un pēc sākotnējo pasākumu noteikšanas līdztekus palielinājās eksports no Kanādas uz Savienību un eksports no ASV uz Kanādu.

4.4. Tādu dibinātu iemeslu vai ekonomiska izskaidrojuma trūkums, kas nav kompensācijas maksājuma noteikšana

(37) Izmeklēšanā nekonstatēja citu pietiekamu cēloni vai ekonomisko pamatojumu, kas pamatotu pārkraušanu, kā vien izvairīšanos no spēkā esošā kompensācijas maksājuma par ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu.

4.5. Kompensācijas maksājuma korigējošās ietekmes mazināšana

(38) *Eurostat* datus izmantoja, lai novērtētu, vai importētie ražojumi daudzumu izteiksmē mazināja spēkā esošo kompensācijas pasākumu korigējošo ietekmi uz biodīzeļdegvielas importu no ASV. Eksporta daudzumus un cenas no Kanādas salīdzināja ar kaitējuma novēršanas līmeni, kas tika noteikts sākotnējā izmeklēšanā.

(39) Kā minēts iepriekš, imports no Kanādas uz Savienību 2008. gadā palielinājās no 1 725 tonnām līdz 197 772 tonnām IP; pēdējais daudzums ir 9,2 % no importa. Nevarēja uzskatīt, ka importa pieaugums no Kanādas bija niecīgs, ja ievēro Savienības tirgus lielumu, kas noteikts sākotnējā izmeklēšanā. Ievērojot sākotnējā izmeklēšanā noteikto cenu, kas nerada kaitējumu, Kanādas imports uz Savienību IP liecināja, ka cenas bija samazinātas par 50 %, bet cenu samazinājums bija apmēram 40 % no Savienības ražotāju pārdošanas cenas.

(40) Tāpēc secināja, ka pasākumu ietekme tika mazināta daudzumu un cenu izteiksmē.

4.6. Subsidēšanas pierādījums

(41) Attiecībā uz subsidēšanu jānorāda, ka ASV biodīzeļdegvielas nodokļu atlaides, kas ir galvenā subsidēšanas shēma, kuru atklāja sākotnējā izmeklēšanā, tika atjaunota ar atpakaļejošu spēku 2010. gada decembrī. Tādēļ secina, ka importētais līdzīgais ražojums tika subsidēts arī IP laikposmā.

4.7. Secinājums

(42) Izmeklēšanā tika secināts, ka galīgie kompensācijas maksājumi, ko noteica ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, saskaņā ar pamatregulas 23. pantu tika apieti, veicot pārkraušanu Kanādā.

5. SINGAPŪRA

(43) Izmeklēšanā sadarbojās divi tirgotāji, kas atradās Singapūrā. Bez tam sadarbojās arī attiecīgās Singapūras pārvaldes iestādes.

(44) Iepriekš 23. apsvērumā ir aprakstīts, pēc kādiem kritērijiem vērtē, vai notikusi pasākumu apiešana.

(45) Pēc *Eurostat* datiem, viss biodīzeļdegvielas eksports no Singapūras uz Savienību palielinājās no 179 tonnām 2008. gadā līdz 20 486 tonnām 2009. gadā un līdz 32 078 tonnām IP laikposmā. Šajā pašā periodā palielinājās arī eksports no ASV uz Singapūru.

(46) Pēc attiecīgo Singapūras pārvaldes iestāžu teiktā, iekšzemē saražoto biodīzeļdegvielu pārsvarā pārdod Singapūrā, lai apmierinātu pašmāju pieprasījumu. Tomēr manāms, ka Singapūrā šī nozare palielinās, pateicoties nesen uzceltajām jaunajām ražotnēm.

(47) Parasti eksports no Singapūras ir neliels. Biodīzeļdegvielas importu uz Savienību rūpīgi pārbaudīja 14. panta 6. punkta datubāzē un kopā ar saistītajām nacionālajām muitas iestādēm. Acīmredzami imports palielinājās dažas reizes un ļoti strauji. Analīze atklāja, ka lielākajai daļai minētā importa patiešām bija Singapūras izcelsme. Tomēr nevarēja rast izskaidrojumu par visu importu.

(48) Konstatēja, ka salīdzinājumā ar Savienības patēriņu, ko noteica sākotnējā izmeklēšanā, importa daudzumi, kurus izskaidrot nevarēja, no Singapūras uz Savienību bija ārkārtīgi nelieli. Turklāt tie veidoti ļoti niecīgu daļu no Savienības patēriņa, ņemot vērā EBP aplēses par ievērojamu Savienības patēriņa pieaugumu kopš sākotnējās izmeklēšanas.

(49) Ņemot vērā iepriekšminēto, var secināt, ka kompensācijas pasākumu korigējošā ietekme netika mazināta Singapūras izcelsmes daudzumu izteiksmē.

(50) Attiecībā uz pārkraušanu labi zināms, ka Singapūra ir milzīgs Āzijas kuģošanas centrs, kurā ierodas reģiona kuģi un izkrauj preces, kuras pēc tam tiek iekrautas kuģos, kas dodas, cita starpā, uz Eiropu. Šajā izmeklēšanā viens no tirgotājiem, kas sadarbojās, Singapūrā pārkrāva Malaizijas vai Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielu, kuras galamērķis bija Savienībā. IP laikposmā šis tirgotājs vien eksportēja uz Savienību nozīmīgu daudzumu biodīzeļdegvielas, to pārkraujot Singapūrā un Savienībā to mītojot kā Malaizijas vai Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielu. Pārbaudē neatklāja nekādas norādes, kas ļautu apšaubīt deklarēto Indonēzijas vai Malaizijas izcelsmi.

(51) Ņemot vērā iepriekšminēto, jāizbeidz izmeklēšana par iespējamu kompensācijas pasākumu apiešanu, importējot biodīzeļdegvielu, kas nosūtīta no Singapūras.

6. ASV

6.1. Iepriekšējās piezīmes

(52) Izmeklēšanā sadarbojās pieci ASV biodīzeļdegvielas vai biodīzeļdegvielas maisījumu ražotāji, trīs no tiem bija iekļauti izlasē sākotnējā izmeklēšanā. ASV valdība sadarbojās, sniedzot eksporta statistiku un savu statistikas interpretāciju.

(53) Visi trīs ražotāji, kuri tika iekļauti izlasē sākotnējā izmeklēšanā, pēc galīgo pasākumu noteikšanas pārstāja eksportēt biodīzeļdegvielu.

(54) Tikai viens no pieciem uzņēmumiem, proti, *BP North America*, kas sākotnējā izmeklēšanā nesadarbojās, IP laikposmā uz Savienību eksportēja biodīzeļdegvielu maisījumus, kuros biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas % ("B20 un maisījums ar mazāku saturu").

(55) Nacionālā biodīzeļdegvielas valde ("NBB"), kas pārstāv ASV biodīzeļdegvielas nozari, apgalvoja, ka ražojumam, par kuru, pēc viņu domām, skaidri konstatēts, ka tas nav ražojums, uz kuru attiecas spēkā esošie pasākumi, nevar piemērot kompensācijas pasākumus bez atkārtotas anti-subsidēšanas izmeklēšanas. NBB apgalvoja, ka galīgajā regulā skaidri noteikts, ka, runājot par "attiecīgo ražojumu" un "līdzīgo ražojumu", runā par biodīzeļdegvielu vai biodīzeļdegvielu maisījumu, kuros biodīzeļdegviela pārsniedz 20 masas %. Saskaņā ar NBB apgalvoto šo sliksni nenoteica mākslīgi, tas atbilda reālajai tirgus situācijai, kas konstatēta sākotnējā izmeklēšanā. Konstatēja, ka, piemēram, pēc 20 % robežas varēja skaidri nošķirt dažādus maisījumu veidus, kas bija pieejami ASV tirgū.

(56) NBB un pārējās ieinteresētās personas uzskatīja, ka izmeklēšana par pasākumu apiešanu var attiecināt kompensācijas pasākumus, kas piemēroti attiecīgajam ražojumam, uz līdzīgo ražojumu, kas ir kā attiecīgais ražojums, tikai nedaudz pārveidots. NBB apgalvoja, ka Padome pati galīgajā regulā konstatēja, ka biodīzeļdegviela maisījumos, kuros biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, nav līdzīgais ražojums. Tādēļ, pēc NBB teiktā, pamatregulas noteikumi neparedz citu iespēju kā tikai jaunas izmeklēšanas sākšanu, lai noteiktu, vai pasākumi jāpiemēro minētajiem maisījumiem.

(57) Atbildot uz minētajiem apgalvojumiem, vispirms jānorāda, ka pamatregulas 23. panta noteikumi pret pasākumu apiešanu paredzēti, lai novērstu visus iespējamus mēģinājumus izvairīties no spēkā esošajiem pasākumiem. Ja ir pietiekami pirmšķietami pierādījumi tam, ka pamatregulas 23. panta 3. punkta nozīmē notiek pasākumu apiešana, Komisija sāks izmeklēšanu, lai pasākumu apiešanu konstatētu. Lai saskaņā ar pamatregulas 23. panta 3. punktu novērtētu, vai pasākumi ir apieti, piemēram, secīgi jāizvērtē, vai ir vērojamas pārmaiņas tirdzniecības modelī starp ASV un Savienību, kuras izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma piemērošanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiska pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma korigējošā ietekme mazinās līdzīgā ražojuma cenas un/vai daudzumu izteiksmē.

(58) Bez tam jāatgādina, ka izmeklēšana par pasākumu apiešanu, balstoties uz pamatregulas 19. pantu, nav noteiktā ražojuma apjoma pārskatīšana un negroza attiecīgā ražojuma un līdzīgā ražojuma definīciju. Pamatregulas 23. panta noteikumi ir juridiskais pamats izmeklēšanai, vai ražojumam noteiktie pasākumi tikuši apieti.

(59) Šai saistībā Komisija atbilstoši pamatregulas 23. panta 4. punktam saņēma pieprasījumu, kurā apgalvots, ka pēc pasākumu piemērošanas no ASV sāka eksportēt uz Savienību biodīzeļdegvielu maisījumus, kuros tā nepārsniedza 20 masas %, tā, iespējams, apejot attiecīgā ražojuma un līdzīgā ražojuma aprakstā noteikto biodīzeļdegvielas satura robežu. Izmeklēšanā pārbaudīja, vai šādu praksi varētu uzskatīt par pasākumu apiešanu atbilstoši pamatregulas 23. pantam. Visbeidzot, jānorāda, ka apgalvoto pasākumu apiešanas praksi var pārbaudīt tikai atbilstoši pamatregulas 23. pantam.

6.2. B20 un maisījuma ar mazāku saturu eksports no ASV uz Savienību

(60) Kā minēts 20. apsvērumā, Amerikas Savienotajās Valstīs ar HTS kodu 3824 90 40 00 klasificē maisījumus, kuros biodīzeļdegviela nepārsniedz 96,5 %. Saskaņā ar ASV eksporta statistiku uz Savienību IP laikposmā pavisam eksportēja 358 291 tonnu šā veida maisījumu.

(61) Izmeklēšanas periodā *BP Products North America* ("BPNA") eksportēja nozīmīgu daļu no iepriekšminētā daudzuma.

(62) BPNA sākotnējā izmeklēšanā nepiedalījās tāpēc, ka biodīzeļdegvielas nozarē tas darbību sāka tikai 2009. gada sākumā, gaidot biodīzeļdegvielas tirgus pieaugumu nākotnē, un bija pieņēmis valsts pasūtījumus kā ASV, tā ārvalstīs. BPNA sāka eksportēt uz Savienību 2009. gada decembrī. Šai saistībā tiek atgādināts, ka galīgos pasākumus noteica 2009. gada jūlijā.

(63) Savienībā BP pārdeva ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedza 15 masas % ("B15"), Apvienotajā Karalistē, Francijā un Nīderlandē. Visos gadījumos ražojumu jauc kopā ar citiem maisījumiem, lai ievērotu konkrēto dalībvalstu spēkā esošos normatīvos aktus, kas veicina biodegvielas patēriņu degvielas uzpildes stacijās, jo pašlaik to uzskata par ekoloģiski ilgtspējīgu.

(64) BPNA apgalvoja, ka maisījumi ar biodīzeļdegvielas saturu, mazāku nekā 15 masas %, nav attiecīgā ražojuma līdzīgais ražojums. Ļoti atšķiras īpašības un patiesā situācija tirgū. Loģistikas pasākumi (ieskaitot sūtījumu ierobežojumus), ko veic, ražojot un importējot maisījumus ar zemāku saturu, ļoti atšķiras no tiem, kas saistīti ar augstāka satura maisījumiem. Pēc BPNA teiktā, kad pārvadā maisījumus ar biodīzeļdegvielas saturu, kuri nepārsniedz 15 %, tos klasificē kā naftas produktus pārvadāšanai, tādēļ salīdzinājumā ar ķīmisko produktu pārvadāšanu ir zemākas pārvadāšanas izmaksas. BPNA apgalvoja arī, ka atšķiras augstāka un zemāka biodīzeļdegvielas satura maisījumu veiktspēja dīzeļdzinējos.

(65) Pasākumu apiešanas izmeklēšanas mērķis ir noteikt, vai, iekļaujot biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %, ir apieti spēkā esošie pasākumi. Tomēr būtu jānorāda, ka B20 un maisījumu ar mazāku saturu patiešām ir maisījums tikai ar atšķirīgu sastāvu pretstatā ražošanas procesam, kurā iegūst biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegvielas saturs ir lielāks nekā B20. Mainīt maisījuma sastāvu ir vienkārši. Uzskata, ka, ražojot B20 un maisījuma ar mazāku saturu, tiek vienkārši nedaudz pārveidots attiecīgais ražojums, jo vienīgā atšķirība ir biodīzeļdegvielas proporcija maisījumā. Tāpat būtu jānorāda, ka attiecīgo ražojumu, kā arī B20 un maisījumu ar mazāku saturu beigās izmanto vienam un tam pašam mērķim Savienībā. Turklāt biodīzeļdegvielai B20 un maisījumos ar mazāku saturu, kā arī biodīzeļdegvielai maisījumos, kuros biodīzeļdegvielas saturs pārsniedz B20, ir vienādas būtiskās īpašības.

6.3. Pārmaiņas tirdzniecības modeli

(66) Attiecīgā ražojuma imports no ASV samazinājās no 1 487 790 tonnām 2008. gadā līdz 381 227 tonnām 2009. gadā un IP laikposmā bija tuvu nullei.

(67) Šai saistībā būtu jānorāda, ka, lai gan sākotnējās izmeklēšanas laikposmā Savienībā bija obligāti, piemēram, B5 maisījumi, tomēr B20 un maisījumu ar mazāku saturu sāka eksportēt no ASV uz Savienību tikai pēc galīgo pasākumu noteikšanas. Sākotnējā izmeklēšanā uz Savienību eksportēja pārsvarā B99,9 saskaņā ar datiem, kas iegūti no atlasītajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri

sadarbojās. To izskaidro tas, ka līdz maksimumam paaugstināja subsīdijas par eksportētajām precēm (tika noteikta USD 1 liela nodokļa atlaide par galonu biodīzeļdegvielas).

(68) Tādēļ no ekonomikas viedokļa ir grūti pamatot B20 un maisījumu ar mazāku saturu eksportu citādāk kā vien ar to, ka notikusi izvairīšanās no spēkā esošajiem kompensācijas pasākumiem.

(69) Biodīzeļdegvielas proporcija maisījumā tiek joprojām subsidēta, un importētājs izvairās maksāt tam noteikto kompensācijas maksājumu. Šajā ziņā jānorāda, ka kompensācijas maksājumu par maisījumiem piemēro proporcionāli biodīzeļdegvielas saturam maisījumā, proti, ja importē B15, tad nesamaksātais kompensācijas maksājums būtu apmēram EUR 35 par tonnu.

6.4. Tādu dibinātu iemeslu vai ekonomiska izskaidrojuma trūkums, kas nav kompensācijas maksājuma noteikšana

(70) Pēc BNPA teiktā, biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegvielas saturs ir mazāks nekā B15, neražoja ar mērķi izvairīties no maksājumiem. Uzņēmums apgalvoja, ka tas sākotnējā izmeklēšanā nepedalījās tāpēc, ka tas savu darbību biodīzeļdegvielu nozarē sāka tikai 2009. gada sākumā, cerot uz biodīzeļdegvielas tirgus pieaugumu nākotnē, un bija pieņēmis valsts pasūtījumus kā ASV, tā ārvalstīs. Uzņēmuma konkrētās struktūras dēļ, kā arī tādēļ, ka tas darbojas kā naftas uzņēmums un veic loģistikas darbības ASV, no komerciālā viedokļa bija loģiski ražot maisījumus ASV un eksportēt uz Savienību. Vienmēr tika eksportēts B15 un maisījums ar zemāku saturu, jo drošības pasākumi ir pielaidīgāki, proti, maisījumus, kuros biodīzeļdegvielas saturs ir mazāks nekā B15, saskaņā ar jūras pārvadājumu noteikumiem neuzskata par ķīmisko produktu.

(71) Tiek norādīts, ka saistībā ar eksportu uz Savienību šis uzņēmums sāka savu darbību tikai pēc pasākumu noteikšanas. Uzskata, ka nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma kā vien izvairīšanās maksāt spēkā esošo kompensācijas maksājumu par ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu.

6.5. Kompensācijas maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšana

(72) Ievērojot to, ka sākotnējā izmeklēšanā cenu līmenis kaitējumu neradīja, ASV B20 un maisījumu ar mazāku saturu imports IP laikposmā liecināja ne tikai par cenu samazinājumu, bet arī par mērķa cenu samazinājumu. B20 un maisījumu ar mazāku saturu eksports notika tikai pēc galīgo pasākumu noteikšanas, un tie bija niecīgi daudzumi.

- (73) Tāpēc secināja, ka pasākumu ietekme tika mazināta daudzumu un cenu izteiksmē.

6.6. Subsidēšanas pierādījums

- (74) Attiecībā uz subsidēšanu jānorāda, ka ASV biodīzeļdegvielas nodokļu atlaides, kas ir galvenā subsidēšanas shēma, ko atklāja sākotnējā izmeklēšanā, tika atjaunota ar atpakaļejošu spēku 2010. gada decembrī. Tādēļ secina, ka importētais līdzīgais ražojums tika subsidēts arī IP laikposmā.

6.7. Secinājums

- (75) Izmeklēšanā tika secināts, ka ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas importam piemērotie galīgie kompensācijas maksājumi tika apiesti, Savienībā importējot biodīzeļdegvielu maisījumā, kura sastāvā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %.
- (76) Secināja, ka vienīgais ekonomiskais pamatojums B20 un maisījumu ar mazāku saturu eksportam, no vienas puses, bija subsidēšana ASV un, no otras puses, izvairīšanās no jebkura kompensācijas maksājuma, importējot Savienībā.
- (77) BPNA pieprasīja tam nepiemērot iespējamus paplašinātos pasākumus. Tomēr izmeklēšanā skaidri atklāja, ka B20 un maisījumu ar mazāku saturu imports notika tikai tādēļ, lai apiestu spēkā esošos pasākumus, tādēļ šādu atbrīvojumu tam piešķirt nevar. Atbilstoši pamatregulas 23. panta 6. punkta noteikumiem atbrīvojumus var piešķirt attiecīgā ražojuma ražotājiem, kuri var uzrādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kam piemēro pasākumus, un par kuriem konstatēts, ka viņi nav iesaistīti pasākumu apiešanas praksē. Minētajās izmeklēšanās konstatēja, ka BPNA ir iesaistīts apiešanas praksē, jo sāka eksportēt B20 un maisījumus ar mazāku saturu pēc tam, kad tika noteikti antidempinga un kompensācijas pasākumi, bez cita pietiekama cēloņa vai bez ekonomiska pamatojuma kā pasākumu apiešana. Turklāt ir pierādījumi tam, ka pasākumu ietekme tika mazināta cenu un daudzumu izteiksmē un importētais ražojums joprojām tiek subsidēts.
- (78) Daži no biodīzeļdegvielas ražotājiem, kas sadarbojās sākotnējā izmeklēšanā, pieprasīja atbrīvojumu no visiem pasākumiem, kas paplašināti pasākumu apiešanas dēļ. Tika konstatēts, ka minētie ASV ražotāji neražoja un nepārdeva B20 un maisījumus ar mazāku saturu. Atbilstoši pamatregulas 23. panta 6. punktam izmeklēšanā par pasākumu apiešanu var izskatīt tikai tos atbrīvojumu pieprasījumus, kurus iesnieguši ražotāji. Tomēr jānorāda, ka pamatregulas 23. pants paredz noteikumus par jauniem ražotājiem.

7. PASĀKUMI

7.1. Kanāda

- (79) Ievērojot iepriekšminēto, tika secināts, ka galīgais kompensācijas maksājums, kuru noteica ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, saskaņā ar pamatregulas 23. pantu tika apiests, veicot pārkraušanu Kanādā.
- (80) Tāpēc saskaņā ar pamatregulas 23. panta 1. punkta pirmo teikumu spēkā esošie pasākumi, kas noteikti ASV izcelsmes attiecīgā ražojuma importam, jāattiecinā uz šā paša ražojuma importu, to nosūtot no Kanādas un deklarējot vai nedeklarējot kā Kanādas izcelsmes ražojumu.
- (81) Lai nepieļautu, ka, izvirzot nepārbaudāmus apgalvojumus par to, ka Kanādā pārkrauto ražojumu ražojis uzņēmums, kam ar galīgo regulu nosaka individuālu maksājumu, notiek izvairīšanās no maksājuma, nepieciešams paplašināt tā pasākuma darbības jomu, kas ar Regulas (EK) Nr. 598/2009 1. panta 2. punktu noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", proti, galīgo kompensācijas maksājumu EUR 237 par tonnu.
- (82) Kompensācijas maksājums maisījumiem piemērojams proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).
- (83) Saskaņā ar pamatregulas 23. panta 4. punktu un 24. panta 5. punktu, kas nosaka, ka visi paplašinātie pasākumi jāattiecinā uz importu, kas nonāk Savienībā, ievērojot prasību par reģistrāciju, kuru noteica ar sāksanas regulu, maksājumi ir jāiekasē par to reģistrēto biodīzeļdegvielas importu, kas tiek sūtīts no Kanādas.

7.2. ASV

- (84) Ievērojot iepriekšminēto, tika secināts, ka ASV izcelsmes biodīzeļdegvielai piemērotais galīgais kompensācijas maksājums atbilstoši pamatregulas 23. pantam tika apiests, Savienībā importējot B20 un maisījumu ar mazāku saturu.
- (85) Tāpēc saskaņā ar pamatregulas 23. panta 1. punkta pirmo teikumu būtu jāpiemēro spēkā esošie pasākumi, kas noteikti ASV izcelsmes attiecīgā ražojuma importam, arī tad, ja importē Savienībā B20 un maisījumu ar mazāku saturu.
- (86) Jāpaplašina pasākumi, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 598/2009 1. panta 2. punktā.
- (87) Paplašinātais kompensācijas maksājums maisījumiem piemērojams proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

- (88) Saskaņā ar pamatregulas 23. panta 4. punktu un 24. panta 5. punktu, kas paredz, ka visi paplašinātie pasākumi jāattiecinā uz importu, kas nonāk Savienībā, ievērojot sākšanas regulā noteikto prasību par reģistrāciju, maksājumi ir jāiekasē par to B20 un maisījumu ar mazāku saturu reģistrētu importu, kuru izcelsme ir ASV.

8. IZMEKLĒŠANAS PRET SINGAPŪRU IZBEIGŠANA

- (89) Ņemot vērā konstatējumus par Singapūru, jāizbeidz izmeklēšana par iespējamo kompensācijas pasākumu apiešanu, ko veic, importējot no Singapūras nosūtītu biodīzeļdegvielu, un jāpārtrauc no Singapūras nosūtīta biodīzeļdegvielas importa reģistrēšana, ko ievieša ar sākšanas regulu.

9. ATBRĪVOJUMA PIEPRASĪJUMS

- (90) Kanādā divi uzņēmumi, kas sadarbojās un iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem, pieprasīja tos atbrīvot no iespējamajiem paplašinātajiem pasākumiem saskaņā ar pamatregulas 23. panta 6. punktu.
- (91) Tika konstatēts, ka divi Kanādas ražotāji, kas sadarbojās, neiesaistījās pasākumu apiešanas praksē, par kuru notiek šī izmeklēšana. Turklāt minētie ražotāji varētu pierādīt, ka tie nav saistīti ar ASV biodīzeļdegvielas ražotājiem/eksportētājiem. Tādēļ tiem var piešķirt atbrīvojumu.
- (92) Tāpēc uzskata, ka šajā gadījumā vajadzīgi īpaši pasākumi, lai nodrošinātu šādu atbrīvojumu pienācīgu piemērošanu. Šie īpašie pasākumi ir derīga, šīs regulas pielikumā izklāstītajām prasībām atbilstīga rēķina iesniegšana dalībvalstu muitas iestādēm. Uz importu, kuram nav pievienots šāds rēķins, attiecas paplašinātais kompensācijas maksājums.
- (93) Viena ASV ieinteresētā persona, kas sadarbojās un iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem, pieprasīja to atbrīvot no iespējamajiem paplašinātajiem pasākumiem saskaņā ar pamatregulas 23. panta 6. punktu.
- (94) Iepriekš 77. apsvērumā paskaidrots, ka izmeklēšanā atklāja, ka minētā persona bija iesaistījies pasākumu apiešanas praksē, importējot B20 un maisījumus ar mazāku saturu. Tādēļ atbrīvojumu piešķirt nevarēja.
- (95) Tomēr jāuzsver, ja kāds(-i) saistītais(-ie) ražotājs(-i) eksportētājs(-i) subsīdijas vairs nesaņem, šīs personas var pieprasīt pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 19. pantam.

10. INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA

- (96) Visas ieinteresētās personas ir informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, kas ir iepriekš minēto secinājumu pamatā, un tām bija iespēja izteikt piezīmes. Personu izteiktās mutvārdu un rakstveida piezīmes tika izskatītas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Galīgo kompensācijas maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 noteikts importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļai, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā (pazīstams kā "biodīzeļdegviela"), tīrā veidā vai maisījumā, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, pārsniedz 20 masas %, un ar izcelsmi Amerikas Savienotajās Valstīs, ar šo piemēro arī importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļai, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā (pazīstams kā "biodīzeļdegviela"), tīrā veidā vai maisījumā, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, pārsniedz 20 masas %, kas nosūtīti no Kanādas, deklarējot vai nedeklarējot tos kā Kanādas izcelsmes ražojumus, un ko pašlaik deklarē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (Taric kods 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric kods 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric kods 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taric kods 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taric kods 3824 90 91 10) un ex 3824 90 97 (Taric kods 3824 90 97 01), izņemot tos ražojumus, ko izgatavojuši turpmāk uzskaitītie uzņēmumi:

Valsts	Uzņēmums	Taric papildu kods
Kanāda	BIOX Corporation, Oakville, Ontārio, Kanāda	B107
Kanāda	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontārio, Kanāda	B108

Maksājums, kura piemērošanu paplašina, ir maksājums, kurš ar Regulas (EK) Nr. 598/2009 1. panta 2. punktu noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", proti, galīgais kompensācijas maksājums EUR 237 par tonnu tīrsvara.

Kompensācijas maksājumu maisījumiem piemēro proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

2. To atbrīvojumu piemērošana, kuri piešķirti 1. punktā minētajiem uzņēmumiem vai kurus Komisija ir atļāvusi saskaņā ar 4. panta 2. punktu, ir atkarīga no tāda derīga rēķina iesniegšanas dalībvalstu muitas iestādēm, kas atbilst pielikumā izklāstītajām prasībām. Ja neiesniedz šādu rēķinu, piemēro 1. punktā noteikto kompensācijas maksājumu.

3. Maksājumu, kura piemērošanu paplašina ar šā panta 1. punktu, iekasē par importu, kas nosūtīts no Kanādas, neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav deklarēts ar izcelsmi Kanādā, un reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 721/2010 2. pantu un Regulas (EK) Nr. 597/200923. panta 4. punktu un 24. panta 5. punktu, izņemot importu, kuru ražojuši 1. punktā norādītie uzņēmumi.

4. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

1. Galīgo kompensācijas maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 noteikts importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļai, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā (pazīstams kā "biodīzeļdegviela"), tīrā veidā vai maisījumā, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, pārsniedz 20 masas %, ar izcelsmi Amerikas Savienotajās Valstīs, ar šo piemēro arī uz Savienību importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā 20 masas % nepārsniedz nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļa, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs un kurus pašlaik deklarē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (*Taric* kods 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (*Taric* kods 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (*Taric* kods 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (*Taric* kods 2710 19 41 30) un ex 3824 90 97 (*Taric* kods 3824 90 97 04).

Maksājumi, kuru piemērošanu paplašina, ir maksājumi, kuri noteikti Regulas (EK) Nr. 598/2009 1. panta 2. punktā.

Kompensācijas maksājumu maisījumiem piemēro proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

2. Maksājumus, kuru piemērošana ir paplašināta ar šā panta 1. punktu, iekasē par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes importu, kas reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 721/2010 2. pantu un Regulas (EK) Nr. 597/200923. panta 4. punktu un 24. panta 5. punktu.

3. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

3. pants

Ar šo izbeidz izmeklēšanu, ko sāka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 721/2010 attiecībā uz izmeklēšanu par to kompensācijas pasākumu iespējamo apiešanu, kas ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 noteikti Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, kas nosūtīts no Singapūras un kā izcelsme ir vai nav deklarēta Singapūrā, un par šāda importa reģistrāciju.

4. pants

1. Pieprasījumu atbrīvojumam no maksājuma, kura piemērošanas joma ir paplašināta ar 1. panta 1. punktu un 2. panta 1. punktu, iesniedz rakstiski Eiropas Savienības oficiālajā valodā, un to ir parakstījis atbrīvojuma pieprasītāja uzņēmuma pilnvarotais pārstāvis. Pieprasījums jānosūta uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM

Fakss: + 32 22956505

2. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 597/200923. panta 6. punktu Komisija pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju var ar lēmumu piešķirt atbrīvojumu no 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā paplašinātā maksājuma tādu uzņēmumu importam, kuri neapiet ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 piemērotos kompensācijas maksājumus.

5. pants

Muitas dienestiem tiek uzdots pārtraukt importa reģistrēšanu, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 721/2010 2. pantu.

6. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 5. maijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MARTONYI J.

PIELIKUMS

Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajā derīgajā rēķinā jābūt šādam izrakstītāja uzņēmuma amatpersonas parakstītam paziņojumam šādā formā:

1. Rēķina izrakstītāja uzņēmuma pārstāvja vārds, uzvārds un amats.
2. Šāda deklarācija: "Es, apakšā parakstīties, apliecinu, ka šajā rēķinā norādītais [attiecīgā ražojuma] [apjoms], kas pārdots eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražots uzņēmumā [uzņēmuma nosaukums un adrese], [Taric papildkods], [attiecīgajā valstī]. Es paziņoju, ka šajā fakturrēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un patiesa."
3. Datums un paraksts.

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 444/2011

(2011. gada 5. maijs),

ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kurš ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 noteikts Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, piemēro arī biodīzeļdegvielas importam, kas sūtīts no Kanādas un kam ir vai nav deklarēta izcelsme Kanādā, ar ko importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, piemēro arī galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 599/2009, un ar ko izbeidz izmeklēšanu par importu, kas sūtīts no Singapūras

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 13. panta 3. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Eiropas Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Spēkā esošie pasākumi

- (1) Komisija ar Regulu (EK) Nr. 193/2009 ⁽²⁾ noteica pagaidu antidempinga maksājumu Amerikas Savienoto Valstu (ASV) izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.
- (2) Padome ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 ⁽³⁾ ("galīgā regula") noteica galīgo antidempinga maksājumu no EUR 0 līdz EUR 198 par tonnu ("spēkā esošie pasākumi") minētās regulas 1. panta 1. punktā definētās ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas ("attiecīgais ražojums") importam. Galīgā regula tika pieņemta, ievērojot izmeklēšanas rezultātus (turpmāk "sākotnējā izmeklēšana").
- (3) Jānorāda, ka attiecīgā ražojuma importam Padome ar Regulu (EK) Nr. 598/2009 ⁽⁴⁾ noteica galīgo kompensācijas maksājumu no EUR 211,2 līdz EUR 237 par tonnu.

1.2. Pieprasījums

- (4) Komisija 2010. gada 30. jūnijā saņēma pieprasījumu saskaņā ar pamatregulas 13. panta 3. punktu izmeklēt to antidempinga pasākumu iespējamu apiešanu, kas noteikti attiecīgā ražojuma importam. Pieprasījumu Savienības biodīzeļdegvielas ražotāju vārdā iesniedza Eiropas Biodīzeļdegvielas padome (EBP).
- (5) Pieprasījumā tika apgalvots, ka attiecīgā ražojuma importam piemērotie antidempinga pasākumi tiek apieti,

veicot pārkraušanu Kanādā un Singapūrā un eksportējot biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %.

- (6) Tajā tika apgalvots, ka pēc pasākumu noteikšanas attiecīgajam ražojumam ievērojami mainījās tirdzniecības modelis saistībā ar eksportu no ASV, Kanādas un Singapūras un šim pārmaiņām bez maksājuma noteikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai pamatojuma. Tirdzniecības modelis šādi mainījās, iespējams, tādēļ ka attiecīgo ražojumu pārkrāva Kanādā un Singapūrā.

- (7) Turklāt tika apgalvots, ka pēc pasākumu noteikšanas no ASV uz Savienību sāka eksportēt biodīzeļdegvielu maisījumus, kuros biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %, tā, iespējams, apejot attiecīgā ražojuma aprakstā noteikto biodīzeļdegvielas satura robežu.

- (8) Turklāt pieprasījumā tika apgalvots, ka attiecīgajam ražojumam piemēroto spēkā esošo antidempinga pasākumu koriģējošā ietekme mazināta daudzuma un cenas izteiksmē. Tika arī apgalvots, ka attiecīgā ražojuma imports aizstāts, importējot ievērojamus daudzumus biodīzeļdegvielas tīrā veidā vai maisījumā, kurā Kanādas un Singapūras biodīzeļdegviela pārsniedz 20 masas %, un biodīzeļdegvielas maisījumos, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %. Turklāt ir pietiekami daudz pierādījumu tam, ka šim importam, kura apjoms pieauga, cenas bija daudz zemākas par cenu, kas nerada kaitējumu un kas konstatēta izmeklēšanā, kuras rezultātā noteica spēkā esošos pasākumus.

- (9) Visbeidzot, pieprasījumā tika apgalvots, ka attiecīgā ražojuma cenas vēl joprojām tiek subsidētas, kā konstatēts iepriekš.

1.3. Procedūras sākšana

- (10) Pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju noteikusi, ka ir pietiekami pirmšķietami pierādījumi, lai sāktu izmeklēšanu saskaņā ar pamatregulas 13. pantu, Komisija ar Regulu (ES) Nr. 720/2010 ⁽⁵⁾ ("sākšanas regula") sāka izmeklēšanu. Komisija saskaņā ar pamatregulas 14. panta 5. punktu norīkoja muitas iestādes reģistrēt no Kanādas un Singapūras sūtītu, kā arī ASV izcelsmes tādas maisījumā iekļautas biodīzeļdegvielas importu,

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.⁽²⁾ OV L 67, 12.3.2009., 22. lpp.⁽³⁾ OV L 179, 10.7.2009., 26. lpp.⁽⁴⁾ OV L 179, 10.7.2009., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 211, 12.8.2010., 1. lpp.

- kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, nepārsniedz 20 masas %.
- (11) Komisija ar Regulu (ES) Nr. 721/2010 ⁽¹⁾ arī sāka paralēlu izmeklēšanu par to, vai, importējot no Kanādas un Singapūras sūtītu biodīzeļdegvielu un biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, iespējams, tika apieti kompensācijas pasākumi, kurus noteica Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.

1.4. Izmeklēšana

- (12) Komisija oficiāli informēja ASV, Kanādas un Singapūras iestādes. Aptaujas anketu nosūtīja zināmiem ražotājiem/eksportētājiem ASV, Kanādā un Singapūrā. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja rakstiski izteikt viedokli un sāksanas regulā noteiktajā termiņā pieprasīt uzklaušīšanu.
- (13) Uz aptaujas jautājumiem atbildēja turpmāk minētie uzņēmumi, un to telpās pēc tam veica pārbaudes apmeklējumus.

Ražotāji/eksportētāji Kanādā:

- BIOC Corporation,
- Rothsay Biodiesel.

Tirgotāji Singapūrā:

- Trafigura Pte Ltd.,
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Ražotāji/eksportētāji ASV:

- Archer Daniels Midland Company,
- BP Products North America Inc.,
- Louis Dreyfus Corporation.

Saistītie importētāji:

- BP Oil International Limited,
- Cargill BV.

- (14) Turklāt tika apmeklētas arī attiecīgās Kanādas un Singapūras kompetentās pārvaldes iestādes.

1.5. Izmeklēšanas periods

- (15) Izmeklēšanas periods aptvēra laiku no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 30. jūnijam ("IP"). Lai noskaidrotu iespējamās tirdzniecības modeļi notikušās pārmaiņas, tika vākti dati par periodu no 2008. gada līdz IP beigām.

2. RAŽOJUMS, PAR KURU NOTIEK PASĀKUMU APIEŠANAS IZMEKLĒŠANA

- (16) Ražojums (proti, ražojums, uz kuru attiecas sākotnējā izmeklēšana), kuru skar iespējamā pasākumu apiešana, ir nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļa, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, ko parasti dēvē par "biodīzeļdegvielu", tīrā veidā vai maisījumā, kas satur vairāk nekā 20 masas % nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un/vai parafīna gāzeļļu, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, ko patlaban klasificē ar KN kodiem ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 un kā izcelsme ir ASV.

- (17) Ražojumam, uz kuru attiecas pasākumu apiešanas izmeklēšana, izšķir divas pazīmes. Pirmkārt, saistībā ar apgalvojumiem, ka pārkraušana notika Kanādā un Singapūrā, ražojums ir identisks ar to ražojumu, par kuru notika sākotnējā izmeklēšana, kā aprakstīts iepriekšējā punktā. Saistībā ar sūtījumiem tieši no ASV izmeklējamais ražojums ir biodīzeļdegviela maisījumā, kurā ASV izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļa, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, nepārsniedz 20 masas %.

3. BIODĪZEĻDEGVIELAS IMPORTS UZ SAVIENĪBU SALĪDZINĀJUMĀ AR BIODĪZEĻDEGVIELAS EKSPORTU NO ASV

- (18) Kad 2009. gada martā noteica pagaidu antidempinga pasākumus, attiecīgā ražojuma imports gandrīz vairs nenotika. Šī situācija apkopota tabulā turpmāk.

Biodīzeļdegvielas un konkrētos maisījumos iekļautas biodīzeļdegvielas imports uz Eiropas Savienību ar KN kodu 3824 90 91 (tonnās)

	2008	daļa	2009	daļa	IP	daļa
ASV	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanāda	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapūra	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Avots: Eurostat dati.

⁽¹⁾ OV L 211, 12.8.2010., 6. lpp.

- (19) Iepriekšminētie Eurostat dati ir par visu biodīzeļdegvielu, kas satur 96,5 % esteru vai vairāk.
- (20) Turpretim ASV uzrāda biodīzeļdegvielas un maisījumus iekļautu biodīzeļdegvielas eksportu ar kodu HTS 3824.90.40.00 (dzīvnieku vai augu izcelsmes taukvielu maisījumi):

Biodīzeļdegvielas un maisījumā iekļautas biodīzeļdegvielas eksports, ko veic ASV

ar kodu HTS 3824 90 40 00 (tonnās)

	2008	2009	IP
Eiropas Savienībā	2 241 473	335 577	358 291
Kanāda	967	128 233	161 841
Singapūra	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Avots: ASV Tirdzniecības ministrija.

- (21) Salīdzinot abas iepriekšējās tabulas, tiek secināts, ka IP laikposmā uz Savienību eksportētā 358 291 tonna ir maisījumi, kuros biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 96,5 masas %.

4. KANĀDA

4.1. Vispārīgi apsvērumi

- (22) Kanādas ražotāju/eksportētāju sadarbības līmenis bija augsts. Divi ražotāji, kuri ražo apmēram 90 % no biodīzeļdegvielas produkcijas Kanādā, iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem un pilnībā sadarbojās izmeklēšanā. Turklāt ar izmeklēšanu sadarbojās Kanādas atjaunojamo degvielu apvienība un Kanādas valdības saistītās iestādes.
- (23) Lai saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu novērtētu, vai pasākumi ir apieti, secīgi jāizvērtē, vai ir notikušas pārmaiņas tirdzniecības modelī starp ASV, Kanādu un Savienību, kuras izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma piemērošanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiska pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgā ražojuma cenas un/vai daudzumu izteiksmē, un ir pierādījums par dempingu saistībā ar normālo vērtību, kura līdzīgajam ražojumam tika noteikta iepriekš.

4.2. Pārmaiņas tirdzniecības modelī

4.2.1. Imports uz Savienību

- (24) Biodīzeļdegvielas imports no ASV samazinājās no 1 487 790 tonnām 2008. gadā līdz 381 227 tonnām 2009. gadā un IP laikposmā bija tuvu pie nulles.

- (25) No otras puses, saskaņā ar Eurostat datiem viss biodīzeļdegvielas imports no Kanādas uz Savienību nozīmīgi pieauga laikposmā no 2008. gada līdz IP, proti, no 1 725 tonnām 2008. gadā līdz 140 043 tonnām 2009. gadā un līdz 197 772 tonnām IP laikposmā.

4.2.2. ASV biodīzeļdegvielas eksports uz Kanādu

- (26) Biodīzeļdegvielas pārdevumiem starp ASV un Kanādu nepiemēro nedz muitas nodokļus, nedz cita veida importa ierobežojumus.
- (27) Saskaņā ar ASV statistiku biodīzeļdegvielas eksports no ASV uz Kanādu palielinājās no 967 tonnām 2008. gadā līdz 128 233 tonnām 2009. gadā un līdz 161 841 tonnai IP laikposmā.
- (28) Salīdzinot eksporta statistiku, ko sniedza ASV iestādes, ar importa statistiku, ko pārbaudes apmeklējumā sniedza Kanādas iestādes, atklājās nozīmīgas nesakrītības par katru mēnesi. Saskaņā ar Kanādas statistiku ASV biodīzeļdegvielas imports palielinājās no 11 757 tonnām 2008. gadā līdz 18 673 tonnām 2009. gadā un līdz 174 574 tonnām IP laikposmā.

- (29) Saskaņā ar Kanādas iestāžu sniegto informāciju biodīzeļdegvielas deklarēšanai īpaša koda nav. Tās norādīja, ka Kanāda un ASV apmainās ar importa datiem, lai tos attiecīgi izmantotu kā savus eksporta datus. Datim par Kanādas importu un ASV eksportu būtu jāsakrīt sešu ciparu līmenī, un tie patiešām diezgan precīzi sakrīt klasifikācijas kodā HTS 38.24.90. Tomēr abu valstu klasifikācijas sistēmas atšķiras to kodu līmenī, kas pārsniedz sešus ciparus. Vēl būtu jānorāda, ka Kanādas statistika ir tikai par importu, kas muitots Kanādā, bet statistikas datu par pārkrautajām precēm nav.

- (30) Tiek secināts, ka, lai gan abi datu avoti nesakrīt, ir skaidrs, ka ASV biodīzeļdegvielas eksports uz Kanādu palielinājās no 2008. gada līdz IP, sevišķi pēc antidempinga pasākumu noteikšanas. Pašreiz Kanādas biodīzeļdegvielas tirgus nevar uzņemt tādas biodīzeļdegvielas daudzumus. "Īstas" Kanādas biodīzeļdegvielas ražotāji patiesībā orientējas uz eksportu.

4.2.3. Ražošana Kanādā un īstas Kanādas biodīzeļdegvielas pārdevumi uz Savienību

- (31) Divi Kanādas ražotāji, kas sadarbojās, biodīzeļdegvielu no ASV vai kāda cita avota IP laikposmā neiegādājās.
- (32) Kanādā biodīzeļdegvielas ražošanas nozare vēl tikai veidojas. IP laikposmā bija izveidotas kādas sešas ražotnes, bet 90 % no kopējā apjoma saražoja tikai divas ražotnes Kanādas austrumos, kuru īpašnieki un vadītāji bija divi ražotāji, kas sadarbojās.

(33) Konstatēja, ka ražotāji, kas sadarbojās, ražojuma apjomus pārdevuši galapircējiem Ziemeļamerikā, t. i., ASV vai Kanādā. Pārējie pārdevumi notikuši ar klientiem, kas pārdeva precī un/vai precī maisījumā ar citu biodīzeļdegvielu. Abi uzņēmumi nezināja, vai klienti pārdeva ražojumus uz Savienību kā Kanādas biodīzeļdegvielu, iekļāva biodīzeļdegvielu maisījumā vai arī to pārdeva galapircējiem ASV vai Kanādā.

(34) Pat pieļaujot tādu ārkārtas situāciju, kad visa "īstā" Kanādas biodīzeļdegviela nonāk Savienībā, tā būtu tikai 20 % no visa Kanādas importa uz Savienību IP laikposmā.

4.3. Secinājums par tirdzniecības modeļa pārmaiņām

(35) Salīdzinot statistiku ar datiem, kas saņemti no ražotājiem, kuri sadarbojās, atklājās, ka Kanādas biodīzeļdegvielas ražotāji nebūtu varējuši saražot tādu daudzumu, kas eksportēts no Kanādas uz Savienību. Tādēļ tas liek domāt, ka importa pieaugums no Kanādas uz Savienības tirgu ir saistīts ar tādas ASV biodīzeļdegvielas eksportu, kas sūtīta no Kanādas.

(36) Tādējādi par tirdzniecības modeļa pārmaiņām var uzskatīt to, ka no 2008. gada samazinājās vispārējais ASV eksports uz Savienību un pēc sākotnējo pasākumu noteikšanas līdztekus palielinājās eksports no Kanādas uz Savienību un eksports no ASV uz Kanādu.

4.4. Tādu dibinātu iemeslu vai ekonomiska izskaidrojuma trūkums, kas nav antidempinga maksājuma noteikšana

(37) Izmeklēšanā nekonstatēja citu pietiekamu cēloni vai ekonomisko pamatojumu, kas pamatotu pārkraušanu, kā vien izvairīšanos no spēkā esošā antidempinga maksājuma par ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu.

4.5. Antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšana

(38) Eurostat datus izmantoja, lai novērtētu, vai importētie ražojumi daudzumu izteiksmē mazināja spēkā esošo antidempinga pasākumu koriģējošo ietekmi uz biodīzeļdegvielas importu no ASV. Eksporta daudzumi un cenas no Kanādas salīdzināja ar kaitējuma novēršanas līmeni, kas tika noteikts sākotnējā izmeklēšanā.

(39) Kā minēts iepriekš, imports no Kanādas uz Savienību 2008. gadā palielinājās no 1 725 tonnām līdz 197 772 tonnām IP; pēdējais daudzums ir 9,2 % no importa. Nevarēja uzskatīt, ka importa pieaugums no Kanādas

bijaniecīgs, ja ievēro Savienības tirgus lielumu, kas noteikts sākotnējā izmeklēšanā. Ievērojot sākotnējā izmeklēšanā noteikto cenu, kas nerada kaitējumu, Kanādas imports uz Savienību IP liecināja, ka cenas bija samazinātas par 50 %, bet cenu samazinājums bija apmēram 40 % no Savienības ražotāju pārdošanas cenas.

(40) Tāpēc secināja, ka pasākumu ietekme tika mazināta daudzumu un cenu izteiksmē.

4.6. Antidempinga pierādījums

(41) Saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktu pārbaudīja, vai ir pierādījums par dempingu saistībā ar normālo vērtību, kuru noskaidroja sākotnējā izmeklēšanā.

(42) Sākotnējā izmeklēšanā normālo vērtību noskaidroja, pamatojoties uz pārdošanas cenām vietējā tirgū normālā tirdzniecības apritē un ražošanas izmaksām, kā arī ņemot vērā pamatotu peļņas normu tādā gadījumā, ja pārdevumi vietējā tirgū nenotika vai tie nenotika normālā tirdzniecības praksē.

(43) Eksporta cenas no Kanādas noteica, pamatojoties uz Eurostat paziņoto vidējo biodīzeļdegvielas importa cenu IP laikposmā.

(44) Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu tika veiktas atbilstošas korekcijas, lai ņemtu vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Informācijas par vairākiem izmaksu faktoriem nebija, tādēļ no Eurostat CIF cenām atņēma tikai transportēšanas izmaksas un apdrošināšanu, pamatojoties uz konstatēto vidējo jūras pārvadājumu frakti biodīzeļdegvielai no ASV uz Savienību sākotnējās izmeklēšanas laikposmā, lai iegūtu FOB cenas uz Kanādas robežas.

(45) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu dempingu aprēķināja, salīdzinot vidējo svērto normālo vērtību, kas tika noteikta sākotnējā izmeklēšanā, un vidējās svērtās eksporta cenas IP laikposmā, kuras izteiktas procentos no CIF cenas līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas.

(46) Šis salīdzinājums atklāja dempingu.

4.7. Secinājums

(47) Izmeklēšanā tika secināts, ka galīgie antidempinga maksājumi, ko noteica ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, saskaņā ar pamatregulas 13. pantu tika apiesti, veicot pārkraušanu Kanādā.

5. SINGAPŪRA

- (48) Izmeklēšanā sadarbojās divi tirgotāji, kas atradās Singapūrā. Bez tam sadarbojās arī attiecīgās Singapūras pārvaldes iestādes.
- (49) Iepriekš 23. apsvērumā ir aprakstīts, pēc kādiem kritērijiem vērtē, vai notikusi pasākumu apiešana.
- (50) Pēc Eurostat datiem, viss biodīzeļdegvielas eksports no Singapūras uz Savienību palielinājās no 179 tonnām 2008. gadā līdz 20 486 tonnām 2009. gadā un līdz 32 078 tonnām IP laikposmā. Šajā pašā periodā palielinājās arī eksports no ASV uz Singapūru.
- (51) Pēc attiecīgo Singapūras pārvaldes iestāžu teiktā, iekšzemē saražoto biodīzeļdegvielu pārsvarā pārdod Singapūrā, lai apmierinātu pašmāju pieprasījumu. Tomēr manāms, ka Singapūrā šī nozare palielinās, pateicoties nesen uzceltajām jaunajām ražotnēm.
- (52) Parasti eksports no Singapūras ir neliels. Biodīzeļdegvielas importu uz Savienību rūpīgi pārbaudīja 14. panta 6. punkta datubāzē un kopā ar saistītajām nacionālajām muitas iestādēm. Acīmredzami imports palielinājās dažas reizes un ļoti strauji. Analīze atklāja, ka lielākajai daļai minētā importa patiešām bija Singapūras izcelsme. Tomēr nevarēja rast izskaidrojumu par visu importu.
- (53) Konstatēja, ka salīdzinājumā ar Savienības patēriņu, ko noteica sākotnējā izmeklēšanā, importa daudzumi, kurus izskaidrot nevarēja, no Singapūras uz Savienību bija ārkārtīgi nelieli. Turklāt tie veidotu ļoti niecīgu daļu no Savienības patēriņa, ņemot vērā EBP aplēses par ievērojamo Savienības patēriņa pieaugumu kopš sākotnējās izmeklēšanas.
- (54) Ņemot vērā iepriekšminēto, var secināt, ka antidempinga pasākumu koriģējošā ietekme netika mazināta no Singapūras nosūtīto daudzumu izteiksmē.
- (55) Attiecībā uz pārkraušanu labi zināms, ka Singapūra ir milzīgs Āzijas kuģošanas centrs, kurā ierodas reģiona kuģi un izkrauj preces, kuras pēc tam tiek iekrautas kuģos, kas dodas, cita starpā, uz Eiropu. Šajā izmeklēšanā viens no tirgotājiem, kas sadarbojās, Singapūrā pārkrāva Malaizijas vai Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielu, kuras galamērķis bija Savienībā. IP laikposmā šis tirgotājs vien eksportēja uz Savienību nozīmīgu daudzumu biodīzeļdegvielas, to pārkraujot Singapūrā un Savienībā to muižojot kā Malaizijas vai Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielu. Pārbaudē neatklāja nekādas norādes, kas ļautu apšaubīt deklarēto Indonēzijas vai Malaizijas izcelsmi.
- (56) Ņemot vērā iepriekšminēto, jāizbeidz izmeklēšana par iespējamu antidempinga pasākumu apiešanu, importējot biodīzeļdegvielu, kas nosūtīta no Singapūras.

6. ASV

6.1. Iepriekšējās piezīmes

- (57) Izmeklēšanā sadarbojās pieci ASV biodīzeļdegvielas vai biodīzeļdegvielas maisījumu ražotāji, trīs no tiem bija iekļauti izlasē sākotnējā izmeklēšanā. ASV valdība sadarbojās, sniedzot eksporta statistiku un savu statistikas interpretāciju.
- (58) Visi trīs ražotāji, kuri tika iekļauti izlasē sākotnējā izmeklēšanā, pēc galīgo pasākumu noteikšanas pārstāja eksportēt biodīzeļdegvielu.
- (59) Tikai viens no pieciem uzņēmumiem, proti, BP North America, kas sākotnējā izmeklēšanā nesadarbojās, IP laikposmā uz Savienību eksportēja biodīzeļdegvielu maisījumus, kuros biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas % ("B20 un maisījums ar mazāku saturu").
- (60) Nacionālā biodīzeļdegvielas valde ("NBB"), kas pārstāv ASV biodīzeļdegvielas nozari, apgalvoja, ka ražojumam, par kuru, pēc viņu domām, skaidri konstatēts, ka tas nav ražojums, uz kuru attiecas spēkā esošie pasākumi, nevar piemērot antidempinga pasākumus bez atkārtotas antidempinga izmeklēšanas. NBB apgalvoja, ka galīgajā regulā skaidri noteikts, ka, runājot par "attiecīgo ražojumu" un "līdzīgo ražojumu", runā par biodīzeļdegvielu vai biodīzeļdegvielu maisījumu, kuros biodīzeļdegviela pārsniedz 20 masas %. Saskaņā ar NBB apgalvoto šo sliksni nenoteica mākslīgi, tas atbilda reālajai tirgus situācijai, kas konstatēta sākotnējā izmeklēšanā. Konstatēja, ka, piemēram, pēc 20 % robežas varēja skaidri nošķirt dažādus maisījumu veidus, kas bija pieejami ASV tirgū.
- (61) NBB un pārējās ieinteresētās personas uzskatīja, ka izmeklēšana par pasākumu apiešanu var attiecināt antidempinga pasākumus, kas piemēroti attiecīgajam ražojumam, uz līdzīgo ražojumu, kas ir kā attiecīgais ražojums, tikai nedaudz pārveidots. NBB apgalvoja, ka Padome pati galīgajā regulā konstatēja, ka biodīzeļdegviela maisījumos, kuros biodīzeļdegvielas saturs nepārsniedz 20 masas %, nav līdzīgais ražojums. Tādēļ, pēc NBB teiktā, pamatregulas noteikumi neparedz citu iespēju kā tikai jaunas izmeklēšanas sākšanu, lai noteiktu, vai pasākumi jāpieņem minētajiem maisījumiem.
- (62) Atbildot uz minētajiem apgalvojumiem, vispirms jānorāda, ka pamatregulas 13. panta noteikumi pret pasākumu apiešanu paredzēti, lai novērstu visus iespējamus mēģinājumus izvairīties no spēkā esošajiem pasākumiem. Ja ir pietiekami pirmšķietami pierādījumi tam, ka pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē notiek pasākumu apiešana, Komisija sāks izmeklēšanu, lai pasākumu apiešanu konstatētu. Lai saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu novērtētu, vai pasākumi ir apieti, piemēram,

secīgi jāizvērtē, vai ir vērojamas pārmaiņas tirdzniecības modelī starp ASV un Savienību, kuras izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma piemērošanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiska pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgā ražojuma cenas un/vai daudzumu izteiksmē.

- (63) Bez tam jāatgādina, ka izmeklēšana par pasākumu apiešanu, balstoties uz pamatregulas 11. panta 3. punktu, nav noteiktā ražojuma apjoma pārskatīšana un negroza attiecīgā ražojuma un līdzīgā ražojuma definīciju. Pamatregulas 13. panta noteikumi ir juridiskais pamats izmeklēšanai, vai ražojumam noteiktie pasākumi tikuši apiesti.
- (64) Šai saistībā Komisija atbilstoši pamatregulas 13. panta 3. punktam saņēma pieprasījumu, kurā apgalvots, ka pēc pasākumu piemērošanas no ASV sāka eksportēt uz Savienību biodīzeļdegvielu maisījumus, kuros tā nepārsniedza 20 masas %, tā, iespējams, apejot attiecīgā ražojuma un līdzīgā ražojuma aprakstā noteikto biodīzeļdegvielas satura robežu. Izmeklēšanā pārbaudīja, vai šādu praksi varētu uzskatīt par pasākumu apiešanu atbilstoši pamatregulas 13. pantam. Visbeidzot, jānorāda, ka apgalvoto pasākumu apiešanas praksi var pārbaudīt tikai atbilstoši pamatregulas 13. pantam.

6.2. B20 un maisījuma ar mazāku saturu eksports no ASV uz Savienību

- (65) Kā minēts iepriekš 20. apsvērumā, Amerikas Savienotajās Valstīs ar HTS kodu 3824.90.40.00 klasificē maisījumus, kuros biodīzeļdegviela nepārsniedz 96,5 %. Saskaņā ar ASV eksporta statistiku uz Savienību IP laikposmā pavisam eksportēja 358 291 tonnu šā veida maisījumu.
- (66) Izmeklēšanas periodā *BP Products North America* ("BPNA") eksportēja nozīmīgu daļu no iepriekšminētā daudzuma.
- (67) BPNA sākotnējā izmeklēšanā nepiedalījās tāpēc, ka biodīzeļdegvielas nozarē tas darbību sāka tikai 2009. gada sākumā, gaidot biodīzeļdegvielas tirgus pieaugumu nākotnē, un bija pieņēmis valsts pasūtījumus kā ASV, tā ārvalstīs. BPNA sāka eksportēt uz Savienību 2009. gada decembrī. Šai saistībā tiek atgādināts, ka galīgos pasākumus noteica 2009. gada jūlijā.

- (68) Savienībā BP pārdeva ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedza 15 masas % ("B15"), Apvienotajā Karalistē, Francijā un Nīderlandē. Visos gadījumos ražojumu jau kopā ar citiem maisījumiem, lai ievērotu konkrēto dalībvalstu spēkā esošos normatīvos aktus, kas veicina biodegvielas patēriņu degvielas uzpildes stacijās, jo pašlaik to uzskata par ekoloģiski ilgtspējīgu.

- (69) BPNA apgalvoja, ka maisījumi ar biodīzeļdegvielas saturu, mazāku nekā 15 masas %, nav attiecīgā ražojuma līdzīgais ražojums. Ļoti atšķiras īpašības un patiesā situācija tirgū. Loģistikas pasākumi (ieskaitot sūtījumu ierobežojumus), ko veic, ražojot un importējot maisījumus ar zemāku saturu, ļoti atšķiras no tās, kas saistīti ar augstāka satura maisījumiem. Pēc BPNA teiktā, kad pārvadā maisījumus ar biodīzeļdegvielas saturu, kuri nepārsniedz 15 %, tos klasificē kā naftas produktus pārvadāšanai, tādēļ salīdzinājumā ar ķīmisko produktu pārvadāšanu ir zemākas pārvadāšanas izmaksas. BPNA apgalvoja arī, ka atšķiras augstāka un zemāka biodīzeļdegvielas satura maisījumu veiktspēja dīzeļdzinējos.

- (70) Pasākumu apiešanas izmeklēšanas mērķis ir noteikt, vai, iekļaujot biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %, ir apiesti spēkā esošie pasākumi. Iespējams, ka maisījumi ar zemāku saturu izraisa zemākas pārvadāšanas izmaksas. Tomēr jānorāda, ka B20 un maisījums ar mazāku saturu patiešām ir maisījums tikai ar atšķirīgu sastāvu pretstatā ražošanas procesam, kurā iegūst biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegvielas saturs ir lielāks nekā B20. Mainīt maisījuma sastāvu ir vienkārši. Uzskata, ka, ražojot B20 un maisījumu ar mazāku saturu, tiek vienkārši nedaudz pārveidots attiecīgais ražojums, jo vienīgā atšķirība ir biodīzeļdegvielas proporcija maisījumā. Tāpat jānorāda, ka attiecīgo ražojumu, kā arī B20 un maisījumu ar mazāku saturu beigās izmanto vienam un tam pašam mērķim Savienībā. Turklāt biodīzeļdegvielai B20 un maisījumos ar mazāku saturu, kā arī biodīzeļdegvielai maisījumos, kuros biodīzeļdegvielas saturs pārsniedz B20, ir vienādas būtiskās īpašības.

6.3. Pārmaiņas tirdzniecības modelī

- (71) Attiecīgā ražojuma imports no ASV samazinājās no 1 487 790 tonnām 2008. gadā līdz 381 227 tonnām 2009. gadā un IP laikposmā bija tuvu nullei.
- (72) Šai saistībā jānorāda, ka, lai gan sākotnējās izmeklēšanas laikposmā Savienībā bija obligāti, piemēram, B5 maisījumi, tomēr B20 vai maisījumu ar mazāku saturu sāka

eksportēt no ASV uz Savienību tikai pēc galīgo pasākumu noteikšanas. Sākotnējā izmeklēšanā uz Savienību eksportēja pārsvarā B99,9 saskaņā ar datiem, kas iegūti no atlasītajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās. To izskaidro tas, ka līdz maksimumam paaugstināja subsīdijas par eksportētajām precēm (tika noteikta USD 1 liela nodokļa atlaide par galonu biodīzeļdegvielas).

- (73) Tādēļ no ekonomikas viedokļa ir grūti pamatot B20 un maisījumu ar mazāku saturu eksportu citādāk kā vien ar to, ka notikusi izvairīšanās no spēkā esošajiem antidempinga pasākumiem.
- (74) Biodīzeļdegvielas proporcija maisījumā tiek joprojām subsidēta, un importētājs izvairās maksāt tam noteikto antidempinga maksājumu. Šajā ziņā jānorāda, ka antidempinga maksājumu par maisījumiem piemēro proporcionāli biodīzeļdegvielas saturam maisījumā, proti, ja importē B15, tad nesamaksātais antidempinga maksājums būtu apmēram EUR 26 par tonnu.

6.4. Tādu dibinātu iemeslu vai ekonomiska izskaidrojuma trūkums, kas nav antidempinga maksājuma noteikšana

- (75) Pēc BNPA teiktā, biodīzeļdegvielu maisījumā, kurā biodīzeļdegvielas saturs ir mazāks nekā B15, neražoja ar mērķi izvairīties no maksājumiem. Uzņēmums apgalvoja, ka tas sākotnējā izmeklēšanā nepiedalījās tāpēc, ka tas savu darbību biodīzeļdegvielu nozarē sāka tikai 2009. gada sākumā, cerot uz biodīzeļdegvielas tirgus pieaugumu nākotnē, un bija pieņēmis valsts pasūtījumus kā ASV, tā ārvalstīs. Uzņēmuma konkrētās struktūras dēļ, kā arī tādēļ, ka tas darbojas kā naftas uzņēmums un veic loģistikas darbības ASV, no komerciālā viedokļa bija loģiski ražot maisījumus ASV un eksportēt uz Savienību. Vienmēr tika eksportēti B15 vai maisījums ar zemāku saturu, jo drošības pasākumi ir pielaidīgāki, proti, maisījumus, kuros biodīzeļdegvielas saturs ir mazāks nekā B15, saskaņā ar jūras pārvadājumu noteikumiem neuzskata par ķīmisko produktu.
- (76) Tiek norādīts, ka saistībā ar eksportu uz Savienību šis uzņēmums sāka savu darbību tikai pēc pasākumu noteikšanas. Uzskata, ka nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma kā vien izvairīšanās maksāt spēkā esošo antidempinga maksājumu par ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu.

6.5. Antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšana

- (77) Ievērojot to, ka sākotnējā izmeklēšanā cenu līmenis kaitējumu nerādīja, ASV B20 un maisījumu ar mazāku saturu imports IP laikposmā liecināja ne tikai par cenu samazinājumu, bet arī par mērķa cenu samazinājumu. B20 un maisījumu ar mazāku saturu imports notika tikai pēc galīgo pasākumu noteikšanas, un tie bija niecīgi daudzumi.

- (78) Tāpēc secināja, ka pasākumu ietekme tika mazināta daudzumu un cenu izteiksmē.

6.6. Antidempinga pierādījums

- (79) Saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktu pārbaudīja, vai ir pierādījums par dempingu saistībā ar normālo vērtību, kuru noteica sākotnējā izmeklēšanā. Salīdzinot vidējo svērto normālo vērtību un vidējo svērto eksporta cenu, tika konstatēts dempings.

6.7. Secinājums

- (80) Izmeklēšanā tika secināts, ka ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas importam piemērotie galīgie antidempinga maksājumi tika apieti, Savienībā importējot biodīzeļdegvielu maisījumā, kura sastāvā biodīzeļdegviela nepārsniedz 20 masas %.
- (81) Secināja, ka vienīgais ekonomiskais pamatojums B20 un maisījumu ar mazāku saturu eksportam, no vienas puses, bija subsidēšana ASV un, no otras puses, izvairīšanās no jebkura antidempinga maksājuma, importējot Savienībā.
- (82) BPNA pieprasīja tam nepiemērot iespējamus paplašinātos pasākumus. Tomēr izmeklēšanā skaidri atklāja, ka B20 un maisījumu ar mazāku saturu imports notika tikai tādēļ, lai apietu spēkā esošos pasākumus, tādēļ šādu atbrīvojumu tam piešķirt nevar. Atbilstoši pamatregulas 13. panta 4. punkta noteikumiem atbrīvojumus var piešķirt attiecīgā ražojuma ražotājiem, kuri var uzrādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kam piemēro pasākumus, un par kuriem konstatēts, ka viņi nav iesaistīti pasākumu apiešanas praksē. Minētajās izmeklēšanās konstatēja, ka BPNA ir iesaistīts apiešanas praksē, jo sāka eksportēt B20 un maisījumus ar mazāku saturu pēc tam, kad tika noteikti antidempinga un kompensācijas pasākumi, bez cita pietiekama cēloņa vai bez ekonomiskā pamatojuma kā pasākumu apiešana. Turklāt ir pierādījumi tam, ka pasākumu ietekme tika mazināta cenu un daudzumu izteiksmē un notiek dempings saistībā ar normālo vērtību, kuru noteica iepriekš.

- (83) Daži no biodīzeļdegvielas ražotājiem, kas sadarbojās sākotnējā izmeklēšanā, pieprasīja atbrīvojumu no visiem pasākumiem, kas paplašināti pasākumu apiešanas dēļ. Tika konstatēts, ka minētie ASV ražotāji neražoja un nepārdeva B20 un maisījumus ar mazāku saturu. Atbilstoši pamatregulas 13. panta 4. punktam izmeklēšanā par pasākumu apiešanu var izskatīt tikai tos atbrīvojumu

pieprasījumus, kurus iesnieguši ražotāji. Tomēr jānorāda, ka pamatregulas 13. pants paredz noteikumus par jauniem ražotājiem.

7. PASĀKUMI

7.1. Kanāda

(84) Ievērojot iepriekšminēto, tika secināts, ka galīgais antidempinga maksājums, kuru noteica ASV izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, saskaņā ar pamatregulas 13. pantu tika apiets, veicot pārkraušanu Kanādā.

(85) Tāpēc saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punkta pirmo teikumu spēkā esošie pasākumi, kas noteikti ASV izcelsmes attiecīgā ražojuma importam, jāattiecinā uz šā paša ražojuma importu, to nosūtot no Kanādas un deklarējot vai nedeklarējot kā Kanādas izcelsmes ražojumu.

(86) Lai nepieļautu, ka, izvirzot nepārbaudāmus apgalvojumus par to, ka Kanādā pārkrauto ražojumu ražotājs uzņēmums, kam ar galīgo regulu nosaka individuālu maksājumu, notiek izvairīšanās no maksājuma, nepieciešams paplašināt tā pasākuma darbības jomu, kas ar Regulas (EK) Nr. 599/2009 1. panta 2. punktu noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", proti, galīgo antidempinga maksājumu EUR 172,2 par tonnu.

(87) Antidempinga maksājums maisījumiem piemērojams proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

(88) Saskaņā ar pamatregulas 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu, kas nosaka, ka visi paplašinātie pasākumi jāattiecinā uz importu, kas nonāk Savienībā, ievērojot prasību par reģistrāciju, kuru noteica ar sāksanas regulu, maksājumi ir jāiekasē par to reģistrēto biodīzeļdegvielas importu, kas tiek sūtīts no Kanādas.

7.2. ASV

(89) Ievērojot iepriekšminēto, tika secināts, ka ASV izcelsmes biodīzeļdegvielai piemērotais galīgais antidempinga maksājums atbilstoši pamatregulas 13. pantam tika apiets, Savienībā importējot B20 un maisījumus ar mazāku saturu.

(90) Tāpēc saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punkta pirmo teikumu jāpiemēro spēkā esošie pasākumi, kas noteikti ASV izcelsmes attiecīgā ražojuma importam, arī tad, ja importē Savienībā B20 un maisījumus ar mazāku saturu.

(91) Paplašina pasākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 599/2009 1. panta 2. punktā.

(92) Paplašinātais antidempinga maksājums maisījumiem piemērojams proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

(93) Saskaņā ar pamatregulas 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu, kas paredz, ka visi paplašinātie pasākumi jāattiecinā uz importu, kas nonāk Savienībā, ievērojot sāksanas regulā noteikto prasību par reģistrāciju, maksājumi ir jāiekasē par to B20 un maisījumu ar mazāku saturu reģistrētu importu, kuru izcelsme ir ASV.

8. IZMEKLĒŠANAS PRET SINGAPŪRU IZBEIGŠANA

(94) Ņemot vērā konstatējumus par Singapūru, jāizbeidz izmeklēšana par iespējamo antidempinga pasākumu apiešanu, ko veic, importējot no Singapūras nosūtītu biodīzeļdegvielu, un jāpārtrauc no Singapūras nosūtīta biodīzeļdegvielas importa reģistrēšana, ko ievieša ar sāksanas regulu.

9. ATBRĪVOJUMA PIEPRASĪJUMS

(95) Kanādā divi uzņēmumi, kas sadarbojās un iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem, pieprasīja tos atbrīvot no iespējamajiem paplašinātajiem pasākumiem saskaņā ar pamatregulas 13. panta 4. punktu.

(96) Tika konstatēts, ka divi Kanādas ražotāji, kas sadarbojās, neiesaistījās pasākumu apiešanas praksē, par kuru notiek šī izmeklēšana. Turklāt minētie ražotāji varētu pierādīt, ka tie nav saistīti ar ASV biodīzeļdegvielas ražotājiem/eksportētājiem. Tādēļ tiem var piešķirt atbrīvojumu.

(97) Tāpēc uzskata, ka šajā gadījumā vajadzīgi īpaši pasākumi, lai nodrošinātu šādu atbrīvojumu pienācīgu piemērošanu. Šie īpašie pasākumi ir derīga, šīs regulas pielikumā izklāstītajām prasībām atbilstīga rēķina iesniegšana dalībvalstu muitas iestādēm. Uz importu, kuram nav pievienots šāds rēķins, attiecas paplašinātais antidempinga maksājums.

(98) Viena ASV ieinteresētā persona, kas sadarbojās un iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem, pieprasīja to atbrīvot no iespējamajiem paplašinātajiem pasākumiem saskaņā ar pamatregulas 13. panta 4. punktu.

(99) Iepriekš 82. apsvērumā paskaidrots, ka izmeklēšanā atklāja, ka minētā persona bija iesaistījies pasākumu apiešanas praksē, importējot B20 un maisījumus ar mazāku saturu. Tādēļ atbrīvojumu piešķirt nevarēja.

(100) Tomēr jāuzsver, ja kāds(-i) saistītais(-ie) ražotājs(-i) eksportētājs(-i) dempingu vairs neveic, šīs personas var pieprasīt pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam.

10. INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA

(101) Visas ieinteresētās personas ir informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, kas ir iepriekšminēto secinājumu pamatā, un tām bija iespēja izteikt piezīmes. Personu izteiktās mutvārdu un rakstveida piezīmes tika izskatītas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 noteikts importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafina gāzeļļai, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā (pazīstams kā "biodīzeļdegviela"), tīrā veidā vai maisījumā, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafina gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, pārsniedz 20 masas %, un ar izcelsmi Amerikas Savienotajās Valstīs, ar šo piemēro arī importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafina gāzeļļai, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā (pazīstams kā "biodīzeļdegviela"), tīrā veidā vai maisījumā, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafina gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, pārsniedz 20 masas %, kas nosūtīti no Kanādas, deklarējot vai nedeklarējot tos kā Kanādas izcelsmes ražojumus, un ko pašlaik deklarē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (*Taric* kods 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (*Taric* kods 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (*Taric* kods 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (*Taric* kods 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (*Taric* kods 3824 90 91 10) un ex 3824 90 97 (*Taric* kods 3824 90 97 01), izņemot tos ražojumus, ko izgatavojuši turpmāk uzskaitītie uzņēmumi:

Valsts	Uzņēmums	<i>Taric</i> papildu kods
Kanāda	BIOX Corporation, Oakville, Ontārio, Kanāda	B107
Kanāda	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontārio, Kanāda	B108

Maksājums, kura piemērošanu paplašina, ir maksājums, kurš ar Regulas (EK) Nr. 599/2009 1. panta 2. punktu noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", proti, galīgais antidempinga maksājums EUR 172,2 par tonnu tīrsvara.

Antidempinga maksājumu maisījumiem piemēro proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafina gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

2. To atbrīvojumu piemērošana, kuri piešķirti 1. punktā minētajiem uzņēmumiem vai kurus Komisija ir atļāvusi saskaņā ar 4. panta 2. punktu, ir atkarīga no tāda derīga rēķina iesniegšanas dalībvalstu muitas iestādēm, kas atbilst pielikumā izklā-

tītajām prasībām. Ja neiesniedz šādu rēķinu, piemēro 1. punktā noteikto antidempinga maksājumu.

3. Maksājumu, ko paplašina ar šā panta 1. punktu, iekasē par importu, kas nosūtīts no Kanādas, neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav deklarēts ar izcelsmi Kanādā, un reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 720/2010 2. pantu un Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu, izņemot importu, kuru ražojuši 1. punktā minētie uzņēmumi.

4. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

1. Galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 noteikts importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafina gāzeļļai, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā (pazīstams kā "biodīzeļdegviela"), tīrā veidā vai maisījumā, kurā nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafina gāzeļļas, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, pārsniedz 20 masas %, ar izcelsmi Amerikas Savienotajās Valstīs, ar šo arī piemēro uz Savienību importētai biodīzeļdegvielai maisījumā, kurā 20 masas % nepārsniedz nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafina gāzeļļa, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs un kurus pašlaik deklarē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (*Taric* kods 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (*Taric* kods 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (*Taric* kods 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (*Taric* kods 2710 19 41 30) un ex 3824 90 97 (*Taric* kods 3824 90 97 04).

Maksājumi, kuru piemērošanu paplašina, ir maksājumi, kuri noteikti Regulas (EK) Nr. 599/2009 1. panta 2. punktā.

Antidempinga maksājumu maisījumiem piemēro proporcionāli sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un parafina gāzeļļas masas saturam (biodīzeļdegvielas saturam).

2. Maksājumu, kura piemērošana ir paplašināta ar šā panta 1. punktu, iekasē par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes importu, kas reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 720/2010 2. pantu un Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. panta 3. punktu un 14. panta 5. punktu.

3. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

3. pants

Ar šo izbeidz izmeklēšanu, ko sāka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 720/2010 attiecībā uz izmeklēšanu par to antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kuri ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 noteikti Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, kas nosūtīts no Singapūras un kā izcelsme ir vai nav deklarēta Singapūrā, un par šāda importa reģistrāciju.

4. pants

1. Pieprasījumu atbrīvojumam no maksājuma, kura piemērošanas joma ir paplašināta ar 1. panta 1. punktu un 2. panta 1. punktu, iesniedz rakstiski Eiropas Savienības oficiālajā valodā, un to ir parakstījis atbrīvojuma pieprasītāja uzņēmuma pilnvarotais pārstāvis. Pieprasījums jānosūta uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM

Fakss: +32 22956505

2. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. panta 4. punktu Komisija pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju var ar lēmumu piešķirt atbrīvojumu no 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā paplašinātā maksājuma tādu uzņēmumu importam, kuri neapiet ar Regulu (EK) Nr. 599/2009 piemērotos antidempinga pasākumus.

5. pants

Muitas dienestiem tiek uzdots pārtraukt importa reģistrēšanu, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 720/2010 2. pantu.

6. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 5. maijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MARTONYI J.

PIELIKUMS

Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajā derīgajā rēķinā jābūt šādam izrakstītāja uzņēmuma amatpersonas parakstītam paziņojumam šādā formā:

1. Rēķina izrakstītāja uzņēmuma pārstāvja vārds, uzvārds un amats.
2. Šāda deklarācija: "Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādītais [attiecīgā ražojuma] [apjoms], kas pārdots eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražots uzņēmumā [uzņēmuma nosaukums un adrese], [Taric papildkods], [attiecīgajā valstī]. Es paziņoju, ka šajā faktūrrēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un patiesa."
3. Datums un paraksts.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 445/2011**(2011. gada 10. maijs),****ar ko izveido sistēmu par kravas vagonu tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikācijai un izdara grozījumus Regulā (EK) Nr. 653/2007****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Dzelzceļa aģentūras 2010. gada 8. jūlija ieteikumu attiecībā uz sistēmu par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikācijai,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2004/49/EK mērķis ir uzlabot piekļuvi dzelzceļa transporta pakalpojumu tirgum, nosakot vienotus dzelzceļu drošības pārvaldības, regulējuma un pārraudzības principus. Direktīva 2004/49/EK arī paredz ieviest sistēmu, lai nodrošinātu vienādus apstākļus visām struktūrām, kas atbild par kravas vagonu tehnisko apkopi, piemērojot tās pašas sertifikācijas prasības visā Savienībā.
- (2) Sertifikācijas sistēmas mērķis ir visā Savienībā saskaņot par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru kompetences novērtēšanas prasības un metodes.
- (3) Neskarot dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu un infrastruktūras pārvaldītāju atbildību par vilcienu drošu ekspluatāciju, par tehnisko apkopi atbildīgajai struktūrai, izmantojot tehniskās apkopes sistēmu, ir jānodrošina, ka kravas vagoni, par kuru tehnisko apkopi tā ir atbildīga, ir droši ekspluatācijā. Ņemot vērā konstrukciju un tehniskās apkopes metožu daudzveidību, šai tehniskās apkopes sistēmai ir jābūt uz procesu orientētai sistēmai.
- (4) Infrastruktūras pārvaldītājiem ir vajadzība izmantot kravas vagonus, lai pārvadātu celtniecības materiālus vai veiktu infrastruktūras tehnisko apkopi. Ja tie šim

nolūkam izmanto kravas vagonus, infrastruktūras pārvaldītāji to dara dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma statusā. Novērtējumam par infrastruktūras pārvaldītāja spēju izmantot kravas vagonus šim mērķim ir jāietilpst infrastruktūras pārvaldītāja novērtējumā, kuru veic, lai saņemtu drošības atļauju saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 11. pantu.

- (5) Pārbaudes un uzraudzību pirms vilciena atiešanas vai ceļā parasti veic dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu vai infrastruktūras pārvaldītāju darbinieki atbilstīgi to drošības pārvaldības sistēmā aprakstītajam procesam saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 3. punktu.
- (6) Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem vai infrastruktūras pārvaldītājiem, pielietojot drošības pārvaldības sistēmu, ir jānodrošina visu ar to darbību saistīto risku kontrole, tostarp saistībā ar darbuzņēmēju izmantošanu. Šim nolūkam dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam ir jāpajaujas uz noslēgtajiem līgumiem ar struktūrām, kas atbild par visu tā ekspluatācijā esošo vagonu tehnisko apkopi. Tas var būt līgums starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu un struktūru, kas atbild par tehnisko apkopi, vai vairāki saistīti līgumi, ietverot arī citas puses, piemēram, apsaimniekotājus. Šiem līgumiem jāatbilst dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma vai infrastruktūras pārvaldītāja drošības pārvaldības sistēmā izklāstītajam procedūrām, tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu.
- (7) Saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras sertifikāts (TAAS sertifikāts) ir derīgs visā Savienībā. Sertifikātus, ko izdevušas trešo valstu iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar līdzvērtīgiem kritērijiem un atbilst prasībām, kuras līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām prasībām, parasti uzskata par līdzvērtīgiem Savienībā izdotajiem TAAS sertifikātiem.
- (8) Sertifikācijas iestāde izvērtē pieteikumu TAAS sertifikāta saņemšanai, novērtējot pretendenta spēju vadīt un veikt tehniskās apkopes darbus pašam vai, slēdzot līgumus ar citām organizācijām, piemēram, tehniskās apkopes darbiniecām, par visu vai daļēju šo funkciju nodrošināšanu.
- (9) Akreditācijas sistēmai ir jānodrošina riska pārvaldības instruments, apliecinot, ka akreditētas struktūras ir kompetentas veikt savu darbu. Bez tam akreditācija ir veids, kā nodrošināt akreditēto iestāžu izsniegto TAAS sertifikātu atzīšanu valsts un starptautiskā līmenī.

⁽¹⁾ OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.

- (10) Lai nodrošinātu sistēmu, kas ļauj sertifikācijas iestādēm veikt par tehnisko apkopi atbildīgo sertificēto struktūru pārbaudes visā Savienībā, ir svarīgi, lai visas iestādes, kuras var piešķirt sertifikātus jebkurai par tehnisko apkopi atbildīgai struktūrai ("sertifikācijas iestādes"), savā starpā sadarbotos, veidojot saskaņotu pieeju sertifikācijai. Īpašas prasības akreditācijai jāizstrādā un jāapstiprina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008⁽¹⁾ noteikumiem.
- (11) Lai novērtētu šajā regulā noteikto sertifikācijas procesu, ir svarīgi, lai sertifikācijas sistēmas izstrādi uzraudzītu Eiropas Dzelzceļa aģentūra ("Aģentūra"). Lai varētu veikt šo funkciju, Aģentūrai ir jāvāc informācija par šajā jomā darbojošos sertifikācijas iestāžu būtību un par to, cik sertifikāti izsniegti par tehnisko apkopi atbildīgām struktūrām. Tāpat arī ir svarīgi, lai Aģentūra sekmētu sertifikācijas iestāžu saskaņotību.
- (12) Komisijas 2007. gada 13. jūnija Regulā (EK) Nr. 653/2007 par vienota Eiropas parauga izmantošanu drošības sertifikātiem un pieteikuma dokumentiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 10. pantu un par to drošības sertifikātu derīguma termiņu, kas izdoti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/14/EK⁽²⁾, noteikts drošības sertifikātu standarta paraugs. Šis paraugs ir jāatjaunina, lai iekļautu sīkāku informāciju par struktūrām, kas atbild par tehnisko apkopi. Tāpēc Regula (EK) Nr. 653/2007 ir attiecīgi jāgroza.
- (13) Līdz brīdim, kad pilnībā piemēros sertifikācijas sistēmu struktūrai, kas atbildīga par tehnisko apkopi, kā paredzēts šajā regulā, pārejas periodā ir jāatzīst struktūru, kas atbildīga par tehnisko apkopi un par tehniskās apkopes darbnīcām, pastāvošās sertifikācijas prakses spēkā esamība, lai nodrošinātu nepārtrauktu dzelzceļa kravas pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, jo īpaši starptautiskā līmenī. Šajā periodā valsts drošības iestādēm īpaša uzmanība jāpievērš dažādu sertifikācijas prakses veidu līdzvērtībai un konsekvencei.
- (14) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Direktīvas 2004/49/EK 27. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

1. Ar šo regulu izveido sistēmu par kravas vagonu tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikācijai, kā minēts Direktīvas 2004/49/EK 14.a pantā.

(¹) OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

(²) OV L 153, 14.6.2007., 9. lpp.

2. Sertifikācijas sistēmas mērķis ir sniegt pierādījumus, ka par tehnisko apkopi atbildīga struktūra ir izveidojusi savu tehniskās apkopes sistēmu un atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, lai nodrošinātu visu kravas vagonu, par kuru tehnisko apkopi tā ir atbildīga, drošu ekspluatāciju.

2. pants

Darbības joma

1. Sertifikācijas sistēma attiecas uz ikvienu struktūru, kas atbild par to kravas vagonu tehnisko apkopi, kuri tiek izmantoti Savienības dzelzceļu tīklā.

2. Tehniskās apkopes darbnīcas vai jebkura organizācija, kas uzņemas daļu no 4. pantā noteiktajām funkcijām, var brīvprātīgi izmantot sertifikācijas sistēmu, pamatojoties uz 8. pantā un I pielikumā noteiktajiem principiem.

3. Atsauces uz infrastruktūras pārvaldītāju 5., 7. un 12. pantā ir atsauces uz infrastruktūras pārvaldītāja darbībām, izmantojot kravas vagonus celtniecības materiālu pārvadāšanai vai infrastruktūras tehniskās apkopes veikšanai. Ja infrastruktūras pārvaldītājs kravas vagonus izmanto šim mērķim, pieņem, ka infrastruktūras pārvaldītājs to veic kā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro Direktīvas 2004/49/EK 3. pantā noteiktās definīcijas.

2. Papildus piemēro šādas definīcijas:

- a) "akreditācija" ir akreditācija atbilstoši Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 10. punktā dotajai definīcijai;
- b) "TAAS sertifikāts" ir sertifikāts, kas izdots par tehnisko apkopi atbildīgai struktūrai Direktīvas 2004/49/EK 14.a panta 4. punkta izpratnē;
- c) "sertifikācijas iestāde" ir iestāde, kura norādīta saskaņā ar 10. pantu un kuras atbildībā ir struktūru, kas atbildīgas par tehnisko apkopi, sertificēšana, pamatojoties uz II pielikumā noteiktajiem kritērijiem;
- d) "kravas vagoni" ir ritekļi bez motora, kas projektēti, lai pārvadātu kravu vai citus materiālus, kurus izmanto, piemēram, celtniecībā vai infrastruktūras tehniskās apkopes darbos;
- e) "tehniskās apkopes darbnīca" ir pārvietojama vai stacionāra struktūra, kuru veido darbinieki, tostarp vadošais personāls, instrumenti un iekārtas, kas paredzētas ritekļu, to daļu, komponentu vai ritekļu montāžas mezglu tehniskās apkopes veikšanai;

- f) "izmantošanas atļauja pēc tehniskās apkopes" ir garantija, ko struktūra, kas veic tehnisko apkopi, sniedz vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldītājam par to, ka tehniskā apkope ir veikta atbilstoši tehniskās apkopes uzdevumiem;
- g) "nodošana ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes" ir garantija, pamatojoties uz izmantošanas atļauju pēc tehniskās apkopes, ko struktūra, kas veic tehnisko apkopi, sniedz lietotājam, piemēram, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam vai apsaimniekotājam, par to, ka visi vajadzīgie tehniskās apkopes darbi ir paveikti un ka vagoni, kas iepriekš izņemti no ekspluatācijas, ir tādā stāvoklī, ka to var droši izmantot, iespējams, ar pagaidu izmantošanas ierobežojumiem.

4. pants

Tehniskās apkopes sistēma

1. Tehniskās apkopes sistēmu veido šādas funkcijas:
 - a) vadības funkcija, ar ko uzrauga un koordinē b) līdz d) apakšpunktā minētās tehniskās apkopes funkcijas un nodrošina kravas vagonu drošu ekspluatāciju dzelzceļa sistēmā;
 - b) tehniskās apkopes pilnveidošanas funkcija, ar ko nodrošina atbildību par tehniskās apkopes dokumentācijas pārvaldību, tostarp konfigurācijas pārvaldību, balstoties uz konstrukcijas un ekspluatācijas datiem, kā arī uz darbības rezultātiem un gūto pieredzi;
 - c) vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcija, ar ko nodrošina kravas vagonu izņemšanu no aprītes, lai veiktu tehnisko apkopi, un nodošanu ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes; un
 - d) tehniskās apkopes veikšanas funkcija, ar ko nodrošina kravas vagonam vai tā daļām nepieciešamo tehnisko apkopi, tostarp izsniedz dokumentāciju saistībā ar izmantošanas atļauju pēc tehniskās apkopes.
2. Par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra nodrošina, ka 1. punktā minētās funkcijas atbilst III pielikumā noteiktajām prasībām un novērtēšanas kritērijiem.
3. Par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra pati īsteno vadības funkciju, taču tā var uzticēt visu vai dažu 1. punkta b) līdz d) apakšpunktā minēto tehniskās apkopes funkciju veikšanu citām līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar 8. panta noteikumiem. Ja par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra izmanto ārpalpojumu, tā nodrošina, ka tiek piemēroti I pielikumā noteiktie principi.
4. Neatkarīgi no esošās ārpalpojumu piesaistes shēmas par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra atbild par tās vadīto tehniskās apkopes darbu rezultātiem un izveido šo darbu pārraudzīšanas sistēmu.

5. pants

Attiecības starp tehniskās apkopes procesā iesaistītajām personām

1. Ikviens dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vai infrastruktūras pārvaldītājs pirms tā ekspluatācijā esošo kravas vagonu atiešanas nodrošina, ka par vagonu tehnisko apkopi atbild sertificēta struktūra un ka vagona izmantojums atbilst sertifikāta darbības jomai.
2. Visas personas, kas iesaistītas tehniskās apkopes procesā, apmainās ar būtisko informāciju par tehnisko apkopi saskaņā ar III pielikuma I.7. un I.8. iedaļā uzskaitītajiem kritērijiem.
3. Saskaņā ar līguma noteikumiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums ekspluatācijas nolūkos var lūgt informāciju par kravas vagona tehnisko apkopi. Par šā kravas vagona tehnisko apkopi atbildīgā struktūra atbild uz šādiem pieprasījumiem pati vai uztic to veikt citām līgumslēdzējām pusēm.
4. Saskaņā ar līguma noteikumiem par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra var pieprasīt informāciju par kravas vagona ekspluatāciju. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vai infrastruktūras pārvaldītājs atbild uz šādiem pieprasījumiem tieši vai uztic to veikt citām līgumslēdzējām pusēm.
5. Visas līgumslēdzējas puses apmainās ar informāciju par darbības traucējumiem, kas saistīti ar drošību, negadījumiem, starpgadījumiem, gandrīz notikušiem negadījumiem un citiem bīstamiem atgadījumiem, kas saistīti ar drošību, kā arī par visiem iespējamajiem kravas vagonu izmantošanas ierobežojumiem.
6. Par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikātus pieņem par pierādījumu, kas apliecina dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma vai infrastruktūras pārvaldītāja spēju panākt atbilstību prasībām par tehnisko apkopi un par darbuzņēmēju un piegādātāju kontroli, kā norādīts Komisijas 2010. gada 9. decembra Regulas (ES) Nr. 1158/2010 par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības sertifikāta iegūšanas prasībām⁽¹⁾, un Komisijas 2010. gada 10. decembra Regulas (ES) Nr. 1169/2010 par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības atļaujas iegūšanas prasībām⁽²⁾, II pielikuma B.1., B.2., B.3. un C.1. punktā, ja vien valsts drošības iestāde nevar pierādīt, ka pastāv būtisks drošības apdraudējums.
7. Ja vienai līgumslēdzējai pusei, it sevišķi dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam, ir pamatots iemesls uzskatīt, ka konkrētā par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra neatbilst Direktīvas 2004/49/EK 14.a panta 3. punkta prasībām vai šīs regulas sertifikācijas prasībām, uzņēmums nekavējoties par to informē sertifikācijas iestādi. Sertifikācijas iestāde veic attiecīgus pasākumus, lai pārbaudītu, vai paziņojums par neatbilstību ir pamatots, un informē iesaistītās personas (tostarp attiecīgos gadījumos kompetento valsts drošības iestādi) par izmeklēšanas rezultātiem.

⁽¹⁾ OV L 326, 10.12.2010., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 327, 11.12.2010., 13. lpp.

8. Ja par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra tiek nomainīta, reģistrācijas turētājs, kā norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/57/EK⁽¹⁾ 33. panta 3. punktā, savlaicīgi informē reģistrācijas iestādi, kā noteikts Komisijas Lēmuma 2007/756/EK⁽²⁾ 4. panta 1. punktā, lai tā varētu atjaunināt valsts ritekļu reģistru.

Iepriekšējā par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra nodod tehniskās apkopes dokumentāciju reģistrācijas turētājam vai jaunajai par tehnisko apkopi atbildīgajai struktūrai.

Kad iepriekšējo par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru izņem no valsts ritekļu reģistra, to atbrīvo no tās pienākumiem. Ja brīdī, kad iepriekšējās par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras reģistrāciju dzēs, neviena jauna struktūra nav apliecinājusi savu gatavību pieņemt par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras statusu, ritekļa reģistrācija tiek apturēta.

6. pants

Sertifikācijas iestādes

1. TAAS sertifikātus piešķir kompetentā sertifikācijas iestāde, kuru izvēlējusies par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra, kas iesniegusi pieteikumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sertifikācijas iestādes atbilst II pielikumā noteiktajiem vispārējiem kritērijiem un principiem un jebkurām turpmāk ieviestām nozares akreditācijas sistēmām.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu sertifikācijas iestāžu pieņemto lēmumu juridisko pārskatīšanu.

4. Lai saskaņotu pieteikumu novērtēšanas metodes, sertifikācijas iestādes savā starpā sadarbojas gan dalībvalstīs, gan visā Savienībā.

5. Aģentūra organizē un veicina sertifikācijas iestāžu sadarbību.

7. pants

Sistēma par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikācijai

1. Sertifikācija balstās uz novērtējumu par to, kā par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra spēj izpildīt attiecīgās III pielikuma prasības un konsekventi tās piemērot. Tas ietver uzraudzības sistēmu, lai nodrošinātu nepārtrauktu atbilstību piemērojāmām prasībām pēc tam, kad izsniegts TAAS sertifikāts.

2. Par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras iesniedz pieteikumu sertifikācijai, izmantojot attiecīgo IV pielikumā norādīto veidlapu un nodrošinot III pielikumā prasīto procedūru dokumentārus pierādījumus. Tās nekavējoties iesniedz jebkādu papildu informāciju, kuru pieprasa sertifikācijas iestāde. Izvērtējot pieteikumus, sertifikācijas iestādes piemēro III pielikumā noteiktās prasības un novērtēšanas kritērijus.

3. Sertifikācijas iestāde pieņem lēmumu ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra, kas vēlas saņemt sertifikātu, iesniegusi tai visu nepieciešamo informāciju, kā arī jebkuru pieprasīto papildu informāciju. Pirms sertifikāta piešķiršanas sertifikācijas iestāde veic nepieciešamo novērtējumu par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras objektā vai objektos. Lēmumu par sertifikāta piešķiršanu paziņo par tehnisko apkopi atbildīgajai struktūrai, izmantojot attiecīgo V pielikumā sniegto veidlapu.

4. TAAS sertifikāta derīguma termiņš ir līdz pieciem gadiem. Sertifikāta turētājs nekavējoties informē sertifikācijas iestādi, ja notiek jebkādas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar apstākļiem, kādi pastāvēja laikā, kad piešķirts sākotnējais sertifikāts, lai sertifikācijas iestāde varētu izlemt, vai šajā sertifikātā veikt izmaiņas, to atjaunināt vai atsaukt.

5. Sertifikācijas iestāde detalizēti izklāsta iemeslus, kas pamato jebkuru no tās pieņemtajiem lēmumiem. Sertifikācijas iestāde paziņo par savu lēmumu un tā iemesliem par tehnisko apkopi atbildīgajai struktūrai, norādot arī apelācijas iesniegšanas kārtību un termiņu un apelācijas iestādes kontaktinformāciju.

6. Sertifikācijas iestāde veic uzraudzības darbības vismaz reizi gadā izraudzītos objektos, kas ģeogrāfiski un funkcionāli reprezentē visas darbības, ko veic par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras, kuras tā sertificējusi, lai pārliecinātos, ka struktūras joprojām atbilst III pielikumā izklāstītajiem kritērijiem.

7. Ja sertifikācijas iestāde konstatē, ka par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra vairs neatbilst prasībām, pamatojoties uz kurām ticis piešķirts TAAS sertifikāts, tā atkarībā no neatbilstības pakāpes ar struktūru, kas atbildīga par tehnisko apkopi, vienojas par uzlabojumu plānu vai ierobežo sertifikāta piemērošanas jomu, vai aptur tā darbību.

Ja pastāv ilgstoša neatbilstība sertifikācijas prasībām vai jebkādam uzlabojumu plānam, sertifikācijas iestāde ierobežo TAAS sertifikāta jomu vai sertifikātu atsauc, pamatojot savu lēmumu un norādot apelācijas iesniegšanas kārtību, termiņu un apelācijas iestādes kontaktinformāciju.

8. Ja dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vai infrastruktūras pārvaldītājs piesakās uz drošības sertifikātu vai drošības atļauju, tā izmantojamajiem kravas vagoniem piemēro šādus noteikumus:

a) ja kravas vagonu tehnisko apkopi veic pieteikuma iesniedzējs, tad pieteikuma iesniedzējs kā papildinājumu pieteikumam pievieno spēkā esošu TAAS sertifikātu, ja tāds ir, vai arī pieteikuma iesniedzēja spēju būt par struktūru, kas atbildīga par tehnisko apkopi, novērtē kā daļu no pieteikuma drošības sertifikāta vai drošības atļaujas saņemšanai;

b) ja kravas vagonu tehnisko apkopi veic citas personas, nevis pieteikuma iesniedzējs, tad pieteikuma iesniedzējs, pielietojot savu drošības pārvaldības sistēmu, nodrošina visu ar tā darbībām saistīto risku kontroli, tostarp attiecībā uz šādu vagonu izmantošanu, sakarā ar ko jo īpaši piemēro šīs regulas 5. panta noteikumus.

⁽¹⁾ OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 305, 23.11.2007., 30. lpp.

Sertifikācijas iestādes un valsts drošības iestādes jebkuros apstākļos piedalās aktīvā viedokļu apmaiņā, lai izvairītos no jebkādas vērtējuma dublēšanās.

8. pants

Sertificēšanas sistēma tehniskās apkopes funkcijām, kas tiek nodrošinātas kā ārpakalpojumi

1. Ja par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra nolemj uzticēt ārpakalpojumu sniedzējiem vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas 4. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, vai to daļas, darbuzņēmēja brīvprātīga sertifikācija saskaņā ar šīs regulas sertifikācijas sistēmu ļauj uzskatīt, ka par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra atbilst attiecīgajām prasībām, kas noteiktas III pielikumā, ciktāl uz šīm prasībām attiecas darbuzņēmēja brīvprātīga sertifikācija. Ja šādas sertifikācijas nav, par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra sertifikācijas iestādei demonstrē savu atbilstību visām III pielikumā noteiktajām prasībām attiecībā uz tām funkcijām, kuras tā nolēmusi uzticēt kā ārpakalpojumus.

2. Sertifikātus tām tehniskās apkopes funkcijām vai to daļām, kas uzticētas kā ārpakalpojumi, izdod sertifikācijas iestādes, ievērojot tās pašas procedūras, kas noteiktas 6. un 7. pantā un 10. panta 3. punktā, pielāgojot tās pieteikuma iesniedzēja konkrētajam gadījumam. Sertifikāti ir derīgi visā Savienībā.

Novērtējot pieteikumus sertifikātu saņemšanai saistībā ar tehniskās apkopes funkcijām vai to daļām, kas uzticētas kā ārpakalpojumi, sertifikācijas iestādes ievēro I pielikumā noteiktos principus.

9. pants

Uzraudzības režīma nozīme

Ja valsts drošības iestādei ir pamatots iemesls uzskatīt, ka konkrēta par tehnisko apkopi atbildīga struktūra neatbilst Direktīvas 2004/49/EK 14.a panta 3. punktam vai šīs regulas sertifikācijas prasībām, tā nekavējoties pieņem nepieciešamo lēmumu un informē Komisiju, Aģentūru, citas kompetentās iestādes, sertifikācijas iestādi un citas ieinteresētās personas par savu lēmumu.

10. pants

Informācijas sniegšana Komisijai un Aģentūrai

1. Ne vēlāk kā 2011. gada 30. novembrī dalībvalstis dara Komisijai zināmu, vai sertifikācijas iestādes ir akreditētas iestādes, atzītas iestādes vai valsts drošības iestādes. Tās arī paziņo Komisijai par jebkurām šā statusa izmaiņām viena mēneša laikā pēc šādu izmaiņu rašanās.

2. Ne vēlāk kā 2012. gada 31. maijā dalībvalstis paziņo Aģentūrai par atzītajām sertifikācijas iestādēm. Akreditācijas iestādes, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 765/2008, informē Aģen-

tūru par akreditētajām sertifikācijas iestādēm. Aģentūrai paziņo arī par jebkurām izmaiņām viena mēneša laikā pēc šo izmaiņu rašanās.

3. Sertifikācijas iestādes informē Aģentūru par visiem izdotajiem, grozītajiem, atjauninātajiem vai atsauktajiem TAAS sertifikātiem vai īpašu funkciju sertifikātiem saskaņā ar 4. panta 1. punktu vienas nedēļas laikā pēc lēmuma pieņemšanas dienas, izmantojot V pielikumā sniegtās veidlapas.

4. Aģentūra reģistrē visu informāciju, kas paziņota saskaņā ar 2. un 3. punktu, un dara to publiski pieejamu.

11. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 653/2007

Regulas (EK) Nr. 653/2007 I pielikumu aizstāj ar šīs regulas VI pielikumā izklāstīto tekstu.

12. pants

Pārejas noteikumi

1. Neskarot 9. pantu, piemēro šādus pārejas noteikumus.

2. Sākot no 2012. gada 31. maija, jebkuru TAAS sertifikātu saskaņā ar šo regulu izdod struktūrām, kas atbild par kravas vagonu tehnisko apkopi, neskarot Direktīvas 2004/49/EK 14.a panta 8. punktu.

3. Sertifikāti, kurus sertifikācijas iestāde izdod ne vēlāk kā 2012. gada 31. maijā, pamatojoties uz principiem un kritērijiem, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri izklāstīti saprašanās memorandumā, ar ko nosaka pamatprincipus vienotai par kravas vagonu tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikācijas sistēmai, kuru dalībvalstis parakstīja 2009. gada 14. maijā, tiek atzīti par līdzvērtīgiem TAAS sertifikātiem, kas izdoti saskaņā ar šo regulu, uz sākotnējo derīguma termiņa laiku vēlākais līdz 2015. gada 31. maijam.

4. Sertifikāti, kurus sertifikācijas iestāde izdod par tehnisko apkopi atbildīgām struktūrām ne vēlāk kā 2012. gada 31. maijā, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, kas pastāvēja pirms šīs regulas spēkā stāšanās un ir līdzvērtīgi šai regulai, jo īpaši 6. un 7. pantam un I un III pielikumam, tiek atzīti par līdzvērtīgiem TAAS sertifikātiem, kas izdoti saskaņā ar šo regulu, uz to sākotnējo derīguma termiņa laiku vēlākais līdz 2015. gada 31. maijam.

5. Sertifikāti, kas izdoti tehniskās apkopes darbnīcām ne vēlāk kā 2014. gada 31. maijā, pamatojoties uz valsts tiesību

aktiem, kas pastāvēja pirms šīs regulas spēkā stāšanās un ir līdzvērtīgi šai regulai, tiek atzīti par līdzvērtīgiem tehniskās apkopes darbnīcu, kas īsteno tehniskās apkopes veikšanas funkciju, sertifikātiem, kuri izdoti saskaņā ar šo regulu, uz to sākotnējo derīguma termiņa laiku vēlākais līdz 2017. gada 31. maijam.

6. Neskarot 3. līdz 5. punktu, struktūras, kas atbild par to kravas vagonu tehnisko apkopi, kuri reģistrēti valsts ritekļu reģistrā ne vēlāk kā 2012. gada 31. maijā, tiek sertificētas saskaņā ar šo regulu ne vēlāk kā 2013. gada 31. maijā. Šajā periodā par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru pašdeklarēšana par atbilstību būtiskajām prasībām, kas noteiktas šajā regulā vai saprašanās memorandā, ar ko nosaka pamatprincipus vienotai par kravas vagonu tehnisko apkopi atbildīgo struktūru sertifikā-

cijas sistēmai, kuru dalībvalstis parakstīja 2009. gada 14. maijā, tiek atzīta par līdzvērtīgu TAAS sertifikātiem, kas izdoti saskaņā ar šo regulu.

7. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem, kuri jau ir sertificēti saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 10. un 11. pantu ne vēlāk kā 2012. gada 31. maijā, nav jāpiesakās TAAS sertifikāta saņemšanai, kamēr nav beidzies sākotnējais derīguma termiņš sertifikātiem, kas tiem piešķirti to vagonu tehniskajai apkopei, par kuriem tie ir atbildīgi kā par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

*I PIELIKUMS***Principi, ko organizācijas, kas iesniedz pieteikumus sertifikāta saņemšanai, izmanto saistībā ar tehniskās apkopes funkcijām, kuras par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra uzticējusi ārpakalpojumu sniedzējiem**

1. Uzņēmuma vai organizācijas, kas uzņēmusies veikt vienu vai vairākas par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras funkcijas (tehniskās apkopes pilnveidošanu, vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldību, tehniskās apkopes veikšanu) vai to daļas, sertifikācijai piemēro šādas III pielikumā iekļautās prasības un novērtēšanas kritērijus:
 - a) III pielikuma I iedaļā izklāstītās prasības un novērtēšanas kritērijus, kas pielāgoti organizācijas veidam un pakalpojumu apjomam;
 - b) prasības un novērtēšanas kritērijus, kas raksturo konkrētu tehniskās apkopes funkciju vai funkcijas.
 2. Tehniskās apkopes darbnīcas, kas uzņēmusies tehniskās apkopes veikšanas funkciju, sertifikācijai piemēro šādas III pielikumā iekļautās prasības un novērtēšanas kritērijus:
 - a) prasības un novērtēšanas kritērijus, kas noteikti III pielikuma I iedaļā un kas jāpielāgo tehniskās apkopes darbnīcas, kura nodrošina tehniskās apkopes veikšanas funkciju, darba specifikai;
 - b) procesus, kas raksturo tehniskās apkopes veikšanas funkciju.
-

II PIELIKUMS

Akreditācijas vai atzišanas kritēriji sertifikācijas iestādēm, kuras ir iesaistītas novērtēšanā un TAAS sertifikātu piešķiršanā

1. ORGANIZĀCIJA

Sertifikācijas iestādei jādokumentē tās organizatoriskā struktūra, norādot vadības, citu sertifikācijā iesaistīto darbinieku un komiteju pienākumus, atbildību un pilnvaras. Ja sertifikācijas iestāde ir noteikta juridiskas personas daļa, struktūrā ir jāatspoguļo vadības hierarhija un saistība ar citām attiecīgās juridiskās personas daļām.

2. NEATKARĪBA

Sertifikācijas iestādei lēmumu pieņemšanā ir jābūt organizatoriski un funkcionāli neatkarīgai no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem, apsaimniekotājiem, ražotājiem un par tehnisko apkopi atbildīgajām struktūrām, kā arī tā nedrīkst sniegt līdzīgus pakalpojumus.

Jāgarantē par sertifikācijas pārbaudēm atbildīgo darbinieku neatkarība. Nevienai amatpersonai nedrīkst atļūdzināt par darbu, pamatojoties uz veikto pārbaūžu skaitu vai ūo pārbaūžu rezultātiem.

3. KOMPETENCE

Sertifikācijas iestādei un darbiniekiem ir jābūt nepieciešamajai profesionālajai kompetencei, jo īpaši kravas vagonu tehniskās apkopes organizēšanas un atbilstošās tehniskās apkopes sistēmas jomā.

Sertifikācijas iestādei jāpierāda:

- a) nozīmīga pieredze vadības sistēmu novērtēšanā;
- b) piemērojamo tiesību aktu prasību pārzināšana.

Komandai, kas izveidota par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru uzraudzībai, ir jābūt pieredzei attiecīgajās jomās un jo īpaši jāpierāda:

- a) atbilstošas zināšanas un izpratne par piemērojamiem Eiropas tiesību aktiem;
- b) atbilstoša tehniskā kompetence;
- c) vismaz trīs gadu atbilstoša pieredze tehniskās apkopes jomā;
- d) pietiekama pieredze kravas vagonu tehniskās apkopes jomā vai vismaz tehniskās apkopes jomā līdzīgās nozarēs.

4. OBJEKTIVITĀTE

Sertifikācijas iestādes lēmumiem jābūt balstītiem uz sertifikācijas iestādes iegūtiem objektīviem pierādījumiem par atbilstību vai neatbilstību, un tās lēmumus nedrīkst ietekmēt citas intereses vai citas personas.

5. ATBILDĪBA

Sertifikācijas iestāde nav atbildīga par pastāvīgas atbilstības sertifikācijas prasībām nodrošināšanu.

Sertifikācijas iestāde ir atbildīga par pietiekamu objektīvu pierādījumu izvērtēšanu, lai balstītu uz tiem sertificēšanas lēmumu.

6. ATKLĀTĪBA

Sertifikācijas iestādei jānodrošina, lai būtu publiski pieejama vai izpausta atbilstoša un savlaicīga informācija par tās veikto revīzijas un sertifikācijas procesu. Tāpat arī tai jāsniedz informācija par jebkuras organizācijas sertifikācijas statusu (tostarp par sertifikāta piešķiršanu, pagarināšanu, saglabāšanu, atjaunināšanu, apturēšanu, jomas sašaurināšanu vai sertifikāta anulēšanu), lai stiprinātu pārlicību par sertifikācijas godprātību un ticamību. Atklātība ir atbilstošās informācijas pieejamības vai izpaušanas princips.

7. KONFIDENCIALITĀTE

Lai iegūtu privilēģētu piekļuvi informācijai, kas nepieciešama, lai pienācīgi novērtētu atbilstību sertifikācijas prasībām, sertifikācijas iestāde nedrīkst izpaust nekādu komerciālu informāciju par klientu.

8. REAĢĒŠANA UZ SŪDZĪBĀM

Sertifikācijas iestādei jāizveido procedūra, lai izskatītu sūdzības par lēmumiem un citām ar sertifikāciju saistītām darbībām.

9. SAISTĪBAS UN FINANSĒJUMS

Sertifikācijas iestādei jāspēj pierādīt, ka tā ir izvērtējusi ar sertifikācijas darbībām saistītos riskus un tai ir atbilstoša kārtība (ieskaitot apdrošināšanu un uzkrājumus), lai uzņemtos no tās darbības izrietošās saistības katrā tās darbības jomā un ģeogrāfiskajā reģionā, kurā tā darbojas.

III PIELIKUMS

Prasības un novērtēšanas kritēriji organizācijām, kas iesniedz pieteikumu TAAS sertifikātam vai sertifikātam saistībā ar tehniskās apkopes funkcijām, kuras par tehnisko apkopi atbildīgā struktūra uzticējusi ārpakalpojumu sniedzējiem**I. Prasības vadības funkcijai un tās novērtēšanas kritēriji**

1. Vadība – *apņemšanās izstrādāt un ieviest organizācijas tehniskās apkopes sistēmu un pastāvīgi uzlabot tās efektivitāti*
Organizācijā jābūt procedūrai, lai:
 - a) ieviestu organizācijas veidam un pakalpojumu apjomam atbilstošu tehniskās apkopes politiku, ko apstiprinājis organizācijas vadītājs vai viņa/viņas pārstāvis;
 - b) nodrošinātu, ka saskaņā ar tiesisko regulējumu tiek noteikti drošības mērķi, kas atbilst organizācijas veidam, lielumam un attiecīgajiem riskiem;
 - c) novērtētu organizācijas vispārējos darbības rādītājus drošības jomā saistībā ar tās korporatīvajiem drošības mērķiem;
 - d) izstrādātu plānus un procedūras drošības mērķu sasniegšanai;
 - e) nodrošinātu to resursu pieejamību, kas nepieciešami visu darbību veikšanai, lai panāktu atbilstību šajā pielikumā noteiktajām prasībām;
 - f) noteiktu un pārzinātu citu vadības darbību ietekmi uz tehniskās apkopes sistēmu;
 - g) nodrošinātu, ka augstākā līmeņa vadītāji ir informēti par darbības pārraudzības un revīziju rezultātiem un uzņemas pilnīgu atbildību par izmaiņu ieviešanu tehniskās apkopes sistēmā;
 - h) garantētu, ka personāls un personāla pārstāvji tiek pienācīgi pārstāvēti un konsultēti, nosakot, izstrādājot, pārraugot un pārskatot to procesu drošības aspektus, kas varētu būt saistīti ar personālu.
2. Riska novērtējums – *strukturēta pieeja ar kravas vagonu tehnisko apkopi saistīto risku novērtēšanai, tostarp to risku, kas tieši rodas darbības procesos un citu organizāciju vai personu darbību rezultātā, kā arī strukturēta pieeja atbilstošu riska kontroles pasākumu noteikšanai*
 - 2.1. Organizācijā jābūt procedūrai, lai:
 - a) analizētu riskus atbilstoši organizācijas veikto darbību apjomam, tostarp tos riskus, kas rodas kāda defekta, konstrukcijas neatbilstības vai darbības traucējumu rezultātā visā kalpošanas laikā;
 - b) novērtētu a) apakšpunktā minētos riskus;
 - c) izstrādātu un ieviestu riska kontroles pasākumus.
 - 2.2. Organizācijā jābūt ieviestai procedūrai un kārtībai, lai apzinātos vajadzību un vēlmi sadarboties ar apsaimniekotājiem, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem vai citām ieinteresētajām personām.
 - 2.3. Organizācijā jābūt riska novērtēšanas procedūrām, lai pārzinātu iekārtu, procedūru, organizācijas, personāla vai saskarņu izmaiņas un piemērotu Komisijas Regulu (EK) Nr. 352/2009 ⁽¹⁾.
 - 2.4. Novērtējot risku, organizācijā jābūt procedūrām, lai ņemtu vērā vajadzību noteikt, nodrošināt un uzturēt atbilstošu darba vidi saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem, jo īpaši Padomes Direktīvu 89/391/EEK ⁽²⁾.
3. Pārraudzība – *strukturēta pieeja, lai nodrošinātu, ka riska kontroles pasākumi ir ieviesti, darbojas pareizi un sekmē organizācijas mērķu sasniegšanu*
 - 3.1. Organizācijā jābūt procedūrai, lai regulāri vāktu, pārraudzītu un analizētu attiecīgus drošības datus, tostarp par:
 - a) attiecīgo procesu izpildi;
 - b) procesu rezultātiem (tostarp par visiem no apakšuzņēmējiem saņemtajiem pakalpojumiem un produktiem);

⁽¹⁾ OV L 108, 29.4.2009., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

- c) riska kontroles pasākumu efektivitāti;
 - d) informāciju par pieredzi, darbības traucējumiem, defektiem un remontiem, kas saistīti ar ikdienas darbību un tehnisko apkopi.
- 3.2. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka tiek ziņots par negadījumiem, starpgadījumiem, gandrīz notikušiem negadījumiem un citām bīstamām situācijām un ka tās tiek reģistrētas, izmeklētas un analizētas.
- 3.3. Lai periodiski pārskatītu visus procesus, organizācijā ir jābūt iekšējās revīzijas sistēmai, kas ir neatkarīga, objektīva un darbojas pārredzamā veidā. Šajā sistēmā jābūt iekļautai procedūrai, lai:
- a) izstrādātu iekšējās revīzijas plānu, ko var pārskatīt atkarībā no iepriekšējo revīziju un darbības pārraudzības rezultātiem;
 - b) analizētu un izvērtētu revīziju rezultātus;
 - c) ierosinātu un īstenotu konkrētus korektīvus pasākumus/darbības;
 - d) pārbaudītu iepriekšējo darbību/pasākumu efektivitāti.
4. *Nepārtraukta pilnveidošana – strukturēta pieeja, lai analizētu informāciju, kas iegūta, veicot regulāru pārraudzību un revīziju vai no citiem būtiskiem avotiem, un lai izmantotu iegūtos rezultātus nolūkā mācīties un ieviest preventīvus vai korektīvus pasākumus, lai saglabātu vai uzlabotu drošības līmeni*
- Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka:
- a) konstatētās nepilnības tiek novērstas;
 - b) tiek ieviesti jauni pasākumi drošības jomā;
 - c) iekšējās revīzijas rezultāti tiek izmantoti, lai panāktu uzlabojumus sistēmā;
 - d) nepieciešamības gadījumā tiek īstenoti preventīvi vai korektīvi pasākumi, lai nodrošinātu dzelzceļa sistēmas atbilstību standartiem un citām prasībām visā darba procesu un iekārtu kalpošanas laikā;
 - e) svarīga informācija par negadījumu, starpgadījumu, gandrīz notikušu negadījumu un citu bīstamu situāciju izmeklēšanu un to cēloņiem tiek izmantota, lai mācītos un, ja nepieciešams, veiktu pasākumus, lai uzlabotu drošības līmeni;
 - f) tiek novērtēti un nepieciešamības gadījumā ieviesti attiecīgie valsts drošības iestādes, valsts izmeklēšanas iestādes un nozares vai iekšējo izmeklēšanas struktūru ieteikumi;
 - g) tiek izskatīti un ņemti vērā attiecīgie ziņojumi/informācija no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem/infrastruktūras pārvaldītājiem un apsaimniekotājiem vai citiem svarīgiem avotiem.
5. *Struktūra un atbildība – strukturēta pieeja personu un personu grupu atbildības noteikšanai, lai nodrošinātu organizācijas drošības mērķu īstenošanu*
- 5.1. Organizācijā jābūt procedūrām atbildības sadalei par visiem svarīgajiem procesiem organizācijā.
- 5.2. Organizācijā jābūt procedūrām, lai skaidri noteiktu ar drošību saistītās atbildības jomas un atbildības sadali pa konkrētām funkcijām, kas ar šīm jomām saistītas, kā arī to saskarpunktus. Tas ietver iepriekšminētās procedūras starp organizāciju un vagonu apsaimniekotājiem, kā arī nepieciešamības gadījumā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem.
- 5.3. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka darbiniekiem ar deleģētiem pienākumiem organizācijā ir pilnvaras, kompetence un atbilstoši līdzekļi, lai pildītu savas funkcijas. Atbildībai un kompetencei jābūt sabalansētai un atbilstoši konkrētajiem uzdevumiem, bet pilnvaru uzticēšana jānoformē rakstveidā.
- 5.4. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu ar attiecīgajiem procesiem saistīto darbību saskaņotību visā organizācijā.
- 5.5. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka darbinieki, kuriem uzticēti drošības pārvaldības uzdevumi, būtu atbildīgi par savu darbu.
6. *Kompetences pārvaldība – strukturēta pieeja, lai nodrošinātu, ka darbiniekiem ir nepieciešamā kompetence, lai jebkuros apstākļos droši, efektīvi un produktīvi sasniegtu organizācijas mērķus*
- 6.1. Organizācijā jāizveido kompetences pārvaldības sistēma, nodrošinot, ka:
- a) tiek noteikti amati, kuru atbildībā ir visu to procesu īstenošana sistēmā, kas nepieciešami, lai panāktu atbilstību šā pielikuma prasībām;
 - b) tiek noteikti amati saistībā ar drošības uzdevumiem;

- c) attiecīgi uzdevumi tiek uzticēti darbiniekiem ar atbilstošu kompetenci.
- 6.2. Organizācijas kompetences pārvaldības sistēmā jābūt ieviestām procedūrām, lai pārvaldītu darbinieku kompetenci, ietverot vismaz:
- a) to zināšanu, prasmju un pieredzes noteikšanu, kas nepieciešamas ar drošību saistītu uzdevumu veikšanai atbilstoši darbinieku pienākumiem;
 - b) atlases principus, tostarp pamatzglītības līmeni, psihisko piemērotību un fizisko sagatavotību;
 - c) sākotnējās mācības un kvalifikāciju vai iegūto zināšanu un prasmju atestāciju;
 - d) garantiju, ka visi darbinieki ir informēti par viņu darba svarīgumu un nozīmi, kā arī par viņu ieguldījumu drošības mērķu sasniegšanā;
 - e) pastāvīgas mācības un esošo zināšanu un prasmju periodisku atsvaidzināšanu;
 - f) ja nepieciešams, regulāras zināšanu, psihiskās piemērotības un fiziskās sagatavotības pārbaudes;
 - g) ja nepieciešams, īpašus pasākumus negadījumu/starpgadījumu vai ilgstoša darba kavējuma gadījumos.
7. Informācija – *strukturēta pieeja, lai nodrošinātu, ka darbiniekiem, kas izdara vērtējumus un pieņem lēmumus visos organizācijas līmeņos, ir pieejama svarīga informācija*
- 7.1. Organizācijā jābūt procedūrām, ar ko nosaka ziņošanas kanālus, lai nodrošinātu, ka pašā uzņēmumā un tā darījumos ar citām iesaistītajām personām, tostarp infrastruktūras pārvaldītājiem, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un apsaimniekotājiem, notiek atbilstoša informācijas apmaiņa par visiem būtiskajiem procesiem un ka informācija ātri un skaidrā veidā tiek paziņota atbildīgajam darbiniekam gan savā organizācijā, gan citās organizācijās.
- 7.2. Lai veiktu pienācīgu informācijas apmaiņu, organizācijā ir jābūt:
- a) noteiktas informācijas saņemšanas un apstrādes procedūrai;
 - b) noteiktas informācijas identificēšanas, sagatavošanas un izplatīšanas procedūrai;
 - c) procedūrai, kas nodrošina piekļuvi ticamai un atjauninātai informācijai.
- 7.3. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka galvenā darbībai nepieciešamā informācija ir:
- a) būtiska un pamatota;
 - b) precīza;
 - c) pilnīga;
 - d) regulāri atjaunināta;
 - e) kontrolēta;
 - f) konsekventa un viegli saprotama (tostarp attiecībā uz izmantoto valodu);
 - g) pirms piemērošanas paziņota darbiniekiem;
 - h) viegli pieejama darbiniekiem, kā arī nepieciešamības gadījumā darbiniekiem tiek izsniegtas šādas informācijas kopijas.
- 7.4. Prasības, kas noteiktas 7.1., 7.2. un 7.3. punktā, jo īpaši attiecas uz šādu darbībai nepieciešamu informāciju:
- a) valsts ritekļu reģistru datu precizitātes un pilnīguma pārbaudēm saistībā ar kravas vagonu, par kuru tehnisko apkopi atbild organizācija, identifikāciju (ieskaitot līdzekļus) un reģistrāciju;
 - b) tehniskās apkopes dokumentāciju;
 - c) informāciju par apsaimniekotājiem un, ja nepieciešams, arī citām personām, tostarp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem/infrastruktūras pārvaldītājiem, sniegto atbalstu;
 - d) informāciju par darbinieku kvalifikāciju un turpmāko uzraudzību tehniskās apkopes pilnveidošanas laikā;
 - e) informāciju par ekspluatāciju (tostarp nobraukumu, darbību veidu un apjomu, starpgadījumiem/nelaimes gadījumiem) un par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, apsaimniekotāju un infrastruktūras pārvaldītāju pieprasījumiem;
 - f) dokumentāciju par veikto tehnisko apkopi, tostarp informāciju par pārbaudēs konstatētajiem trūkumiem un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu vai infrastruktūras pārvaldītāju īstenotām korektīvām darbībām, piemēram, veiktām pārbaudēm un uzraudzību pirms vilciena atiešanas vai ceļā;
 - g) informāciju par izmantošanas atļauju un nodošanu ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes;
 - h) tehniskās apkopes pasūtījumiem;

- i) tehnisku informāciju, kas sniedzama dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem/infrastruktūras pārvaldītājiem un apsaimniekotājiem kā tehniskās apkopes instrukcijas;
 - j) informāciju par ārkārtas situācijām, kad vagonu droša ekspluatācija ir apdraudēta, kas var ietvert:
 - i) izmantošanas ierobežojumu vai īpašu ekspluatācijas apstākļu noteikšanu kravas vagoniem, par kuru tehnisko apkopi atbild organizācija, vai citiem tās pašas sērijas ritekļiem pat tad, ja tehnisko apkopi veikušas citas par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras, sakarā ar ko šī informācija ir jāpaziņo arī visām iesaistītajām personām;
 - ii) steidzama informācija par tehniskās apkopes laikā atklātajām problēmām saistībā ar drošību, piemēram, trūkumiem, kas konstatēti komponentam, kuru izmanto vairāku veidu vai sēriju ritekļos;
 - k) visu būtisko informāciju/datiem, kas vajadzīgi, lai iesniegtu ikgadējo tehniskās apkopes ziņojumu sertifikācijas iestādei un attiecīgajiem klientiem (tostarp vagonu apsaimniekotājiem), sakarā ar ko pēc pieprasījuma šo ziņojumu dara pieejamu arī valsts drošības iestādēm.
8. Dokumentācija – *strukturēta pieeja, lai nodrošinātu visas attiecīgās informācijas izsekojamību*
- 8.1. Organizācijā jābūt ieviestai atbilstoši procedūrai, lai nodrošinātu, ka visi attiecīgie procesi tiek pienācīgi dokumentēti.
- 8.2. Organizācijā jābūt atbilstoši procedūrai, lai:
- a) regulāri pārraudzītu un atjauninātu visu attiecīgo dokumentāciju;
 - b) noformētu, sagatavotu un izplatītu visu attiecīgo dokumentāciju un sekotu līdzi izmaiņām tajā;
 - c) saņemt, apkopotu un arhivētu visu attiecīgo dokumentāciju.
9. Līgumu slēgšana – *strukturēta pieeja, lai nodrošinātu, ka apakšuzņēmējiem uzticētās funkcijas tiek atbilstoši pārvaldītas, lai sasniegtu organizācijas mērķus*
- 9.1. Organizācijā jābūt ieviestām procedūrām, lai identificētu ar drošību saistītus produktus un pakalpojumus.
- 9.2. Izmantojot darbuzņēmēju un/vai piegādātāju pakalpojumus attiecībā uz ar drošību saistītiem produktiem un pakalpojumiem, organizācijā jābūt ieviestām procedūrām, lai, tos izvēloties, pārbaudītu, ka:
- a) darbuzņēmēji, apakšuzņēmēji un piegādātāji ir kompetenti;
 - b) darbuzņēmējiem, apakšuzņēmējiem un piegādātājiem ir atbilstoša un dokumentēta tehniskās apkopes un vadības sistēma.
- 9.3. Organizācijā jābūt procedūrai, lai definētu prasības, kas šādiem darbuzņēmējiem un piegādātājiem ir jāievēro.
- 9.4. Organizācijā jābūt ieviestām procedūrām, lai kontrolētu, vai piegādātāji un/vai darbuzņēmēji apzinās risku, ko tie varētu radīt organizācijas darbībai.
- 9.5. Ja darbuzņēmēja vai piegādātāja tehniskās apkopes/pārvaldības sistēma ir sertificēta, 3. punktā aprakstīto pārraudzības procesu var piemērot vienīgi 3.1. punkta b) apakšpunktā minēto apakšuzņēmējam uzticēto darbību rezultātiem.
- 9.6. Līgumā starp līgumslēdzējām pusēm ir skaidri jādefinē, jāzina un jānosaka vismaz šādu procesu pamatprincipi:
- a) pienākumi un uzdevumi, kas saistīti ar drošību dzelzceļos;
 - b) pienākumi saistībā ar attiecīgās informācijas apmaiņu starp abām pusēm;
 - c) ar drošību saistīto dokumentu izsekojamība.
- II. Prasības tehniskās apkopes pilnveidošanas funkcijai un tās novērtēšanas kritēriji**
1. Organizācijā jābūt procedūrai, lai konstatētu un pārvaldītu visas tās tehniskās apkopes darbības, kas ietekmē drošību un drošībai būtiskus komponentus.
2. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu atbilstību savstarpējās izmantojamības pamatprasībām, tostarp modernizāciju visā kalpošanas laikā:
- a) nodrošinot atbilstību specifikācijām, kas attiecas uz savstarpējas izmantojamības pamatparametriem, kuri noteikti attiecīgajās savstarpējas izmantojamības tehniskajās specifikācijās (SITS);
 - b) visos gadījumos pārbaudot tehniskās apkopes dokumentācijas atbilstību ekspluatācijas atļaujai (tostarp jebkurām valsts drošības iestādes prasībām), SITS atbilstības deklarācijām, verificēšanas deklarācijām un tehniskajai dokumentācijai;

- c) veicot jebkuru aizstāšanu tehniskās apkopes laikā atbilstoši Direktīvas 2008/57/EK prasībām un attiecīgajām SITS;
 - d) nosakot nepieciešamību veikt riska novērtējumu attiecībā uz iespējamo attiecīgās aizstāšanas ietekmi uz dzelzceļa sistēmas drošību;
 - e) plānojot visu to tehnisko izmaiņu konfigurāciju, kas ietekmē ritekļa sistēmas integritāti.
3. Organizācijā jābūt procedūrai, lai izveidotu un sekmētu tehniskās apkopes iekārtu, aprīkojuma un instrumentu, kas īpaši izstrādāti un nepieciešami tehniskās apkopes veikšanai, ieviešanu. Organizācijā jābūt procedūrai, lai pārbaudītu, ka šīs iekārtas, aprīkojums un instrumenti tiek izmantoti, uzglabāti un uzturēti saskaņā ar to tehniskās apkopes grafiku un atbilstoši to tehniskās apkopes prasībām.
4. Uzsākot izmantot kravas vagonus, organizācijā jābūt procedūrai, lai:
- a) iegūtu sākotnējo dokumentāciju un savāktu pietiekamu informāciju par plānotajām darbībām;
 - b) analizētu sākotnējo dokumentāciju un sagatavotu pirmo tehniskās apkopes dokumentāciju, ņemot vērā arī pienākumus, kuri ietverti garantijās, kas ar to saistītas;
 - c) nodrošinātu, ka pirmā tehniskās apkopes dokumentācija ir piemērota pareizi.
5. Lai tehniskās apkopes dokumentācija tiktu atjaunināta visā kravas vagona kalpošanas laikā, organizācijā jābūt procedūrām, lai:
- a) apkopotu vismaz būtisko informāciju par:
 - i) faktiski veikto darbību veidiem un apjomu, ietverot, bet neaprobežojoties ar starpgadījumiem ekspluatācijas laikā, kas varētu ietekmēt kravas vagona drošības integritāti;
 - ii) plānoto darbību veidu un apjomu;
 - iii) faktiski veikto tehnisko apkopi;
 - b) noteiktu, vai nepieciešama modernizācija, ņemot vērā savstarpējas izmantojamības robežvērtības;
 - c) izteiktu priekšlikumus par izmaiņām, apstiprinātu un ieviestu šīs izmaiņas, lai varētu pieņemt lēmumu, pamatojoties uz skaidriem kritērijiem, ņemot vērā riska novērtējumā izdarītos secinājumus;
 - d) nodrošinātu, ka izmaiņu īstenošana tiek veikta pareizi.
6. Piemērojot tehniskās apkopes pilnveidošanas funkcijai kompetences pārvaldības procesu, jāņem vērā vismaz šādi aspekti, kas ietekmē drošību:
- a) novērtējums par to, cik būtiskas ir izmaiņas tehniskās apkopes dokumentācijai un tehniskās apkopes ietvaros ierosinātā aizstāšana;
 - b) inženierzinātņu disciplīnas, kas nepieciešamas, lai izveidotu tehniskās apkopes dokumentāciju un veiktu tajā izmaiņas, un izstrādātu, novērtētu, atzītu un apstiprinātu tehniskās apkopes laikā veikto aizstāšanu;
 - c) montāžas metodes (tostarp metināšana un piemetināšana), bremžu sistēmas, riteņpāri un vilces iekārtas, nesagraujošas pārbaudes metodes un tehniskās apkopes darbības saistībā ar kravas vagonu īpašiem komponentiem, kas paredzēti bīstamu kravu pārvadāšanai, piemēram, cisternām un vārstiem.
7. Piemērojot tehniskās apkopes pilnveidošanas funkcijai dokumentācijas procesu, jānodrošina vismaz šādu elementu izsekojamība:
- a) dokumentācija saistībā ar tehniskās apkopes laikā veiktās aizstāšanas izstrādi, novērtēšanu, atzīšanu un apstiprināšanu;
 - b) ritekļu konfigurācija, ietverot, bet neaprobežojoties tikai ar komponentiem, kas saistīti ar drošību;
 - c) dokumentācija par veikto tehnisko apkopi;
 - d) par gūto pieredzi veikto pētījumu rezultāti;
 - e) visas turpmākās tehniskās apkopes dokumentācijas redakcijas, ietverot riska novērtējumu;
 - f) ziņojumi par tehniskās apkopes veikšanas kompetenci un uzraudzību, kā arī par vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldību;
 - g) tehniskā informācija, kas sniedzama kā atbalsts apsaimniekotājiem, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem.

III. Prasības vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcijai un tās novērtēšanas kritēriji

1. Organizācijā jābūt procedūrai, lai pirms tehniskās apkopes pasūtījumu veikšanas pārbaudītu par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras kompetenci, pieejamību un spējas. Tādēļ ir nepieciešams, lai tehniskās apkopes darbnīcas būtu attiecīgi kvalificētas lemt par tehniskās kompetences prasībām tehniskās apkopes veikšanas funkcijai.
2. Organizācijā jābūt procedūrai darba paketes veidošanai un tehniskās apkopes pasūtījumu noformēšanai un izsniegšanai.
3. Organizācijā jābūt procedūrai, lai savlaicīgi nosūtītu kravas vagonus tehniskās apkopes veikšanai.
4. Organizācijā jābūt procedūrai, lai izņemtu kravas vagonus no ekspluatācijas tehniskās apkopes veikšanai vai gadījumā, ja tiek konstatēti defekti.
5. Organizācijā jābūt procedūrai, lai noteiktu nepieciešamos kontroles pasākumus, ko piemēro veiktajai tehniskajai apkopei un kravas vagonu izmantošanas atļaujai pēc tehniskās apkopes.
6. Organizācijā jābūt procedūrai, lai izsniegtu paziņojumu par nodošanu ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes, ņemot vērā izmantošanas atļaujas dokumentāciju.
7. Piemērojot kompetences pārvaldības procesu vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcijai, jāņem vērā vismaz nodošana ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes.
8. Piemērojot informācijas procesu vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcijai, tehniskās apkopes veikšanas funkcijai jānodrošina vismaz šādi elementi:
 - a) piemērojamie noteikumi un tehniskās specifikācijas;
 - b) katra kravas vagona tehniskās apkopes plāns;
 - c) rezerves daļu saraksts, tostarp pietiekami sīki izstrādāts katras daļas tehniskais apraksts, lai daļas varētu aizstāt ar tieši tādām pašām daļām ar tādu pašu garantiju;
 - d) materiālu saraksts, iekļaujot pietiekami sīku to izmantošanas aprakstu un nepieciešamo darba drošības un veselības aizsardzības informāciju;
 - e) dokumentācija, kas nosaka drošību ietekmējošo darbību specifikācijas un ietver iejaukšanās un izmantošanas ierobežojumus attiecībā uz komponentiem;
 - f) saraksts, kurā uzskaitīti komponenti vai sistēmas (tostarp bremžu rezervuāri un cisternas bīstamo kravu pārveidāšanai), uz kurām attiecas juridiskas prasības, un šo prasību saraksts;
 - g) visa attiecīgā papildu informācija, kas saistīta ar drošību, atbilstoši organizācijas veiktajam riska novērtējumam.
9. Piemērojot informācijas procesu vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcijai, ieinteresētajām personām sniedzami vismaz dati par nodošanu ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes, tostarp par lietotājiem (dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem) būtiskiem izmantošanas ierobežojumiem.
10. Piemērojot dokumentācijas procesu vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcijai, nepieciešams reģistrēt vismaz šādus elementus:
 - a) tehniskās apkopes pasūtījumi;
 - b) nodošana ekspluatācijā pēc tehniskās apkopes, tostarp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem būtiski izmantošanas ierobežojumi.

IV. Prasības tehniskās apkopes veikšanas funkcijai un tās novērtēšanas kritēriji

1. Organizācijā jābūt procedūrām, lai:
 - a) pārbaudītu, ka vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības funkcijas sniegtā informācija ir pilnīga un atbilstoša attiecībā uz pasūtījumā iekļautajām darbībām;
 - b) kontrolētu, kā tiek izmantoti nepieciešamie attiecīgie tehniskās apkopes dokumenti un citi standarti, kurus piemēro tehniskās apkopes veikšanas pakalpojumiem atbilstoši tehniskās apkopes pasūtījumiem;
 - c) nodrošinātu, ka visas tehniskās apkopes pasūtījumos noteiktās attiecīgās tehniskās apkopes specifikācijas ir pieejamas visiem iesaistītajiem darbiniekiem (piemēram, tās ir iekļautas iekšējās darba instrukcijās);
 - d) nodrošinātu, ka visas attiecīgās tehniskās apkopes specifikācijas, kā noteikts piemērojamos noteikumos un tehniskās apkopes pasūtījumos iekļautajos standartos, ir pieejamas visiem iesaistītajiem darbiniekiem (piemēram, tās ir iekļautas iekšējās darba instrukcijās).
2. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka:
 - a) komponenti (tostarp rezerves daļas) un materiāli tiek izmantoti tā, kā norādīts tehniskās apkopes pasūtījumos un piegādātāja dokumentācijā;

- b) komponenti un materiāli tiek uzglabāti, izmantoti un pārvadāti tā, lai nepieļautu to nolietošanu un bojāšanu, kā arī atbilstoši tehniskās apkopes pasūtījumiem un piegādātāja dokumentācijai;
 - c) visi komponenti un materiāli, ieskaitot tos, ko nodrošinājis klients, atbilst attiecīgiem valsts un starptautiskiem noteikumiem, kā arī attiecīgo tehniskās apkopes pasūtījumu prasībām.
3. Organizācijā jābūt procedūrām, lai noteiktu, identificētu, sagādātu, reģistrētu un darītu pieejamas piemērotas un atbilstošas iekārtas, aprīkojumu un instrumentus, lai tehniskās apkopes pakalpojumus varētu sniegt saskaņā ar tehniskās apkopes pasūtījumiem un citām piemērojamām specifikācijām, nodrošinot:
- a) drošu tehniskās apkopes veikšanu, tostarp gādājot par tehniskās apkopes darbinieku veselību un drošību;
 - b) ergonomiku un veselības aizsardzību, tostarp arī lietotāju un informācijas tehnoloģiju sistēmu vai diagnostikas iekārtu saskarņē.
4. Nepieciešamības gadījumā, lai nodrošinātu derīgus rezultātus, organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka tās mērīšanas iekārtas ir:
- a) kalibrētas vai pārbaudītas noteiktos intervālos, vai pirms lietošanas salīdzinātas ar starptautiskiem, valsts vai rūpniecības mērīšanas standartiem; ja šādu standartu nav, ir jāreģistrē kalibrēšanai vai pārbaudei izmantotā metode;
 - b) noregulētas vai atkārtoti noregulētas pēc nepieciešamības;
 - c) atzītas par atbilstošām, lai noteiktu kalibrēšanas statusu;
 - d) nodrošinātas pret pielāgošanu, kas mērījumu rezultātus padarītu nederīgus;
 - e) pasargātas no bojājumiem un nolietošanās izmantošanas, tehniskās apkopes un glabāšanas laikā.
5. Organizācijā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu, ka visas ierīces, iekārtas un instrumenti tiek pareizi izmantoti, kalibrēti, glabāti un uzturēti atbilstoši dokumentētām procedūrām.
6. Organizācijā jābūt procedūrām, lai pārbaudītu, vai veiktie tehniskās apkopes uzdevumi ir saskaņā ar tehniskās apkopes pasūtījumiem, un lai izdotu paziņojumu par izmantošanas atļauju pēc tehniskās apkopes, kurā ietverti iespējamie izmantošanas ierobežojumi.
7. Piemērojot riska novērtējuma procesu (un jo īpaši I iedaļas 2.4. punktu) tehniskās apkopes veikšanas funkcijai, darba vide ietver ne tikai darbnīcas, kurās tiek veikta tehniskā apkope, bet arī dzelzceļa sliedes ārpus darbnīcas ēkām un visas vietas, kurās tiek veikti tehniskās apkopes darbi.
8. Piemērojot kompetences pārvaldības procesu tehniskās apkopes veikšanas funkcijai, jāņem vērā vismaz šādas darbības, kas ietekmē drošību:
- a) montāžas metodes (ieskaitot metināšanu un piemetināšanu);
 - b) nesagraujošas pārbaudes metodes;
 - c) ritekļa pēdējā pārbaude un izmantošanas atļauja pēc tehniskās apkopes;
 - d) bremžu sistēmu, riteņpāru un vilces iekārtu tehniskā apkope un bīstamo kravu pārvadāšanai paredzēto kravu vagonu īpašo komponentu, piemēram, cisternu, vārstu u. c., tehniskā apkope;
 - e) citas noteiktas īpašas jomas, kas ietekmē drošību.
9. Piemērojot informācijas procesu tehniskās apkopes veikšanas funkcijai, vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldības un tehniskās apkopes pilnveidošanas funkcijām jānodrošina vismaz šādi elementi:
- a) darbi, kas veikti saskaņā ar tehniskās apkopes pasūtījumiem;
 - b) jebkurš iespējama organizācijas konstatētais trūkums vai defekts saistībā ar drošību;
 - c) izmantošanas atļauja pēc tehniskās apkopes.
10. Piemērojot dokumentācijas procesu tehniskās apkopes veikšanas funkcijai, jāreģistrē vismaz šādi elementi:
- a) skaidra visu to iekārtu, aprīkojuma un instrumentu noteikšana, kas saistīti ar drošību ietekmējošām darbībām;
 - b) visi veiktie tehniskās apkopes darbi, ietverot iesaistīto personālu un izmantotos instrumentus, iekārtas, rezerves daļas un materiālus un ņemot vērā:

- i) attiecīgos tās valsts tiesību aktus, kurā organizācija ir reģistrēta;
 - ii) tehniskās apkopes pasūtījumos noteiktās prasības, tostarp prasības attiecībā uz dokumentiem;
 - iii) pēdējo pārbaudi un lēmumu par izmantošanas atļaujas izsniegšanu;
- c) kontroles pasākumi, kas paredzēti tehniskās apkopes pasūtījumos un nodošanai ekspluatācijā;
- d) kalibrēšanas un pārbaudes rezultāti, sakarā ar ko, izmantojot datora programmatūru konkrētu prasību kontrolei un mērīšanai, programmatūras spēja veikt vēlamo uzdevumu ir jāapstiprina pirms pirmās pielietošanas un nepieciešamības gadījumā jāapstiprina atkārtoti;
- e) iepriekšējo mērījumu rezultātu derīgums, ja konstatēts, ka mērīšanas instruments neatbilst prasībām.
-

IV PIELIKUMS

**PIETEIKUMS PAR TEHNISKO APKOPI ATBILDĪGĀS
STRUKTŪRAS SERTIFIKĀTAM**

Pieteikums sertifikātam, ar ko apliecina par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras (TAAS) tehniskās apkopes sistēmas pieņemšanu saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK un Regulu (ES) Nr. 445/2011

Sertifikācijas iestādes kontaktinformācija

1.1. Organizācija, kurai iesniegts pieteikums _____

1.2. Sertifikācijas iestādes atsauces numurs _____

1.3. Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss pilsētā,
valsts) _____

Informācija par pieteikuma iesniedzēju

2.1. Juridiskais nosaukums _____

2.2. Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss pilsētā,
valsts) _____

2.3. Tālruna numurs _____ 2.4. Faksa numurs _____

2.5. E-pasta adrese _____ 2.6. Tīmekļa vietne _____

2.7. Uzņēmuma reģistrācijas numurs _____ 2.8. PVN reģ. Nr. _____

2.9. Cita informācija _____

Kontaktpersonas informācija

3.1. Vārds, uzvārds _____

3.2. Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss, pilsēta,
valsts) _____

3.3. Tālruna numurs _____ 3.4. Faksa numurs _____

3.5. E-pasta adrese _____

Informācija par pieteikumu

4.1. Pieteikuma atsauces numurs (norāda pieteikuma iesniedzējs)

Pieteikums attiecas uz:

4.1.1. jaunu sertifikātu

4.1.2. koriģētu/grozītu sertifikātu

4.1.3. atjaunotu sertifikātu

Informācija par darbību

Uzņēmuma veids 5.1. DPU/IP

5.2. Apsaimniekotājs

5.3. cits

norādīt: _____

TAAS darbību apjoms

5.4. Ietver vagonus–cisternas bīstamu kravu pārvadāšanai: JĀ/NĒ
Ietver citus vagonus, kas paredzēti bīstamu kravu pārvadāšanai: JĀ/NĒ

TAAS darbības funkcijas

	veic pats	daļēji	pilnībā
5.5. Tehniskās apkopes pilnveidošana	5.4.1. ☐	5.4.2. ☐	5.4.3. ☐
5.6. Vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldība	5.5.1. ☐	5.5.2. ☐	5.5.3. ☐
5.7 Tehniskās apkopes veikšana	5.6.1. ☐	5.6.2. ☐	5.6.3. ☐

Iesniegtie dokumenti6.1. Tehniskās apkopes sistēmas dokumentācija 6.2. Cits norādīt: _____**Paraksti****Pieteikuma iesniedzējs** _____

(vārds, uzvārds)

Datums _____ Paraksts _____

Sertifikācijas iestāde _____

Iekšējais atsauces numurs

_____ Pieteikuma saņemšanas datums _____

Datums _____ Paraksts _____

AILE, KO AIZPILDA BIROJS/ESTĀDE, KAM
PIETEIKUMS IESNIEGTS

PIETEIKUMS TEHNISKĀS APKOPES FUNKCIJU CERTIFIKĀTAM

Pieteikums sertifikātam, ar ko apliecina tehniskās apkopes sistēmas pieņemšanu Eiropas Savienībā saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK un Regulu (ES) Nr. 445/2011

Sertifikācijas iestādes kontaktinformācija

1.1. Organizācija, kurai iesniegts pieteikums _____

1.2. Sertifikācijas iestādes atsauces numurs _____

1.3. Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss pilsētā, valsts) _____

Informācija par pieteikuma iesniedzēju

2.1. Juridiskais nosaukums _____

2.2. Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss pilsētā, valsts) _____

2.3. Tālruna numurs _____ 2.4. Faksa numurs _____

2.5. E-pasta adrese _____ 2.6. Tīmekļa vietne _____

2.7. Uzņēmuma reģistrācijas numurs _____ 2.8. PVN reģ. Nr. _____

2.9. Cita informācija _____

Kontaktpersonas informācija

3.1. Vārds, uzvārds _____

3.2. Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss, pilsēta, valsts) _____

3.3. Tālruna numurs _____ 3.4. Faksa numurs _____

3.5. E-pasta adrese _____

Informācija par pieteikumu

4.1. Pieteikuma atsauces numurs (norāda pieteikuma iesniedzējs)

Pieteikums attiecas uz:

4.1.1. jaunu sertifikātu

4.1.2. koriģētu/grozītu sertifikātu

4.1.3. atjaunotu sertifikātu

Informācija par darbību

Uzņēmuma veids 5.1. DPU/IP

5.2. Apsaimniekotājs

5.3. cits

norādīt: _____

Darbību apjoms

5.4. Ietver vagonus–cisternas bīstamu kravu pārvadāšanai: JĀ/NĒ
Ietver citus vagonus, kas paredzēti bīstamu kravu pārvadāšanai: JĀ/NĒ

Tehniskās apkopes funkcijas

5.5. Tehniskās apkopes pilnveidošana	JĀ ☐	NĒ ☐	daļēji ☐
5.6. Vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldība	JĀ ☐	NĒ ☐	daļēji ☐
5.7. Tehniskās apkopes veikšana	JĀ ☐	NĒ ☐	daļēji ☐

Daļējām tehniskās apkopes funkcijām jānorāda apakšfunkcijas, par kurām iesniegts šis pieteikums (sk. sarakstu III pielikumā Regulai (ES) Nr. 445/2011):

Iesniegtie dokumenti

- 6.1. Tehniskās apkopes sistēmas dokumentācija
- 6.2. Cits norādīt: _____

Paraksti

Pieteikuma iesniedzējs _____
(vārds, uzvārds)

Datums _____ Paraksts _____

Sertifikācijas iestāde

Iekšējais atsaucē numurs

_____ Pieteikuma saņemšanas datums _____

Datums _____ Paraksts _____

AILE, KO AIZPILDA BIROJS/ESTĀDE, KAM
PIETEIKUMS IESNIEGTS

V PIELIKUMS

PAR TEHNISKO APKOPI ATBILDĪGĀS STRUKTŪRAS SERTIFIKĀTS

Sertifikāts, ar ko apliecina par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras (TAAS) tehniskās apkopes sistēmas pieņemšanu Eiropas Savienībā saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK un Regulu (ES) Nr. 445/2011

1. PAR TEHNISKO APKOPI ATBILDĪGĀ SERTIFICĒTĀ STRUKTŪRA

Juridiskais nosaukums:	
Komerčnosaukums vai akronīms (nav obligāts)	
Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss, pilsēta, valsts)	
Uzņēmuma reģistrācijas numurs:	PVN reģ. Nr.:

2. SERTIFIKĀCIJAS IESTĀDE

Juridiskais nosaukums:
Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss, pilsēta, valsts)
Sertifikācijas iestādes atsauces numurs:

3. INFORMĀCIJA PAR SERTIFIKĀTU

Šis ir	— jauns sertifikāts	☐	TAAS identifikācijas numurs iepriekšējā sertifikātā:
	— atjaunots sertifikāts	☐	
	— koriģēts/grozīts sertifikāts	☐	
Derīgs no:	līdz:		
Uzņēmuma veids: (dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, apsaimniekotājs, tehniskās apkopes veicējs u. c.)			

4. TAAS DARBĪBU APJOMS

letver vagonus–cisternas bīstamu kravu pārvadāšanai	JĀ/NĒ
letver citus vagonus, kas paredzēti bīstamu kravu pārvadāšanai	JĀ/NĒ

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

--

Izdošanas datums un derīgums

--

Paraksts

--

Iekšējais atsauces numurs

--

Sertifikācijas iestādes zīmogs

--

TEHNISKĀS APKOPES FUNKCIJU SERTIFIKĀTS

Sertifikāts, ar ko apliecina tehniskās apkopes sistēmas pieņemšanu Eiropas Savienībā saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK un Regulu (ES) Nr. 445/2011

1. SERTIFICĒTĀ ORGANIZĀCIJA

Juridiskais nosaukums:	
Komerccosaukums vai akronīms (nav obligāts)	
Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss, pilsēta, valsts)	
Uzņēmuma reģistrācijas numurs:	PVN reģ. Nr.:

2. SERTIFIKĀCIJAS IESTĀDE

Juridiskais nosaukums:
Pilna pasta adrese (iela, pasta indekss, pilsēta, valsts)
Sertifikācijas iestādes atsauces numurs:

3. INFORMĀCIJA PAR SERTIFIKĀTU

Šis ir	— jauns sertifikāts	☐	Iepriekšējā sertifikāta identifikācijas numurs:
	— atjaunots sertifikāts	☐	
	— koriģēts/grozīts sertifikāts	☐	
Derīgs no:	līdz:		
Uzņēmuma veids: (dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, apsaimniekotājs, tehniskās apkopes veicējs u. c.)			

4. TEHNISKĀS APKOPES DARBĪBU APJOMS

Ietver vagonus–cisternas bīstamu kravu pārvadāšanai	JĀ/NĒ
Ietver citus vagonus, kas paredzēti bīstamu kravu pārvadāšanai	JĀ/NĒ

5. TEHNISKĀS APKOPES FUNKCIJAS

Tehniskās apkopes pilnveidošana	JĀ	☐	NĒ	☐
Vagonu parka tehniskās apkopes pārvaldība	JĀ	☐	NĒ	☐
Tehniskās apkopes veikšana	JĀ	☐	NĒ	☐

Daļējām tehniskās apkopes funkcijām jānorāda apakšfunkcijas, attiecībā uz kurām šis sertifikāts ir spēkā (sk. sarakstu III pielikumā Regulai (ES) Nr. XXX/2011):

6. PAPILDU INFORMĀCIJA

Izdošanas datums un derīgums

Paraksts

Iekšējais atsauces numurs

Sertifikācijas iestādes zīmogs

VI PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

DROŠĪBAS SERTIFIKĀTS – A DAĻA

Drošības sertifikāts, ar ko apliecina drošības pārvaldības sistēmas pieņemšanu Eiropas Savienībā saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK un piemērojamiem valsts tiesību aktiem

ES IDENTIFIKĀCIJAS NUMURS:

1. SERTIFICĒTS DZELZCEĻA PĀRVADĀJUMU UZŅĒMUMS

Juridiskais nosaukums:	
Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma nosaukums:	Akronīms:
Valsts reģistrācijas numurs:	PVN reģ. Nr.:

2. ORGANIZĀCIJA, KAS IZDOD SERTIFIKĀTU

Organizācija:
Valsts:

3. INFORMĀCIJA PAR SERTIFIKĀTU

Šis ir	— jauns sertifikāts	☐	TAAS (par tehnisko apkopi atbildīgās struktūras) sertifikāts Jā/Nē
	— atjaunots sertifikāts	☐	TAAS sertifikāta numurs:
	— koriģēts/grozīts sertifikāts	☐	ES identifikācijas numurs iepriekšējā A daļas sertifikātā:
Derīgs no:	līdz:		
Pakalpojuma(-u) veids(-i):			
Pārvadājumu apjoms:			
Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma lielums:			
TAAS darbību apjoms:			
Ietver vagonus–cisternas bīstamu kravu pārvadāšanai: JĀ/NĒ			
Ietver citus vagonus, kas paredzēti bīstamu kravu pārvadāšanai: JĀ/NĒ			

4. PIEMĒROJAMIE VALSTS TIESĪBU AKTI

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

Izdošanas datums

Paraksts _____

Iekšējais atsaucē numurs

Sertifikācijas iestādes zīmogs

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 446/2011

(2011. gada 10. maijs),

ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes konkrētu alifātisko spirtu un to maisījumu importu

EIROPAS KOMISIJA,

paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā termiņā rakstiski darīt zināmu savu viedokli un lūgt, lai tās uzklausa.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 7. pantu,

pēc apspriešanās ar padomdevēja komiteju,

tā kā:

(4) Tika uzklausi visas ieinteresētās personas, kas to pieprasīja un norādīja konkrētus iemeslus, kāpēc tās ir jāuzklausa.

(5) Ņemot vērā to importētāju lielo skaitu, kuri minēti sūdzībā, paziņojumā par procedūras sākšanu tika paredzēta importētāju izlases veida pārbaude saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu. Četri importētāji sniedza pieprasīto informāciju un piekrita iekļaušanai izlasē paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā termiņā. Ņemot vērā to importētāju mazo skaitu, kuri sniedza par sevi ziņas, tika nolemts nepiemērot izlases veida pārbaudi.

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) Eiropas Komisija ("Komisija") 2010. gada 13. augustā, publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾ ("paziņojums par procedūras sākšanu"), paziņoja par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Indijas, Indonēzijas un Malaizijas ("attiecīgās valstis") izcelsmes konkrētu alifātisko spirtu un to maisījumu ("ražojums, uz kuru attiecas izmeklēšana") importu Savienībā.(2) Antidempinga procedūru sāka pēc sūdzības, ko 2010. gada 30. jūnijā iesniedza divi Savienības ražotāji *Cognis GmbH* un *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* ("sūdzības iesniedzēji"). Abi šie uzņēmumi ar ražotnēm Vācijā, Francijā un Itālijā ir dibināti, pamatojoties uz Vācijas likumdošanu. Šie divi uzņēmumi pārstāv ievērojamu daļu, šajā gadījumā vairāk nekā 25 % no kopējā tā Savienībā izgatavotā ražojuma daudzuma, uz kuru attiecas izmeklēšana. Sūdzībā bija iekļauti *prima facie* pierādījumi par attiecīgo valstu izcelsmes minētā ražojuma dempingu un būtisko kaitējumu, ko tas izraisījis, un šos pierādījumus atzina par pietiekamiem, lai pamatotu procedūras sākšanu.

1.2. Procedūrā iesaistītās personas

(3) Par procedūras sākšanu Komisija oficiāli informēja sūdzības iesniedzējus, citus zināmos iesaistītos Savienības ražotājus, importētājus/tirgotājus un lietotājus, zināmos ražotājus eksportētājus un attiecīgo eksportētājvalstu pārstāvjus. Ieinteresētajām personām bija dota iespēja

(6) Komisija nosūtīja anketas ražotājiem eksportētājiem, Savienības ražotājiem, importētājiem un visiem attiecīgajiem zināmajiem lietotājiem un piegādātājiem, kā arī visiem tiem, kuri pieprasīja tās termiņā, kas noteikts paziņojumā par procedūras sākšanu.

(7) Atbildes uz anketas jautājumiem tika saņemtas no pieciem Savienības ražotājiem, diviem importētājiem, 21 lietotāja Savienībā, diviem ražotājiem eksportētājiem Indijā, diviem ražotājiem eksportētājiem Indonēzijā un to saistītajiem tirgotājiem, un trim ražotājiem eksportētājiem Malaizijā un to saistītajiem tirgotājiem.

(8) Komisija pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu, lai provizorisks noteiktu dempingu, tā radīto kaitējumu un Savienības intereses. Pārbaudes apmeklējumi tika veikti šādu uzņēmumu telpās:

a) ražotāji Savienībā:

— *Cognis GmbH*, Vācija,— *Cognis France S.A.S.*, Francija,— *Sasol Olefins & Surfactants GmbH*, Vācija;⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.⁽²⁾ OV C 219, 13.8.2010., 12. lpp.

b) importētāji Savienībā:

— *Oleo solutions Ltd*, Apvienotā Karaliste;

c) lietotāji Savienībā:

— *Henkel AG & Co.*, Vācija,

— *PCC Rokita SA*, Polija,

— *Procter & Gamble International Operations SA*, Šveice,

— *Unilever*, Nīderlande,

— *Zshimmer & Schwarz italiana SpA*, Itālija;

d) ražotāji eksportētāji Indijā:

— *Godrej Industries Limited*, Mumbai un *Taluka Valia*,

— *VVF Limited*, Mumbai;

e) ražotāji eksportētāji Indonēzijā:

— *P.T. Ecogreen Oleochemicals* un saistītie uzņēmumi, *Batam*, *Singapore*, *Dessau*,

— *P.T. Musim Mas* un saistītie uzņēmumi, *Medan*, *Singapore*, *Hamburg*;

f) ražotāji eksportētāji Malaizijā:

— *Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.* un saistītie uzņēmumi, *Prai*, *Emmerich*,

— *KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.* un saistītais uzņēmums, *Petaling Jaya*, *Hamburg*,

— *Emery Oleochemicals Sdn. Bhd.*, *Telok Panglima Garang*.

1.3. Izmeklēšanas periods

- (9) Dempinga un kaitējuma izmeklēšanu veica par laikposmu no 2009. gada 1. jūlija līdz 2010. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma noteikšanai

būtisko tendenču pārbaude attiecās uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. Attiecīgais ražojums

- (10) Attiecīgais ražojums ir tādi piesātinātie alifātiskie spirti ar oglekļa atomu virknes garumu C8, C10, C12, C14, C16 vai C18 (neietverot zarotas virknes izomērus), ietverot atsevišķus vienvērtīgus piesātinātos alifātiskos spirtus (ko dēvē arī par "tīrām frakcijām") un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (parasti iedala C8-C10 kategorijā), maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (parasti iedala C12-C14 kategorijā) un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijā C16-C18, ar izcelsmi Indijā, Indonēzijā un Malaizijā ("attiecīgais ražojums"), ko patlaban klasificē ar KN kodiem ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 un ex 3823 70 00.

- (11) Ražojums, uz kuru attiecas izmeklēšana, ir starpražojums, ko ražo, izmantojot dabīgus (tauku pārstrādes) vai sintētiskus (naftas ķīmijas) avotus, piemēram, dabīgos taukus un eļļas, neapstrādātu eļļu, dabasgāzi, šķidro dabasgāzi un ogles. Lielākoties to izmanto kā izejmateriālu alifātisko spirtu sulfātu, alifātisko spirtu etoksilātu un alifātisko spirtu ētera sulfātu (tā saukto virsmas aktīvo vielu) ražošanā. Virsmas aktīvās vielas izmanto, lai ražotu mazgāšanas līdzekļus, mājsaimniecības, tīrīšanas un personīgās higiēnas līdzekļus.

2.2. Līdzīgais ražojums

- (12) Tika konstatēts, ka ražojumam, ko uz Savienību eksportē no Indijas, Indonēzijas un Malaizijas, un ražojumam, ko ražo un pārdod šo valstu iekšzemes tirgū, un arī ražojumam, ko ražo un Savienībā pārdod Savienības ražotāji, ir vienas un tās pašas fizikālās un tehniskās pamatīpašības, kā arī lietojuma veidi. Tādēļ tie provizoriski uzskatāmi par līdzīgiem ražojumiem pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē.

- (13) Izmeklēšanas gaitā atsevišķas personas apgalvoja, ka viens no sūdzības iesniedzējiem vienā no ražotnēm izgatavo ražojumu, kurā iekļautas zarotas virknes izomēru molekulas, kas neietilpst ražojuma definīcijā, tāpēc šādus ražojumus nevar uzskatīt par līdzīgiem ražojumiem. Tika provizoriski noteikts, ka šis apgalvojums ir pamatots, tāpēc šā ražotāja dati netika izmantoti kaitējuma analizē. Jānorāda, ka divi citi uzņēmumi, no kuriem viens sadarbojās izmeklēšanā, tā paša iemesla dēļ tika izslēgti no Savienības ražošanas nozares definīcijas.

3. DEMPINGS

3.1. Indija

3.1.1. Normālā vērtība

- (14) Lai noteiktu normālo vērtību, vispirms katram ražotājam eksportētājam noteica, vai līdzīgā ražojuma pārdevumu kopējais apjoms iekšzemes tirgū neatkarīgiem klientiem bija uzskatāms par reprezentatīvu salīdzinājumā ar kopējo apjomu, kas bija pārdots eksportam uz Savienību. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu pārdevumus iekšzemes tirgū uzskata par reprezentatīviem, ja kopējais pārdevumu apjoms iekšzemes tirgū ir vismaz 5 % no kopējā attiecīgā ražojuma pārdevumu apjoma, kas pārdots uz Savienību. Tika konstatēts, ka katra ražotāja eksportētāja kopējie līdzīgā ražojuma pārdevumi iekšzemes tirgū bija reprezentatīvi.
- (15) Par katru ražojuma veidu, kuru ražotājs eksportētājs bija pārdevis iekšzemes tirgū un kas bija tieši salīdzināms ar eksportam uz Savienību pārdotā ražojuma veidu, tika noteikts, vai pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū ir bijis pietiekami reprezentatīvs pamatregulas 2. panta 2. punkta nozīmē. Konkrēta ražojuma veida pārdevumu apjomu iekšzemes tirgū uzskatīja par pietiekami reprezentatīvu, ja izmeklēšanas periodā minētā veida ražojumu kopējais attiecīgā ražotāja eksportētāja pārdevumu apjoms neatkarīgiem klientiem iekšzemes tirgū bija vismaz 5 % no tā kopējā uz Savienību eksportētā līdzīgā ražojuma veida pārdevumu apjoma.
- (16) Turklāt atbilstīgi pamatregulas 2. panta 4. punktam tika pārbaudīts, vai katra ražojuma veida pārdevumus iekšzemes tirgū var uzskatīt par tādiem, kas veikti parastajā tirdzniecības aprītē. To darīja, nosakot katra eksportētā attiecīgā ražojuma veida rentablo iekšzemes pārdevumu īpatsvaru iekšzemes tirgū, kas IP veikti neatkarīgiem klientiem.
- (17) Ražojuma veidiem, kuriem vairāk nekā 80 % no pārdevumu apjoma iekšzemes tirgū pārsniedza izmaksas un vidējā svērtā pārdevumu cena bija vienāda vai lielāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību ražojuma veidam aprēķināja kā visu attiecīgā veida pārdevumu faktisko iekšzemes cenu vidējo svērto vērtību, ņemot vērā, vai minētie pārdevumi bija rentabli.
- (18) Ja kāda ražojuma veida rentablo pārdevumu apjoms bija mazāks par 80 % vai vienāds ar 80 % no kopējā minētā veida pārdevumu apjoma vai ja minētā veida vidējā svērtā cena bija mazāka par vienības ražošanas izmaksām, normālo vērtību noteica, izmantojot faktisko pārdošanas cenu iekšzemes tirgū, ko aprēķināja kā vidējo svērto cenu vienīgi attiecīgā veida rentablajiem pārdevumiem, kas IP veikti iekšzemes tirgū.

3.1.2. Eksporta cena

- (19) Abi ražotāji eksportētāji Indijā attiecīgo ražojumu eksportēja tieši neatkarīgiem klientiem Savienībā. Tādējādi eksporta cenas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu noteica, pamatojoties uz cenām, kuras šie neatkarīgie klienti faktiski maksāja par attiecīgo ražojumu vai kuras tiem bija jāmaksā par to.

3.1.3. Salīdzinājums

- (20) Normālo vērtību un eksporta cenu attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem salīdzināja, pamatojoties uz EXW cenu.
- (21) Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, pienācīgi ņēma vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, un izdarīja korekcijas. Tādējādi attiecīgos un pamatos gadījumos tika veiktas korekcijas, ņemot vērā netiešo nodokļu, transporta un apdrošināšanas izmaksu, kravas apstrādes un iekraušanas izmaksu un palīgizmaksu, iepakošanas izmaksu, kredīta izmaksu un komisijas maksu atšķirības.
- (22) Abi ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, aprēķinot dempinga starpību, nav jāņem vērā pārdevumi izmeklēšanas periodā vienam sūdzības iesniedzējam Savienībā, jo šie pārdevumi tika veikti lielā apjomā un par stingri noteiktām cenām. Tomēr nav juridiska pamatojuma, lai, aprēķinot dempingu, ņemtu vērā attiecīgā ražojuma eksportu. Tāpēc abu ražotāju eksportētāju prasības noraidīja.
- (23) Abi ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, ņemot vērā to, ka tika konvertēta valūta, vajadzīga korekcija, un argumentēja, ka no 2009. gada novembra Indijas rūpija (INR) pret euro (EUR) ilgstoši bija novērtēta pārāk augstu un tas izkropļoja dempinga aprēķinus. Apgalvojums attiecās uz pārdevumiem EUR, ko veica, sākot no 2010. gada janvāra, un tajā bija prasība aizstāt valūtas konvertēšanas vajadzībām izmantoto tā mēneša valūtas maiņas kursu (konvertējot pārdevumu vērtību INR), kurā tika veikti pārdevumi, ar kursu, kas bija spēkā divus mēnešus iepriekš. Saskaņā ar 2. panta 10. punkta j) apakšpunktu konkrētos apstākļos, ņemot vērā valūtas konvertāciju, piemēro korekciju. Tomēr jāatgādina, ka INR pārvērtēšana notika tikai otrajā IP pusē. Turklāt jāatgādina, ka, izmantojot diezgan pastāvīgu modeli, abi Indijas uzņēmumi bieži palielināja cenas, ko minētajā periodā maksāja galvenie klienti Savienībā, un ka cenas, ko noteica sūdzības iesniedzēji Savienībā, arī pastāvīgi palielinājās otrajā IP pusē. Tāpēc nav skaidru pierādījumu, ka INR pārvērtēšana netika laicīgi atspoguļota cenās, kuras Indijas ražotāji eksportētāji iekasēja no klientiem ES, vai tās pārāk negatīvi ietekmēja dempinga aprēķinus. Tādēļ abu uzņēmumu prasības noraidīja.

3.1.4. *Dempinga starpība*

- (24) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu dempinga starpības Indijas ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, noteica, salīdzinot vidējo svērto normālo vērtību un vidējo svērto eksporta cenu.
- (25) Pamatojoties uz sūdzībā pieejamo informāciju un to Indijas ražotāju eksportētāju sniegto informāciju, kuri sadarbojās, un ņemot vērā pieejamo statistikas informāciju, konstatēja, ka Indijā nav citu attiecīgā ražojuma ražotāju. Tāpēc valsts mēroga dempinga starpība, kas bija jānosaka Indijai, tika noteikta vienādā līmenī ar augstāko dempinga starpību, kas tika noteikta ražotājam eksportētājam, kurš sadarbojās.
- (26) Uz šā pamata pagaidu dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas.

Uzņēmums	Pagaidu dempinga starpība
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Visi pārējie uzņēmumi	9,3 %

3.2. **Indonēzija**3.2.1. *Normālā vērtība*

- (27) Lai noteiktu normālo vērtību, vispirms katram ražotājam eksportētājam noteica, vai līdzīgā ražojuma pārdevumu kopējais apjoms iekšzemes tirgū neatkarīgiem klientiem bija uzskatāms par reprezentatīvu salīdzinājumā ar kopējo apjomu, kas bija pārdots eksportam uz Savienību. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu pārdevumus iekšzemes tirgū uzskata par reprezentatīviem, ja kopējais pārdevumu apjoms iekšzemes tirgū ir vismaz 5 % no kopējā attiecīgā ražojuma pārdevumu apjoma, kas pārdots uz Savienību. Tika konstatēts, ka katra ražotāja eksportētāja kopējie līdzīgā ražojuma pārdevumi iekšzemes tirgū bija reprezentatīvi.
- (28) Par katru ražojuma veidu, kuru ražotājs eksportētājs bija pārdevis iekšzemes tirgū un kas bija tieši salīdzināms ar eksportam uz Savienību pārdotā ražojuma veidu, tika noteikts, vai pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū ir bijis pietiekami reprezentatīvs pamatregulas 2. panta 2. punkta nozīmē. Konkrēta ražojuma veida pārdevumu apjomu iekšzemes tirgū uzskatīja par pietiekami reprezentatīvu, ja izmeklēšanas periodā minētā veida ražojumu kopējais attiecīgā ražotāja eksportētāja pārdevumu apjoms neatkarīgiem klientiem iekšzemes tirgū bija vismaz 5 % no kopējā uz Savienību eksportētā līdzīgā ražojuma veida pārdevumu apjoma.

(29) Turklāt atbilstīgi pamatregulas 2. panta 4. punktam tika pārbaudīts, vai katra ražojuma veida pārdevumus iekšzemes tirgū var uzskatīt par tādiem, kas veikti parastajā tirdzniecības aprītē. To darīja, nosakot katra eksportētā attiecīgā ražojuma veida rentablo iekšzemes pārdevumu īpatsvaru iekšzemes tirgū, kas IP veikti neatkarīgiem klientiem.

(30) Ražojuma veidiem, kuriem vairāk nekā 80 % no pārdevumu apjoma iekšzemes tirgū pārsniedza izmaksas un vidējā svērtā pārdevumu cena bija vienāda vai lielāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību ražojuma veidam aprēķināja kā visu attiecīgā veida pārdevumu faktisko iekšzemes cenu vidējo svērto vērtību, ņemot vērā, vai minētie pārdevumi bija rentabli.

(31) Ja kāda ražojuma veida rentablo pārdevumu apjoms bija mazāks par 80 % vai vienāds ar 80 % no kopējā minētā veida pārdevumu apjoma vai ja minētā veida vidējā svērtā cena bija mazāka par vienības ražošanas izmaksām, normālo vērtību noteica, izmantojot faktisko pārdošanas cenu iekšzemes tirgū, ko aprēķināja kā vidējo svērto cenu vienīgi attiecīgā veida rentablajiem pārdevumiem, kas IP veikti iekšzemes tirgū.

(32) Ja ražotājs eksportētājs nebija veicis konkrētā ražojuma veida iekšzemes pārdevumus, normālo vērtību noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu.

(33) Aprēķinot normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu, pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu un peļņas apmēri saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punktu pamatojās uz faktiskajiem datiem par parastā tirdzniecības aprītē notikušu līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu, ko veicis ražotājs eksportētājs.

3.2.2. *Eksporta cena*

(34) Ražotāji eksportētāji veica eksporta pārdevumus uz Savienību tieši neatkarīgiem klientiem vai ar saistītu tirdzniecības uzņēmumu starpniecību Singapūrā un Savienībā.

(35) Ja eksporta pārdevumi uz Savienību tika veikti tieši neatkarīgiem klientiem Savienībā vai izmantojot saistītus tirdzniecības uzņēmumus Singapūrā, eksporta cenas noteica, pamatojoties uz faktisko samaksāto vai maksājamo cenu par attiecīgo ražojumu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu.

(36) Ja eksporta pārdevumus uz Savienību veica, izmantojot saistītus tirdzniecības uzņēmumus Savienībā, eksporta cenas noteica, pamatojoties uz pirmajām tālākpārdošanas cenām, kuras šie saistītie pārdevēji noteica neatkarīgajiem klientiem Savienībā, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu.

3.2.3. Salīdzinājums

(37) Normālo vērtību un eksporta cenu attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem salīdzināja, pamatojoties uz EXW cenu.

(38) Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, pienācīgi ņēma vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, un izdarīja korekcijas. Tādējādi attiecīgos un pamatotos gadījumos tika veiktas korekcijas, ņemot vērā netiešo nodokļu, transporta un apdrošināšanas izmaksu, kravas apstrādes un iekraušanas izmaksu un palīgizmaksu, iepakojšanas izmaksu, kredīta izmaksu un komisijas maksu atšķirības.

(39) Viens uzņēmums apgalvoja, ka jāveic korekcija, ņemot vērā fizikālo pazīmju atšķirības, pamatojoties uz to, ka tas uz ES eksportē ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, gan šķidrā, gan cietā veidā, savukārt iekšzemes tirgū tas pārdod to tikai cietā veidā, turklāt cenas par ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, šķidrā veidā ir mazākas par cietā veida cenām. Tomēr uzņēmums nesniedza datus par šādas korekcijas apjomu. Veicot vienkāršu ražojuma, uz kura attiecas izmeklēšana, cieto un šķidro veidu eksporta cenu salīdzinājumu, nevar noteikt, ka jāveic korekcija, jo jāņem vērā fizikālo īpašību atšķirības. Turklāt uzņēmuma grāmatvedībā nav pienācīgi nošķirtas cieto un šķidro ražojuma veidu izmaksu atšķirības. Tāpēc nebija uzticama pamata, lai aprēķinātu iespējamo korekciju, un prasība bija jānoraida.

(40) Sūdzības iesniedzēji iesniedza prasību par to, ka enerģijas izmaksas Indonēzijā ir izkropļotas, jo enerģija ir ļoti lēta un tiek subsidēta. Tomēr tie neiesniedza pamatotu informāciju par to, kā šāds iekšzemes un eksporta ražošanā izmantotās enerģijas izmaksu izkropļojums ietekmē dempinga aprēķinus. Tāpēc šo prasību noraidīja.

3.2.4. Dempinga starpība

(41) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu dempinga starpības Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, noteica, salīdzinot vidējo svērto normālo vērtību un vidējo svērto eksporta cenu.

(42) Pamatojoties uz sūdzībā pieejamo informāciju un to Indonēzijas ražotāju eksportētāju sniegto informāciju,

kuri sadarbojās, un ņemot vērā pieejamo statistikas informāciju, konstatēja, ka Indonēzijā nav citu attiecīgā ražojuma ražotāju. Tāpēc valsts mēroga dempinga starpība, kas bija jānosaka Indonēzijai, tika noteikta vienādā līmenī ar augstāko dempinga starpību, kas tika noteikta ražotājam eksportētājam, kurš sadarbojās.

(43) Uz šā pamata pagaidu dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas.

Uzņēmums	Pagaidu dempinga starpība
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Visi pārējie uzņēmumi	7,6 %

3.3. Malaizija

3.3.1. Normālā vērtība

(44) Lai noteiktu normālo vērtību, vispirms katram ražotājam eksportētājam noteica, vai līdzīgā ražojuma pārdevumu kopējais apjoms iekšzemes tirgū neatkarīgiem klientiem bija uzskatāms par reprezentatīvu salīdzinājumā ar kopējo apjomu, kas bija pārdots eksportam uz Savienību. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu pārdevumus iekšzemes tirgū uzskata par reprezentatīviem, ja kopējais pārdevumu apjoms iekšzemes tirgū ir vismaz 5 % no kopējā attiecīgā ražojuma pārdevumu apjoma uz Savienību. Attiecībā uz abiem ražotājiem eksportētājiem konstatēja, ka kopējie katra ražotāja eksportētāja līdzīgā ražojuma pārdevumi iekšzemes tirgū bija reprezentatīvi. Konstatēja, ka trešais ražotājs eksportētājs IP neveica neatkarīgus iekšzemes pārdevumus.

(45) Par katru ražojuma veidu, kuru ražotājs eksportētājs bija pārdevis iekšzemes tirgū un kas bija tieši salīdzināms ar eksportam uz Savienību pārdotā ražojuma veidu, tika noteikts, vai pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū ir bijis pietiekami reprezentatīvs pamatregulas 2. panta 2. punkta nozīmē. Konkrēta ražojuma veida pārdevumu apjomu iekšzemes tirgū uzskatīja par pietiekami reprezentatīvu, ja izmeklēšanas periodā minētā veida ražojumu kopējais attiecīgā ražotāja eksportētāja pārdevumu apjoms neatkarīgiem klientiem iekšzemes tirgū bija vismaz 5 % no kopējā uz Savienību eksportētā līdzīgā ražojuma veida pārdevumu apjoma.

- (46) Turklāt atbilstīgi pamatregulas 2. panta 4. punktam tika pārbaudīts, vai katra ražojuma veida pārdevumus iekšzemes tirgū var uzskatīt par tādiem, kas veikti parastajā tirdzniecības aprītē. To darīja, nosakot katra eksportētā attiecīgā ražojuma veida rentablo iekšzemes pārdevumu īpatsvaru iekšzemes tirgū, kas IP veikti neatkarīgiem klientiem.
- (47) Ražojuma veidiem, kuriem vairāk nekā 80 % no pārdevumu apjoma iekšzemes tirgū pārsniedza izmaksas un vidējā svērtā pārdevumu cena bija vienāda vai lielāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību ražojuma veidam aprēķināja kā visu attiecīgā veida pārdevumu faktisko iekšzemes cenu vidējo svērto vērtību, neņemot vērā, vai minētie pārdevumi bija rentabli.
- (48) Ja kāda ražojuma veida rentablo pārdevumu apjoms bija mazāks par 80 % vai vienāds ar 80 % no kopējā minētā veida pārdevumu apjoma vai ja minētā veida vidējā svērtā cena bija mazāka par vienības ražošanas izmaksām, normālo vērtību noteica, izmantojot faktisko pārdošanas cenu iekšzemes tirgū, ko aprēķināja kā vidējo svērto cenu vienīgi attiecīgā veida rentablajiem pārdevumiem, kas IP veikti iekšzemes tirgū.
- (49) Ja ražotājs eksportētājs nebija veicis konkrētā ražojuma veida iekšzemes pārdevumus, normālo vērtību noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu.
- (50) Aprēķinot normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu, pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu un peļņas apmēri saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punktu pamatojās uz faktiskajiem datiem par parastā tirdzniecības aprītē notikušu līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu, ko veicis ražotājs eksportētājs.
- (51) Attiecībā uz ražotāju eksportētāju, kurš neveica iekšzemes pārdevumus IP, pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas un peļņas apmēri saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktu pamatojās uz faktisko summu vidējo svērto lielumu, ko noteica abiem pārējiem ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecās izmeklēšana, attiecībā uz līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu Malaizijas tirgū.
- 3.3.2. *Eksporta cena*
- (52) Ražotāji eksportētāji veica eksporta tirdzniecību uz Savienību tieši neatkarīgiem klientiem vai arī izmantojot saistītus uzņēmumus Savienībā.
- (53) Ja eksporta pārdevumi uz Savienību tika veikti tieši neatkarīgiem klientiem Savienībā, eksporta cenas noteica, pamatojoties uz faktiski samaksāto vai maksājamo cenu par attiecīgo ražojumu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu.
- (54) Ja eksporta pārdevumus uz Savienību veica, izmantojot saistītus uzņēmumus Savienībā, eksporta cenas noteica, pamatojoties uz pirmajām tālākpārdošanas cenām, kuras šie saistītie uzņēmumi noteica neatkarīgiem klientiem Savienībā, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu.
- 3.3.3. *Salīdzinājums*
- (55) Normālo vērtību un eksporta cenu attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem salīdzināja, pamatojoties uz EXW cenu.
- (56) Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, pienācīgi ņēma vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, un izdarīja korekcijas. Tādējādi attiecīgos un pamatotos gadījumos tika veiktas korekcijas, ņemot vērā transporta un apdrošināšanas izmaksas, kravas apstrādes un iekraušanas izmaksas un palīgizmaksas, iepakojšanas un kredīta izmaksas.
- (57) Viens Malaizijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka tā saistītais uzņēmums Savienībā faktiski ir ražotāja eksporta departaments. Pamatojoties uz to, uzņēmums apgalvoja, ka būtu jāveic pārlietu lieli atskaitījumi, nosakot EXW cenu, ja saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu veiktu pilnu korekciju, ņemot vērā pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas un peļņu. Šajā saistībā konstatēja, ka rēķinus izdeva saistītais uzņēmums klientiem Savienībā un maksājumus saņēma saistītais uzņēmums no klientiem Savienībā. Turklāt jānorāda, ka pārdevumi, ko veica saistītais uzņēmums, ietvēra uzņēmumu. Tirgotāja finanšu pārskati liecināja, ka tas sedza normālas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, kas radās starp importēšanu un tālākpārdošanu. Tāpēc liekas, ka saistītais uzņēmums veica tipiskas importētāja funkcijas. Pamatojoties uz iepriekš minēto, uzņēmuma prasību noraidīja.
- (58) Sūdzības iesniedzēji attiecībā uz Malaiziju iesniedza tādu pašu prasību par enerģijas izmaksām, kāda minēta 40. apsvērumā par Indonēziju. Arī šo prasību noraidīja to pašu iemeslu dēļ.
- 3.3.4. *Dempinga starpība*
- (59) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu dempinga starpības Malaizijas ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, noteica, salīdzinot vidējo svērto normālo vērtību un vidējo svērto eksporta cenu.

(60) Pamatojoties uz sūdzībā pieejamo informāciju un to Malaizijas ražotāju eksportētāju sniegto informāciju, kuri sadarbojās, un ņemot vērā pieejamo statistikas informāciju, konstatēja, ka Malaizijā nav citu attiecīgā ražojuma ražotāju. Tāpēc valsts mēroga dempinga starpība, kas bija jānosaka Malaizijai, tika noteikta vienādā līmenī ar augstāko dempinga starpību, kas tika noteikta ražotājam eksportētājam, kurš sadarbojās.

(61) Uz šā pamata pagaidu dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas.

Uzņēmums	Pagaidu dempinga starpība
<i>Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd</i>	13,8 %
<i>KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.</i>	5,0 %
<i>Emery Oleochemicals Sdn. Bhd</i>	5,3 %
Visi pārējie uzņēmumi	13,8 %

4. KAITĒJUMS

4.1. Savienības ražošanas nozares un Savienības produkcijas definīcija

(62) Izmeklēšanas periodā līdzīgo ražojumu Savienībā ražoja divi zināmi un daži citi ļoti mazi ražotāji. Lai noteiktu Savienības kopējo ražošanas apjomu, izmantoja visu pieejamo informāciju par Savienības ražotājiem, tostarp informāciju, kas sniegta sūdzībā, un datus, kuri savākti no Savienības ražotājiem pirms un pēc izmeklēšanas sākšanas. Pamatojoties uz to, tika lēsts, ka kopējā Savienības produkcija IP bija 400 000 līdz 500 000 tonnu. Savienības ražotāji, kuri ražo visu Savienības produkciju, veido Savienības ražošanas nozari pamatregulas 4. panta 1. punkta nozīmē.

(63) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka viens no sūdzības iesniedzējiem nav uzskatāms par Savienības ražošanas nozares daļu, jo tā uzņēmums IP importēja attiecīgo ražojumu. Tomēr tika noskaidrots, ka šī uzņēmuma importēto ražojumu īpatsvars no attiecīgajām valstīm IP bija salīdzinoši neliels un tāpēc nebūtisks, salīdzinot ar līdzīgā ražojuma produkcijas apjomu. Turklāt tas lielākoties neimportēja pastāvīgi. Tāpēc var apstiprināt, ka šā uzņēmuma galvenā darbība ir ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, ražošana un pārdošana ES un tā galvenās intereses ir Savienības ražotāja intereses. Tādējādi provizoriski tika noteikts, ka šī prasība nav pamatota.

4.2. Patēriņš Savienībā

(64) Patēriņu noteica, pamatojoties uz kopējo Savienības ražošanas nozares pārdevumu apjomu Savienības tirgū, izmantošanu pašu vajadzībām un kopējo importa apjomu (pēc Eurostat datiem). Veica pienācīgas korekcijas, jo Eurostat datus ir iekļauta informācija par dažiem citiem ražojumiem, nevis tikai par attiecīgo ražojumu. Lai saglabātu konfidencialitāti, informācija sniegta kā indekss (2007 = 100).

Patēriņš Savienībā	2007	2008	2009	IP
tonnas	100	102	97	102
Gada Δ%		2,2 %	- 4,8 %	4,6 %

Avots: Eurostat, sūdzībā norādītie dati un atbildes uz anketas jautājumiem

(65) Attiecīgajā periodā patēriņš Savienībā palielinājās par 2 %. Vispirms no 2007. līdz 2008. gadam patēriņš palielinājās par 2,2 %, tad no 2008. līdz 2009. gadam tas samazinājās par 4,8 %. No 2009. gada līdz IP beigām patēriņš uzlabojās par 4,6 %.

(66) Ekonomikas lejupslīde veicināja patēriņa samazinājumu no 2008. gada, kad attiecīgā ražojuma lietotāji pieredzēja ražojumu pieprasījuma kritumu. IP sākumā situācija tirgū nedaudz uzlabojās, tāpēc pieprasījums pēc attiecīgā ražojuma palielinājās salīdzinājumā ar 2009. gada pirmo pusi.

4.3. Imports no attiecīgajām valstīm Savienībā

4.3.1. Kumulācija

(67) Komisija pārbaudīja, vai ietekme, ko izraisījis imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm, jāvērtē kumulatīvi, pamatojoties uz pamatregulas 3. panta 4. punktā noteiktajiem kritērijiem. Šajā pantā noteikts, ka, vienlaicīgi veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz kāda ražojuma importu no divām vai vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kumulatīvi tikai tad, ja konstatē, ka a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz pamatregulas 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpēju konkurenci un importēto ražojumu un līdzīgu Kopienas ražojumu konkurenci.

(68) Importam no katras attiecīgās valsts tika noteiktas dempinga starpības, kuras pārsniedz pamatregulas 9. panta 3. punktā definēto minimumu, t. i., 2 % no eksporta cenas, un imports no katras attiecīgās valsts pārsniedz pamatregulas 5. panta 7. punktā noteikto robežu – 1 % tirgus daļas.

(69) Izmeklēšana arī liecināja, ka importēto ražojumu par dempinga cenām savstarpējā konkurence un importēto ražojumu par dempinga cenām un līdzīgu ražojumu konkurence bija līdzīga. Konstatēja, ka vidējās ražojumu importa cenas no visām attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā samazinājās un turpmāk bija vērojama līdzīga tendence. Turklāt ražojumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana un ko importēja no attiecīgajām valstīm, bija līdzīgi visos aspektos, savstarpēji aizstājami, un Savienībā tos tirgoja, izmantojot salīdzināmus tirdzniecības kanālus un līdzīgus komercnosacījumus, tādējādi tie konkurēja savā starpā un ar Savienībā izgatavoto ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana.

(70) Pamatojoties uz to, provizoriski secināja, ka ir izpildīti visi kumulācijas nosacījumi un, lai analizētu kaitējumu, atbilstoši kopīgi jānovērtē ietekme, ko rada attiecīgo valstu izcelsmes dempinga imports.

4.3.2. Attiecīgo valstu dempinga importa apjoms, cena un tirgus daļa

Imports no attiecīgajām valstīm	2007	2008	2009	IP
tonnas	112 523	177 286	165 386	176 279
Indekss: 2007 = 100	100	158	147	157
Gada Δ%		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Tirgus daļa	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	154	151	154
Gada Δ%		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Vidējā cena par EUR/tonnu	942	1 017	837	882
Indekss: 2007 = 100	100	108	89	94
Gada Δ%		8 %	- 18 %	5 %

Avots: Eurostat dati un atbildes uz anketas jautājumiem

(71) Importa apjomi no attiecīgajām valstīm attiecīgajā laika posmā palielinājās par 57 %. Lielākais kāpums bija no 2007. līdz 2008. gadam, kad imports pieauga par 58 %. 2009. gadā imports nedaudz samazinājās, bet izmeklēšanas periodā atkal palielinājās līdz 2008. gada līmenim.

(72) Kopumā importa cenas no attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā samazinājās par 6 %. Attiecīgajā periodā importa

vidējās cenas no attiecīgajām valstīm pastāvīgi bija mazākas nekā pārējās pasaules un Savienības ražošanas nozares noteiktās cenas, šādi palielinot attiecīgo valstu tirgus daļu.

(73) Attiecīgo valstu tirgus daļa attiecīgajā periodā palielinājās par 54 %. Būtiskākais palielinājums bija no 2007. līdz 2008. gadam. Imports nedaudz samazinājās ekonomikas krīzes laikā no 2008. līdz 2009. gadam, kad attiecīgo valstu tirgus daļa samazinājās par 2 %, tomēr pēc tam attiecīgā perioda beigās šī tirgus daļa atkal uzlabojās.

4.3.2.1. Cenu samazinājums

(74) Lai analizētu cenu samazinājumu, Savienības ražošanas nozares ražojumu veida vidējās svērtās pārdošanas cenas nesaistītiem klientiem Savienības tirgū, kas koriģētas atbilstīgi ražotāja cenām, tika salīdzinātas ar attiecīgo valstu importa atbilstīgajām vidējām svērtajām CIF cenām pirmajam neatkarīgajam klientam Savienības tirgū, izdarot atbilstīgas spēkā esošo muitas nodokļu un pēcimporta izmaksu korekcijas. Šādu cenu salīdzinājumu veica darījumiem vienā tirdzniecības līmenī, ņemot vērā atlaides un vajadzības gadījumā veicot atbilstīgas korekcijas. Salīdzinājuma rezultāti, kas procentuāli izteikti no Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām izmeklēšanas periodā, parādīja ievērojamas cenu samazinājuma starpības (līdz pat 16 %). Šis cenu samazinājuma starpības norāda, ka uz attiecīgo valstu importu Savienības tirgū tiek izdarīts cenu spiediens.

(75) Attiecīgajās valstīs cenu samazinājuma starpības bija šādas.

Valsts	Cenu samazinājuma starpība
Indija	No - 0,5 līdz 16 %
Indonēzija	No - 12,1 līdz - 3,2 %
Malaizija	No - 10,4 līdz 15,1 %

4.4. Ekonomiskais stāvoklis Savienības ražošanas nozarē ⁽¹⁾

4.4.1. Iepriekšējās piezīmes

(76) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, tika novērtēti visi ekonomiskie rādītāji, kas raksturoja Savienības ražošanas nozares stāvokli no 2007. gada līdz IP beigām.

⁽¹⁾ Informācija ir balstīta uz pārbaudītiem Savienības ražošanas nozares anketās iesniegtiem datiem un izteikta kā indekss (2007 = 100) vai kā diapazons, ja jāsauglabā konfidencialitāte.

4.4.2. *Produkcija, ražošanas jauda un jaudas izmantojums*

Savienības ražošanas nozares produkcija	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	90	77	83
Savienības ražošanas nozares jauda	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	109	103	98
Jaudas izmantojums	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	83	75	85

Avots: atbildes uz anketas jautājumiem

- (77) No 2007. līdz 2009. gadam Savienības produkcija samazinājās par 23 %, pēc tam no 2009. gada līdz IP beigām tā nedaudz palielinājās, tomēr attiecīgajā periodā kopumā samazinājās par 17 %. Jāpiebilst, ka, neraugoties uz patēriņa kritumu Savienībā no 2008. līdz 2009. gadam par aptuveni 5 %, Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms minētajā periodā samazinājās ievērojami vairāk (par 15 %) un to neuzlaboja patēriņa kāpums Savienībā IP.

- (78) Savienības ražošanas nozares ražošanas jauda attiecīgajā periodā samazinājās par aptuveni 2 %. Pēc kāpuma par aptuveni 9 % 2008. gadā turpmākajos gados jauda kritās un attiecīgajā periodā kopumā tā samazinājās par 2 %.

- (79) Tomēr atbilstoši tam, ka ražošanas apjomi samazinājās, pieejamās ražošanas jaudas izmantojums attiecīgajā periodā samazinājās par 15 %. Lielākais samazinājums bija 2009. gadā vispārējās ekonomikas krīzes laikā, savukārt pēc tam IP bija vērojams neliels uzlabojums.

4.4.3. *Pārdevumi un tirgus daļa*

- (80) Pārdevumu rādītāji turpmāk tabulā attiecas uz pārdevumu apjomu un vērtību pirmajam neatkarīgajam klientam Savienības tirgū.

Pārdevumu apjoms nesaistītiem klientiem ES	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	85	79	82
Gada Δ%		- 15,4 %	- 6,5 %	4,3 %

Pārdevumu vērtība nesaistītiem klientiem ES (euro)	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	102	85	88
Gada Δ%		1,6 %	- 16,6 %	3,9 %
Savienības ražošanas nozares tirgus daļa	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	88	87	88

Avots: Eurostat dati un atbildes uz anketas jautājumiem

- (81) Pārdevumu apjomi un tirgus daļa no 2007. gada līdz IP samazinājās attiecīgi par 18 % un 12 %. Attiecīgā perioda sākumā no 2007. līdz 2008. gadam Savienības ražošanas nozares pārdevumu apjoms kritās par 15 % un tā zaudēja 12 % no tirgus daļas, lai gan patēriņš Savienībā palielinājās. 2009. gadā patēriņš Savienībā saruka, tāpēc Savienības ražošanas nozares pārdevumu apjoms vēl samazinājās par 6,5 %. Sakarā ar patēriņa kāpumu Savienībā IP Savienības pārdevumi nedaudz palielinājās. Tomēr tirgus daļa bija stabila no 2008. gada līdz IP beigām.

4.4.4. *Savienības ražošanas nozares vidējās cenas par vienību*

Vienības cena, pārdevumi nesaistītiem klientiem ES	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	120	107	107
Gada Δ%		20,1 %	- 10,8 %	- 0,4 %

Avots: atbildes uz anketas jautājumiem

- (82) No 2007. līdz 2008. gadam par 20 % palielinājās cenas. Jānorāda, ka ražotāji eksportētāji arī pacēla cenas šajā periodā, lai gan daudz mazākā apmērā nekā Savienības ražošanas nozare.

- (83) Savienības ražošanas nozarei 2009. gadā bija jāsamazina cenas, lai reaģētu uz lielāku importa ieplūdi no attiecīgajām valstīm. 2008. gadā imports no šīm valstīm pieauga par 57 % un tā cenas bija ievērojami mazākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Tomēr Savienības ražošanas nozare nevarēja samazināt cenas līdz ražotāju eksportētāju cenu līmenim.

- (84) IP Savienības ražošanas nozare saglabāja 2009. gada cenu līmeni, tāpēc attiecīgajā periodā cenas kopumā kāpa par 7 %.

4.4.5. Krājumi

- (85) Savienības ražošanas nozares krājumi attiecīgajā periodā samazinājās par 33 %. No 2008. gada līdz IP Savienības krājumi samazinājās par 51 %.

Savienības ražošanas nozares noslēguma krājumi	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	128	86	67
Gada Δ%		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Krājumi attiecībā pret produkciju	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Avots: atbildes uz anketas jautājumiem

4.4.6. Nodarbinātība, algas un ražīgums

Savienības ražošanas nozares nodarbinātība	2007	2008	2009	IP
Kopējais to darbinieku skaits, kuri ražoja attiecīgo ražojumu (ar atbildes nesniegušajiem ražotājiem) Indekss: 2007 = 100	100	97	91	87
Darbinieka vidējā alga (EUR) Indekss: 2007 = 100	100	102	101	106
Darba ražīgums (vienība/darbinieks) Indekss: 2007 = 100	100	93	85	96

Avots: atbildes uz anketas jautājumiem

- (86) Savienības ražošanas nozares apjoma samazināšanas pasākumu dēļ attiecīgajā periodā tika atbilstīgi samazināts darbinieku skaits – par 13 %. Darbaspēka izmaksas par darbinieku attiecīgajā periodā nedaudz palielinājās – par 6 %. To uzskata par dabisku kāpumu, un tas ir mazāks par inflācijas likmi attiecīgajā periodā.

4.4.7. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu

ES pārdevumu rentabilitāte nesaistītiem klientiem	2007	2008	2009	IP
% neto zaudējumi/apgrozījums Indekss: 2007 = 100	100	76	408	236

ES pārdevumu rentabilitāte nesaistītiem klientiem	2007	2008	2009	IP
Negatīva naudas plūsma Savienības ražošanas nozarē (EUR) Indekss: 2007 = 100	100	- 249	1 178	439
Naudas plūsma % no ES pārdevumiem nesaistītiem klientiem	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Indekss: 2007 = 100	100	- 285	1 899	609
Savienības ražošanas nozares ieguldījumi (EUR) Indekss: 2007 = 100	100	56	68	65
Gada Δ%		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Negatīvs ienākums no ieguldījumiem Savienības ražošanas nozarē Indekss: 2007 = 100	100	136	510	320

Avots: atbildes uz anketas jautājumiem

- (87) Savienības ražošanas nozares rentabilitāti noteica, tīro peļņu pirms nodokļu nomaksas (šajā gadījumā zaudējumus) no līdzīgā ražojuma pārdošanas apjoma izsakot procentos no šo pārdevumu apgrozījuma. Konstatēja, ka Savienības ražošanas nozares rentabilitāte ir bijusi negatīva kopš attiecīgā perioda sākuma 2007. gadā un attiecīgā perioda laikā zaudējumi ievērojami palielinājušies. Pēc zaudējumu samazināšanās 2008. gadā tie atkal palielinājās 2009. gadā, kad iestājās vispārējā ekonomikas krīze. IP notika ekonomikas atveseļošanās, un tā ļāva Savienības ražošanas nozarei samazināt zaudējumus attiecībā uz apgrozījumu, tomēr pozitīvu peļņas līmeni tā joprojām nespēja sasniegt.
- (88) Naudas plūsmas attīstība, proti, ražošanas nozares spēja pašfinansēt savu darbību, lielā mērā atspoguļo rentabilitātes tendenci. 2007. gadā bija negatīva naudas plūsma, un attiecīgajā periodā bija vērojams nozīmīgs naudas plūsmas samazinājums. Līdzīgus secinājumus var izdarīt par ienākumu no ieguldījumiem, kam bija vērojama līdzīga negatīva tendence, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares negatīvos rezultātus attiecīgajā periodā.
- (89) Ņemot vērā iepriekš minēto, Savienības ražošanas nozares spēja ieguldīt līdzekļus tika ierobežota, jo attiecīgajā periodā ievērojami samazinājās naudas plūsma. Rezultātā attiecīgajā periodā ieguldījumi samazinājās aptuveni par 35 %.

4.4.8. Izaugsme

- (90) Attiecīgajā periodā Savienībā saglabājās diezgan stabils patēriņš. Tomēr Savienības ražošanas nozares pārdevumu apjomi un tirgus daļa šajā periodā samazinājās attiecīgi par 18 % un 12 %.

4.4.9. Dempinga starpības lielums

- (91) Ņemot vērā attiecīgo valstu importa par dempinga cenām apjomu, tirgus daļu un cenas, faktiskās dempinga starpības ietekmi uz Savienības ražošanas nozari nevar uzskatīt par nenozīmīgu.

4.5. Secinājums par kaitējumu

- (92) Izmeklēšana liecināja, ka lielākā daļa kaitējuma rādītāju, piemēram, produkcija (– 17 %), jaudas izmantošana (– 13 %), pārdevumu apjoms (– 18 %), tirgus daļa (– 12 %) un nodarbinātība (– 14 %), attiecīgajā periodā ir pasliktinājušies. Turklāt ievērojami skarti bija tie kaitējuma rādītāji, kas saistīti ar Savienības ražošanas nozares finanšu darbību, piemēram, tā ir naudas plūsma un rentabilitāte. Tas nozīmē, ka īpaši IP laikā tika negatīvi ietekmēta Savienības ražošanas nozares spēja piesaistīt kapitālu.
- (93) Ņemot vērā iepriekš minēto, secināja, ka Savienības ražošanas nozarei nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 3. panta 5. punkta nozīmē.

5. CĒĻONSĀKARĪBA

5.1. Ievads

- (94) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu pārbaudīja, vai attiecīgo valstu izcelsmes attiecīgā ražojuma imports par dempinga cenām ir radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei tādā pakāpē, ka to var uzskatīt par būtisku. Lai uz importu par dempinga cenām neattiecinātu tādu faktoru izraisītu iespējamu kaitējumu, kas nav saistīti ar importu par dempinga cenām, tomēr Savienības ražošanas nozarei vienlaikus var nodarīt kaitējumu, izvērtēja arī citus zināmos faktorus.

5.2. Importa par dempinga cenām radītā ietekme

- (95) Izmeklēšana liecināja, ka attiecīgajā periodā saglabājās diezgan stabils Savienības patēriņš, savukārt imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm palielinājās par 57 %.
- (96) Imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm radīja spiedienu uz Savienības ražošanas nozari, īpaši 2008. gadā, kad šis imports pieauga par 58 %. Šajā gadā, kā liecina Eurostat dati, attiecīgo valstu cenas bija ievērojami mazākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Tādēļ Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļu par aptuveni 12 %, savukārt attiecīgās valstis palielināja tirgus daļu par 54 %.

- (97) Lai reaģētu uz spiedienu, Savienības ražošanas nozare 2009. gadā samazināja cenas. Lai gan attiecīgo valstu importa apjoms samazinājās (– 6,7 %) atbilstoši ekonomikas lejupslīdei un ES tirgus sarukumam, importa cena samazinājās vairāk par Savienības ražošanas nozares cenu, tāpēc Savienības ražošanas nozare nespēja atgūt zaudēto tirgus daļu.

- (98) IP savienības ražošanas nozarei bija vēl vairāk jāsamazina cenas, tomēr attiecīgo valstu cenu samazinājums, pamatojoties uz pārbaudītiem eksporta datiem, joprojām bija 3 %. Savienības ražošanas nozares pārdevumi nedaudz palielinājās apjoma (+ 4,3 %) un vērtības (+ 3,9 %) ziņā, tomēr, lai gan samazinājās cenu atšķirība ar attiecīgo valstu importa cenu, Savienības ražošanas nozare nevarēja uzlabot situāciju un gūt labumu, pateicoties patēriņa pieaugumam, tāpēc tā saglabāja nemainīgu tirgus daļu. Tostarp IP vēl vairāk pieauga attiecīgo valstu importa apjoms (6,6 %) un palielinājās tā tirgus daļa (2 %).

5.3. Citu faktoru ietekme

- (99) Citi faktori, kurus pārbaudīja saistībā ar cēloņsakarību, bija imports no citām valstīm, Savienības ražošanas nozares eksporta rezultāti un ekonomikas krīzes ietekme.

5.3.1. Imports no citām valstīm (pārējā pasaule – PP)

PP importa apjoms (Eurostat)	2007	2008	2009	IP
tonnas	32 874	31 446	38 295	30 495
Indekss: 2007 = 100	100	96	116	93
Gada Δ%		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
PP tirgus daļa	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	94	120	91
Gada Δ%		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
PP vidējā cena par EUR/tonnu (Eurostat)	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	112	93	92
Gada Δ%		12 %	– 17 %	– 1 %

Avots: Eurostat dati

- (100) Pamatojoties uz Eurostat datiem, attiecīgajā periodā par 7 % samazinājās tā ražojuma importa apjoms Savienībā, uz kuru attiecās izmeklēšana un kura izcelsme bija trešajās valstīs, uz kurām neattiecās šī izmeklēšana. Attiecīgā šo valstu tirgus daļa arī samazinājās par 9 %.

- (101) Šā importa vidējās cenas bija augstākas par ražotāju eksportētāju vidējām cenām attiecīgajās valstīs un augstākas par Savienības ražošanas nozares minētajām cenām.
- (102) Pamatojoties uz iepriekš minēto, provizoriski secināja, ka imports no šīm trešām valstīm neveicināja Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

5.3.2. Savienības ražošanas nozares eksporta rezultāti

Eksporta pārdevumu apjoms nesaistītiem klientiem	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	38	52	45
Gada Δ%		- 62,4 %	38,0 %	- 14,0 %
Eksporta pārdevumu vērtība nesaistītiem klientiem	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	78	74	76
Gada Δ%		- 21,6 %	- 5,9 %	3,5 %
Vienības cena, eksporta pārdevumi nesaistītiem klientiem	2007	2008	2009	IP
Indekss: 2007 = 100	100	208	142	171
Gada Δ%		108,4 %	- 31,9 %	20,3 %

- (103) Savienības ražošanas nozares eksporta pārdevumu apjoms attiecīgajā periodā samazinājās par 55 %. Tomēr šo kritumu daļēji kompensēja tas, ka šajā periodā vidējā vienības pārdošanas cena palielinājās par 71 %, šādi ierobežojot eksporta pārdevumu vērtības kritumu līdz 24 %. Tas situācijā, kad eksporta pārdevumi veidoja tikai 5 % no kopējiem pārdevumiem IP, ļāva izdarīt provizorisku secinājumu, ka eksporta rezultāti nav faktors, kas izjauc cēloņsakarību starp Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu un attiecīgo valstu importu.

5.3.3. Ekonomikas krīzes ietekme

- (104) Ekonomikas krīze veicināja Savienības patēriņa kritumu un radīja cenu spiedienu. Pēc ražojuma, uz kuru attiecās izmeklēšana, bija neliels pieprasījums, tāpēc Savienības ražošanas nozare samazināja ražošanu, un pieprasījuma kritums daļēji ietekmēja cenu kritumu.
- (105) Normālos ekonomikas apstākļos un ja nebūtu spēcīga spiediena uz cenām un lielāka importa apjoma par

dempinga cenām, Savienības ražošanas nozarei būtu bijušas dažas grūtības, pārvarot patēriņa kritumu un fiksēto vienības izmaksu kāpumu samazinātās jaudas izmantošanas dēļ no 2007. gadam līdz IP. Tomēr imports par dempinga cenām pastiprināja ekonomikas lejupslīdes ietekmi un neļāva pārdot par cenu, kas sedz ražošanas izmaksas.

- (106) Pamatojoties uz iepriekš minēto, šķiet, ka pieprasījuma kritums Savienībā saistībā ar ekonomikas krīzi veicināja Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Tomēr uzskata, ka tas neatpēko cēloņsakarību, kas noteikta attiecībā uz attiecīgo valstu importu par zemām dempinga cenām.

5.4. Secinājums par cēloņsakarību

- (107) Iepriekš minētā analīze parādīja, ka attiecīgo valstu izcelsmes importa par zemām dempinga cenām apjoms un tirgus daļa attiecīgajā periodā būtiski pieauga. Turklāt konstatēja, ka šo importu veica par dempinga cenām, kas bija mazākas par cenām, ko Savienības ražošanas nozare noteikusi līdzīgiem ražojuma veidiem Savienības tirgū.

- (108) Attiecīgo valstu importa par zemām dempinga cenām apjoma un tirgus daļas palielinājums sakrita ar vispārējo un pastāvīgo patēriņa samazināšanos Savienībā attiecīgajā periodā un arī ar Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanās tendenci tajā pašā periodā. Turklāt no 2008. gada vispārējās ekonomikas lejupslīdes un Savienības patēriņa krituma apstākļos attiecīgo valstu eksportētājiem izdevās saglabāt tirgus daļu, samazinot cenas, kuras joprojām bija zemākas par Savienības cenu. Vienlaikus novēroja turpmāku Savienības tirgus daļas un tās ekonomiskā stāvokļa galveno rādītāju pasliktināšanās tendenci. Patiešām, attiecīgajā periodā palielinājās Indijas, Indonēzijas un Malaizijas importa apjoms par dempinga cenām, kas pastāvīgi bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām, tādēļ kritās Savienības ražošanas nozares rentabilitāte, un tas IP nodarīja lielus zaudējumus.

- (109) Izvērtējot citus zināmos faktorus, kas būtu varējuši nodarīt kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, konstatēja, ka neviens no tiem nav varējis atspēkot cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

- (110) Pamatojoties uz iepriekš minēto analīzi, kurā visu zināmo faktoru ietekme uz Savienības ražošanas nozares stāvokli ir pienācīgi noteikta un nodalīta no kaitējumu radošās ietekmes, ko izraisīja imports par dempinga cenām, provizoriski secināja, ka imports par dempinga cenām no Indijas, Indonēzijas un Malaizijas ir radījis būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei pamatregulas 3. panta 6. punkta nozīmē.

6. SAVIENĪBAS INTERESES

6.1. Ievada piezīme

- (111) Saskaņā ar pamatregulas 21. pantu tika pārbaudīts, vai neraugoties uz provizorisko secinājumu par kaitējumu radošo dempingu, pastāv pārliecinoši iemesli, lai secinātu, ka šajā konkrētajā gadījumā antidempinga pagaidu pasākumu pieņemšana nav Savienības interesēs. Analizējot Savienības intereses, ņēma vērā visas attiecīgās dažādās intereses, tostarp Savienības ražošanas nozares, attiecīgā ražojuma importētāju un lietotāju intereses.

6.2. Eiropas Savienības ražošanas nozare

- (112) Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, ko radījis imports par dempinga cenām no Indijas, Indonēzijas un Malaizijas. Jāatgādina, ka lielākā daļa kaitējuma rādītāju attiecīgajā periodā attīstījās negatīvi. Nopietni skarti bija tādi kaitējuma rādītāji, kas saistīti ar Savienības ražošanas nozares finanšu darbību, piemēram, naudas plūsma, rentabilitāte un ienākums no ieguldījumiem. Ja netiks veikti nekādi pasākumi, ļoti iespējama ir tālāka Savienības ražošanas nozares ekonomiskās situācijas pasliktināšanās.
- (113) Paredzams, ka pagaidu antidempinga maksājumu noteikšana atjaunos reālus tirdzniecības apstākļus Savienības tirgū un ļaus Savienības ražošanas nozarei pielāgot ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, cenu atbilstīgi dažādo sastāvdaļu izmaksām un tirgus apstākļiem. Gaidāms, ka pagaidu pasākumu piemērošana dos iespēju Savienības ražošanas nozarei atgūt vismaz daļu no attiecīgajā periodā zaudētās tirgus daļas, kam būs papildu pozitīva ietekme uz tās finanšu situāciju un rentabilitāti.
- (114) Tāpēc secināja, ka pagaidu antidempinga pasākumu piemērošana Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, importam ir Savienības ražošanas nozares interesēs.

6.3. Importētāji

- (115) Anketas nosūtīja 21 importētājam Savienībā. Izmeklēšanā sadarbojās tikai divi importētāji Apvienotajā Karalistē, kuru imports IP kopā bija 0,3 % no kopējā attiecīgo valstu importa apjoma. Tikai lielāko importētāju apmeklēja uz vietas. Tomēr šis importētājs neļāva ieskatīties grāmatvedībā, tāpēc attiecīgo informāciju nevarēja pārbaudīt. Tomēr bija skaidrs, ka, nosakot antidempinga pasākumus, šim uzņēmumam rastos lielākas izmaksas, tomēr nerastos ļoti nopietnas darbības problēmas, pat ja tas sadarbotos ar tiem pašiem klientiem vai vajadzības gadījumā mainītu uzņēmējdarbības jomu.
- (116) Pamatojoties uz pieejamo informāciju, secināja, ka, pieņemot pagaidu antidempinga pasākumus, tiktu nega-

tīvi ietekmēts iepriekš minētais importētājs, tomēr šim importētājam būtu jāspēj vismaz daļu no izmaksu palielinājuma attiecināt uz saviem klientiem un/vai izvēlēties citus piegādes avotus. Tāpēc, piemērojot pagaidu pasākumus, nerastos būtiska nelabvēlīga ietekme uz importētājiem.

6.4. Lietotāji

- (117) Ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, lietotāji ir izrādījuši lielu interesi par šo lietu. No 97 uzaicinātajiem lietotājiem 21 lietotājs sadarbojās izmeklēšanā. Lietotāji, kuri sadarbojās, pārstāvēja aptuveni 25 % no attiecīgā ražojuma importa Savienībā IP. Šie uzņēmumi atrodas visā Savienībā un darbojas jomās, kas saistītas ar ķermeņa kopšanu, mājas un rūpnieciskajiem tīrīšanas līdzekļiem.
- (118) No 21 uzņēmuma apmeklēja piecus uzņēmumus, kas izmeklēšanas periodā pārstāvēja 18 % no tā attiecīgo valstu ražojuma kopējā ES importa, uz kuru attiecas izmeklēšana. Pamatojoties uz pārbaudīto informāciju, šķiet, ka ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, daļa šo uzņēmumu ražošanas struktūru izmaksās ir būtiska, proti, no 10 % līdz 20 % atkarībā no gala ražojuma.
- (119) Trijos no apmeklētajiem pieciem uzņēmumiem aptuveni 15 % no kopējo darbinieku skaita strādā jomās, kurās izmanto attiecīgo ražojumu; vienā uzņēmumā šī darbinieku procentuālā daļa ir aptuveni 70 %, savukārt par citiem uzņēmumiem nevarēja iegūt šādu informāciju, jo uzņēmumu struktūra bija sarežģīta un to ražojumi bija dažādi.
- (120) Izmeklēšanas periodā vidējais tās uzņēmējdarbības nozares īpatsvars no kopējās uzņēmējdarbības, kurā izmantoja ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, apmeklētajos uzņēmumos bija apmēram 22 %, savukārt vidējā peļņa šajā nozarē bija aptuveni 6 %. Pamatojoties uz to un ņemot vērā ierosināto pasākumu salīdzinoši nelielo līmeni, lēsa, ka, piemērojot pagaidu antidempinga maksājumus importam no attiecīgajām valstīm, to ietekme būs diezgan maza. Daži lietotāji argumentēja, ka antidempinga pasākumu noteikšana radītu problēmas ar ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, pieejamību Savienībā, jo ir tikai divi nozīmīgi Savienības ražotāji un pieprasījums pēc šā ražojuma aizvien palielinās. Tomēr jāatgādina, ka salīdzinoši nelielais ierosināto pasākumu līmenis neliegs importēt ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, no attiecīgajām valstīm. Turklāt abi Savienības ražotāji attiecīgajā periodā neražoja ar pilnu jaudu. Bez tam imports vienmēr ir iespējams no citām trešām valstīm, uz kurām neattiecas pasākumi. Tāpēc šo iebildumu noraidīja.

(121) Ņemot vērā iepriekš minēto, pat ja daļu lietotāju negatīvi ietekmētu pasākumu piemērošana importam no attiecīgajām valstīm, kopumā ietekme, šķiet, būs neliela. Tāpēc provizoriski secināja, ka, pamatojoties uz pieejamo informāciju, antidempinga pasākumi pret attiecīgo valstu ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, importu būtiski negatīvi neietekmētu attiecīgā ražojuma lietotājus.

6.5. Secinājums par Savienības interesēm

(122) Ņemot vērā iepriekš minēto, provizoriski secināja, ka kopumā, pamatojoties uz pieejamo informāciju par Savienības interesēm, nav pārliecinošu iemeslu, lai attiecīgo valstu ražojuma, uz kuru attiecas izmeklēšana, importam nenoteiktu pagaidu pasākumus.

7. PAGaidu ANTIDEMPINGA PASĀKUMI

(123) Ņemot vērā secinājumus, kas gūti attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, jānosaka pagaidu antidempinga pasākumi, lai novērstu turpmāku kaitējumu, ko imports par dempinga cenām rada Savienības ražošanas nozarei.

7.1. Kaitējuma novēršanas līmenis

(124) Šo pasākumu līmeņa noteikšanai ir ņemta vērā konstatētā dempinga starpība un maksājuma apmērs, kas vajadzīgs Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai.

(125) Aprēķinot kaitējumu nodarošā dempinga ietekmes novēršanai nepieciešamo maksājuma summu, uzskatīja, ka pasākumiem jābūt tādiem, kas ļautu Savienības ražošanas nozarei segt ražošanas izmaksas un gūt tādu peļņu pirms nodokļu nomaksas, kādu šāda veida ražošanas nozarei šajā nozarē pamatoti iespējams gūt līdzīgā ražojuma pārdošanā Savienībā normālos konkurences apstākļos, t. i., ja nav importa par dempinga cenām.

(126) Tāpēc kaitējuma novēršanas līmeni aprēķināja, izmantojot importa par dempinga cenām vidējo cenu salīdzinājumu ar Savienības ražošanas nozares mērķa cenu. Mērķa cena tika noteikta, aprēķinot Savienības ražošanas nozares izmaksas sedzošu pārdošanas cenu (jo tai bija zaudējumi IP) un pieskaitot šai pārdošanas cenai mērķa peļņas normu. Savienības ražošanas nozare apgalvoja, ka 15 % ir pienācīga mērķa peļņas norma, bet tā nevarēja to pamatot. Tāpēc mērķa peļņa norma tika provizoriski noteikta 7,7 % apmērā, kas atbilst pēdējai peļņas normai, ko guva viens no sūdzības iesniedzējiem pēdējā gadā pirms attiecīgā perioda, kurā tika gūta peļņa.

(127) Vidējā cenu samazinājuma norma tika noteikta 24,2 % Indijai, 9,1 % Indonēzijai un 25,7 % Malaizijai.

7.2. Pagaidu pasākumi

(128) Ņemot vērā visu iepriekš minēto un saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu uzskatāms, ka Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes attiecīgā ražojuma importam jāpiemēro pagaidu antidempinga maksājums, kura apmērs jānosaka dempinga vai kaitējuma novēršanas līmeņa apmērā un saskaņā ar noteikumu par mazāko maksājumu. Izņemot vienu gadījumu, visos pārējos gadījumos pagaidu antidempinga maksājuma likmes pamatojas uz dempinga starpību.

(129) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, ierosināto pagaidu antidempinga maksājumu likmes, kas izteiktas kā CIF cenas pie Savienības robežas pirms muitas nodokļa nomaksas, ir šādas.

Valsts	Uzņēmums	Pagaidu antidempinga maksājums %
Indija	VVF Limited	4,8
	Visi pārējie uzņēmumi	9,3
Indonēzija	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Visi pārējie uzņēmumi	7,6
Malaizija	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Visi pārējie uzņēmumi	13,8

(130) Atsevišķiem uzņēmumiem noteiktās antidempinga maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, noteica, pamatojoties uz pašreizējās izmeklēšanas konstatējumiem. Tāpēc tās atspoguļo izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz šiem uzņēmumiem. Tādējādi šīs maksājuma likmes (atšķirībā no valsts mēroga maksājuma, kas piemērojams "visiem pārējiem uzņēmumiem") jāpiemēro vienīgi to ražojumu importam, kuru izcelsme ir attiecīgajās valstīs un kurus ir ražojuši minētie uzņēmumi un tādējādi konkrētās minētās juridiskās personas. Minētās likmes nevar piemērot importētājiem ražojumiem, ko ražojis cits uzņēmums, kura nosaukums un adrese nav norādīta šīs regulas rezolutīvajā daļā, tostarp uzņēmumi, kas saistīti ar norādītajiem uzņēmumiem, un uz tiem attiecinā "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamo maksājuma likmi.

(131) Jebkurš prasījums piemērot šiem atsevišķajiem uzņēmumiem noteiktās antidempinga maksājuma likmes (piemēram, pēc uzņēmuma nosaukuma maiņas vai pēc jaunu ražošanas vai tirdzniecības vienību izveidošanas) tūlīt jāadresē Komisijai ⁽¹⁾, pievienojot visu attiecīgo informāciju, jo īpaši par pārmaiņām uzņēmuma darbībā, kas saistītas ar ražošanu, pārdošanu iekšzemes tirgū un eksportam, piemēram, saistībā ar minēto nosaukuma maiņu vai minētajām pārmaiņām ražošanas un tirdzniecības vienībās. Vajadzības gadījumā regulā tiks izdarīti attiecīgi grozījumi, atjauninot to uzņēmumu sarakstu, kuriem piemēro atsevišķās maksājuma likmes.

(132) Lai pienācīgi piemērotu antidempinga maksājumu, atlikušais maksājums jāpiemēro ne vien ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojas, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā ražojumu neeksportēja uz Savienību.

(133) Pienācīgas pārvaldības labad jānosaka periods, kurā ieinteresētās personas, kas pieteikušās paziņojumā par procedūras sākšanu norādītajā termiņā, var rakstveidā paust savu viedokli un pieprasīt uzklauššanu. Turklāt jānorāda, ka šīs regulas vajadzībām izdarītie secinājumi par maksājumu uzlikšanu ir provizorisks un ka galīgo pasākumu noteikšanas vajadzībām tos var izskatīt atkārtoti,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par importu, kurā ietilpst tādi piesātinātie alifātiskie spirti ar oglekļa atomu virknes garumu C8, C10, C12, C14, C16 vai C18 (neietverot zartas virknes izomērus), ietverot atsevišķus vienvērtīgos piesātinātos alifātiskos spirtus (ko dēvē arī par "tīrām frakcijām") un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (parasti iedala C8-C10 kategorijā), maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (parasti iedala C12-C14 kategorijā), un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijā C16-C18, ar izcelsmi Indijā, Indonēzijā un Malaizijā, ko patlaban klasificē ar KN kodiem ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 un ex 3823 70 00 (*Taric* kodi 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 un 3823 70 00 91).

2. Pagaidu antidempinga maksājuma likme, kas jāpiemēro neto cenai, kurā ietverta piegāde līdz Savienības robežai, pirms nodokļu samaksas attiecībā uz 1. punktā minētajiem ražojumiem, kurus ražo turpmāk minētie uzņēmumi, ir šāda.

⁽¹⁾ Eiropas Komisija, Tirdzniecības ģenerāldirektorāts, H direktorāts, birojs *Nerv-105 04/092*, 1049 Brisele.

Valsts	Uzņēmums	Pagaidu antidempinga maksājums %	<i>Taric</i> papildkods
Indija	VVF Limited, Sion (East), Mumbai	4,8	B110
	Visi pārējie uzņēmumi	9,3	B999
Indonēzija	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Visi pārējie uzņēmumi	7,6	B999
Malaizija	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Visi pārējie uzņēmumi	13,8	B999

3. Par 1. punktā norādītā ražojuma laišanu brīvā apgrozībā Savienībā maksā drošības naudu, kas ir vienāda ar pagaidu maksājuma summu.

4. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem, ja nav noteikts citādi.

2. pants

Neskarot Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 20. pantu, ieinteresētās personas viena mēneša laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas var pieprasīt, lai tām darītu zināmus būtiskos faktus un apsvērumus, uz kuru pamata pieņemta šī regula, kā arī tās var rakstveidā paziņot savu viedokli un lūgt mutvārdu uzklauššanu Komisijā.

Atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 21. panta 4. punktam attiecīgās personas viena mēneša laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas var sniegt piezīmes par šīs regulas piemērošanu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 1. pantu piemēro sešus mēnešus.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. maijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 447/2011
(2011. gada 6. maijs)
par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā,

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu Regulai (EEK) Nr. 2658/87 pievienotās kombinētās nomenklatūras vienādu piemērošanu, ir jāparedz pasākumi attiecībā uz šās regulas pielikumā minēto preču klasifikāciju.
- (2) Regulā (EEK) Nr. 2658/87 ir izklāstīti vispārīgie kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumi. Lai piemērotu tarifus vai citus pasākumus, kas saistīti ar preču tirdzniecību, šie noteikumi attiecas arī uz jebkuru citu nomenklatūru, kura pilnībā vai daļēji balstās uz to vai pievieno tai kādas papildu apakšnodaļas un ir izveidota ar īpašiem Savienības noteikumiem.
- (3) Šās regulas pielikuma tabulas 1. ailē aprakstītās preces saskaņā ar minētajiem vispārīgajiem noteikumiem jāklasificē saskaņā ar KN kodu, kas norādīts minētās tabulas 2. ailē, atbilstīgi 3. ailē noteiktajam pamatojumam.

(4) Ir lietderīgi paredzēt, ka saistošo izziņu par tarifu, ko attiecībā uz preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā izdevušas dalībvalstu muitas iestādes, bet kas neatbilst šās regulas noteikumiem, šās izziņas turētājs var turpināt izmantot trīs mēnešus saskaņā ar 12. panta 6. punktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽²⁾.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Muitas kodeksa komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Preces, kas aprakstītas pielikuma tabulas 1. ailē, kombinētajā nomenklatūrā klasificē ar KN kodu, kas norādīts tabulas 2. ailē.

2. pants

Saistošo izziņu par tarifu, ko izdevušas dalībvalstu muitas iestādes, bet kas neatbilst šās regulas noteikumiem, saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 12. panta 6. punktu var turpināt izmantot trīs mēnešus.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briseļē, 2011. gada 6. maijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Algirdas ŠEMETA

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

PIELIKUMS

Preču apraksts	Klasifikācija (KN kods)	Pamatojums
(1)	(2)	(3)
<p>Lietošanai gatavas kārbās konservētas vīnogulāju lapas ar pildījumu. Produkts sastāv no vīnogulāju lapās ietīta rīsu, sīpolu, sojas eļļas, sāls, citronskābes, melno piparu, piparmētru un diļļu maisījuma.</p> <p>Sastāvs (masas daļa procentos):</p> <ul style="list-style-type: none"> — rīsi: apm. 50, — vīnogulāju lapas: apm. 15, — sīpoli: apm. 9, — pārējās sastāvdaļas – eļļa, sāls, garšvielas, ūdens. 	1904 90 10	<p>Klasifikācija noteikta, ievērojot kombinētās nomenklatūras interpretācijas 1., 3.b) un 6. vispārīgo noteikumu un KN kodu 1904, 1904 90 un 1904 90 10 aprakstu.</p> <p>Šā produkta būtiskāko īpašību nosaka rīsa komponents tā sastāvā.</p> <p>Nemot vērā produkta īpašības, saskaņā ar 3.b) vispārīgo noteikumu tas jāklasificē pozīcijā 1904.</p>

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 448/2011**(2011. gada 6. maijs)****par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (AĢIN))**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punkta pirmo daļu Grieķijas iesniegtais pieteikums reģistrēt nosaukumu *Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)* ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾.

- (2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šis nosaukums ir jāreģistrē,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu ieraksta reģistrā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 6. maijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 233, 28.8.2010., 20. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā:

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

GRIEĶIJA

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (AĢIN)

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 449/2011

(2011. gada 6. maijs)

par vairāku nosaukumu ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (陕西苹果 (*Shaanxi ping guo*) (ACVN), 龙井茶 (*Longjing Cha*) (ACVN), 琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) (ACVN), 蠡县麻山药 (*Lixian Ma Shan Yao*) (AGIN))

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punkta pirmo daļu Ķīnas Tautas Republikas iesniegtie pieteikumi reģistrēt nosaukumus 陕西苹果 (*Shaanxi ping guo*), 龙井茶 (*Longjing Cha*), 琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) un 蠡县麻山药 (*Lixian Ma Shan Yao*) ir publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī⁽²⁾.

- (2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šie nosaukumi ir jāreģistrē,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minētos nosaukumus ieraksta reģistrā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 6. maijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 252, 18.9.2010., 16. lpp.; OV C 254, 22.9.2010., 6. lpp.; OV C 257, 24.9.2010., 3. lpp.; OV C 257, 24.9.2010., 7. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā:

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKA

琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) (ACVN)**蠡县麻山药** (*Lixian Ma Shan Yao*) (AGIN)**陕西苹果** (*Shaanxi ping guo*) (ACVN)**1.8. grupa. Citi Līguma I pielikumā minētie produkti (garšvielas u. c.)**

ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKA

龙井茶 (*Longjing Cha*) (ACVN)

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 450/2011**(2011. gada 10. maijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2011. gada 11. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 10. maijā

*Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2011/58/ES

(2011. gada 10. maijs),

ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā no jauna iekļautu karbendazīmu kā darbīgo vielu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾ un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Termins karbendazīma iekļaušanai Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā beidzas 2011. gada 13. jūnijā.
- (2) Darbīgās vielas iekļaušanas termiņu pēc pieprasījuma var pagarināt uz laikposmu, kas nepārsniedz desmit gadus. Komisija 2007. gada 6. augustā no pieteikuma iesniedzēja saņēma šādu pieprasījumu no jauna iekļaut minēto vielu.
- (3) Pieteikuma iesniedzējs 2008. gada 10. janvārī ziņotājai dalībvalstij Vācijai iesniedza datus, kas pamato viņa pieprasījumu no jauna iekļaut karbendazīmu.
- (4) Ziņotāja dalībvalsts sagatavoja atkārtotas novērtēšanas ziņojuma projektu, pieteikuma iesniedzējs to papildināja ar piezīmēm 2009. gada 13. maijā, un 2009. gada 24. jūlijā pēc ziņojuma pabeigšanas tas tika iesniegts pieteikuma iesniedzējam un Komisijai. Minētajā ziņojumā līdz ar attiecīgās vielas novērtējumu ir iekļauts to pētījumu saraksts, kurus ziņotāja dalībvalsts izmantoja vielas novērtēšanā.
- (5) Komisija 2009. gada 28. jūlijā atkārtotas novērtēšanas ziņojuma projektu iesniedza Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk "iestāde") un dalībvalstīm piezīmju izteikšanai.

(6) Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis un iestāde veica atkārtotās novērtēšanas ziņojuma projekta profesionālapskati, un pieteikuma iesniedzējs 2009. gada 14. decembrī to papildināja ar piezīmēm. Iestāde 2010. gada 30. aprīlī Komisijai iesniedza savus secinājumus par karbendazīma riska novērtējuma profesionālapskati⁽²⁾. Pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējam bija dota iespēja izteikt piezīmes un tā 2010. gada 31. maijā iesniegtās piezīmes bija ņemtas vērā, dalībvalstis un Komisija Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā pārskatīja atkārtotas novērtēšanas ziņojuma projektu un iestādes secinājumus un 2010. gada 23. novembrī tos pabeidza kā Komisijas pārskata ziņojumu par karbendazīmu.

(7) Pamatojoties uz vairāku pārbaūžu rezultātiem, var uzskatīt, ka karbendazīmu saturoši augu aizsardzības līdzekļi atbilst Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām attiecībā uz lietojumiem, kas tika pārbaudīti un sīki izklāstīti Komisijas pārskata ziņojumā. Tāpēc ir lietderīgi karbendazīmu no jauna iekļaut Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā, lai nodrošinātu, ka arī turpmāk var atļaut izmantot augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir šī darbīgā viela, ja tie atbilst minētajai direktīvai. Papildus lietojumiem, kas iekļauti pieteikumā pirmajā iekļaušanas reizē, pieteikuma iesniedzējs atjaunotajā dokumentācijā iekļāvis lietojumu lopbarības biešu aizsardzības līdzekļos. Ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja papildu datus, lietojums lopbarības biešu aizsardzības līdzekļos jāiekļauj atļaujamo lietojumu sarakstā.

(8) Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 4. punktā noteikts, ka var paredzēt nosacījumus par vielas iekļaušanu I pielikumā. Lai pareizi īstenotu Savienībā noteikto cilvēku un dzīvnieku veselības augsto aizsardzības līmeni, jāatļauj tikai tie karbendazīma lietojuma veidi, kas ir faktiski izvērtēti un atzīti par atbilstīgiem Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta nosacījumiem. Tas nozīmē, ka lietojumus, kas nav iekļauti minētās direktīvas I pielikuma lietojumu sarakstā, var atļaut tikai pēc tam, kad tie ir iekļauti minētajā sarakstā. Jānosaka divu būtisku piemaisījumu 2-amino-3-hidroksifenazīna (AHP) un 2,3-diaminofenazīna (DAP) maksimāli pieļaujamais saturs rūpnieciski ražotā karbendazīmā.

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbenfenthiol EFSA Journal 2010; 8(5):1598.*

- (9) Neskarot 8. apsvērumā minētos secinājumus, ir lietderīgi iegūt papildu informāciju par dažiem konkrētiem aspektiem. Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka var paredzēt nosacījumus vielas iekļaušanai I pielikumā. Tādēļ ir lietderīgi pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs iesniedz papildu informāciju par aerobo noārdīšanos augsnē, ilgtermiņa risku attiecībā uz putniem un trešā piemaisījuma, ko konfidencialitātes nolūkos dēvē par AEF037197, nozīmīgumu. Turklāt jāpieprasa, lai pieteikuma iesniedzējs pārbauda pētījumus, kas iekļauti sarakstā 2009. gada 16. jūlija atkārtota novērtējuma ziņojuma projektā (1. sējums, 4. līmenis "Cita informācija", 155.–157. lpp.).
- (10) Vairākas dalībvalstis ir izteikušas bažas par šīs vielas bīstamību. Līdzīgas bažas bija izteiktas, kad vielu iekļāva pirmo reizi. Atjaunotā dokumentācija ir daļēji balstīta uz toksicitātes datiem, kas izmantoti šīs vielas pirmajai iekļaušanai iesniegtajā dokumentācijā. Pirmajā reizē viela tika iekļauta uz trim gadiem⁽¹⁾. Turklāt bija jāņem vērā pieaugošā izpratne par vajadzību nodrošināt augstu cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni un ilgtspējīgu vides aizsardzību. Tādēļ ir atbilstīgi ierobežot atkārtotas iekļaušanas termiņu līdz trīsarpus gadiem.
- (11) Kā visām Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā iekļautajām vielām karbendazīma statusu var pārskatīt saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta 5. punktu, ja ir zināmi jauni dati, piemēram, novērtējums, kuru pašlaik veic saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū⁽²⁾, un dati no attiecīgās zinātniskās literatūras pārskata.
- (12) Pirms darbīgās vielas atkārtotas iekļaušanas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā būtu jāatvēl pietiekams periods, lai dalībvalstis un ieinteresētās personas varētu sagatavoties jauno ar šo atkārtoto iekļaušanu saistīto prasību izpildei.
- (13) Neskarot Direktīvā 91/414/EEK noteiktos pienākumus, kas rodas, darbīgo vielu atkārtoti iekļaujot tās I pielikumā, dalībvalstīm jāatļauj sešus mēnešus pēc atkārtotās iekļaušanas pārskatīt tādu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas, kuru sastāvā ir karbendazīms, lai pārlicinātos, ka joprojām tiek ievērotas Direktīvā 91/414/EEK, īpaši tās 13. pantā, noteiktās prasības un attiecīgie nosacījumi, kuri noteikti minētās direktīvas I pielikumā. Dalībvalstīm vajadzības gadījumā ar grozījumiem attiecīgi jāatjauno

atļaujas vai jānoraida to atjaunošana. Atkāpjoties no minētā termiņa, jāparedz garāks laikposms, kurā iesniegt un novērtēt atjauninātus III pielikumā paredzētos dokumentus par katru augu aizsardzības līdzekli katram paredzētajam lietošanas veidam saskaņā ar vienotiem principiem, kas noteikti Direktīvā 91/414/EEK.

(14) Tāpēc ir lietderīgi attiecīgi grozīt Direktīvu 91/414/EEK.

(15) Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja nav sniegusi atzinumu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā, tāpēc Komisija Padomei iesniedza priekšlikumu saistībā ar minētajiem pasākumiem. Direktīvas 91/414/EEK 19. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktā termiņa beigās Padome nebija pieņēmusi ierosinātos pasākumus, nedz arī iebildusi pret tiem, tādēļ minētie pasākumi jāpieņem Komisijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 91/414/EEK I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 30. novembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par minētajiem noteikumiem, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās minētos noteikumus piemēro no 2011. gada 1. decembra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. pants

1. Vajadzības gadījumā dalībvalstis līdz 2011. gada 1. decembrim saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK groza vai atsauc pašreizējās atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur karbendazīmu kā darbīgo vielu.

(1) Komisijas 2006. gada 11. decembra Direktīva 2006/135/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu karbendazīmu kā aktīvo vielu (OV L 349, 12.12.2006., 37. lpp.).

(2) OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

Līdz šim termiņam tās jo īpaši pārliecinās, ka ir izpildīti minētās direktīvas I pielikumā ietvertie nosacījumi attiecībā uz karbendazīmu, izņemot tos nosacījumus, kuri noteikti attiecīgās darbīgās vielas ieraksta B daļā, un ka atļaujas turētājam ir dokumentācija vai piekļuve dokumentācijai atbilstīgi minētās direktīvas II pielikuma prasībām saskaņā ar tās 13. panta nosacījumiem.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, katru atļauto augu aizsardzības līdzekli, kura sastāvā ir karbendazīms kā vienīgā vai viena no vairākām darbīgajām vielām, kuras visas vēlākais līdz 2011. gada 1. jūlijam tiek iekļautas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā, dalībvalstis vajadzības gadījumā atkārtoti novērtē līdzekļus, ņemot vērā jaunāko zinātnisko un tehnisko informāciju un saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK VI pielikumā paredzētajiem vienotajiem principiem, pamatojoties uz dokumentāciju, kas atbilst minētās direktīvas III pielikuma prasībām, un ņemot vērā minētās direktīvas I pielikuma ieraksta B daļu attiecībā uz karbendazīmu. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, tās nosaka, vai līdzeklis joprojām atbilst Direktīvas 91/414/EEK 4.

panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunkta nosacījumiem. Pēc tam, kad noteikšana pabeigta, dalībvalstis vajadzības gadījumā līdz 2013. gada 1. decembrim groza vai atsauc atļauju.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā 2011. gada 1. jūnijā.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 10. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Direktīvas 91/414/EEK I pielikuma 149. rindu aizstāj ar šādu:

Nr.	Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība (!)	Stāšanās spēkā	Iekļaušana ir spēkā līdz	Īpaši noteikumi
"149	Karbendazims CAS N° 10605-21-7 CIPAC Nr. 263	Metilbenzimidazol-2-ilkarbamāts	≥ 980 g/kg Būtiski piemaisījumi 2-amino-3-hidroksifenazīns (AHP): ne vairāk par 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenazīns (DAP): ne vairāk par 0,003 g/kg	2011. gada 1. jūnijs	2014. gada 30. novembris	A DAĻA Var atļaut lietot tikai kā fungicīdu šādām kultūrām: — graudaugiem, — rapšu sēklām, — cukura un lopbarības bietēm, — kukurūzai tādā apjomā, kas nepārsniedz: — graudaugiem un rapšu sēklām – 0,25 kg darbīgās vielas uz hektāru vienā reizē, — cukura un lopbarības bietēm – 0,075 kg darbīgās vielas uz hektāru vienā reizē, — kukurūzai – 0,1 kg darbīgās vielas uz hektāru vienā reizē. Nedrīkst atļaut šādus lietojuma veidus: — izsmidzināšana gaisā, — amatieru vai profesionāla lietošana, izmantojot uz muguras pārnēsājamas vai rokās turamas ierīces, — piemājas dārzkopība. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti visi attiecīgie riska mazināšanas pasākumi. Īpaša uzmanība jāpievērš: — ūdens organismu aizsardzībai. Lai mazinātu ietekmi uz virszemes ūdenstilpēm, jāpiemēro atbilstoši izplatības mazināšanas pasākumi. Tajos jāietver vismaz attāluma ievērošana starp apstrādātajām teritorijām un virszemes ūdenstilpēm vai minētais pasākums jāapvieno ar metodēm vai iekārtām, kas mazina izplatību ūdenī,

Nr.	Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Stāšanās spēkā	Iekļaušana ir spēkā līdz	Īpaši noteikumi
						<p>— slieku un citu augsnes makroorganismu aizsardzībai. Lietojuma nosacījumi ietver tādu riska mazināšanas pasākumus kā vispiemērotākās pielietošanas reīzu un laika kombinācijas izvēle, pielietošanas apmērs un vajadzības gadījumā darbīgās vielas koncentrācija,</p> <p>— putniem (ilgtermiņa risks). Atkarībā no riska novērtējuma rezultātiem konkrētiem lietojumiem var būt nepieciešami mērķtiecīgi vielas iedarbības mazināšanas pasākumi ar šo vielu strādājošo personu aizsardzībai,</p> <p>— vielu jaucot un uzpildot, izmantojot un tīrot iekārtu, jāvalkā piemērots aizsargapģērbs, jo īpaši cimdi, virsvalks, gumijas zābaki un sejas aizsargs vai drošības brilles, ja vien pašas iekārtas uzbūve un konstrukcija vai iekārtai pierīkotas īpašas aizsargājošas sastāvdaļas attiecīgi neizslēdz iespēju saskarties ar vielu.</p> <p>B DAĻA</p> <p>Lai īstenotu VI pielikuma vienotos principus, ņem vērā pārskata ziņojuma secinājumus par karbendazīmu un jo īpaši tā I un II papildinājumu.</p> <p>Attiecīgās dalībvalstis no pieteikuma iesniedzēja iesniegšanai Komisijā pieprasa šādu informāciju:</p> <p>— vēlākais līdz 2011. gada 1. decembrim informāciju par piemaisījuma AEF037197 toksisko un ekotoksisko nozīmīgumu,</p> <p>— vēlākais līdz 2012. gada 1. jūnijam pārbaudes attiecībā uz pētījumiem, kas iekļauti sarakstā 2009. gada 16. jūlija atkārtota novērtējuma ziņojuma projektā (1. sējums, 4. līmenis "Cita informācija", 155.–157. lpp.),</p> <p>— vēlākais līdz 2013. gada 1. jūnijam informāciju par bojāeju un izturēšanos (aerobās noārdīšanās ceļš augsnē) un ilgtermiņa risku attiecībā uz putniem."</p>

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifikāciju ir sniegta pārskata ziņojumā.

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 26. maijs)

par valsts atbalstu, slēdzot vienošanās par nodokļu darījumiem, ko Beļģija īstenojusi attiecībā uz uzņēmumu *Umicore SA* (iepriekš *Union Minière SA*) (valsts atbalsts C 76/03 (ex NN 69/03))

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 2538)

(Autentisks ir tikai teksts franču un nīderlandiešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/276/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas bija aicinātas iesniegt savas piezīmes ⁽¹⁾ saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem, un ņemot vērā šīs piezīmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Ar 2002. gada 11. februāra vēstuli Komisija Beļģijas iestādēm nosūtīja tās rīcībā esošo informāciju par Beļģijas Nodokļu administrācijas Īpašās nodokļu inspekcijas (ĪNI) un uzņēmuma *Umicore SA* ("Umicore"), iepriekš – "*Union Minière SA*" vienošanos par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) parāda samazinājumu. Minētajā vēstulē Komisija prasīja Beļģijas iestādēm sniegt visu tai nepieciešamo informāciju, kas ļautu izvērtēt šo vienošanos Līguma 107. un 108. panta kontekstā (*).
- (2) Beļģijas valdība atbildēja Komisijai ar 2002. gada 7. maijā datētu vēstuli.
- (3) Ar 2002. gada 9. augusta vēstuli Komisija lūdza sniegt plašāku informāciju nolūkā precizēt savu novērtējumu par šo pasākumu. Beļģijas valdība šo informāciju sniedza 2002. gada 18. septembra vēstulē.

⁽¹⁾ OV C 280, 17.11.2004., 10. lpp.

(*) Sākot ar 2009. gada 1. decembri, Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. pants attiecīgi ir kļuvis par 107. un 108. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību ("LESĐ"). Abos gadījumos šie panti pēc būtības ir identiski. Šajā lēmumā atsauce uz LESĐ 107. un 108. pantu, ja tas ir nepieciešams, jāizprot kā atsauce uz Eiropas Kopienas (EK) dibināšanas līguma 87. un 88. pantu. Ar LESĐ veiktas arī nelielas terminoloģijas izmaiņas, piemēram, jēdzienu "Kopiena" aizstāj "Savienība" un jēdzienu "kopējais tirgus" – "iekšējais tirgus".

- (4) Ar 2003. gada 21. oktobra vēstuli Komisija lūdza Beļģijas iestādēm iesniegt papildu dokumentus, lai noskaidrotu Beļģijas nodokļu administrācijas pozīciju saistībā ar *Umicore* vienošanos.

- (5) Ar 2003. gada 31. oktobra vēstuli Beļģijas iestādes informēja Komisiju par to, ka *Umicore* nodokļu lietu, kā arī visus citus ar šo līgumu saistītos dokumentus atsavinājis Briseles izmeklēšanas tiesnesis M. Lugents (*M. Lugentz*), kurš ir iesaistīts izmeklēšanā krimināllietā pret X saistībā ar apstākļiem, kādos tikusi slēgta ĪNI un *Umicore* vienošanās.

- (6) Ar 2003. gada 10. decembra vēstuli Komisija informēja Beļģiju par savu lēmumu attiecībā uz šo valsts atbalstu uzsākt procedūru, kas minēta Līguma 108. panta 2. punktā.

- (7) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾ 2004. gada 7. septembrī. Komisija uzaicināja ieinteresētās personas izteikt savas piezīmes attiecībā uz šo atbalstu.

- (8) 2004. gada 7. septembrī publicētajā tekstā pieļautās kļūdas dēļ lēmums no jauna tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2004. gada 17. novembrī ⁽³⁾.

- (9) Komisija saņēma no *Umicore* piezīmes par šo lietu 2004. gada 7. oktobra un 13. decembra vēstulēs, kā arī no anonīmas trešās personas 2004. gada 4. oktobrī.

- (10) Pēc lēmuma jaunās publicēšanas Beļģija iesūtīja savus komentārus ar 2004. gada 15. decembra vēstuli.

⁽²⁾ OV C 223, 7.9.2004., 2. lpp.

⁽³⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

- (11) Komisija 2005. gada 13. maijā Beļģijai iesniedza trešās personas piezīmes. Beļģija savukārt Komisijai iesniedza savus komentārus 2005. gada 13. jūnijā.
- (12) Ar 2005. gada 12. decembra vēstuli Komisija informēja Beļģiju par savu lēmumu apturēt lietas izskatīšanu līdz tiesu iestāžu lēmumam šajā lietā.
- (13) Savā 2006. gada 19. janvāra atbildē Beļģija norādīja, ka administrācijas telpās notikusi kratīšana, ka nodokļu dokumenti pilnībā atsavināti un ka tā informēs Komisiju par lēmumiem, ko tiesu iestādes paziņos attiecīgajai administrācijai.
- (14) Ar 2008. gada 31. marta vēstuli Komisija lūdza to informēt par tiesvedības gaitu un atsavināto dokumentu iespējamo atgūšanu.
- (15) Beļģija atbildēja Komisijai ar 2008. gada 16. jūnija vēstuli, precizējot, ka tiesvedība slēgta 2007. gada 13. novembrī.
- (16) ĪNI un Komisijas pārstāvju sanāksme notika 2008. gada 28. jūlijā, pēc kuras Beļģijas iestādēm tika aizsūtīta elektroniskā pasta vēstule ar jautājumiem par punktiem, ko Komisijas pārstāvji izvirzīja sapulces laikā. Beļģijas iestādes sniedza savu atbildi 2008. gada 9. septembra vēstulē.
- (17) Ar 2008. gada 17. oktobra vēstuli Komisija atgādināja Beļģijai, ka tās atbildība ir uzņemt visus nepieciešamos pasākumus, tai skaitā atsavināto dokumentu atgūšanu, lai sniegtu atbildes uz Komisijas uzdotajiem jautājumiem. Šajā vēstulē Komisija arī izteica varbūtību formāli pieprasīt Beļģijai sniegt tai nepieciešamo informāciju, ņemot vērā faktu, ka šai informācijai jau vajadzēja tikt sniegtai Komisijai pēc iepriekš izteiktajiem tās pieprasījumiem.
- (18) Ar 2009. gada 21. janvāra elektronisko vēstuli Komisija Beļģijas iestādēm lūdza to pastāvīgi informēt par turpmāko rīcību pēc 2008. gada 17. oktobra vēstules saņemšanas. Beļģijas iestādes 2009. gada 29. janvāra vēstulē atbildēja, ka ĪNI ir sākusi pasākumus, lai sniegtu atbildes uz Komisijas uzdotajiem jautājumiem.
- (19) Ar 2009. gada 7. maija vēstuli Beļģija informēja Komisiju, ka atsavinātie dokumenti beidzot ir atdoti atpakaļ ĪNI un ka tie tiek izskatīti, lai sniegtu atbildes uz Komisijas uzdotajiem jautājumiem.
- (20) Ar 2009. gada 6. augusta vēstuli Beļģija nosūtīja Komisijai atbildi uz Komisijas 2008. gada 17. oktobra vēstulē uzdotajiem jautājumiem.
- (21) Pēc Komisijas lūguma Beļģija 2009. gada 22. septembrī nosūtīja elektronisko vēstuli ar papildu informāciju par dažiem piemērojamiem administratīvajiem pasākumiem.

II. DETALIZĒTS ATBALSTA APRAKSTS

II.1 ĪNI un *Umicore* 2000. gada 21. decembra vienošanās vispārējais konteksts

- (22) Izmeklējot vairāku dalībvalstu nodokļu iestāžu veiktos darījumus ar dārgmetāliem, ĪNI Briseles Reģionālā direkcija veica pārbaudes *Umicore SA* par laikposmu no 1995. līdz 1999. gadam. Pēc šo pārbaudu veikšanas 1998. gada 30. novembrī un 1999. gada 30. aprīlī ĪNI nosūtīja *Umicore* divus izlīdzināšanas rēķinus, kuros konstatēts nelikumīgs atbrīvojums no PVN piemērošanas sudraba graudiņu pārdošanai Itālijas, Šveices un Spānijas uzņēmumiem.
- (23) Šie divi izlīdzināšanas rēķini īpaši attiecās uz tās PVN summas pagaidu noteikšanu, par kādu uzņēmums *Umicore* bija palicis parādā sakarā ar nelikumīgu atbrīvojumu no nomaksājamās nodokļu parādu summas, kā arī uz pilntiesīgi nomaksājamiem procentiem, sākot no datuma, kad sākās PVN nodokļa parāda aprēķināšana. Ar šiem diviem rēķiniem nodokļa maksātājs tika rakstiskā veidā aicināts nosūtīt ĪNI savu piekrišanu šādi noteiktajām summām vai arī izteikt pienācīgi pamatotus iebildumus 20 dienu laikā.
- (24) Saskaņā ar šo pēdējo minēto iespēju *Umicore* 1999. gada jūnijā nosūtīja ĪNI divas vēstules, kurās izteica savus iebildumus pret ĪNI veiktajām konstatācijām un minēja piemērotā PVN atbrīvojuma likumīgumu. 1999. gada 23. decembrī ĪNI nosūtīja *Umicore* savus komentārus kā atbildi uz abām nodokļu maksātāja sūtītajām vēstulēm, kuros atkārtoti apliecināja savu abos izlīdzināšanas rēķinos izdarīto komentāru pamatotību. ĪNI aicināja *Umicore* nosūtīt vai nu piekrišanu par noteikto nodokļa lielumu, vai arī informēt par jauniem faktiem, kas pamatotu noteiktā nodokļa lieluma samazināšanu vai anulēšanu, un šādā gadījumā norādīt savu atteikšanos, atsaucoties uz termiņa noilgumu parāda dzēšanai ar nolūku pārtraukt nodokļa parāda, procentu un naudas soda piedzišanu. 2000. gada 30. martā *Umicore* papildināja savu argumentāciju, no jauna noraidot ĪNI slēdzienus.
- (25) ĪNI 2000. gada 21. decembrī akceptēja vienošanās priekšlikumu, ko iesniedza *Umicore* ("darījumu vienošanās") par abiem izlīdzināšanas rēķiniem, saistībā ar PVN piemērošanu visam periodam, par kuru ĪNI veica pārbaudes. Attiecīgā vienošanās paredz, ka *Umicore* veic maksājumus par ievērojami mazāku summu salīdzinājumā ar summu, kas norādīta iepriekš minētajos izlīdzināšanas rēķinos.

II.2. Nodokļu režīms, kas piemērojams piegādēm Kopienas ietvaros un preču eksportam

- (26) Noteikumu, kas attiecas uz PVN piemērošanu piegādēm Kopienas ietvaros un preču eksportam, kurus skar vienošanās attiecībā uz laikposmu no 1995. līdz 1999. gadam,

izcelsme meklējama Padomes ⁽⁴⁾ 91/680/EEK direktīvas transponēšanā Beļģijas PVN kodeksā. Šajā direktīvā bija ietverts PVN pārejas režīms ar nolūku atcelt nodokļu robežas Eiropas Savienības ietvaros, un tā mainīja Sesto PVN direktīvu ⁽⁵⁾.

1. Preču piegāžu taksācija

(27) PVN kodeksa 2. panta pirmajā daļā ir teikts, ka “nodoklis tiek piemērots preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību Beļģijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tāds rīkojas”.

(28) PVN kodeksa 10. pants nosaka:

“Preču piegāde nozīmē tiesību nodošanu rīkoties ar materiālu īpašumu kā īpašniekam. Runa ir it īpaši par preces nodošanu pircēja vai īpašumtiesību pārņēmēja rīcībā, izpildot īpašumtiesību nodošanas līgumu vai īpašumtiesības deklarējošu līgumu.”

(29) Visbeidzot, PVN kodeksa 15. pants paredz, ka:

“1. Preču piegāde notiek Beļģijā, ja atbilstoši 2. līdz 6. šķ nosacījumiem tiek uzskatīts, ka piegādes vieta atrodas Beļģijā.

2. Preču piegādes vietai ir jāatrodas tur, kur prece tiek nodota pircēja vai cesionāra rīcībā.

Tomēr par piegādes vietu uzskata:

1. vietu, kur sākas nosūtīšana vai transportēšana pircējam, ja precī sūta vai transportē piegādātājs, pircējs vai trešā persona;

(..)

⁽⁴⁾ OV L 376, 31.12.1991., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva Nr. 77/388/EEK (“Sestā PVN direktīva”) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.).

7. Ja netiek pierādīts pretējais, tiek pieņemts, ka kustamu materiālo īpašumu piegāde notiek Beļģijā, ja piegādes brīdī viena no darījuma pusēm tur ir izveidojusi saimnieciskās darbības galveno mītņi vai stabilu uzņēmumu, vai, ja tādas galvenās mītnes vai tāda uzņēmuma nav, tur atrodas mājvieta vai pastāvīgās uzturēšanās vieta.”

(30) Preču piegāde (kad transportēšana sākas Beļģijā) principā ir jāapliek ar nodokļiem Beļģijā. Ja vienai no darījuma pusēm mītņes vieta ir Beļģijā, likums ievieš juridisku prezumpciju, pēc kuras vadoties tiek pieņemts, ka piegāde ir Beļģijā.

2. PVN maksātājs

(31) Pamatojoties uz PVN kodeksa 51. panta 1. punktu, nodoklis ir jāmaksā nodokļu maksātājam, kas veic ar nodokli apliekamu preču vai pakalpojumu piegādi Beļģijā.

3. Eksports

(32) PVN kodeksa 39. panta 1. punkts paredz preču eksportam piemērojamā PVN atbrīvojuma shēmu, nosakot, ka: “No nodokļa tiek atbrīvotas: 1) piegādātās preces, ko nosūtījis vai transportējis pārdevējs vai kas nosūtītas vai transportētas tā vārdā ārpus Kopienas; 2) piegādātās preces, ko nosūtījis vai transportējis pircējs, kurš neatrodas Beļģijā, vai kuras nosūtītas vai transportētas tā vārdā ārpus Kopienas. (..)”

(33) Atbilstoši PVN kodeksa 39. panta 3. punktam Beļģijas likumdošanā, Karaļa rīkojums Nr. 18, kas izdots 1992. gada 29. decembrī (“AR Nr. 18”), noteica nosacījumus attiecībā uz atbrīvojumu Beļģijas preču eksportam ārpus Kopienas ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ AR Nr. 18 5. panta 2. punkts paredz, ka “pircējam, kura mītņes vieta nav Beļģijā un kurš pats iegūst preces savā īpašumā Beļģijā, preču ieguves brīdī pārdevējam, kura mītņes vieta ir Beļģijā, ir jāiesniedz apstiprinājums par saņemšanu. Apstiprinājumā par saņemšanu, kas jāiesniedz pārdevējam, jānorāda preču piegādes datums, to apraksts un galamērķa valsts. Tāds pats dokuments ir jāiesniedz pārdevējam, ja preču ieguvi Beļģijā veic citas personas, kas rīkojas tāda pircēja vārdā, kura mītņes vieta nav Beļģijā. Tādā gadījumā šis dokuments ir jāiesniedz šai citai personai, kas paziņo, ka rīkojas pircēja vārdā.” AR Nr. 18 6. pants precizē, ka “Eksporta fakta pierādījums ir jāiesniedz pārdevējam (..) neatkarīgi no 5. panta 2. punktā noteiktā iesniedzamā dokumenta.” AR Nr. 18 3. pants tālāk paredz, ka “Pārdevējam jebkurā brīdī ir jābūt gatavam uzrādīt visus nepieciešamos attaisnojošos dokumentus par veikto eksportu un tos uzrādīt jebkurā brīdī, kad tos prasa uzrādīt kontroles institūciju darbinieki. Šie dokumenti ietver pirkuma pasūtījuma veidlapu, transportēšanas dokumentus, maksājuma dokumentus, kā arī 2. pantā norādīto eksporta deklarāciju”, kas paredz, ka “Pārdošanas rēķina kopija vai, ja tāda rēķina nav, pavadzīme, kura minēti tie paši dati, kas pārdošanas rēķinā, un tā ir jāiesniedz muitas birojā vai, atbilstoši muitas noteikumiem eksporta jomā, ir jāiesniedz eksporta deklarācija”.

4. Piegādes Kopienas iekšienē

(34) PVN kodeksa 39.a pants paredz, ka, sākot ar 1993. gada 1. janvāri: "No nodokļa tiek atbrīvotas: 1) tādu preču piegādes, ko ārpus Beļģijas, bet Kopienas iekšienē nosūtījis vai transportējis pārdevējs vai kāds viņa vārdā, vai persona, kas (...) preces iegādājusies citam nodokļu maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļu maksātāja, kura kā nodokļu maksātājs darbojas citā dalībvalstī un kurai nodoklis ir jāpiemēro Kopienas iekšienē veiktajiem preču pirkumiem."

(35) Beļģijas nodokļu likumdošanā ir paredzēti vairāki nosacījumi par pierādījumiem, kas jāiesniedz, lai pareizi piemērotu atbrīvojumu saskaņā ar PVN kodeksa 39.a pantu. 1992. gada 29. decembra Karaļa rīkojuma Nr. 52 ("AR Nr. 52") 1. pantā ir noteikts, ka "Uz likuma 39. a pantā paredzētajiem nodokļu atbrīvojumiem attiecas nosacījums par pierādījumiem par preču nosūtīšanu vai transportēšanu ārpus Beļģijas, bet Kopienas iekšienē." Pēc tam AR Nr. 52 tiek precizēts, ka uz šādu atbrīvojumu "attiecas arī nosacījums par pierādījumiem, ka piegāde veikta nodokļu maksātājam... kas noteikts pēc pievienotās vērtības nodokļa citā dalībvalstī". AR Nr. 52 3. panta pirmais apakšpunkts nosaka arī, ka "pārdevēja rīcībā jebkurā brīdī jābūt eksporta vai preču transportēšanu apliecinājošiem dokumentiem..." Šajā sakarā preses paziņojumā, kas publicēts "*Moniteur belge*" 1993. gada 20. februāra Nr. 36, nodokļu maksātāju uzmanība tika pievērsta faktam, ka "transportēšana jāveic pārdevējam, pircējam vai viņu vārdā. No tā izriet, ka, ja transportēšanu veic nākamais klients vai kāds viņa vārdā (piemēram, sērijveida pārdošanā, kad transportēšanu veic pēdējais iesaistītais klients), piegādes, kas ir notikušas pirms piegādes šim pēdējam klientam, nevarēs atbrīvot no nodokļiem".

(36) Lai gūtu nodokļu atbrīvojuma priekšrocības, veicot piegādes Kopienas iekšienē, nodokļu maksātājam cita starpā jāpierāda, ka transportēšanu veicis pārdevējs, pircējs vai tas noticis viņu vārdā (7).

(7) Izvilks no Beļģijas finanšu ministra atbildes uz parlamentāro jautājumu Nr. 248 1996. gada 23. janvārī (Apkārtraksts Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995-1996 Nr. 26 18/3/1996) precizē, ka "Piegāde Kopienas iekšienē, kas sākusies Beļģijā, turpmāk ir darījums, par kuru PVN jāmaksā Beļģijā, ja to veic nodokļu maksātājs, kas rīkojas šādā statusā. Tiesības saņemt nodokļa atbrīvojumu, protams, ir jāpierāda piegādātājam, kas to lūdz. Tātad tieši viņa ziņā ir gūt visus pierādījumus, lai piemērojami atbrīvojuma nosacījumi būtu izpildīti."

(37) Ja PVN kodeksa 39. un 39.a panta noteikumi par atbrīvojuma piemērošanu netiek izpildīti, preču piegāde Beļģijā jāapliek ar nodokli un parāds rodas jau vien no fakta, ka šāda darbība ir notikusi (8). Pamatojoties uz "*fair play*" – godīgas spēles – principa piemērošanu nodokļa maksātājam, Beļģijas nodokļu administrācija tomēr piekrīt piemērot nodokļa atbrīvojumu saskaņā ar šiem pantiem, ja nodokļu maksātājs nevar sniegt visus attaisnojošos nodokļa atbrīvojuma piemērošanas pierādījumus un ja administrācijas rīcībā ir šādi pierādījumi, piemēram, citu dalībvalstu vai trešo valstu savstarpējās palīdzības ietvaros.

5. Taksācija, kas pamatojas uz faktu patiesumu

(38) Saskaņā ar Beļģijas Kasācijas tiesas pastāvīgo judikatūru nodoklis (tajā skaitā PVN) ir jānosaka, pamatojoties uz faktu istumu (9). Līdz ar to, piemērojot šo principu, administrācijai nodoklis ir jābalsta nevis uz uzrādīto darbību, kā to pasniedz nodokļu maksātājs, bet gan uz patieso darbību (tādu, kāda izriet no iesaistīto pušu patiesajiem nodomiem).

6. Tiesvedība

(39) Gadījumā, ja administrācija apstrīd atbrīvojumu no PVN, kas piemērots attiecīgajam preču piegādēm, tā nodokļu maksātājam nosūta izlīdzināšanas rēķinu (10), kam parasti pievienots naudas sods.

7. Darījumi ar nodokļu maksātāju

(40) PVN kodeksa 84. panta 2. punkts paredz, ka finanšu ministrs slēdz darījumus ar nodokļu parādniekiem, ja šie darījumi neparedz nodokļa atbrīvojumu vai samazinājumu. Šādi darījumi var tik veikti tikai faktiskajos jautājumos, nevis tiesību jautājumos. Šādi darījumi parasti ir

(8) 16. pants precizē, ka piegāde notiek brīdī, kad prece tiek nodota pircēja rīcībā. 17. pantā noteikts, ka darbība, par kuru jāmaksā nodoklis, notiek un nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad notiek preces piegāde.

(9) Skatīt 1982. gada 21. maija Kasācijas tiesas sprieduma I pantu, 1106. lpp.

(10) Lai gan šī procedūra nav īpaši paredzēta PVN kodeksā, tā ir ierasta administratīva prakse, ar kuru panākt atbilstību vairākiem likumdošanas pamatprincipiem par aizsardzību un labas administrācijas praksi.

iespējami vai apsverami, ja koncesija (nevis par nodokļa summu, kas var rasties no konstatētajiem faktiem, bet par faktiskajiem jautājumiem, naudas soda noteikšanu utt.) tiek veikta, abām pusēm vienojoties ⁽¹¹⁾.

- (41) Finanšu ministra kompetencē ir gan PVN administrācijas reģionālo direkciju, gan ĪNI deleģēšana.

8. Administratīvo naudas sodu piemērošana

- (42) Attiecībā uz naudas sodu piemērošanu, ja trūkst pierādījumu par atbrīvojuma piemērošanu, PVN kodeksa 70. panta 1. punkts paredz, ka jebkura pārkāpuma gadījumā, kad obligāti nomaksājama PVN netiek nomaksāta, tiek piemērots proporcionāls naudas sods, kas vienlīdzīgs ar summu, kas ir divreiz lielāka par nodokli, no kura nomaksas gribēja izvairīties. Proportcionālu naudas sodu par nodokļiem samazinājuma skalu tomēr paredz 1987. gada 30. janvāra Karaļa rīkojums Nr. 41 ("AR Nr. 41"). AR Nr. 41 1. panta 1. punkts paredz, ka šis naudas sods tiek samazināts par 10 % no noteiktās nodokļa summas (pielikuma G tabula) pieļauto pārkāpumu gadījumos, kad tiek piemērots PVN kodeksa 39.a pants (gadījumos, kad nepareizi piemērots atbrīvojums vai atbrīvojuma pamatojums ir nepilnīgs). Tāds pats proporcionāls naudas sods tiek piemērots tāda paša veida PVN kodeksa 39. panta pārkāpumiem.
- (43) PVN kodeksa 70. panta 2. punkts savukārt paredz piemērot naudas sodu, kas noteikts divreiz lielāks nekā nomaksājama nodokļa summa, kāda jāsamaksā par darījumu, ja rēķins nav iesniegts vai satur nepilnīgas norādes, cita starpā saistībā ar identifikāciju, darījumā ieinteresēto pušu vārdu vai adresi. Piemērojot PVN kodeksa 70. panta 2. punkta 2. apakšpunktu, šis naudas sods tomēr nav jāpiemēro, ja pieļautās nelikumības notikušas negadījuma pēc ⁽¹²⁾ vai ja piegādātajam nebija tiesību apšaubīt darījuma partnera kā nodokļa nemaksātāja statusu ⁽¹³⁾.
- (44) AR Nr. 41 ⁽¹⁴⁾ paaugstina naudas soda apmēru līdz 100 % no nodokļa par darījumiem gadījumos, kad rēķinos uzrādāmie dati ir neprecīzi. Tā paša Karaļa rīkojuma 3. pants paredz, ka tiek piemērots pilnīgs atbrīvojums no naudas soda, ja nodokļu maksātājs spontāni noregulē savu situāciju pirms nodokļu administrācijas jebkāda veida iejaukšanās.

⁽¹¹⁾ Skatīt administratīvo komentāru Nr. 84/91 par PVN kodeksu.

⁽¹²⁾ Īpaši ņemot vērā to konstatēto darījumu skaitu un nozīmīgumu, kuriem nav likumīgu dokumentu, salīdzinājumā ar to darījumu skaitu un nozīmīgumu, kuriem ir likumīgi dokumenti.

⁽¹³⁾ Administratīvais komentārs Nr. 70/67 paredz, ka šis pants tiek piemērots, ja nodokļu maksātājs pārdod bez rēķina pircējam kā privātpersonai ar nosacījumu, ka nodokļu maksātājam nav nopietna iemesla apšaubīt savu darījuma partneru nodokļu nemaksātāja statusu.

⁽¹⁴⁾ Skatīt C tabulu.

9. Naudas sodu proporcionalitāte

- (45) 1999. gada 24. februārī ⁽¹⁵⁾ Beļģijas šķīrējtiesa ⁽¹⁶⁾ nolēma, ka tiesnesim jābūt varai pārbaudīt, vai "represīva rakstura lēmums ir pamatots faktiski un ar likumu un vai tas respektē likumdošanas pantu kopumu un vispārējos principus, kas administrācijai ir jāievēro, tostarp arī proporcionalitātes principu." Šajā gadījumā šķīrējtiesa tāpat arī izvērtēja, ka PVN administratīvās soda naudas bija represīva rakstura.

- (46) Nesenā Beļģijas Kasācijas tiesas judikatūra (tiesu prakse) ⁽¹⁷⁾ arī apstiprināja gan kompetentās nodokļu administrācijas, gan tiesneša pienākumu piemērot proporcionalitātes principu administratīvo naudas sodu summām, tostarp, ja tas nozīmē atkāpties no strikti noteiktajām skalām.

10. Administrācijas iespēja samazināt vai atlikt soda naudas

- (47) Pēc tam, kad bija stājies spēkā 1999. gada 15. marta likums par strīdus situācijām ar nodokļiem saistītajās lietās, PVN kodeksa panti ⁽¹⁸⁾, kas piešķir finanšu ministram pilnvaras piemērot naudas soda atlikšanu, tika dzēsti. Tomēr, pamatojoties uz 1831. gada ⁽¹⁹⁾ 18. marta reģenta rīkojuma 9. pantu, finanšu ministrs vai ierēdnis, ko tas deleģējis šajā sakarā, saglabā kompetenci samazināt vai atlikt naudas sodu. Ministrs ir deleģējis šo kompetenci PVN administrācijas ⁽²⁰⁾ reģionālajiem direktoriem ⁽²¹⁾ vai ģenerāldirektoram.
- (48) Šis pants principā ļauj administrācijai, ja tā piemēro PVN naudas sodu, atkāpties no juridiski noteiktās skalas, kā to paredz PVN kodeksa 70. panta 2. punkts, ka arī Karaļa lēmumu Nr. 41, jo īpaši, ja strikta šīs skalas piemērošana varētu būt pretrunā ar proporcionalitātes principu.
- (49) Ja naudas soda samazinājums ir iespējams, būtu normāli nodokļu administrācijai un nodokļu parādniekam abpusēji vienoties, ka šī vienošanās skar arī naudas sodu un ka šajā sakarā var tikt vestas sarunas.

⁽¹⁵⁾ 1999. gada 24. februāra šķīrējtiesas spriedums lietā Nr. 22/99.

⁽¹⁶⁾ Tīkmēr kļūvusi par Konstitucionālo tiesu.

⁽¹⁷⁾ Kasācija, 2009. gada 12. februāris, RG C.07.0507.N, nepublicēts; Kasācija, 2009. gada 13. februāris, RG F.06.0107.N, nepublicēts un Kasācija, 2009. gada 12. februāris, RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Skatīt PVN kodeksa bijušo pantu Nr. 18.

⁽¹⁹⁾ Reģenta rīkojuma 9. pants paredz, ka finanšu ministrs pieņem lēmumu par sūdzībām/pieprasījumiem attiecībā uz soda naudu atcelšanu un tiesību palielināšanu attiecībā uz soda naudām atšķirīgi no tiesneša noteiktajām tiesībām.

⁽²⁰⁾ ĪNI reģionālajiem direktoriem ir piešķirtas tādas pašas tiesības saskaņā ar 1999. gada 15. marta likuma 95. pantu, aizstājot 1980. gada 8. augusta likuma 87. pantu.

⁽²¹⁾ Skatīt PVN komentāru Nr. 84/59.

11. Kavējuma procenti

- (50) Attiecībā uz kavējuma procentiem PVN kodeksa 91. panta 1. punkts paredz, ka tie tiek aprēķināti ar likmi 0,8 % apmērā no nodokļa summas par kavējuma mēnesi. PVN kodeksa 84.a pants precizē, ka īpašos gadījumos kompetents reģionālais direktors var piešķirt, ar viņa noteiktajiem nosacījumiem, atbrīvojumu no visiem vai daļas procentu, kā paredz PVN kodeksa 91. pants.
- (51) Tomēr no administratīvajiem komentāriem par PVN nodokli ⁽²²⁾ izriet, ka šādu pilnīgu vai daļēju kavējuma procentu atlikšanu var piemērot tikai gadījumos, kad nodokļu maksātājs ir grūtā finansiālā situācijā, no savas brīvas gribas neatkarīga iemesla dēļ. Šo viedokli apstiprina Beļģija savā 2005. gada 13. jūnija vēstulē, atbildot uz trešo personu komentāriem, kurā tā precizē, ka "ĪNI reģionālie direktori nevienai lietai nav piešķīruši pilnīgu vai daļēju kavējuma procentu atlikšanu. Bez tam šāda atlikšana tiek piešķirta tikai tiem nodokļu parādniekiem, kuri atrodas grūtā finansiālā situācijā (...)".

12. Atgriešana

- (52) PVN kodeksa 77. panta 1. punkta 7. apakšpunkts paredz, ka nodoklis, kas uzlikts preces piegādei (vai pakalpojuma sniegšanai), tiek atgūts pienācīgā apmērā, ja pilnībā vai daļēji tiek zaudēts prasījums samaksāt cenu.
- (53) Apkartraksts Nr. 78 par nodokļu atgūšanu saistībā ar PVN ⁽²³⁾ precizē, ka atgūšana ir paredzēta ne tikai tad, ja cenas zaudējums ir radies bankrotu vai vienošanos ar kreditoriem par parādu samaksas kārtību gadījumos, bet arī gadījumos, kad piegādātājs secina, ka rēķins ir palicis pilnībā vai daļēji neapmaksāts un ka viņš ir iztērējis visus aizsardzības līdzekļus. Tas, kurā brīdī zaudējumu var uzskatīt par drošu, ir atkarīgs no katra konkrētā gadījuma faktiskajiem apstākļiem ⁽²⁴⁾.
- (54) Ja rēķins ticis apmaksāts tikai daļēji, piemēram, tāpēc, ka pircējs nomaksājis rēķina summu bez PVN, bet summa, kas atbilda PVN, nav tikusi apmaksāta, tad atgūt ⁽²⁵⁾ var tikai attiecīgo PVN summu, kas proporcionāli atbilst nenomaksātajai daļai ⁽²⁶⁾.

⁽²²⁾ Skatīt PVN komentāru Nr. 84 bis/4 un turpmākos komentārus.

⁽²³⁾ 1970. gada 15. decembra PVN apkartraksts Nr. 78, 9. punkts.

⁽²⁴⁾ Skatīt PVN rokasgrāmatu, ko publicējusi PVN administrācija, 1116. lpp., 530. punkts.

⁽²⁵⁾ Nav precīzu instrukciju, kā aprēķināt atgūšanu daļēja cenas zaudējuma gadījumā. Tomēr nekas netraucē šādu atgūšanu piemērot gadījumos, kad PVN summa ir iekļauta rēķinā vēlāk un to izdara nodokļu maksātājs (tai skaitā vairākus gadus pēc tam, kad nodoklis kļuvis iekasējams).

⁽²⁶⁾ Ja nodokļu maksātājs sākotnēji iekļauj rēķinā summu par 100, plus PVN 21, kopējā summa 121 un ja pircējs samaksā tikai summu 100, iespējamā restitūcija attieksies nevis uz summu 21, bet gan uz summu $21 \times (21/121) = 3,64$.

13. Iespējamība atskaitīt PVN no uzņēmumu nodokļa

- (55) 53. pants Kodeksā par ienākumu nodokļiem paredz, ka daži nodokļi nav atskaitāmi no bāzes, kas tiek pakļauta aplīkšanai ar ienākumu nodokli (tai skaitā uzņēmumu nodokli). Tomēr PVN nav viens no kodeksā paredzētajiem nodokļiem.
- (56) Administratīvās instrukcijas saistībā ar ienākumu nodokli ⁽²⁷⁾ nosaka, ka valsts kasei nodokļa maksātāja nomaksātais vai nomaksājamais PVN un ar PVN nesegtais maksājums, kas iemaksāts pircēja kontā, veido profesionālās izmaksas.

14. Iespējamība atskaitīt PVN naudas sodus no uzņēmuma nodokļa

- (57) Atbilstoši Kasācijas tiesas judikatūrai, kā to apstiprina administratīvie komentāri ⁽²⁸⁾, proporcionāli naudas sodi attiecībā uz PVN ir atskaitāmi no uzņēmuma nodokļa.

15. ĪNI pilnvaras

- (58) Saskaņā ar 1980. gada 8. augusta likuma 87. pantu, ĪNI un tās reģionālajiem direktoriem ir piešķirtas tādas pašas pilnvaras kā PVN administrācijai.

II.3. Ienākumu guvējs

- (59) Saskaņā ar Beļģijas likumdošanu uzņēmums *Umicore SA* ir akciju sabiedrība, kas ražo un pārdod īpašus materiālus un dārgmetālus, tas ir arī sudraba graudu ražotājs un pārdevējs Eiropas Savienības un starptautiskajā tirgū. *Umicore* pasaules mērogā ir pazīstams ar savām lielajām jaudām sudraba rafinēšanā.

- (60) *Umicore* ražotais sudrabs ir iegūts no citiem materiāliem, vairumā gadījumu – no rūpnieciskajiem atkritumiem, kas tam tiek piešķirti pasūtījumu darba līgumu ietvaros dārgmetālu vai nedārgmetālu utilizācijai (sudrabs, zelts, platīns, pallādijs, rodijs, irīdijs, kobalts, varš, svins utt.). *Umicore* galvenokārt ražo sudraba graudus, kas lielākoties tiek pārdoti tirdzniecības vairumtirgotājiem bižutērijas vai rūpniecības nozarē.

⁽²⁷⁾ Skatīt ziņojumu I.R. Nr. 53/88.

⁽²⁸⁾ Skatīt ziņojumu I.R. Nr. 53/97 un Nr. 53/97.1.

(61) Sudraba graudu komercializācijas ietvaros *Umicore* tostarp veic pārvadājumus uz citām dalībvalstīm. No informācijas, ko *Umicore* iesniegusi Beļģijas nodokļu administrācijai, izriet, ka šo notikumu laikā sudraba patēriņš pasaulē paaugstinājās līdz 26 000 tonnām gadā un ka Itālija ir nozīmīgākais tirgus Eiropā un galvenajos ģeogrāfiskajos tirgos ar apmēram 2 000 tonnām gadā.

II.4. ĪNI veiktās pārbaudes un nosūtītie izlīdzināšanas rēķini

(62) Pēc ĪNI veiktās pārbaudes saistībā ar *Umicore* veikto dārgmetālu komercializāciju laika posmā no 1995. gada līdz 1999. gadam (ieskaitot) ĪNI Brišeles Reģionālā direkcija 1998. gada 30. novembrī un 1999. gada 30. aprīlī oficiāli izsūtīja *Umicore* divus izlīdzināšanas rēķinus, kuros tika konstatēta nelikumīga atbrīvojuma piemērošana pēc PVN kodeksa 39.a panta (un dažos gadījumos - pēc kodeksa 39. panta saistībā ar atbrīvojumu preču eksportam ārpus Savienības) saistībā ar dažādām sudraba graudu piegādēm, kas tika veiktas Itālijas, Spānijas un Šveices klientiem uz Itāliju. Attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu veiktās izmeklēšanas bija ļāvušas noteikt, ka daži *Umicore* ārzemju pircēji bija fiktīvi un saistīti ar "karuseļa tipa" krāpniecības mehānismiem, kas tika izmantoti, lai izvairītos no PVN maksāšanas.

(63) ĪNI konstatētās nelikumības attiecas uz PVN kodeksa 39. un 39.a pantu pārkāpumiem un Karaļa rīkojuma Nr. 52 1. līdz 3. pantu saistībā ar dažiem *Umicore* piemērotajiem atbrīvojumiem dažām piegādēm Kopienas iekšienē un eksportam. Administrācija konstatēja, ka nodokļu maksātājs nebija spējīgs pierādīt, ka nosacījumi atbrīvojuma piemērošanai saskaņā ar PVN kodeksa 39. un 39.a pantu šīm piegādēm bija izpildīti. ĪNI sākotnējais vērtējums tādā bija tāds, ka *Umicore* nepamatoti piemērojis atbrīvošanu no PVN dažām piegādēm Kopienas iekšienē un dažām eksporta piegādēm.

(64) Īpaši attiecībā uz dažām pārdošanām dažādiem Itālijas un Spānijas nodokļu maksātājiem (laika posmā no 1995. gada līdz 1996. gadam) ĪNI konstatēja (sākotnēji), ka preces pārvadāšanu neveica ne *Umicore*, ne rēķinā norādītais pircējs, kā arī tā netika veikta viņa vārdā, bet to veica nākamais klients pārdošanas vietā Itālijā. Saskaņā ar ĪNI šīs piegādes tādā neatbilst noteikumiem par preču piegādēm piemērojamiem atbrīvojumiem Kopienas ietvaros, kas izklāstīti PVN kodeksa 39.a pantā.

(65) Attiecībā uz dažām pārdošanām dažiem Šveicē esošiem uzņēmumiem ĪNI arī konstatēja, ka PVN kodeksa 39. pantā noteiktais atbrīvojums no nodokļa preču eksportam ārpus Savienības arī nebija piemērojams, ņemot vērā faktu, ka preces tika piegādātas Itālijā un tādā nebija pametušas Savienības teritoriju.

(66) Līdz ar to ĪNI provizoriski savā 1998. gada 30. novembra izlīdzināšanas rēķinā secināja, ka *Umicore* Beļģijas valstij

par laika periodu no 1995. gada līdz 1996. gadam ir parādā šādas summas:

— kā PVN: BEF 708 211 924 jeb apmēram EUR 17 556 115,

— kā samazinātu nodokļu naudas sodu: (Karaļa rīkojuma Nr. 41 pielikuma G tabula): BEF 70 820 000 jeb apmēram EUR 1 755 582,

— kā kavējuma procentus: 0,8 % par kavējuma mēnesi, sākot no 1997. gada 21. janvāra, rēķinot pēc apmaksājamās PVN summas.

(67) 1999. gada 30. aprīļa izlīdzināšanas rēķinā ĪNI cita starpā izdarīja pagaidu secinājumus, ka *Umicore* Beļģijas valstij par laika posmu no 1999. gada līdz 1998. gadam ir parādā šādas summas:

— kā PVN: BEF 274 966 597 jeb apmēram EUR 6 816 243,

— kā samazinātu nodokļu naudas sodu (Karaļa rīkojuma Nr. 41 pielikuma G tabula): BEF 27 496 000 jeb apmēram EUR 681 608,

— kā maksājamus procentus: 0,8 % par kavējuma mēnesi, sākot no 1999. gada 21. janvāra, rēķinot pēc apmaksājamās PVN summas.

(68) Kopumā *Umicore* uzņēmumam pieprasītā apmaksājamā PVN summa, kas noteikta izlīdzināšanas rēķinā, sasniedza EUR 24 372 358, un aprēķinātais nodokļu naudas sods šajos izlīdzināšanas rēķinos sasniedza EUR 2 437 235.

(69) 1999. gada 11. un 18. jūnija vēstulēs un 2000. gada 31. marta vēstulē *Umicore* izteica savu nepiekrīšanu šiem diviem rēķiniem. Jo īpaši *Umicore* apgalvoja, ka nezina par viņu klientu vadīto uzņēmumu konstatētajām nelikumībām un aizstāvējās, atgādinot, ka tam kā vairumtirgotājam sudraba graudu tirgū nav jāzina savu pircēju klientu identitāte, ņemot vērā faktu, ka sudraba tirdzniecība tikta veikta "no rūpnīcas", lai izvairītos no transportēšanas riskiem. *Umicore* norādīja, ka visi firmas klienti bija sevi atzinuši par PVN maksātājiem citās dalībvalstīs laika posmā, kad tika veikti šie darījumi, ka attiecīgās piegādes vienmēr bija iekļautas *Umicore* ceturksņa pārskatos par piegādēm Kopienas iekšienē atbilstoši Beļģijas PVN kodeksam, ka *Umicore* rēķini tika izrakstīti preces saņēmējiem kā reģistrētiem PVN maksātājiem saskaņā ar pasūtījumu laikā veikto vienošanos, ka transportēšanu patiešām veica specializēti transporta uzņēmumi un ka prece patiešām bija pametusi Beļģijas teritoriju un patiešām bija pienākusi Itālijā. Tādēļ uzņēmums *Umicore* uzskatīja, ka tas pareizi bija piemērojis atbrīvojumu no PVN saskaņā ar PVN kodeksa 39.a pantu par attiecīgajiem darījumiem.

(70) *Umicore* arī uzsvēra, ka dažas valstis aprobežojas ar to, ka pieprasa preču transportēšanas pierādījumus kādā dalībvalstī, bet ne tajā, no kurienes preces izved, savukārt Beļģijā bija obligāti jāpierāda, ka transportēšanu veic attiecīgais preču pārdevējs vai pircējs vai arī tas tiek veikts viņu vārdā, kas būtu pretēji Savienības tiesību normām un nopietni izkropļotu konkurenci, negatīvi ietekmējot *Umicore* un citus Beļģijas uzņēmumus, kas veic šāda veida piegādes Kopienas iekšienē. Uzņēmums *Umicore* tāpat uzskatīja, ka tas godprātīgi bija atturējies ieturēt PVN par šiem strīdīgajiem darījumiem.

II.5. 2000. gada 21. decembra darījumu vienošanās pamats

(71) 2000. gada 21. decembrī ĪNI akceptēja vienošanās piedāvājumu, ko piedāvāja *Umicore* saistībā ar tā PVN situāciju par laika posmu no 1995. gada līdz 1998. gadam. Vienošanās piedāvājums paredz, ka *Umicore* apstrīd ĪNI pieprasīto izlīdzināšanas pamatotību, bet piekrīt piedāvātajiem samierinājuma noteikumiem.

(72) Attiecīgā vienošanās paredz *Umicore* veikt maksājumu par summu BEF 423 000 000 jeb apmēram EUR 10 485 896 kā "galīgo maksājumu un visu aprēķinu saldo attiecībā uz *Umicore* PVN situāciju par laikposmu no 1995. gada līdz 1999. gadam ieskaitot". Vienošanās arī paredz, ka šī summa netiks atskaitīta no uzņēmuma nodokļa.

(73) Kā jau Beļģija precizēja iepriekšējās izmeklēšanas fāzē, pirms tika uzsākts tiesas process, nodokļu administrācija uzskata, ka darījumu summa atbilst noteiktajam naudas sodam saskaņā ar PVN kodeksa 70. panta 2. punktu un ir samazināta, pamatojoties uz PVN kodeksa 84. panta 70. panta 2. punkts paredz, ka nodokļu maksātāja uz rēķina neprecīzi uzrādītā informācija "par identifikācijas numuru, darījumā ieinteresēto pušu vārdu vai adresi, piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu dabu vai kvalitāti, par cenu vai papildu piederumiem" izraisa tāda naudas soda piemērošanu, kas vienāds ar divreiz lielāku summu, nekā nodoklis par darījumu. Tomēr naudas sods ir samazināts par 100 % no apmaksājamās soda naudas atbilstoši Karaļa rīkojuma Nr. 41 1. panta 3. punktam (C tabula Karaļa rīkojuma Nr. 41 pielikumā).

(74) Beļģija arī apgalvo, ka *Umicore* un ĪNI noteiktā darījuma summa būtu pilnībā likumīga un pamatota saskaņā ar Beļģijas likumdošanu. Līdz ar to aprēķini būtu šādi:

— nodoklis, kas jānomaksā (teorētiski aprēķini) par attiecīgajiem darījumiem: BEF 708 miljoni,

— likumīgs naudas sods: BEF 708 miljoni × 200 % = BEF 1 416 miljoni (PVN kodeksa 70. panta 2. punkta piemērošana),

— samazinājums par 100 % atbilstoši Karaļa rīkojumam Nr. 41 (C tabula), kas nosaka soda naudu summu attiecībā uz PVN, ja pārkāpumi netika pieļauti ar nolūku izvairīties vai ļaut izvairīties no nodokļa: BEF 708 miljoni,

— ņemot vērā to, ka nav iespējams atskaitīt soda naudu kā profesionālos izdevumus (708 – 40,17 % no 708): BEF 423 miljoni jeb apmēram EUR 10 485 896.

(75) Pēc Beļģijas domām, šāda vienošanās ir attaisnojama tādēļ, ka attiecīgais izlīdzināšanas rēķins ir tikai pirmais posms sarežģītā administratīvā procesā, kura mērķis ir noteikt nodokļu parādu, kas jānomaksā uzņēmumam – PVN parādniekam. Padziļināti analizējot informāciju un argumentus, ko iesniedza *Umicore*, kas vienmēr noliedzis, ka būtu pieļāvis krāpšanu, ĪNI tiktu pārliecināta, ka šajā gadījumā nevienu nodokli nevajadzētu apstrīdēt. ĪNI uzskata, ka elementu kopums, īpaši *Umicore* un Itālijas administrācijas iesniegtie dati ir ļāvuši secināt, ka nosacījumi atbrīvošanai no PVN bija izpildīti neatkarīgi no konstatējumiem izlīdzināšanas rēķinos. Tā kā neviena nodokļa summa netika noteikta, nenotika nekāda vienošanās par PVN nodokļa samazinājumu.

III. IEMESLI, KAS IZRAISĪJA PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU

(76) Savā procedūras uzsākšanas lēmumā Komisija norādīja, ka pastāv šaubas par PVN atbrīvojuma piemērošanu preču piegādēm, par kurām bija runa ĪNI sastādītajos izlīdzināšanas rēķinos. Tā uzsvēra, ka nepareizi piemērotais atbrīvojums no PVN varēja novest pie piegādātāja peļņas procenta palielinājuma attiecīgajos pārdošanas gadījumos.

(77) Komisija atgādināja, ka preču piegādei Kopienas iekšienē, kura principā apliekama ar nodokli Beļģijā, var tikt piemērots atbrīvojums no nodokļa, ja pastāv šādi divi nosacījumi:

— preces nosūta vai pārvadā pārdevējs vai pircējs vai tas notiek viņu vārdā ārpus dalībvalsts teritorijas, no kurienes pārvadājums tiek veikts, bet Savienības iekšienē,

— preces tiek piegādātas citam nodokļu maksātājam, kurš šādā statusā rīkojas kādā citā dalībvalstī, bet kura nav tā, no kurienes sūtīšana vai pārvadāšana tiek veikta.

(78) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju *Umicore* ĪNI veikto pārbaužu laikā nespēja pierādīt, ka nosacījumi, pēc kādiem piešķir atbrīvojumu, bija izpildīti. Līdz ar to un saskaņā ar tiesību normām par PVN piemērošanu preču piegādēm, kas veiktas Beļģijā, radās nodokļa parāds no darījumiem, kas apliekami ar nodokli.

(79) Līdz ar to Komisija uzskatīja, ka attiecīgā vienošanās šķietami piešķir uzņēmumam *Umicore* priekšrocības saistībā ar atvieglojumu no nodokļu sloga, kas tomēr tam būtu bijis jāuzņemas.

(80) Komisija arī atzīmēja, ka būtu pretrunīgi un nepamatoti piemērot soda naudu, kas proporcionāla nenomaksātajam PVN, bet nepieprasīt paša PVN samaksu.

- (81) Saskaņā ar Komisijas viedokli iespējamā krāpniecības nodoma neesamība no *Umicore* puses neattaisnoja proporcionālas soda naudas piemērošanu paša nodokļa vietā.
- (82) Komisija cita starpā atzīmēja, ka PVN summa, ko ņēma vērā, veicot proporcionālās soda naudas aprēķināšanu (BEF 708 miljoni) veidoja tikai daļu no sākotnēji ĪNI pārskatos noteiktā parāda (BEF 983 miljoni). Informācija, ko Beļģija darīja zināmu attiecībā uz aprēķiniem par veiktajiem darījumiem, nešķīta ņemam vērā *Umicore* PVN parāda summu par laika posmu no 1997. gada līdz 1998. gadam, kā uzrādīts 1999. gada 30. aprīļa izlīdzināšanas rēķinos.
- (83) Bez tam Komisija izteica savas šaubas par iepriekšējā samazinājuma likumību attiecībā uz attiecīgo summu, kas piemērota, pamatojoties uz nespēju no uzņēmuma nodokļa atskaitīt soda naudu kā profesionālās izmaksas.
- (84) Bez tam Komisija izteica savas šaubas attiecībā uz noteikumiem, saskaņā ar kuriem tika noslēgta vienošanās. Fakts, ka vienošanās ietvaros nebija precizēta tās juridiskā bāze un formālais pamatojums no likumdošanas viedokļa, rada novirzi no ierastās PVN parāda likvidēšanas procedūras norises gaitas, kas parasti Beļģijā tiek piemērota. Principā tajās situācijās, kad administrācija apstrīd nodokļu maksātāja tiesības uz atbrīvojumu no nodokļu maksāšanas, tā maksātājam nosūta izlīdzināšanas rēķinu, kuram pievienota soda nauda. Gadījumā, ja ieinteresētā puse iebilst pret administrācijas noteikto nodokļu lielumu un ja tās iebildumi nespēj pārliecināt attiecīgo dienestu, administrācijai principā vajadzētu nosūtīt un izteikt ierobežojumus kopā ar soda naudas palielināšanu par 50 %.
- (85) Attiecībā uz pasākuma selektīvo raksturu Komisija atgādināja, ka nodokļu administrācijas neierobežotā prakse var izraisīt priekšrocības, kas minētas Līguma⁽²⁹⁾ 107. panta 1. punktā.
- (86) Līdz ar to Komisija secināja, ka izdevīgais darījums, kādu bija izmantojis *Umicore*, kas ietvēra PVN parāda, soda naudu un procentu samazinājumu, nebija vispārēji pieejams citiem nodokļu parādniekiem, pat ja pieņemtu, ka viņi apstrīdētu pārkāpumu pamatotību, kas tiem tiktu piedēvēts, un ka līdz ar to selektivitātes kritēriji šajā gadījumā būtu izpildīti.
- (87) Saskaņā ar Komisijas viedokli uz šo atbalstu nav attiecināma neviena no Līguma 107. pantā minētajām priekšrocībām, kas ļauj atkāpties no noteiktajām prasībām.

⁽²⁹⁾ Jo īpaši skatīt Tiesas 1996. gada 26. septembra spriedumu lietā C-241/94, *Francija/Komisija*, Recueil. 1996. g., I-4551. lpp.; Vispārējās tiesas 2002. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-127/99, *Diputación Foral de Álava*, T-129/99, *Comunidad Autónoma del País Vasco et Gasteizko Industria Lurra* un T-148/99, *Daewoo Electronics Manufacturing España*, Recueil. 2002. g., II-1275. lpp., 151. un 154. punkts.

IV. BEĻĢIJAS KOMENTĀRI

Par tālāko procedūru

- (88) Beļģija uzsver, ka PVN kodekss nenosaka formālu precīzu procedūru, lai uzsāktu labojumus un precizējumus, kas jāuzņemas nodokļu parādniekiem. Šajā sakarā tomēr ir izveidojusies noteikta prakse, kuras uzdevums vispirms ir informēt nodokļu parādnieku par administrācijas iepilnotajiem precizējumiem, lūdzot viņam izcelt tās detaļas un faktus, ar kuriem varētu iebilst pret šādu nodokļu lieluma noteikšanu. Šāda prakse nozīmē tiesību aizsardzības labas administrēšanas principu piemērošanu. Šajā kontekstā izlīdzināšanas rēķins būtu tikai administrācijas ieteikums, kas tiktu izmantots, lai uzsāktu pārrunas ar nodokļu maksātāju, neradot tiesiskas sekas ne viņam, ne parādam par labu valstij. Izlīdzināšanas rēķins tāpat ļauj nodokļu parādniekam iebilst administrācijas sākotnējai pozīcijai un izcelt detaļas un faktus, kas aizstāv viņa pozīciju.
- (89) Saskaņā ar Beļģijas viedokli ir iespējams, ka pēc tam, kad ir izskatīti argumenti, kurus nodokļa parādnieks izklāstījis atbildē uz izlīdzināšanas rēķinu, iecerētie labojumi un precizējumi ir jāmaina vai arī nodokļu lieluma noteikšana pilnībā jāatmet.
- (90) Beļģija arī norāda, ka izlīdzināšanas rēķinu mērķis nav radīt nodokļu parādu. Valsts nosaka PVN nodokļu parādu vienīgi par tādu tiesību ierobežojumu, kas kļuvis saistošs⁽³⁰⁾. Šīs lietas ietvaros uzņēmumam *Umicore* nebija oficiāli nosūtīts neviens paziņojums par nodokļu parādu, tādēļ izteikums "PVN nodokļa samazinājums", pēc Beļģijas domām, būtu neprecīzs.
- (91) Ar nolūku pierādīt, ka uzraudzītā procedūra *Umicore* lietas izskatīšanā arī tiek veikta, lai tiktu skatītas lietas arī attiecībā uz citiem nodokļu parādniekiem, Beļģija nosūta 2000. gadā noslēgtās vienošanās kopiju ar kādu nodokļu maksātāju par summu BEF 6 miljonu apmērā, bet 1995. gadā sastādītais protokols to pašu darījumu veikšanai tam pašam nodokļu maksātājam paziņoja, kas tas bija parādā nodokļus BEF 14 miljonu apmērā.
- (92) Attiecībā par procedūras norisi ar nodokļu maksātāju Beļģija piebilst, ka nodokļu vienošanās ir pamatinstrumenti PVN jomā un tās ir plaši iztirzātas gan doktrīnā, gan precedentos un skaidri noteikti PVN kodeksa 84. pantā. Tāpat darījums pēc būtības ir pašas procedūras sastāvdaļa un ir pieejams visiem nodokļu parādniekiem bez jebkādiem izņēmumiem.
- (93) Attiecībā uz faktu, ka vienošanās tekstā nav norādīts tās juridiskais pamats, Beļģija norāda, ka PVN kodeksa 84. pants nenosaka obligātu vienošanās formu vai saturu nodokļu PVN jomā. Tādējādi uz vienošanos neattiecas nekādas obligātas prasības minēt jebkādu juridisku vai oficiālu pamatu.

⁽³⁰⁾ PVN kodeksa 85. pants.

Attiecībā uz pierādīšanas sistēmu

- (94) Beļģija atgādina, ka Komisija vērsās pie Beļģijas valsts 1999. gadā attiecībā uz stingrību, ar kādu Beļģijas administrācija izvērtēja pierādījumu faktus, ko bija iesnieguši nodokļu parādnieki, lai pamatotu Kopienas iekšienē veikto piegāžu reālo esamību. Šajā sakarā tās atsaucas uz vēstuli apmaiņu, kas notika starp Komisiju un Beļģijas finanšu ministru saistībā ar pieprasīto pierādījumu pakāpi, lai iegūtu atbrīvojumu no nodokļiem piegādēm Kopienas iekšienē ⁽³¹⁾.
- (95) Beļģija arī atgādina, ka Savienības tiesību akti un Beļģijas tiesību normas formāli neparedz precīzu veidu, kā nodokļu parādnieki varētu jebkuros apstākļos pierādīt savas tiesības uz atbrīvošanu no nodokļiem un ka viņiem to darīt. Tieši pretēji, vispirms administrācijas vai vajadzības gadījumā - tiesneša ziņā ir izvērtēt, katru gadījumu izskatot atsevišķi, vai fakti liecina, ka tiek apvienoti atbrīvošanas nosacījumi, kas ir vai nav pietiekoši pārliecinoši. Šajā kontekstā Beļģija arī nosūta vairāku spriedumu un lēmumu kopijas, kas liecina par pretējo.

Administrācijas vērtējuma izmaiņas

- (96) Attiecībā uz pirmo izlīdzināšanas rēķinu par 1995. un 1996. gadu Beļģija precizē, ka tālāk minētie fakti tika ņemti vērā, lai atteiktos no sākotnēji iecerētās nodokļu lieluma noteikšanas:
- *Umicore* līdzdalības neesamību krāpniecības sistēmā,
 - par precēm bija samaksāts, pirms tās pārvadāja profesionāli pārvadātāji, ko tam bija pilnvarojusi pircēji,
 - pierādījumi par preču pārvadāšanu Itālijā tika iesniegti, pat ja tos galvenokārt nesniedza *Umicore*, bet gan Itālijas iestādes ⁽³²⁾.
- (97) Beļģija tomēr precizē, ka pēc tam, kad ĪNI konstatēja *Umicore* kļūdas saistībā ar reālu klientu pastāvēšanas identifikāciju, ĪNI uzskatīja, ka nodokļu maksātājam būtu jānosaka ievērojama soda nauda. Šajā sakarā administrācija izlīga tikai par soda naudas apmēru, ko pierādītu nodokļa parādnieka maksājuma pierēģistrēšana kā proporcionāla soda nauda valsts grāmatvedības rēķinos.

⁽³¹⁾ Šajā 1999. gada 10. maija vēstulē (SG(99) 3364) Komisija precizē, ka, lai gan Beļģijas noteikumi šķiet saprātīgi un samērīgi, Komisiju pārsteidz vairākas sūdzības, no kurām izriet, ka tad, ja pircējs pats pāravadā iegūto preci, administrācija pieprasa dokumentus, ko pārdevējs nevar uzrādīt, proti, pārvadājuma dokumentus.

⁽³²⁾ Šajā sakarā Beļģija atgādina, ka Beļģijas tiesību akti paredz, ka nodoklis jāpamato ar reāliem faktiem, kā arī ievērojot labas administrācijas principu. Pamatojoties uz šiem principiem, administrācija uzskata, ka tai jāņem vērā pierādītie fakti, ko tai iesniedz kādas valsts institūcijas, piemērojot PVN atbrīvojumus piegādēm Kopienas iekšienē.

- (98) Attiecībā uz otro izlīdzināšanas rēķinu par 1997. un 1998. gadu Beļģija atzīmē, ka atteikšanās no iecerētās nodokļu lieluma noteikšanas ir pamatota, jo izrādījās, ka visi nosacījumi, lai piemērotu atbrīvošanu no nodokļu maksāšanas, patiešām bija savākti. Patiešām, preces tika sūtītas uz citu dalībvalsti (Itāliju) un piegādi veica nodokļu maksātājs, kas reģistrēts kā PVN maksātājs citā dalībvalstī (Apvienotajā Karalistē) ⁽³³⁾.
- (99) Beļģija tāpat arī norāda, ka nodokļu novērtēšanas izmaiņas izriet no fakta, ka atbilstīgo dokumentu kopums 1998. un 1999. gadā vēl nebija pieejams. Tomēr, tiklīdz tie tika iegūti, administrācijas ziņā bija izvērtēt, pamatojoties uz visiem tās rīcībā esošajiem faktiem, vai tā drīkstēja atteikt atbrīvojumu un vai tā varēja aizstāvēt šo atteikumu ar to, ka tiesas instanču priekšā tām būs pozitīvs rezultāts. Beļģija piebilst, ka, izvērtējot līdzīgu risku, ar kādu saskaras jebkurš privāts kreditors, ĪNI izvēlētos tūlītēju, reālu un neapstrīdamu rezultātu, nevis garu un dārgu strīdu jautājumu risināšanu ar neparedzamiem rezultātiem.

Naudas soda piemērošana

- (100) Beļģija atzīmē, ka izlīdzināšanas rēķinu sastādīšanas gaitā darbinieki būtu automātiski sākuši piemērot tiesību normu, kas attiecas uz plānoto nodokļu aprēķināšanu. Gadījumā, ja atsauce uz atbrīvojumu vai tā piemērošana notikusi bez krāpnieciska nodoma, PVN kodeksa 70. panta 1. punkts, kā arī Karaļa rīkojuma Nr. 41 G tabula (VII, 2, A punkts) paredz piemērot soda naudu 10 % apmērā no paredzētās nodokļa summas. Beļģija šajā sakarā uzsver, ka to darot, administrācijas darbinieki noteikti bija izvērtējuši, ka nevar konstatēt nekādu krāpniecisku uzņēmuma *Umicore* nodomu.
- (101) Pēc Beļģijas domām, 2000. gada 21. decembrī pieņemtais naudas soda pamatojums krasi atšķiras no tā, kādu to paredzēja izlīdzināšanas rēķini. Tā kā pietiekams juridiskais pamats apliecināja Kopienas ietvaros veikto piegāžu reālo esību, Beļģija uzsver, ka būtu pilnībā pretrunīgi piemērot naudas sodu, pamatojoties uz PVN kodeksa 70. panta 1. punktu tādēļ, ka atbrīvojums saskaņā ar PVN kodeksa 39.a punktu būtu veikts nepareizi.
- (102) Beļģija uzsver, ka, ja tiktu apstiprināta piegāde Kopienas iekšienē, tas nemainītu faktu, ka *Umicore* iesniegtajos rēķinos konstatējamas nopietnas kļūdas attiecībā uz īsto itaļu klientu identifikāciju saistībā ar piegādāto sudrabu. Šo kļūdu nopietnība tiktu izvērtēta, ņemot vērā faktu, ka *Umicore* ir būtisks ekonomikas dalībnieks, kurš galvenokārt un pastāvīgi darbojas starptautiskajā tirgū un līdz ar to – arī Eiropas tirgū. Tika pieņemts, ka uzņēmuma atbildīgās personas nevarēja neņemt vērā faktu, ka pavadzīmju sastādīšana ir veikta nepilnīgi attiecībā uz klientu

⁽³³⁾ Šajā gadījumā Šveices uzņēmums, kurš bija ieguvis preces, bija pilnvarojis atbildīgu pārstāvi Apvienotajā Karalistē, kurš bija reģistrēts kā PVN maksātājs un pildīja savas saistības šajā valstī.

identifikāciju un nav pilnībā atbilstoša Beļģijas normatīvajām prasībām. Citu faktu trūkuma dēļ šis pieņēmums tomēr nebija pietiekams, lai noteiktu *Umicore* vadības krāpnieciskos nolūkus.

- (103) Beļģija atgādina veidu, kādā darījuma naudas soda summa tika noteikta, un precizē, ka proporcionāla naudas soda piemērošana gadījumā, ja PVN netiek prasīts, nav pretrunā ar piemērojamiem tiesību aktiem. Ja kādam darījumam pēc būtības tiek piemērots nodoklis ⁽³⁴⁾, pēc tam saskaņā ar kodeksu no nodokļa Beļģijā atbrīvo vienīgi tādus darījumus kā piegādes Kopienas iekšienē. No tā izriet, ka proporcionāla soda nauda var tikt piemērota šādai maksājama nodokļa summai par attiecīgajiem darījumiem, pat ja tie pēc tam tiek atbrīvoti no nodokļu maksājumiem ⁽³⁵⁾.
- (104) Beļģija secina, ka PVN kodeksa 70. panta 2. punktā paredzētais naudas sods tiek piemērots par neprecīzām norādēm rēķinos neatkarīgi no attiecīgajiem darījumiem piemērojamā PVN režīma. Tātad šādu naudas sodu nevarētu piemērot vienīgi tad, ja darījums nav apliekams ar nodokli PVN kodeksa 2. panta izpratnē. Cita starpā PVN kodeksa 70. panta 2. punkts neparedz naudas sodu kā sankciju par nodokļa maksājuma neizpildi - to paredz PVN kodeksa 70. panta 1. punkts, taču faktiski ļauj izvairīties no konkrētā nodokļa maksāšanas turpmākajos preču komercializācijas posmos. Apslēpjot patieso preču adresāta identitāti, valsts nespētu tām izsekot un nevarētu atskaitīt ne PVN, ne tiešos nodokļus, kas būtu jānomaksā pēc turpmāko darījumu veikšanas ar piegādātajām precēm. PVN kodeksa administratīvais komentārs šajā sakarā ⁽³⁶⁾ būtu skaidrs un tiešs.
- (105) Attiecībā uz proporcionāla naudas soda noteikšanu Beļģija precizē, ka samazinājums no 200 %, kā to paredz PVN kodeksa 70. panta 2. punkts, uz 100 % ir pilnībā likumīgs, jo šāds samazinājums ir atbilstošs naudas soda summām Karaļa rīkojuma Nr. 41 C tabulā, krāpnieciska nodoma neesības gadījumos.
- (106) Nobeigumā Beļģija pasvīturo, ka saskaņā ar Kasācijas tiesas pastāvīgo judikatūru proporcionāli naudas sodi PVN jomā ir atskaitāmi no bāzes, kas tiek aplikta ar uzņēmumu nodokli ⁽³⁷⁾. Ņemot vērā faktu, ka uzņēmums *Umicore* kaut kādā mērā vēlējās aizsteigties priekšā šai atskaitīšanai, lai pilnībā izbeigtu strīdus situāciju ar ĪNI

pirms 2000. finanšu gada beigām, administrācija būtu akceptējusi šādu steigu saistībā ar 2000. gada 21. decembra darījumu. Beļģija precizē, ka šādu vajadzību ievērošana ir neatņemama daļa no ministrijas darba saistībā soda naudu samazinājumu vai atlikšanu. Tā arī pasvīturo, ka *Umicore* tiešām ir samaksājis summu BEF 423 miljonu apmērā līdz 2000. gada 31. decembrim, kā to bija uzņēmies izpildīt.

Par valsts atbalsta pastāvēšanu

- (107) Beļģija apstrīd, ka būtu piešķirusi atbalstu *Umicore*. Tā arī uzsver, ka izmeklētais darījums nebija īpašs un neradīja nekādas priekšrocības uzņēmumam *Umicore* un ka tas nekādā veidā nestiprināja uzņēmuma pozīciju attiecībā pret citiem konkurentiem tirzniecībā starp dalībvalstīm. Tā arī uzskata, ka *Umicore* nav saņēmis nekādu īpašu attieksmi, bet, ka uzņēmumam konkrētajā gadījumā ir konkrēti piemērots pamata procedūras pasākums un ka šī procedūra tiek piemērota ļoti bieži.
- (108) Saskaņā ar Beļģijas viedokli šādas darījumu vienošanās ir izplatītas ne tikai Beļģijā, bet arī daudzu citu dalībvalstu administrācijās acīmredzamu iemeslu dēļ (proti, lai izvairītos no ilgas, dārgas tiesvedības, kuras iznākums nav paredzams). Šajā sakarā Beļģija atzīmē, ka Komisija pati esot noslēgusi darījumu vienošanos ar *Philip Morris International* par muitas nodokļu un PVN zaudējumu, kas esot bijuši jānomaksā likumīga importa gadījumā ⁽³⁸⁾.
- (109) Beļģija piebilst, ka pieļaujot, ka PVN tika piemērots strīdīgiem darījumiem, nodokļu administrācijai būtu bijis jāatgriež šis PVN *Umicore* klientiem, kas savukārt varētu pildīt savas tiesības atskaitīt PVN, ņemot vērā viņu PVN maksātāja statusu. Līdz ar to attiecībā uz Beļģijas valsts kasi būtu notikusi darbība "pa nullēm" bez valsts resursu pārskaitīšanas.
- (110) Attiecībā uz īpašās attieksmes kritēriju Beļģija precizē, ka pretēji tam, ko apgalvo Komisija savā uzsākšanas lēmumā, fakts, ka vienošanās attiecas tikai uz *Umicore*, neļauj apgalvot, ka ir ievērots selektīvas attieksmes kritērijs ⁽³⁹⁾. Lai noteiktu, vai pastāv īpaša priekšrocība, vajadzētu izvērtēt pasākumu attiecībā pret darbībām, ko piemēro uzņēmumiem, kas ir tādā pašā faktiskā un juridiskā situācijā kā uzņēmums, kuram, iespējams, tiek piešķirtas privilēģijas ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ PVN kodeksa 2. pants paredz, ka dārgu preču piegādes un pakalpojumu sniegšana tiek aplikta ar nodokli, ja tiek veikta Beļģijā. Taču PVN kodeksa 53. panta 2. apakšpunkts uzliek par pienākumu uzrādīt rēķinu par visām piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, neatkarīgi no tā, vai tās tiek vai netiek apliktas ar nodokli Beļģijā.

⁽³⁵⁾ PVN kodeksa 70. panta 2. punkts tiktu piemērots, ja rēķini, kuru uzrādīšana ir atrunāta PVN kodeksa 53., 53. un 54. pantā, nav izpildīti vispār vai nav izpildīti precīzi.

⁽³⁶⁾ Skatīt PVN komentārus no Nr. 70/60 līdz 70/62.

⁽³⁷⁾ Skatīt ziņojumu I.R. Nr. 53/97 un 53/97.1.

⁽³⁸⁾ Skatīt 2004. gada 9. jūlija ziņojumu preseī IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Skatīt uzsākšanas lēmuma 55. apsvērumu.

⁽⁴⁰⁾ Skatīt ģenerāladvokāta secinājumus lietā Nr. C-353/95 P, *Recueil*, 1997. g., I-7007. lpp., 30. punkts.

(111) Pēc Beļģijas domām, ja, kā šajā gadījumā jebkuram PVN maksātājam ir iespēja apstrīdēt izlīdzināšanas rēķinu, izklāstīt savus argumentus iestādēm un noslēgt vienošanos ar administrāciju par savu konkrēto gadījumu un ja šī vienošanās neietver nekādu atkāpi no likuma un aprobežojas – uz iesniegto pierādījumu pamata – ar to, ka pieņem to faktu pareizību, ko uzrāda nodokļa maksātājs, pasākums būtu vispārējs un to nevarētu uzskatīt par atbalstu Līguma 107. panta izpratnē. Bet, pēc Beļģijas domām, uzņēmumam *Umicore* piemērotā procedūra ir pieejama arī citiem uzņēmumiem un to piemēro līdzīgi visiem strīdīgajiem gadījumiem.

(112) Šajā sakarā Beļģija uzsver, ka administrācijas rīcībā nebija un administrācija konkrētajā gadījumā neizmantoja nekādas pilnvaras rīkoties pēc saviem ieskatiem vai nepamatotas pilnvaras, piemērojot nodokļu likumu par PVN.

(113) Pēc Beļģijas domām, izmeklēto pasākumu arī pamatotu Beļģijas nodokļu sistēmas veids un ekonomika. Jebkuras administratīvas procedūras mērķis ir pēc iespējas ātrāk nonākt pie pareiza rezultāta, kas veicina juridisko drošību, stingri ievērojot procedūras ekonomiskumu, vienlaicīgi efektīvi nodrošinot nodokļa piedziņu. Tādu vienošanos, kas noslēgtas ar tādiem nodokļu maksātājiem kā *Umicore*, mērķis patiesībā ir izvairīties no tādu garu tiesvedības konfliktu riska, kuru rezultāts nav paredzams.

(114) Beļģija atzīmē, ka *Umicore* Eiropas konkurenti esot piegādājuši smalko sudrabu tiem pašiem itāļu klientiem, kam piegādes veica *Umicore*, un ar tādiem pašiem nosacījumiem un ka šo ražotāju nacionālās iestādes neesot koriģējušas viņu nodokļu situāciju PVN ziņā uz tā pamata, ka izvairīšanās no nodokļiem esot notikusi Itālijā un nevis pie ražotājiem. Ja *Umicore*, kas nav saņēmis atbalstu, būtu piekritis maksāt lielu soda naudu, kamēr konkurenti nemaksā ne PVN, ne administratīvu sodu, uzņēmuma konkurētspējai konkrētajā tirgū būtu bijis nodarīts kaitējums, un ja būtu konstatēta ietekme uz tirdzniecību, šī ietekme būtu nelabvēlīga.

(115) Beļģija uzskata, ka pasākums neatbilst nevienam no nosacījumiem, kas nepieciešami, lai konstatētu valsts atbalsta pastāvēšanu Līguma izpratnē. Konkrētajā gadījumā nav bijis ne resursu pārskaitījumu, nav sniegtas priekšrocības, nav piemērota selektīva attieksme, nav pārkāptas konkurences tiesības, nav ierobežota tirdzniecība starp dalībvalstīm.

Vispārīga piezīme par Līguma 107. panta piemērošanu attiecībā uz vienošanos par nodokļiem

(116) Nobeigumā Beļģija secina, ka, ja Komisija domā turpmāk vērsties pret pašu fiskālo darījumu mehānismu, kas ir plaši izplatīts un kas ir būtisks, lai nodrošinātu ikvienas

nodokļu administrācijas nodokļu iekasēšanas pareizu darbību, tai, lai lemtu par tiesību faktisko piemērošanu, katrā atsevišķajā gadījumā būs jāaizstāj konkrētās valsts tiesnesis, tādējādi ieņemot “apelāciju tiesneša” statusu attiecībā pret nacionālās administrācijas lēmumiem.

V. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

V.1. *Umicore*

Vispārējā konteksta atgādinājums

(117) Vispirms *Umicore* atgādina, ka saskaņā ar izplatītu praksi, ko pielieto dārgmetālu starptautiskās tirdzniecības jomā, piegāde notiek rūpnīcā (“*ex works*”), proti, preču transportu nodrošina pircējs. Šāda veida tirdzniecība izrādās ļoti riskanta jaunajā PVN sistēmā piegādēm Kopienas teritorijā. Transporta faktiskums ir jāpierāda pārdevējam, lai gan šajā gadījumā visi dokumenti, kas pierāda pārvadājumu, ir pircēja rīcībā (ņemot vērā, ka kopš 1993. gada pārvadājumu pamatojums, proti, muitas zīmogs uz eksporta dokumenta vairs nepastāv piegādēm Kopienas teritorijā).

(118) Kas attiecas tieši uz preču transporta pamatojumu, *Umicore* uzsver, ka ir iesniedzis ĪNI ļoti detalizētu dokumentāciju, kas pierāda šos pārvadājumus.

(119) Cita starpā *Umicore* atsaucas uz savu godprātību attiecībā uz strīdīgajiem darījumiem, ko pierāda norāde izlīdzināšanas rēķinos par naudas sodu 10 % apmērā; šis naudas sods attiecas uz gadījumiem, kad nodokļu maksātājs ir godprātīgs. Šajā kontekstā uzņēmums *Umicore* arī precizē, ka ir sadarbojies ar Itālijas tiesu iestādēm, kas, būdamas pārliecinātas par *Umicore* godprātību, neesot uzsākušas tiesvedību.

(120) *Umicore* arī uzsver, ka, pēc uzņēmuma domām, jāiestājas Itālijas atbildībai, jo Itālija neizņēma fiktīvo Itālijas uzņēmumu PVN numurus, tiklīdz Itālijas nodokļu iestādes atklāja nelikumības.

(121) Uzņēmums arī apgalvo, ka citi konkurējošie sudraba ražotāji no citām dalībvalstīm veica piegādes tiem pašiem Šveices un Itālijas starpniekiem tādos pašos apstākļos un pie tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecās uz *Umicore* veiktajām piegādēm, bet šo abu valstu nodokļu administrācijas neapstrīdēja šīs piegādes. Tāpēc būtu nepieņemami uzskatīt, ka uzņēmums *Umicore*, kas samaksāja summu BEF 423 miljonu apmērā (EUR 10 485 896), ir saņēmis valsts atbalstu, lai gan pret pārējiem konkurentu uzņēmumiem netiek veikta tiesvedība.

(122) Visbeidzot *Umicore* pievienojas Beļģijas piezīmēm, ka saskaņā ar Beļģijas likumdošanu izlīdzināšanas rēķina mērķis – pretēji apgrūtinājumam – nav radīt PVN parādu.

ĪNI procedūra

- (123) Attiecībā uz tādu vienošanos likumību un derīgumu, kas noslēgtas starp administrāciju un nodokļu maksātājiem PVN jomā, *Umicore* izskata argumentus, kas līdzinās Beļģijas argumentiem. Iesaistītā puse atgādina, ka šādas vienošanās var attiekties tikai uz jautājumiem par faktiem, piemēram, pārvadājumu pierādīšana, ja notiek piegādes Kopienas teritorijā (un no tā izrietošā apliekamā bāze). Šajā kontekstā *Umicore* precizē, ka šādu vienošanos slēgšana ir ļoti izplatīta arī ĪNI dienestu līmenī ⁽⁴¹⁾.
- (124) Ieinteresētā puse arī precizē, ka administratīvo sodu atlaižu derīgumu un likumību apmaiņā pret nodokļa maksātāja piekrišanu attiecībā uz summu apstiprina tiesu prakse ⁽⁴²⁾.
- (125) Visbeidzot, par nodokļu atskaitīšanas no maksājāmās summas ņemšanu vērā, *Umicore* uzsver, ka:
- ĪNI ir kompetence ne tikai PVN jomā, bet arī ieņēmumu nodokļu jomā,
- tā vietā, lai pieprasītu, lai *Umicore* maksā bruto summu pirms ienākuma nodokļa nomaksas, ko var fiskāli atskaitīt, ĪNI piekrita tam, ka tiek maksāta neto summa jau pēc nodokļu nomaksas, protams, ar vienošanās minēto nosacījumu, ka šī (neto) summa nav fiskāli atskaitāma. Un pretī *Umicore* piekrita samaksāt (neto) summu ļoti īsā termiņā (nedēļas laikā), kas nav neviena piemērojama likumdošanas nosacījuma pārkāpums.
- (126) *Umicore* uzskata, ka summa BEF 423 miljonu apmērā ir PVN summa par 1995. un 1996. gadu un ka ĪNI atbrīvoja *Umicore* no kavējuma procentu nomaksas atbilstoši PVN kodeksa 84.a pantam un no proporcionālās soda naudas (10 %) nomaksas atbilstoši Reģenta lēmuma 9. pantam.
- (127) Attiecībā uz paliekošā PVN parāda BEF 708 miljonu apmērā samazināšanu līdz BEF 423 miljoniem *Umicore* uzsver, ka šo atskaitīšanu pamato tas, ka PVN kredīts,

kas izriet no PVN uzrādīšanas *Umicore* rēķinos Itālijas un Šveices pircējiem, paliks nesamaksāts un tāpēc būs fiskāli atskaitāms.

- (128) Attiecībā uz 1997. un 1998. gadu *Umicore* precizē, ka pēc 1999. gada 30. aprīļa izlīdzināšanas rēķina netika veiktas nekādas darbības, jo nodokļa maksātājs bija pierādījis, ka attiecīgos darījumus varēja atbrīvot no aplikšanas ar PVN, pamatojoties uz PVN kodeksa 39.a pantu.

Par priekšrocības pastāvēšanu

- (129) *Umicore* uzskata, ka apstrīdētā vienošanās par nodokļiem nav uzskatāma par priekšrocību LESD izpratnē un līdz ar to nevar būt runa par valsts atbalsta jēdzienu. Jo īpaši *Umicore* apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka minētā vienošanās par nodokļiem ir nostādījusi uzņēmumu izdevīgākā finansiālā situācijā nekā citus nodokļu maksātājus.
- (130) Pirmkārt, *Umicore* precizē, ka patiesībā tieši ĪNI novērtēja, ka vienošanās par nodokļiem valsts kasei ir daudz izdevīgāka nekā tiesvedība, kuras gala rezultāts varētu būt neizdevīgāks.
- (131) Otrkārt, iespēja noslēgt vienošanos par nodokļiem vienoties pārrunu ceļā pati par sevi nav kvalificējama kā specifiska priekšrocība *Umicore* labā, jo vispārīgi šādas vienošanās ir pieejamas visiem PVN maksātājiem un tā ir izplatīta un normāla prakse PVN jomā.
- (132) Treškārt, darījumu vienošanās pati par sevi nepiešķir nekādas priekšrocības, uz ko varētu attiecināt noteikumus par valsts atbalstu. Jebkurš lēmums vienoties pārrunu ceļā jau savā definīcijā ietver to, ka katrai pusei ir jāizvērtē riski starp noteiktu un tūlītēju maksājumu un pieļaujamo vai iespējamo strīda rezultātu pēc tiesvedības.
- (133) Tāpēc, pēc *Umicore* domām, būtu maldinoši kvalificēt darījuma noteikumus kā "priekšrocības" piešķiriskus, izņemot ārkārtas situācijas, kur viena puse no darījuma iegūtu redzami izdevīgāku rezultātu par to, ko tā varētu iegūt tiesvedības ceļā.
- (134) Pēc *Umicore* domām, Komisija paredz, ka, ja nodokļu konflikts būtu bijis tiesāts Beļģijas tiesas iestādēs kā administratīva lēmuma pārsūdzība, attiecīgais tiesnesis pavisam noteikti būtu piespriedis *Umicore* samaksāt summu, kas būtu daudz lielāka par to, kura izriet no

⁽⁴¹⁾ *Umicore* atsaucas uz ĪNI statistiku, saskaņā ar kuru 22 % no PVN papildu summas, kas izriet no apgrozījuma pieauguma laikā no 2000. gada līdz 2002. gadam, tika noteikti, atsaucoties uz vienošanos ar parādnieku.

⁽⁴²⁾ Namīras pilsētas tiesa, 10.01.91, FJ.F, 91/204: "Nodokļu administrācija un nodokļu maksātājs var vienoties par apliekamo bāzi PVN jomā. Piemērojamo normatīvo un likumdošanas aktu nosacījumi paredz, ka, vienojoties par darījumu attiecībā uz ar nodokli apliekamo bāzi, nodokļu maksātājs arī pieprasa, lai tiek samazinātas soda naudas. Tādējādi šī darbība būtībā atbilst tāda darījuma definīcijai, kura galvenā īpašība ir savstarpēju kompromisu pastāvēšana, ko izmanto abas puses. Nodokļu maksātāja kompromiss konkrētajā gadījumā ir vienošanās, ko viņš noslēdz par ar nodokli apliekamo bāzi, kas izriet no izlīdzināšanas rēķina pēc kontroles. Nodokļu administrācijas kompromiss savukārt ir likumīgo soda naudu, kas saistītas ar vienošanos par apliekamās bāzes noteikšanu, samazināšana."

vienošanās starp ĪNI un *Umicore*. Bet, lai nonāktu pie šāda secinājuma, Komisijai ar savu vērtējumu būtu jāizstāj valsts administrācijas vai pat valsts tiesneša vērtējums.

(135) Ceturtkārt, *Umicore* atsauca uz “*Déménagements-Manuten-tion Transport SA*” lietu⁽⁴³⁾ (“DMT”), kurā Kopienas tiesa uzskatīja, ka piešķirot attiecīgajam uzņēmumam maksājumu atvieglojumus, ONSS⁽⁴⁴⁾ bija publiskais kreditors, kas līdzīgi privātam kreditoram grib panākt parāda summu apmaksu, ko viņam ir parādā debitors, kam ir finansiālas grūtības. Tiesa vēlāk nolēma, ka valsts tiesai ir jānosaka, vai šie maksājumu atvieglojumi bija daudz lielāki par tiem, ko šim uzņēmumam būtu piešķīris privāts kreditors.

(136) Atsaucoties uz šo Tiesas argumentāciju, *Umicore* uzskata, ka tieši ĪNI līdzīgi publiskam kreditoram, kas tāpat kā privāts kreditors grib panākt parāda summu apmaksu, izvēlējās tūlītēju neto summas apmaksu, nevis bruto summas apmaksu, kas nodrošināja to, ka ĪNI droši un ļoti ātri piedzina līdzekļus. Šāda attieksme tātad ir ekonomiski racionāla un piesardzīga un to var pielīdzināt attieksmei, ko ieturētu hipotētisks privāts kreditors, kas atrastos tādā pašā situācijā.

Par selektivitāti

(137) Šajā gadījumā *Umicore* uzskata, ka selektivitātes kritērijs nepastāv, jo apstrīdētā vienošanās par nodokļiem ir uzskatāma tikai par vispārēju, visiem nodokļu maksātājiem, kas ir tādā pašā situācijā, pieejama režīma konkrētu attiecināšanu uz PVN maksātāju un ka ĪNI, kad tā slēdz vienošanos, nepielieto īpašas attieksmes tiesības.

(138) Pat pieņemot, ka apstrīdētais pasākums tiek uzskatīts par selektīvu, to tik un tā pamato sistēmas būtība un ekonomika. Pēc *Umicore* domām, pat selektīvs nodokļu pasākums ir jāuzskata par tādu, kas nepiešķir priekšrocības, ja tiek pierādīts, ka pasākums veicina nodokļa piedzišanas efektivitāti⁽⁴⁵⁾. Šajā konkrētajā gadījumā *Umicore* uzskata,

ka pasākumu pamato sistēmas būtība un ekonomika, jo panāktā vienošanās veicināja nodokļa efektīvu piedzišanu⁽⁴⁶⁾.

Varas ļaunprātīga izmantošana

(139) *Umicore* apgalvo, ka valsts atbalsta jēdziena interpretācijā iekļaujot vienošanos par nodokļiem, kas tika noslēgta ar ĪNI, Komisija neizbēgami tiktu novesta pie savu pilnvaru pārkāpšanas, jo tā piesavinātos kompetenci netiešo nodokļu piedzišanas ziņā, kuras tai nav, un novestu pie nacionālo tiesnešu prerogatīvu uzurpēšanas, jo tikai viņi ir kompetenti izšķirt nodokļu strīdu.

Konkurences un tirdzniecības ietekmēšanas neesamība

(140) *Umicore* norāda, ka ir samaksājis ievērojamu summu ĪNI, lai gan citi konkurējošie citu dalībvalstu sudraba ražotāji nav maksājuši PVN, soda naudu vai procentus par piegādēm, kas ir veiktas identiskos apstākļos un nosacījumos.

(141) Šajā kontekstā *Umicore* uzskata, ka apstrīdētais pasākums acīmredzami nevarēja stiprināt uzņēmuma pozīciju konkurentu vidū konkrētajā tirgū, proti, sudraba graudiņu tirdzniecības tirgū. Līdz ar to *Umicore* secina, ka ar ĪNI noslēgtā vienošanās neietekmē ne konkurenci, ne tirdzniecību starp dalībvalstīm un ka tādējādi šajā gadījumā Līguma 107. panta 1. apakšpunkta piemērošana ir izslēgta.

V.2. Anonīmā trešā persona

(142) 2002. gada 15. februārī anonīma trešā persona nosūtīja Komisijai Beļģijas finanšu ministram adresētas vēstules kopiju, kurā ir juridiski analizēta vienošanās ar *Umicore*, kā arī attiecīgie darījumi.

(143) Savā vēstulē anonīmā trešā persona uzsver, ka a) vienošanās starp ĪNI un *Umicore* mērķis esot bijis pārkvalificēt to PVN summu, kas bija jāmaksā kā parāds, tādējādi pārkāpjot Beļģijas konstitūcijas 10. un 172. pantu un PVN kodeksa 84. pantu; b) uzņēmuma ienākuma nodokļa ietekmes ņemšana vērā, lai noteiktu maksājamo PVN summu vai soda naudas summu, būtu nelegāla, un c) (PVN summai) proporcionāla naudas soda piemērošana, nepieprasot paša PVN apmaksu, būtu nelōģiska.

⁽⁴³⁾ Lēmums, 29.06.1999., *DM Transport*, C-256/97, *Recueil* 1999. g., I – 3913. lpp. “*DM Transport*” bija parādā Beļģijas Nacionālajam sociālās apdrošināšanas birojam (ONSS) BEF 18,1 miljonu, ko sastādīja aprēķinātais sociālais nodoklis no algotu darbinieku algām un darba devēju algām. Atbilstoši Beļģijas likumdošanai darba devējs, kas nemaksā sociālā nodokļa iemaksas laicīgi, var tikt sodīts ar maksājāmā nodokļa palielināšanu un ar kriminālsodu. Tomēr tiek pieļauts, ka ONSS var pagarināt termiņu, kurā jāveic šīs iemaksas. Ņemot vērā, ka maksājumu atvieglojumi bija ļāvuši maksātnešpējīgam uzņēmumam pastāvēt mākslīgā veidā, Briseles tirdzniecības tiesa uzdeva Kopienas Tiesai prejudiciālu jautājumu, lai noteiktu, vai šādi maksājumu atvieglojumi ir uzskatāmi par valsts atbalstu.

⁽⁴⁴⁾ Nacionālais sociālās apdrošināšanas birojs Beļģijā.

⁽⁴⁵⁾ Lēmums, 06.03.02., *Diputación Foral de Álava e.a.*, T-127/99, *Recueil* 2002. g., II – 1275. lpp., 164.–166. punkts.

⁽⁴⁶⁾ Šajā sakarā *Umicore* atsauca uz Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas saistīti ar tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai 26. punktu (OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.) saskaņā ar kuru “nodokļu sistēmas mērķis ir iekasēt ieņēmumus, lai finansētu valsts izdevumus”.

VI. BEĻĢIJAS REAKCIJA UZ IEINTERESĒTO PERSONU KOMENTĀRIEM

(144) Beļģija uzskata, ka *Umicore* nostāja vispārīgi apstiprina Beļģijas nostāju apstrīdētās procedūras gadījumā, jo īpaši attiecībā uz formālas koriģēšanas procedūras neesību attiecībā uz PVN, attiecībā uz izlīdzināšanas rēķina, ko ar parakstu nav apstiprinājis nodokļa maksātājs, juridiskās vērtības neesamību, attiecībā uz vienošanās par nodokļiem likumību un šādu vienošanos pieejamību visiem maksātājiem, un vispārīgāk attiecībā uz tādu elementu trūkumu, kas ļauj konstatēt valsts atbalsta pastāvēšanu.

(145) Attiecībā uz 2004. gada 1. oktobra anonīmo vēstuli Beļģija uzskata, ka šī vēstule nesatur nevienu specifisku novērojumu par valsts atbalsta procedūru un tāpēc šo vēstuli nevar ņemt vērā.

VII. BEĻĢIJAS SNIEGTĀS PAPILDU ZIŅAS

(146) Pēc to dokumentu atgūšanas, ko bija izņēmušas tiesu iestādes, Beļģija iesniedza Komisijai virkni ziņu un dokumentu par darījumiem, kas izraisīja šo procedūru.

(147) Attiecībā uz pārdošanu Itālijas klientiem, Beļģija iesniedza dokumentus, uz kuru pamata esot ticis izlemts piešķirt PVN kodeksa 39.a pantā paredzēto atbrīvojumu. Minētie dokumenti satur *Umicore* piestādītus rēķinus, rēķinus par transportu un dažādus citus transporta dokumentus.

(148) Attiecībā uz piegādēm Šveices klientiem, Beļģija iesniedza arī virkni dokumentu, kuru mērķis ir pierādīt preču tiešu transportu uz Itāliju. Pēc Beļģijas domām, Šveices uzņēmumu loma esot aprobežojusies ar finansiālām darbībām pirkumu un transporta ziņā.

(149) Attiecībā uz piegādēm, kas tika veiktas 1997. un 1998. gadā, Beļģija precizēja, ka sākumā 1995. un 1996. gadiem plānotā izlīdzināšana tika atkārtota arī nākamajos gados. Beļģija piebilst, ka ĪNI inspektori paši ļoti ātri pārtrauca izlīdzināšanu šim periodam. Lai to apstiprinātu, Beļģija iesniedza iekšējo vēstuli kopijas, pierādot, ka attiecīgie inspektori tiešām bija pārtraukuši plānoto nodokļu piemērošanu.

VIII. ATBALSTA IZVĒRTĒŠANA

(150) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. apakšpunktu "ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".

(151) Pasākuma kvalificēšana par valsts atbalstu nozīmē, ka ir jāievēro tālāk minētie kumulatīvie nosacījumi, proti: 1) minētais pasākums piešķir priekšrocības, izmantojot

valsts resursus, 2) šīs priekšrocības ir selektīvas un 3) konkrētais pasākums izkropļo vai draud izkropļot konkurenci un var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(152) Tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atbalsta jēdziens aptver ne tikai pozitīvus pakalpojumus, piemēram, subsīdijas, bet arī pasākumus, kas dažādās formās atvieglo izdevumu nastu, kas parasti gulstas uz uzņēmuma budžetu, piemēram, atbrīvojumi no nodokļu maksāšanas vai nodokļu atvieglojumi⁽⁴⁷⁾.

VIII.1. Iepriekšējas piezīmes

(153) No sākuma ir jākonstatē, ka darījumu vienošanās ar nodokļu maksātājiem ir uzskatāmas par Beļģijas nodokļu administrācijas ierastu praksi, un attiecībā uz PVN jomu tās ir skaidri paredzētas PVN kodeksa 84. pantā. Šis lēmums neapstrīd šādu vienošanos, kas ļauj izvairīties no daudziem strīdiem, lietderību.

(154) Tiek atgādināts, ka Beļģijas administratīvās instrukcijas attiecīgajā jomā paredz, ka darījuma noslēgšana ar nodokļa maksātāju pārsvarā nozīmē to, ka abas puses piekrit kompromisiem. Tomēr saskaņā ar PVN kodeksa 84. pantu šādi darījumi ir iespējami, ciktāl tie nenozīmē atbrīvojumu no nodokļa nomaksas vai nodokļa mazināšanu. Tātad saskaņā ar šo principu darījums nevar attiekties uz nodokļa summu, kas izriet no konstatētajiem faktiem, bet var attiekties uz *de facto* jautājumiem.

(155) Šajā kontekstā Komisija uzskata, ka darījumu vienošanās starp PVN maksātāju un Beļģijas nodokļu administrāciju var novest pie ekonomiskas priekšrocības pastāvēšanas tikai šādos gadījumos:

— ja kompromisi, kam piekritusi administrācija, ir acīmredzami neproporcionāli kompromisiem, kam piekritis nodokļa maksātājs, ņemot vērā lietas apstākļus, un ja administrācija acīmredzami nepiemēro vienādi labvēlīgu attieksmi citiem nodokļu maksātājiem, kuri ir līdzīgā situācijā,

— ja ir jāapšaubā vienošanās likumība, piemēram, ja apmaksājamā nodokļa summa ir samazināta pretrunā ar PVN kodeksa 84. pantu (atbrīvojums no nodokļa nomaksas vai nodokļa summas samazināšana attiecībā uz *de facto* jautājumu).

(156) Līdz ar to ir jāizskata, vai starp ĪNI un *Umicore* noslēgtais darījums atbilst augstākminētajiem noteikumiem.

⁽⁴⁷⁾ Skatīt Tiesas 1994. gada 15. marta spriedumus lietā Nr. C-387/92, *Banco Exterior de España*, Recueil 1994., I-877. lpp., 13. punkts; 2001. gada 8. novembra spriedumu lietā Nr. C-143/99, *Adria Wien Pipeline GmbH*, Recueil 2001., I-8365. lpp., 38. punkts; 2001. gada 22. novembra spriedumu lietā Nr. C-53/00, *Ferring*, Recueil 2001., I-9067. lpp., 15. punkts; 2005. gada 3. marta spriedumu lietā Nr. C-172/03, *Heiser*, Krājums 2005., I-1627. lpp., 36. punkts; 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās Nr. C-182/03 un Nr. C-217/03, *Forum 187 ASBL*, Krājums 2003., I-6887. lpp., 86. punkts.

VIII.2. Par priekšrocības pastāvēšanu

(157) No sākuma ir jāpārbauda, vai pasākums tā saņēmējam sniedz priekšrocību, kas atvieglo to nastu, kas parasti gulstas uz uzņēmuma budžetu⁽⁴⁸⁾. Šajā gadījumā tas nozīmē, ka ir jānosaka, vai apstrīdētais darījums tika noslēgts nelikumīgi vai uz neproporcionālu kompromisu pamata no nodokļu administrācijas puses.

VIII.2.1. Par procedūras pareizu norisi

(158) Savā uzsākšanas lēmumā Komisija uzskata, ka nodokļu iestāžu veikto procedūru var uzskatīt par atkāpi no ierastās PVN parāda noteikšanas un likvidēšanas procedūras, jo vienošanās tekstā nav minēts juridiskais pamats, un, tā kā nodokļa maksātājs nav devis savu piekrišanu, administrācijai būtu vajadzējis sastādīt pieprasījuma vēstuli un palielināt soda naudu par 50 %.

(159) Kā jau minēts 39. apsvērumā, paziņojuma par izlīdzināšanu nosūtīšana Beļģijas nodokļu iestādēs ir ierasta prakse attiecībā uz PVN, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti pamatprincipi, piemēram, aizstāvības tiesības. Līdz ar to abi paziņojumi par izlīdzināšanu, ko ĪNI adresēja uzņēmumam *Umicore*, ir jāuzskata par nodokļu iestāžu iepriekšējiem brīdinājumiem un nevis par PVN iekasējāmību izraisīšu darbību.

(160) Turklāt iespēja noslēgt darījumu vienošanos ar nodokļa maksātājiem ir skaidri noteikta Beļģijas PVN kodeksā, un tā ir jāuzskata par Beļģijas nodokļu iestāžu ierastu praksi. Tomēr šīm iestādēm ir jāievēro princips, saskaņā ar kuru šādi darījumi nevar izraisīt ne atbrīvojumu no nodokļa parāda, ne parāda mazināšanu. Principā šādi darījumi notiek situācijās, kad nodokļu iestādes vēlas izvairīties no tiesvedības ar nodokļa maksātāju par faktiem, kas nav skaidri noteikti.

(161) Turklāt ir jākonstatē, ka nodokļu iestādēm nav pienākuma adresēt pieprasījuma vēstuli gadījumā, ja administrācija nav varējusi panākt nodokļa maksātāja piekrišanu izlīdzināšanas paziņojumā minētajai nodokļu piemērošanai. Gluži otrādi, gadījumā, ja pastāv šaubas par attie-

cīgajiem faktiem, kompetentās iestādes vienmēr var mēģināt noslēgt vienošanos ar nodokļa maksātāju.

(162) Visbeidzot no likumdošanas tekstu analīzes izriet arī tas, ka neviens noteikums neparedz Beļģijas nodokļu iestāžu pienākumu speciāli minēt juridisko pamatu šajās minētajās vienošanās.

(163) Tātad Komisijai, pamatojoties uz šajā lēmumā aprakstītā juridiskā konteksta, jāsecina, ka procedūra, ko nodokļu iestādes ir piemērojušas *Umicore*, ir noritējusi saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem un praksi un tā nav atkāpe no procedūras ierastās norises.

(164) Pēc tam ir jāanalizē apstrīdētie darījumi, ņemot vērā iepriekš sniegtos novērojumus, lai noteiktu priekšrocības iespējamo pastāvēšanu. Sekojošā argumentācija balstās uz divu atsevišķu periodu analīzi, kur pirmais periods attiecas uz 1995. un 1996. gadu, uz kuriem attiecas nodokļu iestāžu veikta izlīdzināšana, bet otrais periods attiecas uz 1997. un 1998. gadu, attiecībā uz kuriem nodokļu piemērošana tika pavisam pārtraukta.

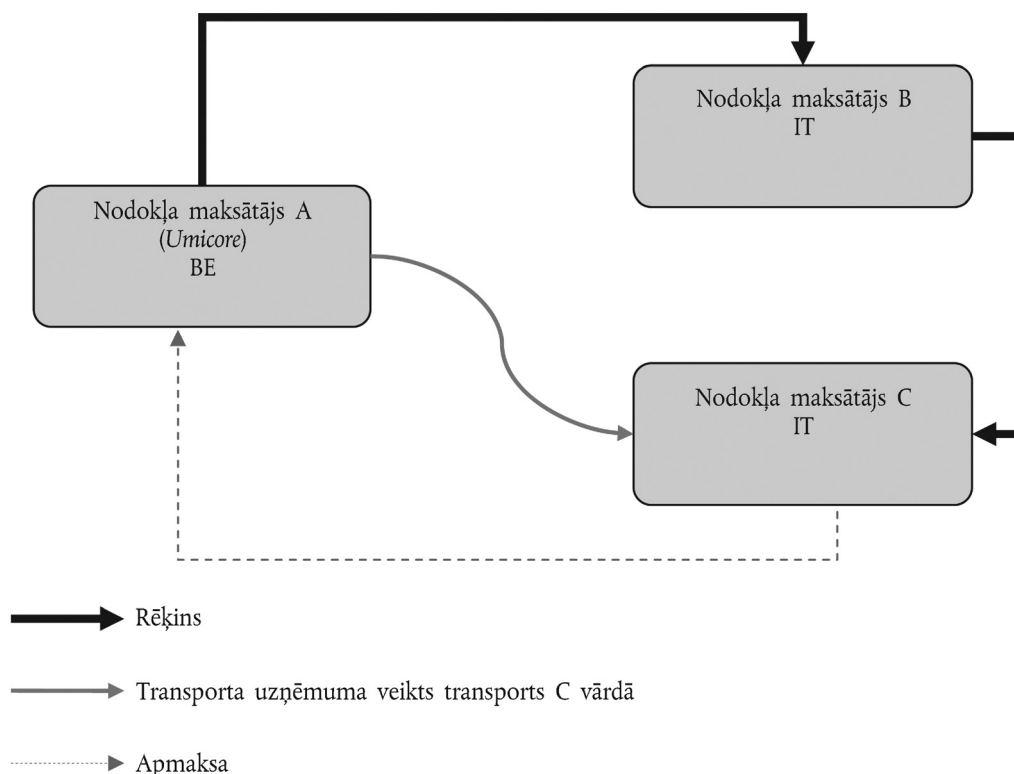
VIII.2.2. 1995. un 1996. gada periods

(165) Attiecībā uz 1995. un 1996. gada periodu, lai noteiktu priekšrocības iespējamo pastāvēšanu, ir jāanalizē trīs dažādu veidu darījumi, uz kuriem attiecās koriģēšanas projekts, kas tika paziņots *Umicore* 1998. gada 30. novembrī. Šīs analīzes mērķis ir identificēt katram darījumu veidam minimālās PVN, soda naudas un kavējuma soda procentu summas, ko Beļģijas nodokļu iestādēm būtu bijis jāaprēķina, pamatojoties uz faktu saprātīgu interpretāciju, nepiekrītot pārmērīgiem kompromisiem un nepiemērojot nepareizi PVN noteikumus.

1. Preču piegādes Itālijas klientiem

(166) Šajā pirmajā situācijā darījumi attiecās uz sudraba piegādēm "ex works", kas tika veikti laikā no 1995. gada februāra līdz 1996. gada februārim pēc šādas shēmas:

⁽⁴⁸⁾ Skatīt augstākminēto 1998. gada paziņojuma 9. punktu, zemsvītras piezīmi Nr. 46.

- (167) *Umicore* piestādīja rēķinus par precēm Itālijas uzņēmumam “B”⁽⁴⁹⁾, kam ir šis dalībvalsts piešķirts PVN numurs. Šis uzņēmums piestādīja rēķinus par tām pašām precēm klientam “C”, kas arī atrodas Itālijā un kam arī jāmaksā PVN. Preču transportu pasūtīja nodokļa maksātājs C, un transports notika tieši no ražošanas vietas Beļģijā uz Itāliju. Lielāko daļu rēķinu, ko *Umicore* piestādīja savam klientam B, apmaksāja nodokļa maksātājs C.
- (168) Rēķini, ko *Umicore* sūtīja “B”, tika sastādīti, piemērojot PVN kodeksa 39.a pantā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa. Izskatot *pro forma* rēķinus, kas tika iegūti, sadarbojoties ar Itālijas nodokļu iestādēm, ir redzams, ka preču adresāts bija nodokļa maksātājs C.
- (169) Savā 1998. gada 30. novembra izlīdzināšanas rēķinā ĪNI sākumā uzskatīja, ka transporta kritērijs, lai piegādes Kopienas teritorijā atbrīvotu no nodokļa, netika ievērots, jo transporta pakalpojums tika sniegts nākamā klienta vārdā (un nevis pārdevēja vai pircēja vārdā, kā to paredz PVN kodeksa 39.a pants). Uz šī pamata administrācija secināja, ka darījums starp *Umicore* un klientu B bija piegāde bez transporta un tādējādi tai nevarēja piemērot PVN kodeksa 39.a pantā noteikto atbrīvojumu no nodokļa.
- (170) Informācija, ko Komisijai iesniedza Beļģija un *Umicore*, tomēr pierāda, ka Beļģijas nodokļu iestādes varēja pamatoti apšaubīt *Umicore* un uzņēmuma B darījuma istumu. Var novērot, ka:
- Itālijas nodokļu iestāžu sniegtās informācijas mērķis bija pierādīt, ka uzņēmumu B var uzskatīt par trūkstošo tirgotāju, kura loma aprobežojās tikai ar rēķinu piestādīšanu, kuros tika iekļauts PVN, un pēc tam pazušānu, nepildot savas nodokļu saistības, ieskaitot PVN nomaksu Itālijas nodokļu iestādēm,
 - ziņas, ko arī iesniedza tās pašas Itālijas nodokļu iestādes, uzrāda arī to, ka uzņēmuma B vienīgais administrators neuzrādās policijas reģistros,
 - divi informācijas pieprasījumi, ko Beļģijas nodokļu iestādes nosūtīja saviem amata brāļiem Itālijā attiecīgi 1998. gada 26. augustā un 1999. gada 1. aprīlī, arī norāda uz to, ka Beļģijas nodokļu administrācijai bija nopietnas šaubas par uzņēmuma B pastāvēšanas istumu vēl pirms vienošanās noslēgšanas,
 - preču transports uz Itāliju tika veikts nodokļa maksātāja C vārdā,

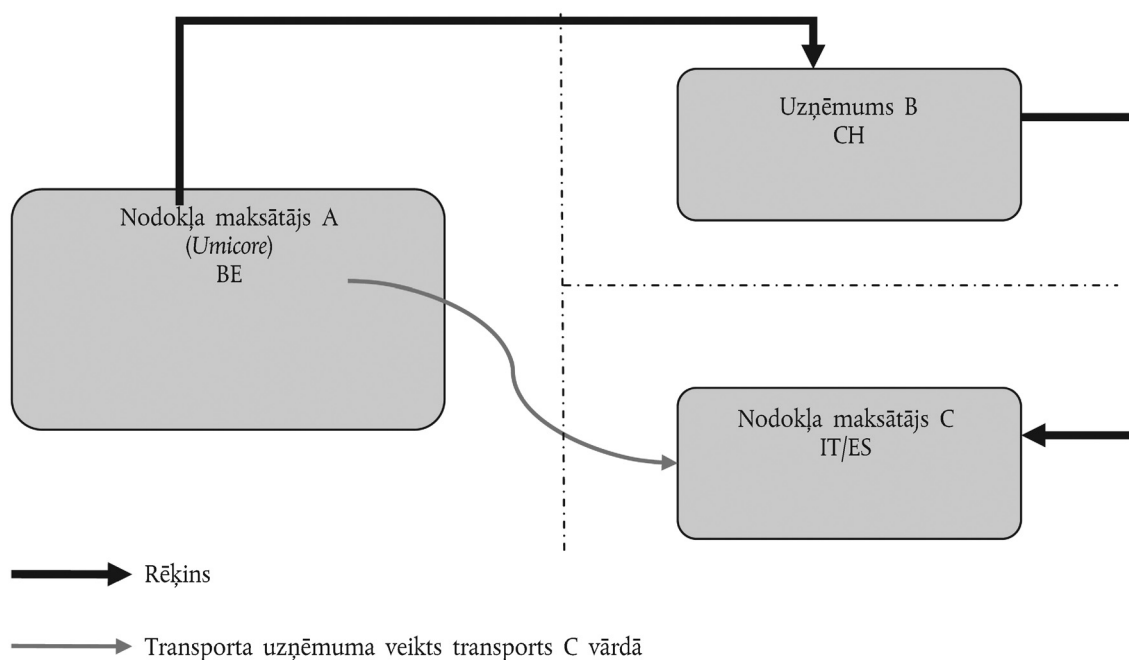
⁽⁴⁹⁾ “B” patiesībā attiecas uz diviem Itālijas uzņēmumiem.

- preces tika vestas tieši no ražošanas vietas Beļģijā uz noliktavu Itālijā, kur tās tika nodotas nodokļa maksātāja C rīcībā,
- lielāko daļu rēķinu, ko *Umicore* piestādīja uzņēmumam B, apmaksāja nodokļu maksātājs C,
- pamatojoties uz *Umicore* atbildīgo darbinieku paziņojumiem, kas ir citēti arī protokolā un kuru izvilcumi ir pārrakstīti izlīdzināšanas rēķinā, starp *Umicore* un uzņēmumu B nepastāvēja nekāds pamatlīgums,
- turpretī Itālijas nodokļu iestādes, kas inspekcijas ietvaros ieguva pilnu piekļuvi uzņēmuma C grāmatvedībai, neapšaubā uzņēmuma C pastāvēšanu.
- (171) Katra šī konstatācija atsevišķi, visticamāk, nav pietiekams pierādījums starp *Umicore* un uzņēmumu B notikušās tirdzniecības fiktīvajam raksturam. Tomēr visas šīs konstatācijas kopā var radīt noteiktas šaubas par tirdzniecību, kas notikusi starp *Umicore* un uzņēmumu B. Tātad Beļģijas nodokļu iestādēm, kas bija informētas par aizdomām saistībā ar tirgotāja B aktivitātes īsto pastāvēšanu pirms vienošanās noslēgšanas ar uzņēmumu *Umicore* 2000. gada 21. decembrī, bija laiks izvērtēt darījumu īstumu un iespējamu pārkvalifikāciju.
- (172) Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Kasācijas tiesas pastāvīgo judikatūru Beļģijā, nodoklim jāpamatojas uz faktu īstumu⁽⁵⁰⁾. Tātad Beļģijas nodokļu administrācijai principā ir jābalsta aplikšana ar nodokli nevis uz redzamajiem darījumiem, ko nodokļa maksātājs ir uzrādījis, lai pamatotu iespējamu atbrīvojumu no nodokļa nomaksas, bet uz īstajiem darījumiem, kas izriet no pušu īstajiem nodomiem.
- (173) Ja no Beļģijas nodokļu administrācijas rīcībā esošās informācijas izriet, ka pārdošana starp A un B ir fiktīva un ka īstā pārdošana (kas nozīmē nodot tiesības rīkoties ar precī) patiesībā ir notikusi attiecībās starp A un C, šīm iestādēm bija tiesības pārkvalificēt preces piegādi starp A un B kā preces piegādi starp A un C un piemērot šim pārkvalificētajam darījumam ar PVN saistītos noteikumus.
- (174) Apstākļi, ka krāpšana notika Itālijā caur trūkstošu tirgotāju, neļauj apšaubīt tiesības uz atbrīvojumu, ko varēja izmantot *Umicore* tāpēc, ka Beļģijas administrācija neapšaubīja šī uzņēmuma godprātību.
- (175) Tātad no augstākminētā izriet, ka Beļģijas nodokļu iestādes varēja likumīgi pārkvalificēt attiecīgos darījumus par piegādi Kopienas teritorijā starp *Umicore* un uzņēmumu C un šī pārkvalifikācija nebūtu neproporcionāls administrācijas kompromiss un nebūtu PVN noteikumu nepareizs pielietojums. Iestādes varēja piešķirt atbrīvojumu no PVN maksāšanas šādi pārkvalificētiem darījumiem, jo visi maksāšanas atbrīvojuma noteikumi bija ievēroti (ieskaitot transportu pircēja vārdā vai pircēja veiktu transportu).
- (176) Tāpēc ir jāizskata, i) vai Beļģijas nodokļu iestādēm bija tiesības piemērot soda naudu, balstoties uz PVN kodeksa 70. panta 2. apakšpunkta tādēļ, ka uz rēķiniem bija neprecīzas norādes, un ja jā, ii) kāda soda naudas summa bija jānosaka un iii) vai *Umicore* saņēma no administrācijas neproporcionālus kompromisus un vai nodokļu administrācija uzņēmumam *Umicore* likumu piemēroja nepareizi.
- (177) No sākuma ir jāatgādina, ka, ja informācija, kam jāuzrādās rēķinā par piegādi Kopienas teritorijā, ir neprecīza, Karaļa rīkojums Nr. 41 paredz soda naudu 100 % apmērā no nodokļa, kas jāmaksā par izskatāmajām darbībām. Tomēr, kā iepriekš skaidrots 45. un 46. apsvērumā, administratīvā soda piemērošana tiek pakļauta proporcionalitātes principam un atbilstoši 1831. gada 18. marta Reģenta lēmuma 9. pantam administrācijai ir tiesības neievērot burtiski soda naudu mērogi, ko paredz Karaļa rīkojums Nr. 41.
- (178) Šajā gadījumā nav izslēgts, ka soda nauda 100 % apmērā būtu bijusi neproporcionāla, ņemot vērā nodokļa maksātāja godprātību, ko administrācija neapšaubīja. Tāpat netiek arī izslēgts, ka strīda ar *Umicore* ietvaros Beļģijas nodokļu administrācija mēģinātu iegūt pēc iespējas lielākus ieņēmumus, tāpat kā kreditors mēģina optimizēt sava kredīta piedziņu. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka uz šādu praksi neattiecas LESD 107. pants, jo tā nerada neproporcionālus vai nelikumīgus kompromisus no administrācijas puses.
- (179) Ņemot vērā administrācijas rīcībā esošo izvērtēšanas brīvību šajā kontekstā, var pamatoti uzskatīt, ka darījumu vienošanās ietvaros administrācijai bija jānosaka soda naudas summa robežās starp 10 % un 50 %. No vienas puses 10 % likmi var uzskatīt par pieņemamu, atsaucoties uz 10 % likmi, ko paredz tabula G Karaļa rīkojumā Nr. 41. par pārkāpumiem, kas atrunāti PVN kodeksa 70. panta 1. apakšpunktā, kā arī atsaucoties uz soda naudu 10 % apmērā, kas minēta 1998. gada 30. novembra izlīdzināšanas rēķinā. No otras puses, 50 % likmi varētu uzskatīt par maksimālo piemērojamo likmi, ņemot vērā proporcionalitātes principu un darījumu vienošanās

⁽⁵⁰⁾ Šajā sakarā skatīt nodaļu II.2.

kontekstu. 50 % likmes piemērošanu pamato nesena Beļģijas Kasācijas tiesas judikatūra⁽⁵¹⁾. Ņemot vērā, ka šis pēdējais spriedums attiecas uz krimināllietu, var uzskatīt, ka šajā konkrētajā gadījumā, kur ir konstatēts, ka *Umicore* nebija krāpniecisku nodomu, 50 % likme ir maksimālais sliekšnis.

- (180) Tāpēc var secināt, ka, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, soda naudu pamatoti varēja noteikt robežās starp BEF 33 238 698 (10 % × 332 386 976) un BEF 166 193 488 (50 % × 332 386 976).

- (183) Laikā starp 1996. gada februāri un 1996. gada oktobri *Umicore* piestādīja rēķinus par precēm Šveices uzņēmumam B⁽⁵³⁾, kam nebija PVN reģistrācijas numurs nevienā dalībvalstī. Šveices uzņēmums pēc tam piestādīja rēķinus par precēm klientam C, kas ir PVN maksātājs Itālijā. Preču transports notika tieši no ražošanas vietas Beļģijā uz Itāliju. Pamatojoties uz Beļģijas iesniegtajiem dokumentiem, redzams, ka transportu pasūtīja uzņēmums C. Turklāt atsevišķos gadījumos preču cenu maksāja C tieši uzņēmumam *Umicore*, lai gan citos gadī-

jumos maksājumu veica uzņēmums B. Ir jāpiebilst, ka C patiesībā attiecas uz uzņēmumiem, ko Itālijas un Spānijas nodokļu iestādes uzskata par fiktīviem⁽⁵⁴⁾.

- (184) Rēķini, ko *Umicore* adresēja Šveices uzņēmumam laikā no 1996. gada februāra līdz 1996. gada oktobrim, attiecas uz sudraba pārdošanu ar “*ex works Hoboken*” nosacījumiem un tajos ir minēti šādi uzraksti: “Eksports – atbrīvojums no PVN atbilstoši kodeksa 39. pantam”.
- (185) Lai arī minētās piegādes *Umicore* veica, neapņēmot PVN, atsaucoties uz PVN kodeksa 39. pantu, ziņas, ko ĪNI ieguva no nodokļa maksātāja, kā arī no Beļģijas muitas un akcīzes nodokļa administrācijas, norāda, ka preču transportu veica uz Itāliju, neuzskatot to par eksportu.

⁽⁵¹⁾ Kasācija, iepriekš minētie spriedumi no 12.09.2009. Tiesa apstiprināja, ka soda nauda 200 % apmērā ir neproporcionāla lietas apstākļiem un ka Apelācijas tiesa pamatoti bija samazinājusi naudas soda apmēru līdz 50 %.

⁽⁵³⁾ “B” patiesībā attiecas uz diviem Šveices uzņēmumiem.

⁽⁵²⁾ Šajā sakarā skatīt nodaļu II.2.

⁽⁵⁴⁾ “C” patiesībā attiecas uz tiem pašiem uzņēmumiem, uz ko attiecas “B” trešajā situācijā, kas aprakstīta nākamajā apsvērumā.

- (181) Tā kā selektīva priekšrocība būtu varējusi izrietēt tikai no neproporcionāliem kompromisiem no nodokļu administrācijas puses, lai noteiktu iespējamo priekšrocību, ir jāņem vērā tikai mazākā summa, proti, BEF 33 238 698. Principā šo summu var atskaitīt no ar uzņēmuma nodokli apliekamās bāzes⁽⁵²⁾.

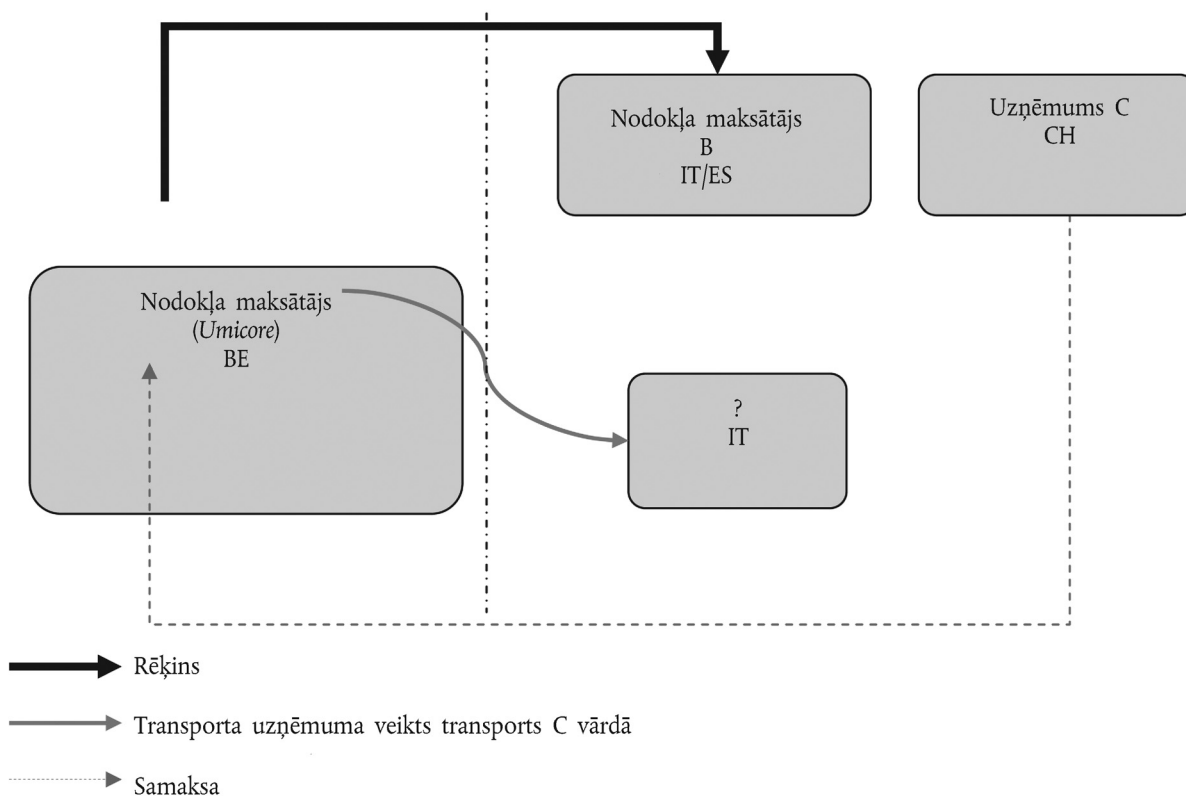
2. Preču piegādes Šveices klientiem

- (182) Otrajā situācijā strīdīgie darījumi ar Šveices klientiem parasti notika šādi:

- (186) Tā kā eksports nepastāv un līdz ar to nepastāv tiesības uz nodokļa atbrīvojumu atbilstoši PVN kodeksa 39. pantam, jautājums ir par to, vai Beļģijas nodokļu iestādēm būtu bijis jāsecina, ka darījumi starp *Umicore* un Šveices uzņēmumu bija fiktīvi, ka īstie darījumi notika starp *Umicore* un C un ka tieši tiem varēja piemērot PVN kodeksa 39.a pantā noteikto atbrīvojumu.
- (187) Savā 1998. gada 30. novembra izlīdzināšanas rēķinā ĪNI norādīja, ka atbrīvojuma kritēriji atbilstoši PVN kodeksa 39. pantam (eksports) nav izpildīti, jo netika uzrādīts neviens dokuments (jo īpaši eksporta deklarācija), kas pamatotu to, ka eksports ir noticis.
- (188) Uz šī pamata administrācija secināja, ka darījumiem starp *Umicore* un Šveices uzņēmumiem nevar piemērot atbrīvojumu uz PVN kodeksa 39. panta pamata, un tika paziņots, ka tie ir notikuši Beļģijā saskaņā ar PVN kodeksa 15. panta 7. apakšpunktu un tādējādi tika aplikti ar Beļģijas PVN saskaņā ar PVN kodeksa 2. pantu. Administrācija secināja, ka *Umicore* ir parādā PVN BEF 312 608 393 apmērā ⁽⁵⁵⁾ (EUR 7 749 359), kā arī soda naudu 10 % apmērā no šīs summas.
- (189) 2000. gada 30. marta papildu atbildē uz izlīdzināšanas rēķiniem *Umicore* apgalvoja, ka "tagad ir konstatēts, ka izveidotais mehānisms bija fiktīvs, ko *Umicore* komerciālais dienests nevarēja zināt. Imports Šveicē nenotika un tāpēc ir būtiski uzsvērt, ka attiecībā uz šīm lietām tāpat kā uz citām, piegāžu uz Itāliju īstums netiek apšaubīts."
- (190) Cita starpā *pro forma* rēķinos, ko *Umicore* adresēja saviem Šveices klientiem, preces saņēmēja – Itālijas nodokļa maksātāja nosaukums ir minēts atklāti, un šī klienta identitāti apstiprina transporta vēstules, ko sastādījis pārvaldītājs.
- (191) Attiecīgo darījumu pārkvalificēšana par piegādēm Kopienas teritorijā starp *Umicore* un C nav iespējama šādu iemeslu dēļ:
- vienošanās noslēgšanas brīdī Beļģijas administrācija jau bija informēta, ka C patiesībā ir organizācijas,
- ko Itālijas un Spānijas nodokļu iestādes uzskatīja par fiktīviem uzņēmumiem,
- Šveices uzņēmumu pastāvēšanas īstums nevienā brīdī netika apšaubīts ne no Beļģijas, ne Itālijas nodokļu iestāžu puses, ne no *Umicore* puses,
- uzņēmums *Umicore* nevarēja nezināt, ka tam nav tiesību piemērot PVN kodeksa 39. pantā paredzēto atbrīvojumu (PVN atbrīvojums eksportam) preču eksporta neesamības gadījumā.
- (192) No tā izriet, ka attiecīgajiem darījumiem nevarēja piemērot PVN atbrīvojumu, pamatojoties uz PVN kodeksa 39. pantu (jo nav eksporta), ne PVN atbrīvojumu uz PVN kodeksa 39.a panta pamata. Minētie darījumi bija jāanalizē kā preču piegādes bez transporta, uz kurām nevar attiecināt PVN atbrīvojumu. Tātad no PVN kodeksa 15. panta 2. un 7. apakšpunkta un PVN kodeksa 2. panta piemērošanas izriet, ka *Umicore* bija parādā PVN summu BEF 312 608 393 apmērā (EUR 7 749 359). Turklāt šai summai bija jāpiemēro arī soda nauda 10 % apmērā, proti, BEF 31 260 839 apmērā saskaņā ar Karaļa rīkojuma Nr. 41 1. panta 1. apakšpunktu. Neviens šī lietas dokuments neļauj Komisijai domāt, ka šī 10 % likme radītu proporcionalitātes principa piemērošanas problēmu ⁽⁵⁶⁾.
- (193) Saskaņā ar piemērojamiem nodokļu noteikumiem papildu PVN summa, kas jāmaksā nodokļa maksātājam un par ko nav piestādīts rēķins klientam, ir jāuzskata par atskaitāmiem izdevumiem, lai noteiktu ar uzņēmuma ienākuma nodokli apliekamo bāzi. Administratīvais sods arī ir no uzņēmuma ienākuma nodokļa atskaitāmi izdevumi.
3. Preču piegādes Itālijas un Spānijas klientiem
- (194) Laikā no 1996. gada februāra līdz 1996. gada oktobrim strīdīgie darījumi ar šiem klientiem notika pēc šādas shēmas:

⁽⁵⁵⁾ BEF 1 488 611 396 x 21 % = BEF 312 608 393

⁽⁵⁶⁾ Gadījumos, kad piemēro 70. panta 1. apakšpunktu, 10 % likme ir nodokļu iestāžu piemērotais minimums.

(195) *Umicore* piedāvāja rēķinus par precēm Itālijas vai Spānijas uzņēmumiem "B", kuriem attiecīgajās valstīs bija PVN reģistrācijas numurs. Šie rēķini attiecās uz sudraba pārdošanu "ex works", un tie tika izrakstīti, atsaucoties vai nu uz PVN kodeksa 39. pantā paredzēto atbrīvojumu (eksports), vai uz PVN kodeksa 39.a pantā paredzēto atbrīvojumu (piegādes Kopienas teritorijā). Transports notika tieši no ražošanas vietas Beļģijā uz Itāliju. Vairākumā gadījumu šos rēķinus apmaksāja Šveices uzņēmums C⁽⁵⁷⁾, kas uzrādās arī kā īstais transporta pasūtītājs⁽⁵⁸⁾.

(196) Visbeidzot, informācija, ko Itālijas un Spānijas nodokļu iestādes nosūtīja Beļģijas administrācijai pirms darījumu vienošanās noslēgšanas, norāda, ka uzņēmumu B pastāvēšana bija fiktīva.

(197) Savā 1998. gada 30. novembra izlīdzināšanas rēķinā Beļģijas nodokļu administrācija uzskatīja, ka pircēju uzrādīšana pārdošanas rēķinos bija nepareiza un ka preču īstie pircēji bija Šveices uzņēmumi C. Tā kā nav noticis eksports ārpus Savienības teritorijas, Beļģijas administrā-

cija savā rēķinā precizēja, ka PVN kodeksa 39. panta atbrīvojums nav piemērojams un ka attiecīgās pārdošanas ir jāpār kvalificē par preču piegādēm, kas tiek apliktas ar Beļģijas PVN saskaņā ar PVN kodeksa 15. panta 2. un 7. apakšpunktu un PVN kodeksa 2. pantu. Administrācija secināja, ka *Umicore* ir parādā summu BEF 63 216 555⁽⁵⁹⁾ apmērā (EUR 1 567 097,46) par PVN, kā arī administratīvo sodu 10 % apmērā no šīs summas.

(198) Savā sarakstē ar ĪNI *Umicore* norādīja, ka uzņēmumi B bija pilnvarojuši Šveices uzņēmumus organizēt preču transportu un tie papildus darbojās kā to pašu uzņēmumu finanšu aģenti.

(199) Šajā sakarā ir jānovēro, ka lietas materiālos nav elementu, kas ļautu pierādīt, ka Šveices uzņēmumi darbojās kā transporta pilnvarnieki Itālijas un Spānijas uzņēmumu vārdā. Gluži otrādi - visi Komisijai iesniegtie dokumenti norāda uz to, ka preču transports notika Šveices uzņēmumu vārdā un ka tieši šie uzņēmumi bija īstie attiecīgo preču saņēmēji un īpašnieki.

⁽⁵⁷⁾ C patiesībā attiecas uz tiem pašiem Šveices uzņēmumiem, kas bija iesaistīti otrās situācijas izklāstā.

⁽⁵⁸⁾ *Pro forma* rēķinos, ko izrakstīja *Umicore*, preču aprakstā ir minēts uzņēmuma C nosaukums laucīnā "īpašnieks". Transporta dokumenti sākotnēji ir adresēti Šveices uzņēmumam C, un tajos vispārīgi ir minēts, ka preces tiek vestas uz Itāliju un transports notiekot Šveices uzņēmuma C vārdā.

⁽⁵⁹⁾ 21 % no rēķinos piedāvētajām summām: (29 595 944 + 34 744 972 + 32 355 113 + 73 803 950 + 130 531 237) × 21 % = 63 216 555 BEF

- (200) Līdz ar to Komisija uzskata, ka Beļģijas nodokļu iestādes savā izlīdzināšanas rēķinā pamatoti pārqualificēja strīdīgos darījumus par preču piegādēm Šveices uzņēmumiem. Tādas piegādes bija jāapliek ar Beļģijas PVN atbilstoši PVN kodeksa 15. panta 2. un 7. apakšpunktam un PVN kodeksa 2. pantam, nesniedzot iespēju saņemt atbrīvojumu atbilstoši PVN kodeksa 39. vai 39.a pantam.
- (201) Pat ja nodokļu iestādes varētu likumīgi atzīt, ka darījumi ar Itālijas un Spānijas uzņēmumiem ir īsti, atbrīvojums uz PVN kodeksa 39.a panta pamata būtu bijis jānoraida tā iemesla dēļ, ka transportu neveica ne pārdevējs (*Umicore*), ne pircējs (B) un transports netika veikts ne vienas, ne otras puses vārdā.
- (202) Tāpēc ir jāsecina, ka *Umicore* bija parādā summu BEF 63 216 555 (EUR 1 567 097,46) apmērā par PVN, kā arī administratīvo sodu BEF 6 321 655 apmērā (10 % no PVN parāda) atbilstoši PVN kodeksa 70. panta 1. apakšpunktam un Karaļa lēmuma Nr. 41 1. panta 1. apakšpunktam.
- (203) Summa BEF 63 216 555 apmērā, kā arī administratīvais sods principā ir atskaitāms no uzņēmuma ienākuma nodokļa.
4. Darījuma summas neatskaitāmības ņemšana vērā
- (204) Ieradums uzskatīt administratīvo sodu, kas principā ir atskaitāms no uzņēmumu ienākuma nodokļa (no apliekamās bāzes), kā neatskaitāmu un pēc tam samazināt šīs soda naudas summu, lai ņemtu vērā tās neatskaitāmību (kompensācija vai ieskaits), neatbilst administratīvajai praksei šajā jomā⁽⁶⁰⁾. Līdz ar to ir jāņem vērā priekšrocība vai nelabvēlīgs iznākums, kas izriet no šīs prakses attiecībā uz situāciju, kad administrācija nav piemērojusi šādu kompensāciju.
- (205) Šādu argumentāciju var piemērot arī PVN summām, kas principā ir atskaitāmas no uzņēmumu ienākuma nodokļa un kam ir piemērota šāda kompensācija.
- (206) Iepriekšējos apsvērumos noteikto summu starpā par atskaitāmām ir jāuzskata šādas summas:
- 33 238 698 + 312 608 393 + 31 260 839 + 63 216 555 + 6 321 655 = BEF 446 646 140.
- (207) Šo summu neatskaitāmības nelabvēlīgo ietekmi uz *Umicore* principā var uzrādīt šādi:
- $$446 646 140 \times 40,17 \%^{(61)} = \text{BEF } 179 417 754$$
- (208) Tomēr, ņemot vērā to, ka *Umicore* uzrādīja nodokļa zaudējumus ienākumiem, kas tika aplikti 2000. gadā, attiecīgo summu neatskaitāmība patiesībā nelabvēlīgi ietekmēja tikai nākamo taksācijas periodu (2001. gadu), uz kuru *Umicore* attiecināja visus savus pārnesamos zaudējumus. Līdz ar to kompensācijas mehānisma dēļ, ko pielietoja Beļģijas administrācija, nodokļa vai soda naudas apmaksa tika atlikta uz nākamo taksācijas periodu.
- (209) Turklāt, tā kā Beļģijas uzņēmumu ienākuma nodoklis principā tiek iekasēts, nodokļu maksātājam veicot iepriekšējus maksājumus taksācijas gada laikā, lai izvairītos no nodokļu palielinājumiem⁽⁶²⁾, var pamatoti uzskatīt, ka nesaņemot kompensāciju, *Umicore* būtu bijis jāveic minētie maksājumi 2001. gada vidū, kas praktiski nozīmē, ka *Umicore* atlika maksājumu BEF 179 417 754 apmērā par 6 mēnešiem.
- (210) Tādējādi neatskaitāmības labvēlīgo ietekmi uz uzņēmumu *Umicore* var izteikt šādi:
- $$\text{BEF } 179 417 754 \times 0,8 \%^{(63)} \times 6 \text{ mēneši} = \text{BEF } 8 612 052$$
5. Kavējuma procenti
- (211) Kavējuma procenti, kas principā ir jāmaksā par augstāk aprēķinātajām PVN summām, ir jāaprēķina, pamatojoties uz mēneša likmi 0,8 % apmērā par periodu no 1997. gada 21. janvāra⁽⁶⁴⁾ līdz brīdim, kad tika veikta pilnīga apmaksa, proti, 2000. gada decembra beigām:
- $$37,6 \%^{(65)} \times (312 608 393 + 63 216 555) = \text{BEF } 141 310 180$$
6. Kopsavilkums par summām, ko uzņēmums ir parādā par laiku no 1995. gada līdz 1996. gadam
- (212) Minimālās summas, ko *Umicore* ir parādā par laiku no 1995. gada līdz 1996. gadam, ir minētas tālāk redzamajā tabulā:

(BEF)

APRAKSTS	MAKSĀJAMĀS SUMMAS
1) Pirmais darījumu veids	
Administratīvais sods	33 238 698
2) Otrais darījumu veids	

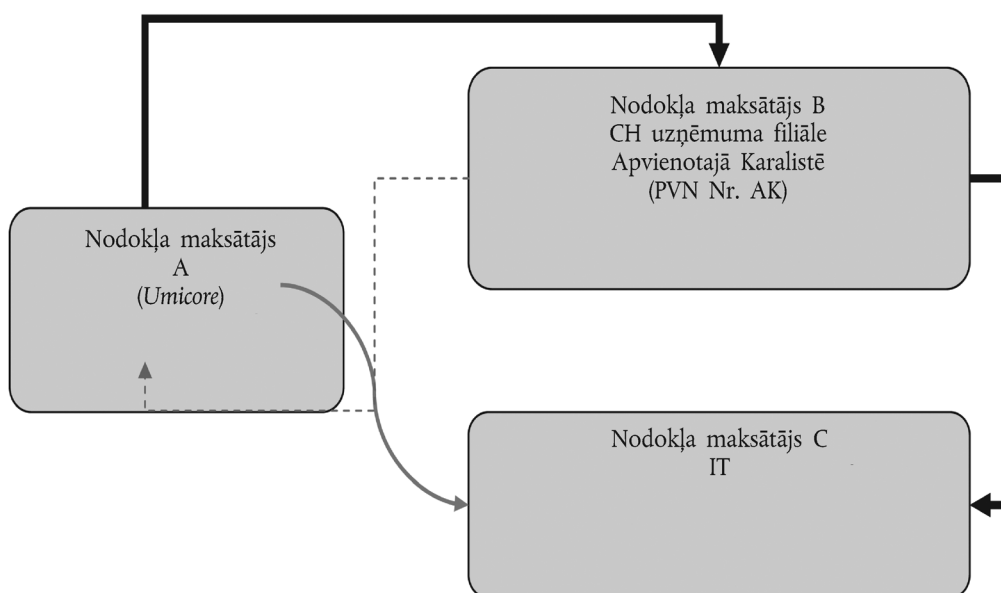
⁽⁶⁰⁾ Skatīt nodaļu II.2.⁽⁶¹⁾ Uzņēmuma ienākuma nodokļa likme vienošanās noslēgšanas brīdī.⁽⁶²⁾ Skatīt 1992. gada ienākuma nodokļu kodeksa (CIR92) 218. pantu saistībā ar 1992. gada ienākuma nodokļu kodeksa 157.–168. pantu.⁽⁶³⁾ Likme, ko Beļģijas nodokļu administrācija piemēro kavējuma procentu aprēķinam.⁽⁶⁴⁾ Izlīdzināšanas rēķinā noteiktais datums uz nodokļu administrācijas ierastās prakses pamata.⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ mēneši}) + 11 \text{ mēneši} = 47 \text{ mēneši} \times 0,8 \% = 37,6 \%$

(BEF)	
APRAKSTS	MAKSĀJAMĀS SUMMAS
PVN parāds	312 608 393
Administratīvais sods (10 %)	31 260 839
3) Trešais darījumu veids	
PVN parāds	63 216 555
Administratīvais sods (10 %)	6 321 655
Kopā	446 646 140
4) Kavējuma soda procenti	141 310 180
Kopējais parāds (PVN + procenti)	587 956 320
5) Neatskaitāmības ietekme:	
– neatskaitāmības nelabvēlīgā ietekme	– 179 417 754
+ atliktā maksājuma labvēlīgā ietekme	+ 8 612 052
KOPĀ	417 150 618

(213) Uz augstākminēto aprēķinu pamata ir redzams, ka minimālā summa, ko *Umicore* bija parādā par 1995. un 1996. gadu ar nodokļu administrāciju noslēgtās darījumu vienošanās ietvaros, ir BEF 587 956 320 (EUR 14 575 056,46). Tomēr pirms šīs summas salīdzināšanas ar vienošanās summu, ir jāņem vērā neatskaitāmības ietekme, kas šo summu samazina līdz BEF 417 150 618 (EUR 10 340 893,71).

VIII.2.3. Laiks no 1997. gada līdz 1998. gadam

(214) Attiecībā uz laiku no 1997. gada līdz 1998. gadam 1999. gada 30. aprīļa izlīdzināšanas rēķinā apstrīdētie darījumi notika šādi:

- Rēķins
- Transports, ko veic transporta uzņēmums
- Samaksa

- (215) Šajā pēdējā scenārijā ir redzams, ka *Umicore* klients ir Šveices uzņēmuma filiāle B, kas atrodas Apvienotajā Karalistē, kur tai ir piešķirts PVN numurs. Nākamais klients ir Itālijā reģistrēts nodokļa maksātājs C. Preces tika vestas tieši no ražošanas vietas Beļģijā uz Itāliju. *Umicore* izrakstīto pārdošanas rēķinu apmaksu veica nodokļa maksātājs B.
- (216) Savā 1999. gada 30. aprīļa izlīdzināšanas rēķinā nodokļu administrācija norādīja, ka nodokļa maksātājam B nebija tiesību pieprasīt PVN kodeksa 39.a pantā paredzēto atbrīvojumu, pamatojoties uz faktu, ka viņam nebija Itālijā derīga PVN numura. Turklāt administrācija uzskatīja, ka, pat pieļaujot, ka nodokļa maksātājs B veic istu ekonomisku darbību, kas tam piešķir PVN maksātāja statusu, attiecīgās pārdošanas ir jāanalizē kā trīspusēji darījumi Kopienas teritorijā. Tādā gadījumā pirmā pārdošana starp *Umicore* un nodokļa maksātāju B būtu jāanalizē kā pārdošana nacionālā mērogā bez transporta un tai būtu jāpiemēro Beļģijas PVN bez atbrīvojuma iespējas, jo transports tika veikts Itālijas klientu vārdā.
- (217) Tāpēc provizoriski ir jāatzīmē, ka atšķirībā no 1995. un 1996. gada perioda ĪNI inspektori vēlāk paši uzskatīja, ka nebija pietiekamu nosacījumu, lai noraidītu atbrīvojumu. Šī situācija skaidri izriet no iekšējām vēstulēm, ko inspektori sūtīja savam direktoram pirms un pēc vienošanās noslēgšanas.
- (218) Otrkārt, dokumentos, ko Beļģija nosūtīja Komisijai ar 2009. gada 6. augusta vēstuli, uzrādās, ka transportu veica nodokļa maksātāja B vārdā (un nevis iespējama nākamā klienta vārdā). Turklāt to var apstiprināt, pamatojoties uz to dokumentu kopijām, ko *Umicore* iesniedza ĪNI savā 2009. gada 11. jūnija vēstulē, kas norāda, ka katras pārdošanas gadījumā nodokļa maksātājs B sūtīja faksu uzņēmumam *Umicore*, lai informētu par transporta uzņēmuma nosaukumu, šofera vārdu un smagā transporta līdzekļa numura zīmi.
- (219) Turklāt apstākļi, ka nodokļa maksātājam B nebija Itālijā derīga PVN numura, ko Beļģijas administrācija piemin savā 1999. gada 30. aprīļa izlīdzināšanas rēķinā, nav būtisks, jo nav noteikumu, kas paredz, ka nodokļa maksātājam jābūt ar reģistrētu PVN numuru tajā dalībvalstī, uz kuru tiek sūtītas preces. Turklāt ir jākonstatē, ka Apvienotās Karalistes nodokļu administrācija, kas iesniedza informāciju Beļģijas administrācijai saskaņā ar tās lūgumu, nevienu brīdi neapšaubīja nodokļa maksātāja B darbību esamības īstumu Apvienotajā Karalistē.
- (220) Visbeidzot ir jākonstatē, ka Beļģijas nodokļu administrācija neapšaubīja apstākli, ka preces tiešām tika izvestas no Beļģijas teritorijas un tika vestas uz citu dalībvalsti.
- (221) Šie apsvērumi pietiekami pierāda, ka ĪNI rīcībā nebija informācijas, kas tai ļautu noraidīt atbrīvojumu no PVN apmaksas, kas tika piemērots uzņēmumam *Umicore*.

Tātad ir jāsecina, ka *Umicore* nebija parādā nekādu PVN piemaksu, soda naudu vai procentus par 1997. un 1998. gada periodu.

VIII.2.4. Secinājumi par ekonomiskas priekšrocības pastāvēšanu

- (222) Pamatojoties uz iepriekš minēto novērtējumu, ir jāuzskata, ka minimālā summa, ko *Umicore* bija parādā par periodu no 1995. gada līdz 1998. gadam ar nodokļu administrāciju noslēgtās darījumu vienošanās ietvaros, kopā veidoja BEF 417 150 618 (EUR 10 340 893,71).
- (223) Tā kā šī summa ir mazāka par summu, ko *Umicore* samaksāja, pamatojoties uz 2000. gada 21. decembra vienošanos, nevar secināt, ka Beļģijas nodokļu iestādes piekrita neproporcionāliem kompromisiem. Vienīgais vienošanās aspekts, kas ir atkāpe no reglamentācijas un administratīvās prakses, attiecas uz kompensācijas mehānismu, saskaņā ar kuru parāda summa tika samazināta, lai ņemtu vērā neatskaitāmību no uzņēmumu ienākuma nodokļa. Bet ekonomiskais efekts, kas izriet no šīs prakses, šajā novērtējumā tika ņemts vērā.
- (224) Līdz ar to Komisija uzskata, ka Beļģijas nodokļu iestādes nav piešķirušas ekonomiskas vai finansiālas priekšrocības uzņēmumam *Umicore* 2000. gada 21. decembra darījumu vienošanās noslēgšanas ietvaros.

IX. SECINĀJUMI

- (225) Komisija konstatē, ka 2000. gada 21. decembrī starp Beļģijas nodokļu iestādēm un uzņēmumu *Umicore* noslēgtā darījumu vienošanās nav sniegusi uzņēmumam priekšrocības un ka līdz ar to šī vienošanās nav uzskatāma par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. apakšpunkta izpratnē.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU:

1. pants

2000. gada 21. decembrī starp Beļģijas valsti un uzņēmumu *Umicore SA* (iepriekš *Union Minière SA*) noslēgtā darījumu vienošanās par summu BEF 423 miljonu apmērā nav atbalsts, uz ko attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. apakšpunkts.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2010. gada 26. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2011. gada 10. maijs),

ar ko groza Lēmuma 93/52/EEK II pielikumu attiecībā uz dažu Itālijas reģionu atzīšanu par oficiāli brīviem no brucelozes (*B. melitensis*) un Lēmuma 2003/467/EK pielikumus attiecībā uz dažu Itālijas, Polijas un Apvienotās Karalistes reģionu atzīšanu par oficiāli brīviem no govju tuberkulozes, liellopu brucelozes un govju enzootiskās leikozes

(izzinots ar dokumenta numuru C(2011) 3066)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/277/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvu 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā⁽¹⁾, un jo īpaši tās A pielikuma I daļas 4. punktu, A pielikuma II daļas 7. punktu un D pielikuma I daļas E punktu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīvu 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā⁽²⁾, un jo īpaši tās A pielikuma 1. nodaļas II iedaļu,

tā kā:

- (1) Direktīvā 91/68/EEK ir noteiktas dzīvnieku veselības prasības, kas reglamentē aitu un kazu tirdzniecību Savienībā. Tajā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem dalībvalstis vai to reģionus var atzīt par oficiāli brīviem no brucelozes.
- (2) II pielikumā Komisijas 1992. gada 21. decembra Lēmumam 93/52/EEK, ar ko nosaka dažu dalībvalstu vai reģionu atbilstību prasībām attiecībā uz brucelozi (*B. melitensis*) un saskaņā ar šīm prasībām piešķir tām tādas dalībvalsts vai reģiona statusu, kas ir oficiāli brīvi no šīs slimības⁽³⁾, uzskaitīti dalībvalstu reģioni, kurus atbilstīgi Direktīvai 91/68/EEK atzīst par oficiāli brīviem no brucelozes (*B. melitensis*).
- (3) Itālija ir iesniegusi Komisijai dokumentus, kas apliecina Emīlijas-Romanjas un Aostas ielejas reģionu atbilstību Direktīvā 91/68/EEK paredzētajiem nosacījumiem, lai šos Itālijas reģionus varētu atzīt par oficiāli brīviem no brucelozes (*B. melitensis*).
- (4) Pēc Itālijas iesniegto dokumentu novērtēšanas Emīlijas-Romanjas un Aostas ielejas reģioni jāatzīst par oficiāli brīviem no šīs slimības. Tāpēc attiecīgi jāgroza ieraksts par Itāliju Lēmuma 93/52/EEK II pielikumā.

- (5) Direktīva 64/432/EEK attiecas uz liellopu un cūku tirdzniecību Savienībā. Tajā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem dalībvalsti vai dalībvalsts reģionu var atzīt par oficiāli brīvu no tuberkulozes, brucelozes un govju enzootiskās leikozes attiecībā uz liellopu ganāmpulkiem.

- (6) Lai gan Menas sala, kas ir no Lielbritānijas Karalistes atkarīga teritorija ar pašpārvaldes tiesībām, nav Eiropas Savienības daļa, tai ir īpašas, reglamentētas attiecības ar Savienību. Tādējādi Padomes 1973. gada 12. marta Regula (EEK) Nr. 706/73 par Kopienas režīmu, ko Normandijas salās un Menas salā piemēro lauksaimniecības produktu tirdzniecībai⁽⁴⁾, nosaka, ka noteikumu, tostarp dzīvnieku veselības tiesību aktu, piemērošanas nolūkā Apvienotā Karaliste un Menas sala jāuzskata par vienu dalībvalsti.

- (7) Pielikumos Komisijas 2003. gada 23. jūnija Lēmumam 2003/467/EK, ar ko nosaka no tuberkulozes, brucelozes un govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvu statusu dažām dalībvalstīm un dalībvalstu reģioniem attiecībā uz liellopu ganāmpulkiem⁽⁵⁾, uzskaitītas tās dalībvalstis un to reģioni, kas ir atzīti par attiecīgi oficiāli brīviem no tuberkulozes, oficiāli brīviem no brucelozes un oficiāli brīviem no govju enzootiskās leikozes.

- (8) Itālija ir iesniegusi Komisijai dokumentus, kas attiecībā uz *Rieti* un *Viterbo* provincēm Lacio reģionā apliecina atbilstību Direktīvā 64/432/EEK paredzētajiem nosacījumiem, lai tās atzītu par oficiāli brīvām no tuberkulozes.

- (9) Pēc Itālijas iesniegto dokumentu novērtēšanas *Rieti* un *Viterbo* provinces Lacio reģionā ir jāatzīst par Itālijas reģioniem, kas ir oficiāli brīvi no tuberkulozes.

- (10) Itālija un Apvienotā Karaliste ir iesniegušas Komisijai arī dokumentus, kas attiecībā uz *Frosinone*, *Latina* un *Viterbo* provincēm Lacio reģionā Itālijā un Menas salu Apvienotajā Karalistē apliecina atbilstību Direktīvā 64/432/EEK paredzētajiem nosacījumiem, lai tās atzītu par oficiāli brīvām no brucelozes.

⁽¹⁾ OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.⁽²⁾ OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.⁽³⁾ OV L 13, 21.1.1993., 14. lpp.⁽⁴⁾ OV L 68, 15.3.1973., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 156, 25.6.2003., 74. lpp.

- (11) Pēc Itālijas un Apvienotās Karalistes iesniegto dokumentu novērtēšanas *Frosinone, Latina* un *Viterbo* provinces Lacio reģionā un Menas sala Apvienotajā Karalistē ir jāatzīst attiecīgi par Itālijas un Apvienotās Karalistes reģioniem, kas ir oficiāli brīvi no brucelozes.
- (12) Itālija, Polija un Apvienotā Karaliste attiecīgi ir iesniegušas Komisijai dokumentus, kas attiecībā uz *Viterbo* provinci Lacio reģionā Itālijā, 44 administratīvajiem reģioniem (*powiaty*), kuri atrodas Lubus, Kujavijas-Pomerānijas, Mazovijas, Podlačijas, Varmijas-Mazūrijas un Lielpolijas augstākajās administratīvajās vienībās (vojevodistēs) Polijā, un Menas salu Apvienotajā Karalistē apliecina atbilstību attiecīgajiem Direktīvā 64/432/EEK paredzētajiem nosacījumiem, lai minētos Itālijas, Polijas un Apvienotās Karalistes reģionus atzītu par oficiāli brīviem no brucelozes.
- (13) Pēc Itālijas, Polijas un Apvienotās Karalistes iesniegto dokumentu izvērtēšanas minētie reģioni ir jāatzīst par Itālijas, Polijas un Apvienotās karalistes reģioniem, kas ir oficiāli brīvi no govju enzootiskās leikoze.
- (14) Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmuma 2003/467/EK pielikumi.
- (15) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 93/52/EEK II pielikumu groza saskaņā ar šā lēmuma I pielikumu.

2. pants

Lēmuma 2003/467/EK pielikumus groza saskaņā ar šā lēmuma II pielikumu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 10. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

I PIELIKUMS

Lēmuma 93/52/EEK II pielikumā ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu ierakstu:

“Itālijā:

- Abruci reģions: *Pescara* province,
 - Bolcāno province,
 - Emīlijas-Romanjas reģions,
 - Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
 - Lacio reģions: *Latina, Rieti, Roma, Viterbo* province,
 - Ligūrijas reģions: *Savona* province,
 - Lombardijas reģions,
 - Markes reģions,
 - Molizes reģions,
 - Pjemontas reģions,
 - Sardīnijas reģions,
 - Toskānas reģions,
 - Trento province,
 - Umbrijas reģions,
 - Aostas ielejas reģions,
 - Veneto reģions.”
-

II PIELIKUMS

Lēmuma 2003/467/EK I, II un III pielikumu groza šādi.

1. Lēmuma I pielikuma 2. nodaļā ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu ierakstu:

“Itālijā:

- Abruci reģions: *Pescara* province,
- Bolcāno province,
- Emīlijas-Romanjas reģions,
- Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
- Lacio reģions: *Rieti, Viterbo* province,
- Lombardijas reģions,
- Markes reģions: *Ascoli Piceno* province,
- Pjemontas reģions: *Novara, Verbania, Vercelli* province,
- Sardīnijas reģions: *Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio, Oristano* province,
- Toskānas reģions,
- Trento province,
- Veneto reģions.”

2. Lēmuma II pielikuma II nodaļā:

a) ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu ierakstu:

“Itālijā:

- Abruci reģions: *Pescara* province,
- Bolcāno province,
- Emīlijas-Romanjas reģions,
- Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
- Lacio reģions: *Frosinone, Latina, Rieti, Viterbo* province,
- Ligūrijas reģions: *Imperia, Savona* province,
- Lombardijas reģions,
- Markes reģions,
- Molizes reģions: *Campobasso* province,
- Pjemontas reģions,
- Apūlijas reģions: *Brindisi* province,
- Sardīnijas reģions,
- Toskānas reģions,
- Trento province,
- Umbrijas reģions,
- Veneto reģions.”;

b) ierakstu attiecībā uz Apvienoto Karalisti aizstāj ar šādu ierakstu:

“Apvienotajā Karalistē:

- Lielbritānija: Anglija, Skotija, Velsa,
- Menas sala.”

3. Lēmuma III pielikuma 2. nodaļu groza šādi:

a) ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu ierakstu:

“Itālijā:

- Abruci reģions: *Pescara* province,
- Bolcāno province,
- Kampānijas reģions: *Napoli* province,
- Emīlijas-Romanjas reģions,
- Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
- Lacio reģions: *Frosinone, Rieti, Viterbo* province,
- Ligūrijas reģions: *Imperia, Savona* province,
- Lombardijas reģions,
- Markes reģions,
- Molizes reģions,
- Pjemontas reģions,
- Apūlijas reģions: *Brindisi* province,
- Sardīnijas reģions,
- Sicīlijas reģions: *Agrigento, Caltanissetta, Siracusa, Trapani* province,
- Toskānas reģions,
- Trento province,
- Umbrijas reģions,
- Aostas ielejas reģions,
- Veneto reģions.”;

b) ierakstu attiecībā uz Poliju aizstāj ar šādu ierakstu:

“Polijā:

- Lejassilēzijas (*dolnośląskie*) vojevodiste

Powiaty:	<i>bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamienogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, otawski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.</i>
----------	--

- Ļubļinas (*lubelskie*) vojevodiste

Powiaty:	<i>bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.</i>
----------	--

- Lubus (*lubuskie*) vojevodiste

Powiaty:	<i>gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyrzecki, nowosolski, ślubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.</i>
----------	--

— Kujavijas-Pomerānijas (*kujawsko-pomorskie*) vojevodiste

Powiaty:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.
----------	---

— Lodzas (*łódzkie*) vojevodiste

Powiaty:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczanski, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.
----------	---

— Mazpolijas (*małopolskie*) vojevodiste

Powiaty:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkuski, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki, wielicki.
----------	--

— Mazovijas (*mazowieckie*) vojevodiste

Powiaty:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtuski, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydlowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleński, żuromiński, żyrardowski.
----------	---

— Opoles (*opolskie*) vojevodiste

Powiaty:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
----------	--

— Lejaskarpatu (*podkarpackie*) vojevodiste

Powiaty:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemysł, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobrzesci.
----------	--

— Podlačijas (*podlaskie*) vojevodiste

Powiaty:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokółski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.
----------	---

— Pomerānijas (*pomorskie*) vojevodiste

Powiaty:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski.
----------	--

— Silēzijas (*śląskie*) vojevodiste

Powiaty:	będzīnski, bielski, Bielsko-Biala, bieruńsko-łędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
----------	--

— Svētā krusta (*świętokrzyskie*) vojevodiste

Powiaty:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
----------	--

— Varmijas-Mazūrijas (*warmińsko-mazurskie*) vojevodiste

Powiaty:	Elbląg, elbląski, etcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.
----------	--

— Lielpolijas (*wielkopolskie*) vojevodiste

Powiaty:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, słupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.”;
----------	---

c) pievieno šādu ierakstu attiecībā uz Apvienoto Karalisti:

“Apvienotajā Karalistē:

— Menas sala.”

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

